

ΝΙΚ. Σ. ΜΠΑΖΕΒΑΝΑΚΙ Δ. Φ.

ΤΕΩΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

ΟΜΗΡΟΥ ΒΑΥΣΣΕΙΑΣ ΕΚΔΟΣΙΑ

(α-β)

ΥΑΡ Ν ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΤΗΣ Α' ΤΑΞΕΩΣ ΚΩΝ ΕΞΑΤΑΡΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥ
ΤΩΝ ΑΛΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
(ΜΕΤΑ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΥ)

* Ουακος κατ' αρχην και αποδημητικος

Τιμότεροι από τον βιβλιον, και φέρου αφ. 20.
(Βιβλιόσημον και γένος τηναγκ. Ανταυτο ξενισ δε. 20.10.)

Αριθμός έγχρωτης άποφθεσεως 2433
Αριθμός άδειας παράδοσος 4-8-35

ΤΑΧΗΣ Ε. ΓΕΛΙΟΥ Α.
Επιπλομενη Επιτροπη

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΑΙ: Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΙΟΣ Α.
ΡΙΒΑΙΟΩΝΔΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΞΙΑΣ
ΑΓΑ ΤΟΔΟΤ ΣΤΑΛΙΟΥ 749
4-8-33

ΟΥΛΗΣ
ΝΙΚΗ

Melikos

Gjy d'zros

Θεόδωρος Μητρούνης
ἐν Κοζάνῃ τῇ 7/10/34

Θεόδωρος Μητρούνης

Ματικες

ΝΙΚ. Σ. ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΙ Δ. Φ.

ΤΕΩΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

340
Yolos 73 Αρ.εω 45085

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΚΛΟΓΑΙ

(α-1)

B. S

ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΤΗΣ Δ' ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥ
ΤΩΝ ΆΛΛΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
(ΜΕΤΑ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΥ)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΑΙ: Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ".

50-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ-50

1930

Εθνικό Καποδιστρίου Πανεπιστημίου

Ιωνίων

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΚΛΟΓΑΙ

1) ΘΕΩΝ ΑΓΟΡΑ

(Οδυσ. α, 1-95).

"Αγδρα μοι ἔννεπε*, Μοῦσα*, πολύτροπον*, δις μάλα* πολλὰ
πλάγχθη*, ἐπεὶ Τροίης, ιερὸν πτολεύθρον* ἐπερσεν*,
πολλῶν δ' ἀνθρώπων τίδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ* πάθεν ἄλγεα δν* κατὰ θυμόν*,
ἀργύρενος ἦν τε ψυχὴν* καὶ νόστον* ἔταιρων*. 5

"Αλλ' οὐδ' ὥστε* ἐτάρους ἐρρόνσατο ἵέμενός* περ·
αὐτῶν γάρ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὅλοτο,
νήπιοι, οἵ κατὰ βοῦς 'Υπερίορος* 'Ηελίοιο*
ηῆσθιον*, αὐτὰρ* δέ τοῖσιν ἀφείλετο* νόστιμον* ἡμαρ*. 10

Τῶν ἀμόθετ* γε, θεὰ θύγατερ Διός, εἴπε καὶ ἡμῖν.

"Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, δοῖ φύγον αἰπὺν* ὅλεθρον,
οἵκοι ἔσαν* πόλεμόν τε πεφεγότες* ἥδε θάλασσαν,
τὸν δέ οἶον* νόστοιο κεχρημένον* ἥδε γυναικὸς
νύμφη πότνι* ἔρυξε* Καλυψώ*, δῖα* θεάωγ,
ἐν σπέσσι* γλαφυροῖσι*, λιλαούμένη* πόσιν* εἶναι. 15

"Αλλ' διε δὴ ἔτος ἥλθε, περιπλομένων* ἐνιαυτῶν,
τῷοι* ἐπεκλώσαντο* θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι*,
εἰς 'Ιθάκην, οὐδέ τενθα πεφυγμένος* ἥειν ἀέθλων*
καὶ μετὰ οἰστ* φίλουσι*. θεοὶ δέ ἐλέαιρον* ἀπαντες
νόσφι* Ποοειδάωνος, δέ δ' ἀσπερχες* μενέανεν*
ἀντιθέω* 'Οδυσῆι πάρος* ἦν γαῖαν ἴκεσθαι. 20

"Αλλ' δέ μὲν Αἴθιοπας* μετεκίαθε* τηλόθ* ἔόντας*,
Αἴθιοπας, τοὶ διχθά* δεδαίαται*, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἵ μὲν δυσομένουν* 'Υπερίορος, οἵ δέ ἀνιόντος*,
ἀντιώων* ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἐκατόμβης*. 25

"Ἐνθ' δέ γε τέρπετο* δαιτὶ* παρήμενος* οἵ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηρὸς* ἐρὶ* μεγάροισιν 'Ολυμπίου ἀθρόοι* ἥσαν.

Τοῖσι δὲ μύθων ἥραξ* πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 μηῆσατο* γάρ καὶ τὸν ἀμύμονος* Αἴγισθοιο*,
 τόν δέ* Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς* ἔκταινε* Ορέστης*.
 τοῦ δέ γέ* ἐπιμνησθεὶς* ἐπεί ἀθανάτοισι μετηύδα:
λεωχ. «Ω πόποι! οἶον δή νυ θεοὺς βροτοὶ* αἰτιώωγται!
 ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκον* ἔμμεναι*, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 σφῆσιν* ἀτασθαλίγοιν* ὑπὲρ μόροιν* ἀλλογένοιν*.
 35   Ως καὶ γῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόροιν Αἰτοῖς
 γῆμ* ἄλοχον* μηησήν*, τὸν δέ* ἔκταινε νοστήσαντα,
 εἰδὼς αἰπὺν* ὀλέθρον, ἐπεὶ πρό οἵ* εἴπομεν ἡμεῖς,
 Ερμείαν πέμψαντες ἐύσκοπον* ἀργεῖφοντην*,
 μήτ* αὐτὸν κτείνειν μήτε μιάσθαι* ἄκοιτιν*.
 40   ἐκ γάρ Ορέσταο τίσις* ἐσσεται* Αἰτοῖς
 δπότε* ἀντί ἡβήση* τε καὶ ἡς ἡμείρεται* αἴης*.
 Ως ἔφαθ* Ερμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἴγισθοιο
 πεῖθ* ἀγαθὰ φρονέων, νῦν δέ* ἀνδρόα πάντα* ἀπέτισεν*.
 Τὸν δέ* ἡμείβετ* ἐπειτα θεὰ γλαυκῶπις* Αἰθήρ·
 45   «Ω πάτερ ἡμέτερος Κορονίδη, ὑπατε* κρείστων*,
 καὶ λίγην κεῖνός γε ἐοικότι* κεῖται δλέθρῳ·
 ὡς ἀπόλοιτο* καὶ ἄλλος, διτις* τοιαῦτά γε δέξοι*·
 ἄλλα μοι ἀμφ* Οδυσσῆι δαΐφρονι* δαίεται* ἡτοῖς*;
 δυσμόροφ*, δις δὴ δηθά*, φίλων ἀπό*, πήματα* πάσχει
 50   νήσῳ ἐν ἀμφιρόνῃ, διθι τ* διμφαλός* ἐστι θαλάσσης·
 νῆσος δενδροήσσα*, θεὰ δέ* ἐν δώματα ναύει*,
 Αἰτλαντος* θυγάτηρ διούφρονος*, δις τε θαλάσσης
 πάσης βένθεα* οἰδεν, ἔχει δέ τε κίονας* αὐτὸς
 μακρός, αὖ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς* ἔχουσιν*.
 55   Τοῦ μνγάτηρ δύστηρον διδυρόμενον* κατερύκει*,
 αἰεὶ* δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι* λόγοισιν
 θέλγει*, διποις Ιθάκης ἐπιλήστεται*. αὐτὰρ* Οδυσσεύς,
 ιέμενος* καὶ καπνὸν ἀποθρόψκοντα* νοῆσαι*
 ἡς γαῖης, θανέειν ἡμείρεται*. Οὐδέ τού σοι περ
 60   ἐνιρέπεται* φίλον ἦτορ, Ολύμπιε; οὐ νύ* τ* Οδυσσεὺς
 Αργείων παρὰ νησὶ χαρίζετο* ιερᾶ* δέξαν*

Τούτη ἐν εὐρείῃ; τι τού οἱ τόσον ὠδύσαο*, Ζεύ;

Τὴν δέ* ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα* Ζεύς·
 «Τέκνον ἔμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος* δόδοντων;
 65   πῶς ἀντί ἐπειτ* Οδυσσῆος ἐγώ θείοιο λαθούμην*,
 Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δες περὶ* μὲν νόον ἔστι βροτῶν, περὶ δὲ οὐδὲ θεοῖσιν
ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοι* σύραντὸν εὐρὺν ἔχοντον
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήσος* ἀσκελές αἰεὶ

Κυκλωπὸς* πεχόλωται*, διν δοφθαλμοῦ ἀλάωσεν*,
ἀντίθεον* Πολύφημον, δον* κράτος ἔστι μέγιστον
πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόδοσα δέ μιν τεκε νύμφη,
Φορκυνος θυγάτης, ἀλός* ἀτρυγέτοιο* μέδοντος . . .

Ἐκ τοῦ δὴ Οδυσῆα Ποσειδάων ἐνοισίχθων
οὐ τι κατακτείνει, πλάζει* δὲ ἀπὸ πατρίδος αἴης.
Ἄλλ' ἄγεθ διμεῖς οὔδε περιφραζώμεθα πάντες
νόστον, δπως ἔλθησι, Ποσειδάων δὲ μεθῆσει*
διν κόλον*, οὐδὲ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάγτων
ἀθανάτων ἀεκητού* θεῶν ἐριδαινέμεν* οἰος*»

Τὸν δὲ ημείβετε* ἔπειτα θεά, γλαυκῶπις Αθήνη :

Ω πάτερ ημέτερε Κρονίδη, ὑπατε κρειώντων,

εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,

νοστῆσαι Οδυσῆα πολύφρονα* δινδε* δόμονδε*,

Ερμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον, ἀργεῖφόντην*,

νῆσον ἐς *Ωγυγίην διεύνομεν*, δφρα τάχιστα

νύμφῃ ἐνπλοκάμῳ εἴπητι νημερτέα* βουλίγ*,

κύστον Οδυσσῆος ταλασίφρονος*, ως κε νέηται*.

αντίαρ ἐγὼν *Ιδάκηνδ* ἐσελεύσομαι, δφρα* οἱ νιόν,

μᾶλλον ἐποτρύνω καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω*,

εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρον* κομόωντας Αχαιούς,

πᾶσι μητήρεσσιν ἀπειπέμεν*, οἵ τέ οἱ αἰεὶ

μῆλο* ἀδινὰ* σφάζουσι καὶ εἰλίποδας* ἔλικας* βοῦς.

Πέμψω δὲ* ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ημαθόεντα*

νόστον πενσόμενον* πατρὸς φίλον, ἦν πον ἀκούοη,

ἡδ* ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν* ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν.»

70

75

80

85

90

94

2) Η ΑΘΗΝΑ ΕΝ ΙΘΑΚΗ.

(Οδυσ. α, 96-274. 279-286).

Ως εἰποῦσ δπὸ ποσσὸν ἐδῆσατο* καλὰ πέδιλα,
ἀμβροσία* χρύσεια, τά μιν* φέοσον ημὲν* ἐφ* ὑγρὴν
ἡδ* επ* ἀπείρονα* γαῖαν ἄμα πνοιῆς* ἀνέμοιο·
εἴλετο δὲ ἀλκιμον* ἔγχος*, ἀκαχμένον δξεῖ καλκῷ,

5 βροιθύ*, μέγα, στιβαρόν*, τῷ δάμνησι* στίχας* ἀνδρῶν
ἥφων, τοῖον τε κοτέσσεται* ὀβριμοπάτων*.

10 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων* ἀτέξασα*,
στῇ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροις Ὁδυσῆος,
οὐδοῦν* ἐπ' αὐλείον*, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
εἰδομένη* ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι*, Μέντη.

15 Εὔρε δ' ἄρα μνηστῆρος ἀγήροςας*: οἱ μὲν ἐπειτα
πεσσοῖσι προπάροιθε* θυράων θυμὸν ἔτερον
ἥμενοι* ἐν ρινοῖσι* βοῶν, οὓς ἔκταγον αὐτοῖ·
κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ διηρησοῦ* θεράποντες,
οἱ μὲν οἰνον ἔισιγον ἐνī* κορητῆροι καὶ ὑδωρ,
οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι* τραπέζας
νῖζον* καὶ πρότιθεν*, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο*.

20 Τὴν δὲ πολὺν πρῶτος ἵδε Τηλέμαχος θεφειδῆς*.
ἥστο γάρ ἐν μνηστῆροι φίλον τετιμένος* ἦτορ*,
δόσσομενος* πατέρῳ ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσύν, εἴ ποθεν ἐλθὼν
μνηστῆρον, τῶν μὲν σκέδασιν* κατὰ δώματα θείη,
τιμὴν* δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ δώμασιν οἷσιν ἀγάσσοι.

25 Τὰ φρονέων, μνηστῆροι μεθύμιενος*, εἴσιδ* Ἀθήνην,
βῆ δ' ἵθν* προοθύροιο, νεμεσοῖθη* δ* ἐνὶ θυμῷ
εἰεῖνον δηθᾶ* θύρησιν ἐφειτάμειν* ἔγγυθι δὲ στάς
χειρ* ἔλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος
καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηγύδα.

30 «Χαῖρε, ξεῖνε, παρ' ἄμψι* φιλήσεαι*. αὐτὰρ ἐπειτα
δείπνου πασσάμενος* μυθήσεαι*, διτεό* σε χοή.»

35 "Ως εἶπὼν ἦγειθ*", ἥ δ' ἐσπειτο Παλλὰς Ἀθήνη.
Οἵ δ' ὅτε δὴ ϕό* ἐντοσθεν ἔσαν δόμους ὑψηλοῖο,
ἔγχος μέν ϕό* ἐτιησε φέρων ποδὸς κίνοντα μακρῷ,
δουροδόκης* ἐντοσθεν ἐνξόδου*, ἔγθα περ ἄλλα
ἔγχε* Ὁδυσῆος ταλασίφρονος* ἵστατο πολλά,

40 αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἰσεν* ἄγων, ὑπὸ λῖτα* πετάσσας*,
καλόν, δαιδάλεον*. ὑπὸ δὲ θρῆνυς* ποσὶν ἦεν.
Πάλ* δ' αὐτὸς κλιμὸν* θέτο ποικίλον ἐκτοθεν ἄλλων
μνηστῆρον, μὴ ξεῖνος ἀνηθεὶς ὁρυμαγδῶ
δείπνῳ ἀδήσειεν*, ὑπερφιάλοισι* μετελθῶν,
ἥδ' ἵνα μιν περὶ πατοὺς ἀποιχομένοιο ἔροιτο
Χέρνιβα* δ' ἀμφίπολος* προχόρῳ ἐπέχενε φέρουσα
καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,

νίψασθαι, παρὰ δὲ ξεστήγ* ἐτάνυσσε* τράπεζαν,
σῖτον δ' αἰδοίν* ταμήν παρέθηκε φέροντα,
[εἴδατα* πόλλ' ἐπιθεῖσα, γαριζομένη παρεόντων]
δαιτόδ* δὲ κρειῶν πίνακας* παρέθηκεν ἀείρας*
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεις κύπελλα
κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ* ἐπόρχετο* οἰνοχοείνων*

'Εσ δ' ἦλθον μητοῖοις ἀγήροιοις*. Οἱ μὲν ἔπειτα
ἔξειντο* πατὰ κλισμούν* τε θρόνους τε,
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὄδωροι ἐπὶ κεῖρας ἔσενται,
σῖτον δὲ δμωαὶ* παρεπήρεον* ἐν κανέοισιν*,
[κοῦνδοι δὲ κρητῆρας ἐπεστέφαντο ποτοῖο]
οἵ δ' ἐπ' ὀνείαθ* ἑισίμα προκείμενα κεῖρας ἵαλλον*.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος* ἐξ ἔρον* ἐντο*
μητοῖοις, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει*,
μοιλῆ* τ' δοχηστύς* τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα* δαιτός*.
κῆρυξ δ' ἐν κεροῖν κίθαροι* περικαλλέα* θῆκεν
Φημιώ*, ὃς δ' ἡειδε* παρὰ μητοῖοις ἀνάγκη.

Η τοι δ' φροδιάζων ἀτεβάλλετο* κακὸν* ἀείδειν*,
αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην
ἄγχι* σχώριον κεφαλήν, ὡρα μὴ πενθοίαθ** οἱ ἄλλοι·
«Ξεῖνε φίλε, ἦ καί μοι νεμεσήσαι*, δῆτι κεν* εἴπω;
τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαροις καὶ ἀοιδῇ*,
ὅτε*, ἐπεὶ ἀλλότριοι βίοτον* νήποιον* ἔδουσιν*,
ἀνέρος, οὐδὲ δή που λεύκ' δστέα πύθεται* ὅμβρῳ*,
κείμεν* ἐπ' ἡπείρον*, ἦ εἰν* ἄλι* κῦμα κυλίνδει.

Εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο τοστήσαντα,
πάντες οὐδησαίτ* ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
ἢ ἀφρειότεροι* χρυσοῖο τε ἐσθῆτός* τε.)

Νῦν δ' οἱ μὲν ὅς ἀπόλωλε κακὸν μόρον*, οὐδέ τις ἥμιν
θαλπωρή*, ἐλέ πέρ τις ἐπιχθονίων* ἀνθρώπων
φῆσιν* ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὥλετο νόστιμον* ἥμαρ.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον
τίς, πόθεν εἰς* ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἥδε* τοκῆες*;
δόποίης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ταῦται
ἥγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι* εὐχειόωντο*;
οὐ μὲν γάρ τι σε πεξὸν δίομα* ἐνθάδ' ἵκεσθαι.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτίτυμον*, ὅφρο* ἐν εἰδῶ,
ἥξ* νέον* μεθέπεις* ἦ καὶ πατρῷός ἐσσι

45

50

55

60

65

70

75

80

ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἵσαν* ἀνέρες* ἡμέτεροι δῶ
ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος* ἦν ἀνθρώπων.»

- Tὸν δὲ αὗτε προσέειπε θεύ, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
«Τοιγάρο ἐγώ τοι ταῦτα μάλ’ ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
85 Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος* εὐχομαι* εἶναι
νίός, ἀτάρος* Ταφίουσι φιληρέτμοισιν* ἀνάσσω.
Νῦν δὲ ὅδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἥδ’ ἑτάροισιν
πλέων ἐπὶ οἴνοπα* πόντον ἐπ’ ἀλλοθρόσους* ἀνθρώπους,
ἐς Τεμέσην* μετὰ ζαλκόν*, ἄγω δὲ αἰθωρα* σίδηρον.
90 Νηῆς δέ μοι ἥδ’ ἐσιηκεν ἐπ’ ἀγροῦ ρόσφι* πόληος,
ἐν λιμένι Ρείθρῳ ὑπὸ Νηίῳ* ὑλήεντι*.
Ξεῖνοι δὲ ἀλλήλων πατρώιοι εὐχόμεθ* εἶναι
ἔξι ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντ’ εἰρηναι* ἐπελθών,
Λαέοτην ἥρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλιν δε
95 ἔρχεσθ, ἀλλ’ ἀπάνευθεν* ἐπ’ ἀγροῦ πήματα* πάσχειν
γρηὶ σὺν ἀμφιπόλω*, ἢ οἱ βρῶσίν* τε πόσιν τε
παριθεῖ*, εὗτας* ἄν μιν* κάματος* κατὰ γυνῖα* λάβησιν
ἔρπυζοντας* ἀνὰ γουνὸν* ἀλωῆς* οἰνοπέδοιο*.
V Νῦν δὲ ἥλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντος* ἐπιδήμιον* εἶναι,
100 σὸν πατέρος· ἀλλὰ νῦν τότε γε θεοὶ βλάπτουσι* κελεύθουν*·
οὐ γάρ πον τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ* δῆος* Ὁδυσσεύς,
ἀλλ’ ἔτι πον* ζωδὸς* καιερόνεται* εὐρέῃ πόντῳ,
νήσῳ ἐν ἀμφιρόνῃ*, ζαλεποὶ* δέ μιν* ἀνδρες ἔχουσιν,
ἄγροι, οἵ πον κεῖνον ἐρυκαρόωσ* ἀέκοντα.
105 Αὕταρο νῦν τοι ἐγώ μαντεύσομαι, ώς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ φέτεσθαι δέω*,
οὕτε τι μάντις ἔων οὔτε οἰωνῶν* σάφα* εἰδώς.
Οὕ τοι ἔτι δηρόν* γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
ἔσσεται, οὐδὲ εἴπερ τε σιδήρεα δέσματα* ἔχησον*.
110 φράσσεται*, ώς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχαρός ἐστιν.
Ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἴπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἰ δὴ ἔτι αὐτοῖο τόσος πάις εἰς Ὁδυσσῆος.
Αἰρῶς* μὲν κεφαλήν τε καὶ δύματα καλὰ ἔσικας*
κείνω, ἐπεὶ θαμὰ* τοῖον* ἐμισγόμεθ* ἀλλήλοισιν,
115 ποίν γε τὸν εἰς Τροίην ἀναβήμεται, ἔρθα περ ἄλλοι
Ἄργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλης ἐνὶ νησοῖν·
ἐκ τοῦ δὲ οὔτε* Ὁδυσσῆα ἐγών ἵδον οὔτε ἐμὲ κεῖνος.»
Tὴν δὲ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα

«Τοιγάρ* ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλισταί σημειώσω.
Μήτηρ μέν τέ μέ φησι τοῦ ἔμεναι*, αὐτάρ* ἐγώ γε
οὐκ οἰδότος οὐ γάρ πώ τις ἐδύ* γόνον αὐτὸς ἀνέγνω*. 120
·Ως δὴ ἐγώ γ' ὅφελοι* μάκαρος νύ τευ* ἔμεναι* νίδος
ἀνέρος, δν κτεάτεσσιν* ἑοῖς ἐπι γῆρας ἔτετμεν*.
νῦν δ', δεὶς ἀποτιμάτατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
τοῦ μέντοι φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτον ἐρεείνεις*.» 125

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις* Ἀθήνη.

«Οὖτις μέν τοι γενεήν γε θεοὶ γνωμηνοί* δύπλισσω*
θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγένετο* Πηγελόπεια.

·Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀποκένως κατάλεξον·

τίς δαίμονας*, τίς δὲ δημιούργος* ὅδος ἐπλειστος*; τίπτε* δέ σε χρεώ*; 130
εἶλαπίνη* ἥε* γάμιος; ἐπεὶ οὐκέτι ἔρωτος τάδε γένεσίν.
·Ωστε μοι νέβολίζοντες ὑπερφιάλως* δοκέοντες
δαίρυσθαι* κατὰ δῶματα γενεσούσαιτό* κεν ἀνήρ
αἴσχεα πόλλοις ὁρόων, δις τις πινυτός* γε μετέλθοι*.

Τὴν δ' αὖτε Τηλέμαχος πεπτυμένος* ἀντίον ηὔδα. 135
·Ξεῖνος, ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτα μέντοι ἀνείρεαι* ἥδε μεταλλῆστε,
μέλλεν μέν ποτε οἶκος ὅδος ἀφιειός* καὶ ἀμύμων*
ἔμμεναι, δηρού* ἐπι κεῖτος ἀνήρ ἐπιδήμιος* ἥεν·
νῦν δὲ ἐτέρως ἐβόλοντο* θεοὶ κακὰ μητιόωντες*,
οἵ κεῖνον μὲν ἀιστον* ἐποίησαν περὶ πάντων 140
ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὖν κε θανόντι περὶ ὅδος ἀκαχόμην*,
εἰ μετὰ οἴς ἐτάροισι δάμην* Τρώων ἐνὶ δήμῳ
ἥδε* φίλων ἐν κερδού, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν*
τῷ κέν οἱ τύμβοι* μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἥδε κε καὶ φοιτὸς μέγα κλέος ἥρατο* δύπισσω· 145
νῦν δέ μιν ἀκλειῶστε, "Αρπιαῖτε* ἀνηρείφαντο*.
οἴχετε* ἀιστος*, ἀπυστος*, ἐμοί δέ διδύνας τε γόνους τε
κάλλιπεν*, οὐδέ τι κεῖτον διδυρόμενος στεγαχίζω*
οῖστον, ἐπεὶ νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε* ἔτευξαν*.

·Οσσοι γάρ νήσοισιν ἐπικρατέοντιν ἀριστοι,
Δουλικίων τε Σάμην τε καὶ ὄλκεντο* Ζακύνθῳ,
ἥδε* ὅσσοι κραταήν* Ιθάκην κάτα κοιτανέοντιν*,
τόσσοι μητέρες* ἐμὴν μνῶνται*, τρύχουσι* δὲ οἶκον.
·Η δέ οὐτοί ἀρνεῖται στυγερὸν* γάμον μετέπειτα
ποιῆσαι δύναται τοι δὲ φθινύθουσιν* ἔδοντες* 155
οἶκον ἐμόντος τάχα δή με διαρραΐσοντες* καὶ αὐτόν.

Tὸν δ' ἐπαλαστήσασα* προσηγύδα Παλλὰς Ἀθῆνη·
 «Ὥ πόποι! ἦ* δὴ πολλὸν* ἀποιχομέρον Ὁδυσσῆος
 δεύη*, ὃ κε μηνστῆροιν ἀγαιδέσι χεῖρας ἐφείη*.
 160 Εἰ γάρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν
 σταίη ἔχων πίγληκα* καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἔών, οἴόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτα τόησα*
 οἶκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίροντά τε τερπόμενόν τε,
 ἐξ Ἐφύρων* ἀνιόντα παρ' Ἰλον Μερμερίδαο —
 165 φέρετο γάρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ τηδὸς Ὁδυσσεὺς
 φάρμακον ἀνδροφόρον διξήμενος, δφρα οἱ εἴη
 ιοὺς* χρίεσθαι* χαλκήρεας*. ἀλλ' ὁ μὲν οὐ οἱ
 δῶκεν, ἐπεὶ ὅτα θεοὺς νεμεούζετο* αἰὲν ἔόντας,
 ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός φιλέεσκε* γάρ αἰνῶς —
 170 τοῖος ἔών μηνστῆροιν διμλήσειεν*. Ὁδυσσεύς,
 πάντες καὶ ὀκνύμοδοί* τε γενοίατο πικρόγαμοί* τε.
 'Αλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούρασι* κεῖται,
 ἦ κεν νοστήσας ἀποτίσεται*, ἥτε καὶ οὐκί*,
 175 οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, σὲ δὲ φράζεσθαι* ἄγωγα*,
 δππως κε μηνστῆρας ἀπώσεαι* ἐκ μεγάροιο.
 Εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει* καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο* μύθων
 αὐγοιον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς
 μῆθον πέφραδε* πᾶσι, θεοί δ' ἐπιμάρτυροι* ἔστων
 μηνστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι* ἄγωχθι* . . .
 180 σοί δ' αὐτῷ πυκνῶς* ὑποθήσομαι, αἵ* κε πίθηαι·
 νῆ* ἀρσας* ἐρέτηρσιν* ἐείκοσιν, ἵ τις ἀρίστη,
 ἔρχεο πενσόμενος* πατρὸς δὴν* οἰχομένοιο*,
 ἦγ τίς τοι εἴπησι βροτῶν ἢ δσσαν* ἀκούσῃς
 ἐκ Διός, ἦ τε μάλιστα φέρει πλέος ἀνθρώποισιν.
 185 Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ καὶ εἴρεο* Νέστορα δῖον·
 κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
 δις γάρ δεύτατος* ἥλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων* . . .

3) ΙΘΑΚΗΣΙΩΝ ΑΓΟΡΑ

(Οδυσ. β, 1-113. 129-261).

Ημος δ' ἥριγένεια* φάνη δοδοδάκτυλος* Ἡώς*,
 ὥρωντ* ἄρδ' ἐξ εὐνῆφιν* Ὁδυσσῆος φίλος νίος

εῖματα* ἔσσαμενος*, περὶ δὲ ξίφος δᾶς ὅτε⁵ ὀψια,
ποσσὸς δὲ ὑπὸ λιπαροῖσιν* ἐδήσατο* καλὰ πέδιλα,
βῆ δὲ ἵμεν ἐκ θαλάμου τοῦ ἐναλίγκιος* ἄντην*.
Αἴψα* δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι* κέλευσεν
κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κοιμώντας Ἀχαιούς·
οἵ μὲν ἐκήρυξσον, τοὶ δὲ ἡγείροντο μάλ' ὀκνα*. 10
Αὐτάρ ἐπεὶ δὲ ἥγειρθεν* δύμηγερέες* τε γένοντο,
βῆ* δὲ ἵμεν εἰς ἀγορήν, παλάμῃ δὲ ἔχει χάλκεον ἔγχος,
οὐκ οἶστος*, ἄμα τῷ γε δύω κύνες ἀργοὶ* ἐποντο. 15
Θεσπεσίην* δὲ ἄρα τῷ γε χάριν κατέχεντεν Ἀθήνη·
τὸν δὲ ἄρα πάντες λαὸι ἐπερχόμενον θηεῦντο*.
Ἐξετο* δὲ ἐν πατρός θώκῳ*, εἰξαν* δὲ γέροντες.
Τοῖσι δὲ ἐπειθὲν ἥρως Αἰγύπτιος ἥρχος ἀγορεύειν, 15
δις δὴ γῆρας κυφὸς* ἔηντος καὶ μυρία γῆρης*.
Καὶ γάρ τοῦ φίλος νιὸς ἄμφι ἀντιθέω Ὁδυσῆη
Ἴλιον εἰς ἐύπωλον* ἔβη κοίλης ἐνὶ νησίν,
Ἄντιφος αἰχμητής, τὸν δὲ ἀγριος ἔκτατε Κύκλωψ
ἐν σπῆι* γλαφυρῷ*, πύματον* δὲ ωπλίσατο* δόρπον*. 20
Τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν καὶ διὰ μὲν μηνοτῆροιν διμέλειν*,
Ἐνδρύνομος, δύο δὲ αἰλέν ἔχον πατρώια ἔογα.
Ἄλλος δὲ τοῦ λήθετος* διδυρόμενος καὶ ἀχεύων*. 25
Τοῦ δὲ δάκρυν χέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
«Κέκλυτε* δὴ νῦν μεν*, Ἰθακήσιοι, διτὶ κεν εἴπω. 25
Οὔτε ποθὲν ἡμετέρῃ ἀγορῇ* γένεται* οὔτε θόκος*,
ἔξ οὐ Ὁδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλης ἐνὶ νησίν.
Νῦν δὲ τίς ὁδὸν ἥγειρε; τίνα ϕρειῶ* τόσον ἱκει
ἥντε νέων ἀνδρῶν ἢ οἴ προγενέστεροι* εἰσιν;
ἥντε τινὲς ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν* ἐρχομένοιο, 30
ἥντε χάρην σάφα εἴποι, διτε πρότερος γε πύθοιτο;
ἥντε τι δήμιον* ἄλλο πυράνσκεται* ἢ δὲ ἀγορεύει;
ἔσθλός* μοι δοκεῖ εἴται, δινήμενος*. Εἴθε οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, διτι φρεσὶν ἦσι μενοινῆ*.» 35
«Ως φάτο, χαῖρε δὲ φίλη μεν Ὁδυσσῆος φίλος νιός,
οὐδὲ ἄροτε εἴτι δὴν* ἥστο*, μενοίνησεν* δὲ ἀγορεύειν,
στῆ δὲ μέσην ἀγορῆς σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ⁵
κηρυνξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μήδεα* εἰδώς.
Πόδωντον ἐπειτα γέροντα καθαπτόμενος* προσέειπεν·
«Ω γέρον, οὐχ ἔκας* οὖτος ἀνήρ, τάχα δὲ εἴσειται* αὐτός, 40

ὅς λαὸν ἥγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἴπανει.
 Οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
 ἥντις χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, δτε πρότερος γε πυθοίμην,
 οὔτε τι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκομαι, οὐδέ τ' ἀγορεύω,
 45 ἄλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος*, δ* μοι κακὰ ἔμπεσεν οἴκων,
 δοιά*. τὸ μὲν πατέρος ἐσθλὸν ἀπώλεσα, δς ποτ' ἐν ὑμῖν
 τούσδεσσιν βασίλευε, πατήρ δ' ὡς ἥπιος* ἦεν.
 Νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μεῖζον, οὐ δὴ τάχα οἴκον ἀπαντα
 πάγκυν διαρραΐσοει*, βίοτον* δ' ἀπὸ πάμπαν* δλέσσει.
 50 Μητέροι μοι μητρῆρες ἐπέχροαον* οὐκ ἐθελούσῃ,
 τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες, οἵ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι,
 οἵ πατρὸς μὲν ἐς οἴκον ἀπερρίγασι* νέεοθαι
 Ἰκαρίου*, ὡς κ' αὐτὸς ἐεδινώσατο* θύγατρα,
 δούη δ' ᾧ κ' ἐθέλοι καὶ οἵ κεχαρισμένοις* ἔλθοι.
 55 οἵ δ' εἰς ἡμετέρον πωλεύμενοι* ἡματα* πάντα,
 βοῦς ἱερεύνον εἰς* καὶ δις* καὶ πίονας* αἶγας
 εἴλαπινάζουσιν* πύρονσί τε αἴθοπα* οἴρον
 μαψιδίως*. τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται*. Οὐ γὰρ ἐπ' ἀνήρ,
 οἷος Ὁδυσσεὺς ἔσκεν*, ἀρήν* ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
 60 Ἡμεῖς δ' οὐ νῦ τι τοῖοι ἀμυνέμεν*. ἦ καὶ ἐπειτα
 λευγαλέοι* τ' ἐσόμεθα καὶ οὐ δεδαηκότες* ἀλκήν.
 Ἡ τ' ἄντα ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ* ἐργα τετεύχαται*, οὐδέ τι καλῶς
 οἴκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσοῦθητε* καὶ αὐτοὶ
 65 ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας* ἀνθρώπους,
 οἵ περιπαιετάοντι*, θεῶν δ' ὑποδείσατε* μῆτριν*,
 μήτι μεταστρέψωσιν, ἀγαστάμενοι* κακὰ ἐργα.
 Λίσσομαι* ἡμὲν Ζηνὸς Ὄλυμπίου ἡδὲ Θέμιστος,
 ἥτις ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν* λύει ἡδὲ καθίζει·
 70 σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἔάσατε πένθεῖ λυγρῷ
 τείρεσθ*. εἰ μή πού τι πατήρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὁδυσσεύς,
 δυσμενέων πάκτῳ ἐρεξεν* ἐνκρήμιδας* Ἀχαιούς·
 τῶν μ' ἀποινύμενοι* κακὰ ὁρέετε* δυσμενέοντες,
 τούτους διρύνοντες. Ἐμοὶ δέ κε κέρδιον* εἴη
 75 ὑμέας ἐσθέμεναι* κειμήλια* τε πρόβασίν* τε·
 εἴχετο ὑμῖς με φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις* εἴη·
 τόφρα* γάρ ἄν κατὰ ἄστον ποτιπτυσσούμεθα* μύθῳ,
 χοήματ' ἀπαιτίζοντες*, ἔως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·

νῦν δέ μοι ἀποίκτους* ὁδύρας ἐμβάλλετε θυμῷ.»

Ως φάτο χωόμενος, ποτὶ* δὲ οκηπτῷον βάλε γαίη, 80
δάκρυν ἀναποήσας*, οἰκτος δ' ἔλε* λαὸν ἄπαντα.

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθουσιν ἀμειγασθαι χαλεποῖσιν*.

*Ἀρτίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν

Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἀσκετέ*, ποῖον ἔειπες
ἡμέας αἰσχύνων ἐθέλουις δέ κε μῶμον* ἀνάφαι*.

Σοὶ δ' οὖν τι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοι εἰσιν,
ἄλλὰ φίλη μάτηρ, ἢ τοι περὶ κέρδεα* οἶδεν.

Ἡδη γὰρ τοῖτον ἔστιν ἔτος, τάχα δ' εἰσι τέταρτον,
ἔξ οὖν ἀτέμβει* θυμὸν ἐνὶ στήθεοιν Ἀχαιῶν. 90

Πάντας μέν δ' ἔλπει* καὶ ὑπίσχεται* ἀρδοὶ ἐκάστῳ,
ἀγγελίας προϊεῖσα*. νύος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾶ*.

Ἡ δὲ δόλοι τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μεριμνοῖξεν.
στησαμένη μέγαν ἵτον* ἐνὶ μεγάδουσιν ὑφαινεν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον*. ἄφαρ* δ' ἡμῖν μετέειπεν. 95

*Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάντε δῖος Ὁδυσσεύς,
μύμνετ* ἐπειγόμενοι* τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε* φᾶρος*
ἐκτελέσω — μή μοι μεταμώτα* νήματ' ὀληται —

Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆιον*, εἰς δέ τε κέν μιν
μοῖο* δολὸη* καθέληστ* τανηλεγέος* θαράτοιο· 100

μήτις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιάδων νεμεσήσῃ*,
αἴ κεν ἀτερ* σπείρουν* κῆται πολλὰ κτεατίσσας*..»

Ως ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὐτὸν ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

Ἐνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκεν* μέγαν ἵστον,
νύκτας δ' ἀλλύνεσκεν*, ἐπὴν* δαΐδας παραθεῖτο. 105

*Ως τοίετες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἐπειθεν Ἀχαιούς.
ἄλλο δέ τέτρατον ἥλθεν ἔτος καὶ ἐπῆλυνθον ὕραι,
καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἦ σάφα γῆδη,
καὶ τὴν γένεσιν ἀλλύνουσαν ἐφεύρομεν* ἀγλαὸν ἵστον.

Ως τὸ μὲν ἔξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλοντος ὑπὸ ἀνάγκης· 110
σοὶ δ' ὅδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται*, ἵν εἰδῆς
αὐτὸς σῷ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.

Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον* . . . . .»

Tὸν δὲ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

'Αρτίνο', οὐπως ἔστι δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι
ἢ μ' ἔτεχ', ἢ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης, 115

ζώει* ὅ γ' ἦ τέθυνκε· κακὸν δέ με πόλλον ἀποτίνειν*
 Ἰκαρίῳ, αἱ̄ς καὶ αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
 Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμονες*
 120 δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγερὰς* ἀρήσει*, Ἐρινῦς*,
 οἵκουν ἀπειροχομένη· νέμεσις* δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
 ἔσσεται· δῆς οὖν τοῦτον ἐγώ ποτε μῆθον ἐνίψω*.
 Ὅμετερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται* αὐτῶν,
 125 ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε* δαῖτας*,
 ὑμᾶς* κτήματ' ἔδοντες*, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους
 εἰ δ' ὑμῖν δοκέοι τόδε λωίτερον* καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι*, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον* νήπουνον* δλέσθαι,
 πείρεται*, ἐγώ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι* αἰὲν ἐόντας,
 130 αἱ̄ς κέ ποθι Ζεὺς δῆσι παλίντιτα* ἔργα γενέσθαι·
 νήπουνοί* κεν ἐπειτα δόμων ἔντοσθεν δλοισθε.
 «Ως φάτο Τηλέμαχος, τῷ δ' αἰετῷ* εὐδύνοπα* Ζεὺς
 ὑφόθεν ἐκ πορυφῆς δρεος προέηκε* πέτεσθαι*.
 Τὸν δ' ἔως μέν δ' ἐπέτοντο μετὰ προιῆς ἀνέμοιο,
 πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω* πτερούγεσσιν·
 135 ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον* ἵκεσθην,
 ἔνθ' ἐπιδιηθέντε* τιναξάσθην πτερὰ πολλά,
 ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλάς, δσσοντο* δ' δλεθρον·
 δρυψαμένω* δ' δυνύχεσσι παρειάς, ἀμφί τε δειράς*,
 δεξιώ ἥξαρ* διά τ' οἰκία* καὶ πόλιν αὐτῶν.
 140 Θάμβησαν δ' ὅρνιθας*, ἐπεὶ ἴδον δρθαλμοῖσιν·
 ὕρμηναν* δ' ἀνὰ θυμόν, ἄπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως *Αλιθέρσης
 Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος δμιλικάνην* ἐκέκαστο*
 ὅρνιθας γνῶναι καὶ ἐναίσιμα* μυθήσασθαι·
 145 ὁ σφιν ἐν φρονέων* ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν:
 «Κέκλυτε* δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅτι κεν εἴπω·
 μνηστῆροιν δὲ μάλιστα πιφανοκόμενος* τάδε εἴρω*.
 τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὁδυσσεὺς
 δὴν* ἀπάρευθε* φίλων ὅν ἔσσεται, ἄλλα πόν τὴδη
 150 ἐγγὺς ἐὼν τοίσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει*
 πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
 οἵ νεμόμεσθ* Ἰθάκην εὐδείλεον*. Ἀλλὰ πολὺ πρὸν
 φραζώμεσθ*, ὡς κεν καταπαύσομεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 πανέσθων καὶ γάρ σφιν ἄφαρ* τόδε λώιόν* ἔστιν·

οὐ γάρ ἀπείρητος* μαντεύομαι, ἀλλ' ἐν εἰδώσ·

155

καὶ γάρ κείνῳ φῆμι τελευτηθῆναι ἄπαντα,

ὅς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε ^{τὸν} Πολύμηνος*

Ἄργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὁδυσσεύς.

Φῆν* κακὰ πολλὰ παθόντ², δλέσαντ³ ἀπὸ πάντας ἑταίρους,

ἄγνωστον πάντεσσιν ἐεικοστῷ ἐγιαντῷ

160

οἶκαδ⁴ ἐλένεσθαι τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται».

Tὸν δ' αὗτ⁵ Εὔρυμαχος Πολύβου πάις ἀντίον ηὔδα.

«Ὥ γέρον, εἰ δ⁶ ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν

οἴκαδ⁷ ἵνων, μή που τι κακὸν πάσχωσιν δπίσσω·

ταῦτα δ⁸ ἔγδο σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.

165

“Οριθμεῖς* δέ τε πολλοὶ ὑπ⁹ αὐγὰς* ἡελίοιο

φοιτῶσ¹⁰, οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι¹¹. αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς

ἀλετο τῆλ¹²*, ώς καὶ σὺ καταφίσθαι¹³ σὺν ἐκείνῳ

ὤρελες· οὐκ ἀν τόσσα θεοπροτέων¹⁴ ἀγόρευες,

οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον¹⁵ ὥδ¹⁶* ἀνιείης¹⁷,

οὐδὲ οἴκω δῶρον ποτιδέγμενος¹⁸, αἴ κε πόρησιν¹⁹.

“Αλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

αἴ κε νεώτερον ἀνδρα παλαιά τε πολλά τε εἰδὸς

παρφάμενος²⁰ ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν²¹,

αὐτῷ μέν οἱ πρώτον ἀνηρέστερον²² ἔσται,

175

[προῆξαι δ²³ ἐμπηγ²⁴* οὐ τι δυνήσεται ἐνεκα τῶνδε]

σοὶ δέ, γέρον, θωὴν²⁵ ἐπιθήσομεν, ἦν κ²⁶ ἐνὶ θυμῷ

τίνων²⁷ ἀσκάλλης²⁸, χαλεπὸν δέ τοι ἔσεται ἀλγος.

Τηλέμαχῷ δ²⁹ ἐν πᾶσιν ἔγὼν³⁰ ὑποθήσομαι³¹ αὐτός·

μητέρα ἦν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω³² ἀπονέεσθαι³³.

180

οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν³⁴ ἔεδνα³⁵

[πολλὰ μάλ³⁶, δσσα ἔοικε φύλης ἐπὶ παιδὸς ἐπεσθαι³⁷.]

οὐ γάρ ποὶν παύσεοθαι δίομαι³⁸ νίας Ἀχαιῶν

μηνητύνος³⁹ ἀργαλέης⁴⁰, ἐπεὶ οὐ τινα δείδιμεν⁴¹ ἔμπηγ⁴²,

οὐτε οὖν Τηλέμαχον μάλα περ πολύμυθον⁴³ ἔόντα,

οὐτε θεοπροπίης⁴⁴ ἐμπαξόμεθ⁴⁵, ἦν σύ, γεραιέ,

μυθέαι⁴⁶ ἀκράαντον⁴⁷, ἀπεχθάνεαι⁴⁸ δ⁴⁹ ἔτι μᾶλλον . . .”

185

Tὸν δ' αὐτ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

“Εὔρυμαχ' ἡδὲ καὶ ἄλλοι, δσοι μηνητῆρες ἀγανοί⁵⁰,

ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι⁵¹, οὐδὲ ἀγορεύω·

ἡδη γάρ τὰ ἵσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.

“Αλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν⁵² καὶ εἴκοσ⁵³ ἑταίρους,

190

οἵ κε μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπορήσσωσι* κέλευθον*.

Εἰμι* γάρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα*

195 νόστον πενσόμενος* πατρὸς δὴν* οἰχομένοιο*,

ἥν τίς μοι εἴπῃσι βροτῶν ἥ δσσαν* ἀκούσω

ἐκ Διός, ἥ τε μάλιστα φέρει οὐλέος ἀνθρώποισιν.

Εἶ μέν κεν πατρὸς βίοτον* καὶ νόστον ἀκούσω,

ἥ τ' ἀν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίην* ἐμαυτόν·

200 εἰ δέ κε τεθνῆτος ἀκούσω, μηδὲ ἔτ' ἐόντος,

νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

σῆμα* τε οἵ χεύω* καὶ ἐπὶ κτέρεα* κτερεῖξω

πολλὰ μάλι, ὅσσα ἔσικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω..»

«*Η* τοι δγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρδεντο, τοῖσι δὲ ἀνέστη

205 *Μέντωρ*, δς ρ' *Οδυσῆος* ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος

καί οἱ ἵων ἐν νηψὶν ἐπέτρεπεν οἰκον ἄπαντα,

πείθεσθαι τε γέροντι καὶ ἔμπλεδι* πάντα φυλάσσειν·

ὅσφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.

«*Κέκλυτε* δὴ νῦν μεν, *Ιθακήσιοι*, δτι κεν εἴπω·

210 μή τις ἔτι πρόφρων*, ἀγανδός* καὶ ἥπιος ἔστω

σκηπτοῦχος* βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἰσιμα* εἰδώς,

ἄλλος αἰεὶ καλεπός τούτη καὶ αἰσυλα* δέξοι*

ώς οὖ τις μέμνηται *Οδυσσῆος* θείου

λαῶν, οἰσιν ἄνασσε, πατήρ δὲ ὥς ἥπιος ἦεν.

215 *Ἄλλ'* ἥ τοι μηνηστῆρας ἀγήρορας* οὖ τι μεγαίρω*

ἔρδειν* ἔργα βίαια κακορραφίησι νόσῳ·

σφάς* γάρ παρθέμενοι* κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως

οἰκον *Οδυσσῆος*, τὸν δὲ οὐκέτι φασὶν νέεσθαι.

Νῦν δὲ ἄλλω δήμῳ νεμεσίζομαι*, οἶον ἄπαντες

220 *ἥσθ'* ἀγρεψ*, ἀτὰρ οὖ τι καθαπτόμενοι ἐπέεσσι

παύρους* μηνηστῆρας καταπαύετε, πολλοὶ ἐόντες»

Τὸν δὲ *Ἐνδηροφίδης* Λειώκωτος ἀντίον ηὔδα·

«*Μέντωρ* ἀταρτηρέ*, φρένας ἥλεέ*, ποτον ἔειπες

ἥμεας διούνων καταπανέμεν*· ἀργαλέον* δὲ

225 ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί*.

Εἴπερ γάρ καὶ *Οδυσσεὺς* *Ιθακήσιος* αὐτὸς ἐπελθὼν

δαινυμένους* κατὰ δῶμα ἐδὼν μηνηστῆρας ἀγανοὺς*

ἔξελάσαι μεγάροιο μενοιησει* ἐνὶ θυμῷ,

οὖ τεν οἱ κεχαροίατο* γυνὴ μάλα περ χατέονσα*.

230 *ἔλθόντ*, ἄλλα κεν αὐτοῦ ἀεικέα* πότμον* ἐπίσποι*,

εὶ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.

Ἄλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἕργα ἔκαστος,
τούτῳ δ' ὀτρυνέει* Μέντωρ ὅδὸν ἥδ' Ἀλιθέροις,
οἵ τε οἱ ἔξ ἀρχῆς πατρῷοι εἰσιν ἑταῖροι.

Ἄλλ' δίω καὶ δηθά* καθήμενος ἀγγελιάων
πεύσεται εἰν 'Ιθάκῃ, τελέει δ' ὅδὸν οὐ ποτε ταύτην.»

Ως ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐά ποδες δώματ' ἔκαστος,
μνηστήροις δ' ἐσ δώματ' ἵσαν θέίουν Ὁδυσῆος.
Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθε* κιών* ἐπὶ θῆρα* θαλάσσης,
χεῖρας νηράμενος πολιῆς* ἀλός, εὔχετ' Ἀθήνη. 241

4) ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ ΑΠΟΔΗΜΙΑ

(Οδυσ. β, 382-434).

"Ἐνθ'* αὗτ' ἄλλ' ἐνόησε θεά, γλαυκῶπις* Ἀθήνη·
Τηλεμάχῳ εἰκνῖα* κατὰ πτόλιν* φύχετο πάντη]
καὶ ὡς ἔκαστῳ φωτὶ* παρισταμένη φάτο μῆνον,
ἔσπεροις* δ' ἐπὶ νῆα θοὴν* ἀγέρεσθαι ἀνώγειν*.

"Ἡ δ' αὗτε Φρονίοι Νοήμοια φαίδιμον* υἱὸν
γῆτες νῆα θοὴν δέ οἱ πρόφρον ύπεδεκτο*.
Δύσετό τ' ἡέλιος σκιόβωντό* τε πᾶσαι ἀγνιαί,
καὶ τότε νῆα θοὴν ἀλαδ*, εἴρωντε*, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
δπλ* ἐπέθει, τά τε νῆες ἐνσελμοι* φορέουσιν*.

Στήσεις δ' ἐπ' ἐσχατιῆ* λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
ἀθρόοι ήγερέθοντο*, θεὰ δ' ὀτρυννεν ἔκαστον. 10

"Ἐνθ' αὗτ' ἄλλ' ἐνόησε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Βῆ δ' ἵέναι πρὸς δώματ' Ὁδυσσῆος θείοιο,
ἐνθα μνηστήροις εἰπεὶ γλυκὺν ὑπνον ἔχενεν,
πλάζε* δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἐκβαλλε* κύπελλα. 15

Οἱ δ' εὔδειρ* ὀτρυνντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
εἴσατ*, ἐπεὶ σφισιν ὑπνος εἰπεὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐκπροκαλεσσαμένη* μεγάρων ἐν ναιεταόντων*,
Μέντοι εἰδομένη* ἡμέν δέμας* ἥδε καὶ αὐδήν*. 20
«Τηλέμαχος, ἥδη μέν τοι ἐυκνήμιδες* ἑταῖροι
εἴσατ* ἐπήρετμοι* τὴν σὴν ποτιδέγμενοι* δραήν,

ἀλλ' ἵομεν, μὴ δηθὰ* διατρίβωμεν ὅδοῖο.»

25   ^Ὥ_Ως ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο* Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως, δ' ὁ ἔπειτα μετ' ἵχνα βαῖνε θεοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεί ω' ἐπὶ τῇ πατήλυνθον ἥδε θάλασσαν,
εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὲ* κάρη κομόωντας ἐταίρους.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ*² ἴερὴ ίε* Τηλέμαχοι.

30   «Δεῦτε*, φίλοι, ἥια* φερόμεθα, πάντα γὰρ ἥδη
ἀθρόο' ἐνὶ μεγάρῳ, μήτηρ δ' ἐμῇ οὖν τι πέπνυσται*,
οὐδ' ἄλλαι δμωαται*, μία δ' οἰη* μῆθον ἀκούσεν.»

35   ^Ὥ_Ως ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο.
Οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες εὐσσέλμωφ* ἐπὶ τῇ
κάτιθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὁδυσσῆος φίλος νιός.
ἄν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν· ἥρχε* δ' Ἀθήνη,
νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῆ* κατ' ἄρο' ἔζετο, ἄγχι* δ' ἄρο' αὐτῆς
ἔζετο Τηλέμαχος, τοὶ δὲ πρυμνῆσι*³ ἔλινσαν,
ἄν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῆσι* καθῆζον.
Τοῖσι δ' ἵκμενον* οὐρῶν*⁴ ιει* γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἀκραῆ* Ζέφυρον*, κελάδονται*⁵ ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
δπλων* ἀπτεσθαι*, τοὶ δ' διτρύνοντος ἀκούσαν.
·Ιστὸν δ' ειλάτινον* κοίλης ἔντοσθε* μεσόδμης*
στῆσαν ἀείραντες*, κατὰ δὲ προτόνοισιν*⁶ ἐδησαν*,
ἔλκον δ' ιστία λευκὰ ἐνστρέπτοισι βοεῦσιν*.
·Ἐπρησεν* δ' ἄνεμος μέσον ιστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στείρη* πορφύρεον* μεγάλ' ἵαχε*, νηὸς ιούσης·
ἡ δ' ἔθεεν* κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα* κέλευθον.
Δησάμενοι* δ' ἄρα δπλα θοὴν ἀγὰ τῇ πᾶ μέλαιναν
στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας* οἶνοιο,
λεῖβον* δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν*,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
Παννυχίη* μέν δ' ἦ γε καὶ ἥδη* πεῖρε* κέλευθον.

5) ΤΑ ΕΝ ΠΥΛΩ,

(Ὀδυσ. γ, 1-194. 316-328. 473-497).

·Ηέλιος δ' ἀνόρουσε* λιπὼν περικαλλέα λίμνην*
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον*, ἵν ἀθανάτοισι φαείνοι*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον* ἄρουραν·
οἱ δὲ Πύλοι, Νηλῆος ἐυκτίμενον* πιολίεθρον*,
Ιξον*, τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ* θαλάσσης ἵερὰ δέζον*,
ταύρους παμμέλανας*, ἐνοσίχθοντι* κναροχάίτη.

'Εννέα δ' ἔδραι* ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
εἴσιοι* καὶ προύχοντο* ἑκάστοιθι* ἐννέα ταύρους.
Ἐῦθ* οἱ σπλάγχνα πάσαντο*, θεῶ δ' ἐπὶ μηρί* ἔκαιον,
οἱ δ' ἴθὺς* κατάγοντο* ἵδ* ἴστια νηὸς ἐίσης*
στεῖλαν* ἀείραντες*, τὴν δ' ὕδωμασαν*, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοῖ.
'Εκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν*, ἥρχε* δ' Ἀθήνη·
τὸν προτέρη προσέειπεν θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

«Τηλέμαχ', οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς*, οὐδὲ ἥβαιόν*,
τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, δφρα πύθηαι
πατόσι, δπον κύθε* γαῖα καὶ δντια πότιμον* ἐπέσπεν*.
Ἄλλ' ἄγε νῦν ἴθὺς κίε* Νέστορος ἵπποδάμοιο*.
εἴδομεν*, ἦν τινα μῆτιν* ἐνὶ στήθεσσι κέκενθεν*.
Δίσσεοθαι* δέ μιν* αὐτός, δπως νημερτέα* εἴπη·
ψεῦδος δ' οὐκ ἔρει· μάλα γὰρ πεπνυμένος* ἐστίν».

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηύδα·
«Μέντορ, πῶς τ· ἄροιώ; πῶς τ· ἄρο προσπιύξομαι* αὐτόν;
οὐδέ τι πω μύθοισι πεπείρημαι* πυκνιοῖσιν*.
αἰδὼς* δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἔξερέοθαι..»

Τὸν δ' αὗτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
«Τηλέμαχ' ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι τοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται*, οὐ γὰρ δίω,
οὐ σε θεῶν δέκητι* γενέσθαι τε τραφέμεν* τε.»*

*Ως ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως*, δ' ἔπειτα μετ' ἵχνα* βαῖνε θεοῖο.
Ιξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγνοίν τε καὶ ἔδρας*,
ἔνθ* ἄρα Νέστωρ ἥστο σὸν νίσσιν, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
δαῖτ· ἐντυρόμενοι* κρέα τ· ὕπτιων* ἄλλα τ· ἔπειρον.
Οἱ δ' ως οὖν ξείνουντο ἵδον, ἀθρόοι ἥλθον ἄπαντες,
χεροῖν τ· ἡσπάζοντο* καὶ ἔδριασθαι* ἄνωγον*.

Πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἀμφοτέρων ἔλε* χεῖρα καὶ ἴδροντεν* παρὰ δαιτὶ¹
κώσειν* ἐν μαλακοῖσιν ἐπὶ φαμάθοις ἄλιησιν*
πάρ τε κασιγγήτῳ* Θρασυμήδεϊ καὶ πατέροι φ.
Δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας*, ἐν δ' οἴνον ἔχενεν

5

10

15

20

25

30

35

40

χρυσείω δέπαι*· δειδισκόμενος* δὲ προσηύδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρον Διὸς αἰγιόχοιο*.

»Εὔχεο νῦν, ω̄ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
τοῦ γὰρ καὶ δαίτης* ἡντήσατε* δεῦρο* μολόντες*.

45 Αὐτὰρ ἐπὴν σπείσογες* τε καὶ εὔξεαι, ή̄ θέμις* ἐστίν,
δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος* οἴνου
σπεῖσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον δίομαι* ἀθανάτοισιν
εὔχεσθαι, πάντες δὲ θεῶν χατέονσι* ἀνθρώποι.

50 Ἄλλὰ νεώτερος ἐστιν, δημηλική* δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
τοῦτοντα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον*.
Ως εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἥδεος οἴνου,
χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
οὗτοντα σοὶ προτέρῳ δῶκε χρύσειον ἄλεισον.

55 Αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·
«Κλῦθι, Ποσείδαον γαιήσοχε*, μηδὲ μεγήρηῃ*
ἥμιν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ νῖάσι κῦδος* ὅπαξε*,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδον χαρίεσσαν ἀμοιβὴν
σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγαλλειτῆς* ἐκατόμβης.

60 Λός δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα* νέεσθαι*,
οὗτοντα* δεῦρο* ἴκόμεσθα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ.»
Ως ἄρα ἔπειτ' ἥρατο καὶ αὐτῇ πάντα τελεύτα.
Αὖτε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον*.
*Ως δ' αὕτως ἥρατο Ὅδυσσης φίλος νίός.

65 Οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρέ̄ ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι* δαίνυντε* ἐρικυδέα* δαῖτα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος* ἐξ ἔρον* ἐντο*,
τοῖς ἄρα μύθων ἥραχε Γερήνιος ἵππότα* Νέστωρ.
«Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι* καὶ ἐρέσθαι*

70 ξείνουντος, οἵτινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς*.
Ως ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ ὑγρὰ κέλευθα;
ἡ τι κατὰ πρῆξιν; ἢ μαψιδίως* ἀλάλησθε*,
οἴλα τε ληιστήρεσ*, ὑπελό* ἄλλα, τοί τ' ἀλόωνται*
ψυχὰς παρθέμενοι*, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;»

75 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα
θαρσήσας, αὐτῇ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
θῆκε, ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο
[ἢδ'] ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν].

«Ω Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος* Ἀχαιῶν,
εἴρεαι, δπόθεν εἰμέν· ἔγὼ δέ κε τοι καταλέξω.

80

«Ημεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηίου* εἰλήλουνθμεύν·
πρῆξις* δ' ἥδ' ἵδη, οὐδ δήμιος*, ἦν ἀγορεύω.

Πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺν μετέρχομαι*, ἦν πον ἀκούσω,
δίον Ὁδυσσῆος ταλασίφρονος*, διν ποτέ φασιν
οὖν σοὶ μαργάμενον· Τρώων πόλιν ἔξαλαπάξαι*.

85

«Ἄλλους μὲν γάρ πάντας, δσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
πενθόμεθ' ἥχι ἔκαστος ἀπώλετο λνγοῷ δλέθρῳ.
κείνου δ' αὖ καὶ δλεθρον ἀπευθέα* θῆκε Κρονίων.
Οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν*, δπόθ' δλωλεν,
εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἡπείρου δάμη ἀνδράσι δυομενέοσσιν,

90

εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης*.

Τούνεκα νῦν τὰ σὰ γούραθ' ἴκαρομαι*, αἵ κ' ἐθέλησθα
κείνου λνγοῷ δλεθρον ἔνισπεῖν*, εἴ πον δπωπας
δφθαλμοῖσι τεοῖσιν* ἥ ἄλλον μῆθον ἄκονσας

95

[πλαζομένον, περὶ γάρ μιν διξυρὸν* τέκε μήτηρ.]

Μηδέ τι μ' αἰδόμενος* μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων*,
ἄλλ' εῦ μοι κατάλεξον, δπως ἥντησας δπωπῆς.

Λίσσομαι, εἴ ποτέ τι μοι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὁδυσσεὺς
ἥ ἔπος ἥέ τι ἔργον ὑποστάτας ἔξετέλεσσεν

δήμῳ ἔνι Τρώων, δθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί,

100

τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καὶ μοι νημερτὲς* ἐνίσπεις*».

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήγριος ἵπποτα Νέστωρ.

«Ω φίλ*, ἐπεί μ' ἔμνησας διξύος*, ἦν ἐν ἐκείνῳ
δήμῳ ἀνέτλημεν* μένος ἀσχετοι νίες Ἀχαιῶν,

ἥμὲν δσα ξὺν νησὶν ἐπ' ἡροειδέα* πόντον

105

πλαζόμενοι κατὰ ληίδ*, δπῃ ἀρξειν* Ἀχιλλεύς,

ἥδ' δσα καὶ περὶ ἀστυ μέγα Πριάμοιο ἄγακτος

μαργάμεθ*, ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν*, δσσοι ἀριστοι.

ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήιος*, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,

ἔνθα δὲ Πάτροκλος θεόφιτ* μήστωρ* ἀτάλαντος*,

ἔνθα δ' ἐμὸς φίλοις νίοις, ἀμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων*,

110

Ἀρτίλοχος, περὶ μὲν θείειν* ταχὺς ἥδε μαχητής·

ἄλλα τε πόλλο ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τις κεν ἐκεῖνα

πάντα γε μυθήσατο* καταθνητῶν ἀνθρώπων;

οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἔξατες παραμίμων*

115

ἔξερέοις*, δσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί—

- πρόν κεν ἀνηθείς* σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο·
εἰνάετες* γάρ σφιν κακὰ δάπτομεν* ἀμφιέποντες*
παντοίοισι δόλοισι, μόλις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
- 120   "Ενθ' οὐ τίς ποτε μῆτιν* δμοιωθήμεναι ἄντην*
ἡθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὁδυσσεὺς
παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός*, εἰ ἐτεόν* γε
κείνου ἔκγονός* ἔσσι, σέβας μ' ἔχει εἰσοδόντα*.
ἡτοι γάρ μῆθοι γε ἐοικότες*, οὐδέ κε φαίης
ἄνδρα νεώτερον ὅδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
- 125   "Ενθ' ἦ τοι εἴως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὁδυσσεὺς
οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίζ' ἐβάζομεν* οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
ἀλλ' ἔνα θυμὸν ἔχοντε νόσῳ καὶ ἐπίφρονι* βουλῇ
φραζόμεθν* Ἀργείοισιν, δύως δχ* ἄριστα γένοιτο.
130   Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν* αἶπήν*,
[βῆμεν δ' ἐν νήσου, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς]
καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν* ἐνὶ φρεσὶ μήδετο* νόστον
Ἀργείοις, ἐπεὶ οὐ τι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι
πάντες ἔσσαν· τῷ σφεων πολέες κακὸν οἶτον* ἐπέσπον
135   μήτιος ἐξ δλοῆς* γλαυκῶπιδος δβριμοπάτρης*,
ἥ τ' ἔριν Ἀιρετὸν μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
Τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορήν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς
μάψ*, ἀτὰρ* οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἡέλιον καταδύντα*—
οἱ δ' ἥλιθον οὖν φεβαρηότες* νίες Ἀχαιῶν —
140   μῆθον μυθείσθην*, τοῦ εἴνεκα λαὸν ἄγειραν.
"Ενθ' ἦ τοι Μενέλαος ἀνώγει* πάντας Ἀχαιοὺς
νόστον μαμήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν* ἐήνδανε*, βούλετο γάρ ὁ
λαὸν ἔρυκακέειν δέξαι φέρας ἑκατόμβας*,
145   ώς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἔξακέσαιτο*,
νήπιος*, οὐδὲ τὸ ἥδη, δῆ* οὐ πείσεοθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τ' αἴψα* θεῶν τρέπεται νόσος αἰὲν ἐόντων.
"Ως τὼ μὲν χαλεποῖσιν* ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
ἔστασαν, οἱ δ' ἀγρόνοσαν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
150   ἥκῃ* θεοπεόη*, δίκα* δέ σφισιν ἥνδανε* βουλή.
Νύκτα μὲν ἀσαμεν* χαλεπὰ φρεσὶν δόμαίνοντες
ἀλλήλοις, ἐπὶ γάρ Ζεὺς ἥρτυε* πῆμα κακοῖο
ἥῶθεν* δ' οἱ μὲν νέας ἔλκομεν εἰς ἄλα δῖαν
κτήματα τ' ἐντιθέμεσθα βαθυζάρους* τε γυναικας,

- ἡμίσεες δ' ἄρα λαὸς ἐρητύοντο* μένοντες 155
 αὐθὶς* παρ' Ἀτρεῖδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν.
 Ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν*· αἱ δὲ μάλ² ὄνται*
 ἔπλεον, ἐστόχεσεν* δὲ θεὸς μεγακήτεα* πόντον.
 Ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἵρᾳ θεοῖσιν,
 οὐκαδὲ ἱέμενοι*. Ζεὺς δ' οὔπω μήδετο* νόστον,
 οχέτλιος*, ὃς δ' ἐριν ὠρσε* κακὴν ἔπι δεύτερον αὐτις. 160
 Οἵ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας*
 ἀμφ². Ὁδυσῆς ἄνακτα, δαΐφροντα*, ποικιλομήτην*,
 αὖτις ἐπ' Ἀτρεῖδῃ Ἀγαμέμνονι ἥρα* φέροντες.
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νησὶν ἀολλέσιν*, αἱ μοι ἐποντο,
 φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον, δ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων*. 165
 φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήιος, ὠρσε* δ' ἐταίρους.
 Οψέ* δὲ δὴ μετὰ νῦν* κίς* ἔσανθός Μενέλαος,
 ἐν Λέσβῳ δ' ἐκιχεν* δολιχὸν* πλόον δρμαίνοντας*,
 ἢ καθύπερθε* Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης*, 170
 νῆσουν ἐπὶ Ψυρίης*, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ² ἔχοντες,
 ἢ ὑπένερθε* Χίοιο παρ' ἡρεμόεντα* Μίμαντα*.
 Ητέομεν δὲ θεὸν φῆγαι* τέρας*. αὐτὰρ ὁ γ² ἦμιν
 δεῖξε καὶ ἡγώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὔβοιαν
 τέμνειν*, δφρα τάχιστα ὑπὲκ* κακότητα* φύγοιμεν. 175
 Ωρτο* δ' ἐπὶ λιγὺς* οὐρσος* ἀήμεναι*. αἱ δὲ μάλ² ὄνται*
 ἰχθυόεντα* κέλευθα διέδραμον, ἐς δὲ Γεραιστὸν*
 ἐννυχιαί* κατάγοντο. Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
 πόλλ² ἐπὶ μῆρ² ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες*.
 Τέταρτον ἦμαρ ἔην, δτ² ἐν Ἀργεϊ νῆας ἔίσας* 180
 Τυδεῖδεω ἔταροι Διομήδεος ἵπποδάμαιοι
 ἴστασαν, αὐτὰρ ἐγώ γε Πύλονδ' ἔχον*, οὐδέ ποτ² ἐσβη²*
 οὐρσος, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν* ἀῆγαι*. ✓
 Ως ἥλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής*, οὐδέ τι οἶδα
 κείνων, οἵ τ² ἐσάωθεν* Ἀχαιῶν οἵ τ² ἀπώλοντο. 185
 Οσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
 πεύθομαι*, ἢ θέμις* ἐστί, δαήσεαι*, οὐδέ σε κεύσω*.
 Εὗ μὲν Μυρωμάδόνας φάσ² ἐλθέμεν ἐγχεσιμώροντος*,
 οὓς ἄγ² Ἀχιλλῆς μεγαθύμου φαίδιμος* υἱός,
 εῦ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον* ἀγλαὸν υἱόν. 190
 πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ² ἐταίρους,
 οἵ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὕ τιν² ἀπηύρα*.

- 190   <sup>”Ατρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε τόσοιν^{*} ἐόντες,
      ώς τ’ ἦλθ^ο, ὡς τ’ Αἴγισθος ἐμήσατο^{*} λυγχὸν δλεθρον . . .</sup>
- 195   Καὶ σύ, φίλος, μὴ δηθά^{*} δόμιων ἄπο^{*} τῇλ^ο* ἀλάλησο . . .
      ἀλλ’ ἐς μὲν Μενέλαιον ἐγὼ κέλομαι^{*} καὶ ἄρωγα
      ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον^{*} ἄλλοθεν εἰλήλουθεν,
      ἐκ τῶν ἀνθρώπων, δθεν οὐκ ἔλποιτό^{*} γε θυμῷ
      ἔλθεμεν^{*}, ὅν τινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν^{*} ἀελλαι^{*}
- 200   ἐς πέλαγος μέγα τοῖν, δθεν τέ περ οὐδ’ οἰωνοι^{*}
      αντότετες^{*} οἰχρεῦσιν^{*}, ἐπεὶ μέγα τε δεινόν τε.
- 205   Αλλ’ ἵθι τῦν σὺν νήι τε σῆι καὶ σοῖς ἑτάροισιν.
      εὶ δ’ ἐθέλεις πεζός, πάρα^{*} τοι δίφρος^{*} τε καὶ ἵπποι,
      πάρ δέ τοι υἱες^{*} ἐμοί, οἴ τοι πομπῆς^{*} ἐπονται
- 210   ἐς Λακεδαιμονίαν δῖαν, δθι ξανθὸς Μενέλαιος.
      Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτός, ἵνα νημερτὲς^{*} ἐνίσπηγ·
      ψεῦδος δούλῳ ἐρέει, μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν . . .»
- 215   Αντίᾳ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος^{*} ἐξ ἐρον^{*} ἔντο*,
      τοῖοι δὲ μύθων ἥρχε Γερήνιος ἵπποτα^{*} Νέστωρ·
      “πατέρες ἐμοί, ἄγε Τηλεμάχῳ καλλίτοιχας ἵππους
      ζεύξαθ^ο ὑφ’ ἄρματ’ ἀγοντες, ἵνα πρήσσησιν^{*} ὄδοιο.»
- 220   “Ως ἔφαθ^ο, οἱ δ’ ἄρα τοῦ μάλα μὲν ἀλύον ἥδε πίθοντο,
      καρπαλίμωσ^{*} δ’ ἔζευξαν ὑφ’ ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
      ἐν δὲ γυνῇ ταμῆ^{*} σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν
      ὄψα^{*} τε, οīα ἔδουσι^{*} διοτρεφέες^{*} βασιλῆες.
- 225   “Αν δ’ ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσετο^{*} δίφρον,
      πάρ δ’ ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, δραχαμοις^{*} ἀνδρῶν,
      ἐς δίφρον τ’ ἀνέβαινε καὶ ἡνία λάζετο^{*} κερσίν,
      μάστιξεν^{*} δ’ ἔλααν^{*}, τῷ δ’ οὐκ ἀκοντε πετέσθην^{*}
      ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ^{*} πτολεμόνοι,
      οἱ δὲ πανημέροι^{*} σεῖτον ζυγὸν ἀμφὶς^{*} ἔχοντες.
- 230   Δύσετό τ’ ἥέλιος οικόσιντό τε πᾶσαι ἀγνιαί,
      ἐς Φηράς^{*} δ’ ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ^{*} δῶμα*,
      νιέος Ὄροτλόχοιο, τὸν Ἀλφειός τέκε παῖδα·
      ἐνθα δὲ νύκτ^ο ἀεσαν^{*}, δ δὲ τοῖς πάρ ἔείνια θῆκεν.
- 235   “Ημος^{*} δ’ ἥριγένεια^{*} φάνη ὁδοδάκτυλος Ἡώς,
      ἵππους τε ζεύγνυντ^ο ἀνά θ’ ἄρματα ποικίλ^ο ἔβαινον
      [ἐκ δ’ ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου^{*}] μάστιξεν δ’ ἔλααν^{*}, τῷ δ’ οὐκ ἀκοντε πετέσθην.
- 240   “Ιξον δ’ ἐς πεδίον πυρηφόρον^{*}, ἔνθα δ’ ἔπειτα

ἡγον* ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον* ὀκέες* ἵπποι·
δύστετό τ' ἡλίος σκιώωντό τε πᾶσαι ἀγνιαί.

232

6) ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΡΜΟΥ ΕΙΣ ΩΓΥΓΙΑΝ

(‘Οδυσ. ε, 1-75).

Ἡὼς* δ' ἐκ λεχέων* παρ' ἄγανοῦ* Τιθωνοῖο* ὥρηνθ*, ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἥδε βροτοῖσιν· οἱ δὲ θεοὶ θῶνόρδε* καθίζαντες*, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν Ζεὺς δψιβρεμέτης*, οὐδὲ τε κράτος ἔστι μέγιστον.

Τοῖσι δ' Ἀθηναίῃ λέγε κήδεα* πόλλος· Ὁδυσσῆος μηνσαμένη· μέλε* γάρ οἱ ἐών ἐν δώμασι νύμφης·

5

«Ζεῦ πάτερ, ἥδ' ἄλλοι μάκαρες* θεοί, αἰὲν ἐόντες, μήτις ἔτι πρόφρων, ἀγαρὸς* καὶ ἥπιος ἔστω σηηπτοῦχος* βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἰσιμα* εἰδώς· ἄλλος αἰὲν χαλεπός τ' εἴη καὶ αἰσυλα* ὁρέζοι.

10

«Ως οὕτις μέμυηται Ὁδυσσῆος θείοιο λαῶν, οἶσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἥπιος ἥεν· ἄλλος δὲ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέος* ἄλγεα πάσχων, νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ή μιν ἀνάγκη ἵσχει*. δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἴκεσθαι.

15

Οὐ γάρ οἱ πάροι* νῆες ἐπήρετμοι* καὶ ἐταῖροι, οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα* νῦτα θαλάσσης. Νῦν αὖ παῖδες ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάσιν*, οἴκαδε νισσόμενον*. δ' δὲ ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουητῆν* ἐς Πύλον ἥγανθέην* ἥδ' ἐς Λακεδαιμονίαν.»

20

Τὴν δὲ ἀπαμειβόμενος* προσέφη νεφεληγερέτα* Ζεύς· «Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος* ὁδόντων; οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον* αὐτῇ, ὡς ἦ τοι κείνους Ὁδυσσεὺς ἀποτίσεται* ἐλθών; Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως* — δύνασαι γὰρ — ὡς κε μάλλον ἀσκηθῆς* ἦν πατρίδα γαῖαν ἴκηται, μηηστῆρες δὲ ἐν τηλι παλιμπετὲς* ἀπονέωνται*.»

25

Η όρα καὶ Ἐρμείαν, νίὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα· «Ἐρμεία· σὺ γὰρ αὐτε* τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἔσσι· νύμφη ἐϋπλοκάμω εἰπεῖν νημερτέα* βουλήν*, νόστον* Ὁδυσσῆος ταλασίφρονος*, ὡς* κε νέηται,

30

οὔτε θεῶν πομπῆς* οὔτε θυητῶν ἀνθρώπων·
 ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδίης* πολυδέσμους* πήματα πάσχων,
 35 ηματί καὶ εἰκοστῷ Σχερόην* ἐρίβωλοις* ἵκοιτο,
 Φαιήκων* ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθεοι* γεγάσσουν·
 οἵ κεν μιν* περὶ κῆρος* θεὸν ὡς τιμήσουσιν,
 πέμψουσιν δὲ ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις* ἐσθῆτά* τε δόντες,
 πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέποτε Τροίης ἐξ ἥρατος* Οδυσσεύς,
 40 εἴπερ ἀπήμων* ἥλθε, λαζῶν ἀπὸ ληίδος* αἰσαν·
 Ὡς γάρ οἱ μοῖροι* ἐστὶ φίλους τούτους καὶ ικέσθαι
 οἰκον ἐς ὑφόροφον* καὶ ἐὴν* ἐς πατρίδα γαῖαν.»

“Ως ἔφατο· οὐδὲ ἀπίθησε διάκτοος* ἀργεῖφόρητος*.
 Αὐτίκινος* ἔπειτο* ὑπὸ ποσσὸν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 45 ἀμφρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἡμέν* ἐφ' ὑγρὸν
 ἥδος* ἐπὶ ἀπείρονα* γαῖαν, ἅμα πνοιῆς* ἀνέμοιο.
 Εἶλετο δὲ ὁράβον, τῇ τούτῳ ἀνδρῶν ὅμματα θέλγει*,
 ὃν ἐθέλει, τοὺς δὲ αὗτε καὶ ὑπνώσατες* ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὸν ἔχων πέτετο* κρατὺς* ἀργεῖφόρητος.
 50 Πιερόην* δὲ ἐπιβάτας ἐξ αἰθέρος*, ἔμπεσε πόντων·
 σεύατος* ἔπειτο* ἐπὶ αὐτῷ, λάρω* δρυιθ* ἐσικώσι,
 ὃς τε κατὰ δεινοὺς κόλπους* ἀλὸς ἀτρυγέτοιο*,
 ἵχθυς ἀγρωσσων, πυκνινὰ* πτερὰ δεύεται* ἀλυγ·
 τῷ ἵκελος* πολέεσσιν δχήσατο* κύμασιν· Ερομῆς·
 55 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ* ἐοῦσαν,
 ἐνθάδε ἐκ πόντου βάσις ἰοειδέος* ἥπειρόνδε
 ἥιεν*, δρφα μέγα σπέος* ἵκετο, τῷ ἔνι τούμφη
 ναῖεν* ἐνπλόκαμος· τὴν δὲ ἐνδοθύι τέτμεν* ἐοῦσαν.
 Πῦρ μὲν ἐπὶ ἐσχαρόφιν* μέγα καίετο, τηλόθι* δὲ ὁδμῆ*
 60 κέδρους τούτους* εὐκεάτοιο* θύους* τούτῳ ἀνὰ νῆσον ὀδώδει*,
 δαιομένων· ἡ δὲ ἐνδον ἀοιδιάσσοντος* δπλ* καλῆ,
 ιστὸν* ἐποιχομένη, χρυσείη κερκίδ* ὑφαινεν.
 “Υληγ* δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει* τηλεθώσα*,
 κλήθρη* τούτης* τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.

65 “Ενθα δέ τούτῳ δρυιθεῖς* τανυστίπτεροι* εὐνάζοντο*,
 σκῶπέες* τούτης* τε τανύγλωσσοι* τε κορῶνται,
 εἰνάλιαι*, τῆσσιν τε θαλάσσαια ἔργα μέμηλεν*.
 “Η δὲ αὐτοῦ τετάνυστο* περὶ σπέίους γλαφυροῖο
 ἡμερὶς* ἥβωσσα*, τεθῆλει* δὲ στραφυλῆσιν.

Κρῆναι* δ' ἔξείης* πίσυρες* δέοντας ὕδατι λευκῷ,
πλησίαι ἀλλήλων, τετραμμέναι ἀλλυδις* ἄλλη.

Ἄμφι δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἵον ἥδε σελίγον
θήλεον· ἔνθα καὶ ἐπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
θηήσατο* ἴδων καὶ τερφθείη φρεσὶν ἥσιν.

Ἐνθα στὰς θηῆτο διάκτορος* ἀργεῖφρόντης*.

70

7) ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΒΟΥΛΗΣ

('Οδυσ. ε, 76-115).

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἔῳ* θηήσατο* θυμῷ,
αὐτίκ’ ἄρ’ εἰς εὐρὺν σπέος ἥλυνθεν οὐδέ μιν ἄντην*
ἥγνοιήσεν* ἴδοῦσα Καλυψώ, δῆτα θεάων —
οὐ γάρ τ’ ἀγνῶτες* θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται*
ἀθάνατοι, οὐδ’ εἴ τις ἀπόπροσθι* δώματα ναίει —
οὐδ’ ἄρ’ Ὁδυσσῆα μεγαλήτορα* ἔνδον ἔτετμεν*,
ἄλλ’ δ’ γ’ ἐπ’ ἀκτῆς κλαῖτε καθήμενος, ἔνθα πάρος* περ,
δάκρυσι καὶ στοναχῆσι* καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων*,
πόντον ἐπ’ ἀτρύγετον* δερκέσκετο*, δάκρυα λείβων*.

Ἐρμείαν δ’ ἐρέεινε* Καλυψώ, δῆτα θεάων,
ἐν θρόνῳ ἴδρυσασα* φρεινῷ*, σιγαλόεντι*.

«Τίπτε μοι, Ἐρμεία χρυσόρροαπι*, ειλίγλουνθας,
αἰδοῖός* τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὖ τι θαμίζεις*.
Αὔδα, ὅτι φρονέεις, τελέσαι δέ με θυμὸς ἄγωγεν*,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἔστιν.
[Ἄλλος ἐπειο προτέρω, ἵνα τοι πάροξείνα θείω].»

«Ως ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
ἀμβροσίης* πλήσασα*, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ δ’ πῖνε καὶ ἡσθε* διάκτορος* ἀργεῖφρόντης*.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἥρασε* θυμὸν ἐδωδῆ*,
καὶ τότε δή μιν ἐπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν*

«Εἰρωτᾶς μού ἐλθόντα, θεά, θεόντας ἐγώ τοι,
νημεροτέως* τὸν μῆθον ἐνισπήσω*. κέλεαι γάρ.
Ζεὺς ἐμέ γ’ ἥρώγει δευρῷ* ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
τίς δ’ ἂν ἐκῶν τοσσόνδε διαδράμοι ἀλμυρὸν ὕδωρ,
ἀσπετον*, οὐδέ τις ἄγχι* βροτῶν πόλις, οἵτε θεοῖσιν
ἱερά τε ὁέζοντο καὶ ἐξαίτονς* ἐκατόμβας.

5

10

15

20

25

Αλλὰ μάλ’ οὕπως ἔστι Διὸς νόον* αἰγιόχοιο*
οὐτε παρεξελθεῖν* ἄλλον θεὸν οὐθ’ ἀλιῶσαι*.
 30 Φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι δῆξυρώτατον* ἄλλων,
τῶν ἀνδρῶν, οἵ ἀστιν πέρι Πριάμοιο μάχοντο
εἰνάτες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες* ἔβησαν
οἴκαδ’ ἀτὰρ ἐν νόστῳ Αθηναίην ἀλίτοντο*,
ἥ σφιν ἐπῶρος*, ἀνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
 35 [Ἐρθ’ ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν* ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
τὸν δ’ ἄρα δεῦρος* ἀνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν].
Τὸν νῦν σ’ ἡρώγει ἀποπεμπέμεν* διττὰ τάχιστα·
οὐ γάρ οἱ τῆδ’ αἰσα* φίλων ἅπο νόσφιν* δλέσθαι·
ἄλλ’ ἔτι οἱ μοῖροι* ἔστι φίλους τ’ ἵδειν καὶ ἰκέσθαι
 40 οἶκον ἐς ὑψόροφον* καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

---

8) ΚΑΛΥΨΟΥΣ ΥΠΟΤΑΓΗ

(Ὀδυσ. ε, 148-192).

Ὦς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς* ἀργεῖφόντης*.
 ἥ δ’ ἐπ’ Ὁδυσσῆα μεγαλήτορα* πότνια* τύμφη
 ἥτι*, ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυνεν* ἀγγελιάων.
 Τὸν δ’ ἄρος* ἐπ’ ἀκτῆς εὗρε καθήμενον, οὐδέ ποτε* δύσσε*
 5 δακρυόφιν* τέρσοντο*. κατείβετο* δὲ γλυκὺς αἰών*
νόστον δύνασμένω, ἐπεὶ οὐκέτι ἥρδανε* τύμφη.
 Ἄλλ’ ἦ τοι νύκτας μὲν ἴανεσκεν* καὶ ἀνάγκῃ
ἐν σπέσσι* γλαφυροῖσι* παρος* οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ,
 10 ἥματα* δ’ ἐν πέτρῃσι καὶ ἥπινεσσι* καθίζων,
[δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἀλγεσι θυμὸν ἐρέχθων*]
πόντον ἐπ’ ἀτρύγετον* δερκέσκετο*, δάκρυα λείβων*.
 Ἀγχοῦ* δ’ ισταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων.
 «Κάμμιορε*, μή μοι ἔτι* ἐνθάδ’ δύναεο, μηδέ τοι αἰών
 15 φθινέτω*, ἥδη γάρ σε μάλα πρόφρασσος*, ἀποπέμψω.
 Ἄλλ’ ἄγε, δούρατα* μακρὰ ταμών*, ἀρμόζεο* χαλκῷ*
εὔρεῖαν σχεδίην, ἀτὰρ ἴκρια* πῆξαι ἐπο* αὐτῆς
ὑψοῦ*, ὡς σε φέροησιν ἐπο* ἡεροειδέα* πόντον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ σῆτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
 20 ἐνθήσω μενοεικέ*, ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι*,
εῖματα* τὸ ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὖρον* δπισθεν,

ώς κε μάλ' ἀσκηθῆσται σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο,
αὶ κε θεοί γέ ἐθέλωσι, τοὶ δὲ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οἱ μὲν φέρτεροι εἰσὶ νοῆσαι τε κοῦνταί τε.»

*Ως φάτο, δίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Οδυσσεὺς
καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηγόρια·

«Ἄλλο δὴ σύ, θεά, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπήν,
ηδὲ με κέλεαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖπασθαι θαλάσσης
δεινὸν τὸ ἀργαλέον τε, τὸ δὲ οὐδὲ ἐπὶ νῆες ἔισαι,
ἀκύποροι, περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὐρανός.

Οὐδέ τὸν ἔγων, ἀέκητι σέθεν, σχεδίης ἐπιβαίην,
εἴ μη μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν δρονὸν δμόσσαι,
μή τι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν· ἄλλο.»

*Ως φάτο, μείδησεν δὲ Καλυψώ, δῖα θεάων,
χειρὶ τε μιν κατέρεξεν ἔπος τὸ ἔφατ' ἐκ τοῦ δινόματος.
«Ἡ δὴ ἀλιτρός γέ ἐσσι καὶ οὐν ἀποφώλια εἰδώς,
οἶον δὴ τὸν μῆνθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι.

*Ιστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺν ὑπερθεν
καὶ τὸ κατειρόμενον. Στυγὸς ὕδωρ, δε τε μέγιστος
δροκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
μή τι σοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.

ἄλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσσος ἄν ἐμοὶ περ
αὐτῇ μηδοίμην, δε τε με χρειώτος τόσσον ἵκοι.

Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἔστιν ἐναίσιμος, οὐδέ τὸν αὐτῆς
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἄλλος ἐλεήμων».

*Ως ἄρα φωνήσας ἡγήσατο δῖα θεάων
καρπαλίμως, δέ τοι ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοῖο.

9) ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΑΠΟΠΛΟΥΣ

(Οδυσ. ε, 263-277).

Τέταρτον ἦμαρ ἔην καὶ τῷ τετέλεστο ἄπαντα,
τῷ δέ ἄρα πέμπτῳ πέμπτῳ ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψώ
εῖματά τὸ ἀμφιέσσασα θυάδεα καὶ λούσασα.

*Ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἶνοιο
τὸν ἔτερον, ἔτερον δέ οὐδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἥα
κωρούκω⁵ ἐν δέ οἱ ὅψα τίθει μενοεικέα πολλά·
οὐρανὸν δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.

Γηθόσυνος* δ' οὖρω πέτασ' ἵστια δῖος Ὀδυσσεύς.
 Αὔταρ δ πηδαλίῳ ἴθύνετο* τεχνηέντως,
 10 ἥμενος*, οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν
 Πλημάδας* τ' ἐσορῶντι καὶ ὅψῃ δύοντα Βοώτην*
 Ἀρκτον* θ', ἦν καὶ ἄμαξαν ἐπάκλησιν* καλέονσιν,
 ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται καί τ' Ὡρίωνα δοκεύει*,
 οὐη δ' ἄμμορός* ἐστι λοετρῶν* Ὡκεανοῖο.
 15 Τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε* Καλυψώ, δῆα θεάων
 ποντοπορευέμεναι* ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.

---

10) ΤΡΙΚΥΜΙΑ

(Ὀδυσ. ε, 279-312).

Ἐπιὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἥματα ποντοπορεύων,
 δκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη δρεα σκιόεντα
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον* πέλεν* αὐτῷ·
 εἴσατο δ' ὡς ὅτε ὁρίὸν* ἐν ἡεροειδέῃ* πόντῳ.
 5 Τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιών* κρείων* ἐνοσίχθων*
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων δρέων ἵδεν· εἴσατο* γάρ οἱ
 πόντον ἐπιπλώων· δ δ' ἐχώσατο* κηρόθι* μᾶλλον,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ δν μυθήσατο θυμόν·
 Ἡ Ω πόποι! ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν* θεοὶ ἄλλως
 10 ἀμφ' Ὀδυσῆι, ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος,
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθα οἱ αἴσα*
 ἐκφυγέειν μέγα πεῖραρ* διένοσ*, ἦ μιν ἱκάνει·
 ἀλλ' ἔτι μέν μιν φημί ἀδην* ἐλάαν* κακότητος.»
 Ἡ Ω εἰπὼν σύναγεν* νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
 15 κερσὶ τοίαναν ἔλων, πάσας δ' ὁρόθυνεν* ἀέλλας*
 παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
 γαῖαν δμοῦ καὶ πόντον, δρώσει* δ' οὐρανόθεν νύξ,
 σὺν δ' Εῦρός* τε Νότος τ' ἐπεσον Ζέφυρος τε δυσαής*
 καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης* μέγα κῦμα κυλίνδων.
 20 Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο* γούνατα καὶ φίλοιν ἥτορ*,
 δχθήσας* δ' ἄρα εἶπε πρόδος δν μεγαλήτορα* θυμόν.
 Ἡ Ω μοι ἐγὼ δειλός*, τί νυ μοι μήκιστα* γένηται;
 δείδω*, μὴ δὴ πάντα θεά νημερτέα* εἶπεν,
 ἦ μ' ἐφατί* ἐν πόντῳ, πρὸν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,

ἄλγε^ο ἀραπλήσειν*, τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

25

Οἶοισιν νεφέεσσι περιστέφει* οὐδαίδην εὐρὺν

Ζεύς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι* δ' ἄελλαι*

παντοίων ἀνέμων. Νῦν μοι σῶς* αἰπὺς* δλεθρος.

Τοὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἵ τότε δλοντο

Τροίη ἐν εὐρείῃ κάριν^ο Αἰρετδησι φέροντες.

30

Καὶ δὴ ἔγω γ^ε δφελον θανέειν καὶ πότμον* ἐπισπεῖν

ῆματι τῷ, δτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα* δοῦρα

Τρῶες ἐπέρρωμαν περὶ Πηλεῖων θανόντι,

τῷ κ^α ἔλαχον* κτερέων* καί μεν* κλέος ἥγον^ο Αχαιοί,

νῦν δέ με λευγαλέω* θανάτῳ εἴμαρτο* ἀλῶνται*.

35

11) ΝΑΥΑΓΙΟΝ

(Οδυσ. ε, 313-381).

Ὦς ἄρα μιν εἰπόντ^ο ἔλασεν* μέγα κῦμα κατ' ἄκοης
δειυτὸν ἐπεσσύμενον*, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν*.

Τῇλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ
ἐκ χειρῶν προέηκε*. μέσον δέ οἱ ίστὸν ἔαξεν*
δεινὴ μισγομένων* ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
τηλοῦ* δὲ σπεῖρον* καὶ ἐπίκριον* ἔμπεσε πόντῳ.

5

Τὸν δ' ἄρο^ο ὑπόβρυχα^ο θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη
αἴψα^ο μάλ^ο ἀνσχεθέειν* μεγάλου ὑπὸ κύματος δρυμῆς.
εῖματα^ο γάρ δ^ο ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε^ο* δῖα Καλυψώ·
δψὲ* δὲ δή δ^ο ἀνέδυ*, στόματος δ' ἐξέπινσεν ἄλμην
πικοήν, ἦ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν*.

10

Ἄλλ^ο οὐδ^ο ὡς σχεδίης ἐπελήθετο^ο τειρόμενός* περ,
ἀλλὰ μεθορμηθείσ^ο ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβετ^ο* αὐτῆς,
ἐν μέση θὲτοι τέλος θανάτου ἀλεείνων*.

Τὴν δ' ἐφόρει^ο μέγα κῦμα κατὰ δύον* ἔνθα καὶ ἔνθα.

15

Ὦς δ' δτ^ο δπωδινὸς^ο βιορέης φορέησιν* ἀκάνθας
ἀμ^ο* πεδίον, πυκνιὰ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται*,
ῶς τὴν ἀμ^ο πέλαγος ἀνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἄλλοτε μέν τε Νότος Βορέη προβάλεσκε^ο φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ' αὗτ^ο Εὖρος Ζεφύρῳ εἴξασκε^ο διώκειν.

20

Τὸν δὲ ἵδεν Κάδμου θυγάτηρ καλλίσφυρος^ο Ιτώ*,

Λευκοθέη, ἦ πρὸν μὲν ἔηρ βροτὸς αὐδήσσα*,

N. Σ. Μπαξεβανάκη, 'Ομήρου Οδυσσείας Έκλογαί, α-ι.

3*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τῦν δ' ἀλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξ ἔμμορε* τιμῆς.
 "Η ρ' Οδυσῆ⁷ ἐλέησεν ἀλώμενον*, ἄλγε⁸ ἔχοντα,
 25 [αἰθνίη* δ' εἰκυῖα ποτῆ⁹ ἀνεδύσετο λίμνης*],
 ίζε* δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου^{*} εἶπε τε μῦθον·
 «Κάμμορε*, τίπτε* τοι ὅδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων^{*}
 ὡδύσατ^{*} ἐκπάγλωσ^{*}, διτὶ τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;*
 οὐ μὲν δὴ σε καταφθίσει*, μάλα περ μενεάνιων*.
 30 Άλλὰ μάλ' ὥδ' ἐρξαι*, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπιρύσσειν·
 εἴματα^{*} ταῦτ' ἀποδύς*, σχεδίην ἀνέμοιοι φέρεσθαι
 κάλλιπ^{*}. ἀτὰρ χείρεσσι νέον^{*} ἐπιμαίεο^{*} νόσιον
 γαίης Φαιήκων, διτὶ τοι μοῖρ^{*} ἐστὶν ἀλύξαι*.
 Τῇ* δέ, τόδε κορήδεμνον^{*} ὑπὸ στέρνοιο τανύσσαι,
 35 ἀμβροτον^{*}. οὐδέ τι τοὶ παθέειν δέος, οὐδὲ ἀπολέοθαι.
 Αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι* ἡπείροιο*,
 ἄψ* ἀποδυσάμενος^{*} βαλέειν εἰς οἴνοπα^{*} πόντον,
 πολλὸν^{*} ἀπ' ἡπείρουν, αὐτὸς δ' ἀπονότῳ^{*} τραπέσθαι* »
 «Ως ἄρα φωνήσασα θεὰ κορήδεμνον ἔδωκεν,
 40 αὐτῇ δ' ἄψ ἐς πόντον ἐδύσατο^{*} κυμαίνοντα*,
 αἰθνίη* εἰκυῖα*. μέλαν δέ ἐ* κῦμα κάλυψεν.
 Αὐτὰρ δι μερομήριε^{*}, πολύτλας^{*} δῖος Οδυσσεύς,
 δχθήσας^{*} δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὲν μεγαλήτορα^{*} θυμόν·
 «Ὦ μοι ἔγώ, μὴ τίς μοι ὑφαίρησιν^{*} δόλον αὗτε
 45 ἀθανάτων, δτε με σχεδίης ἀποβῆναι ἀγώγει*.
 ΓΑλλὰ μάλ' οὕπω πεύσομ^{*} ἐπεὶ ἐκάστ* ὀφθαλμοῖσιν
 γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, διτὶ μοι φάτο φύξιμον^{*} εἶναι.
 Άλλὰ μάλ' ὥδ' ἐρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἀριστον.
 δφρ^{*} ἀν μέν κεν δούρατ^{*} ἐν ἀρμοίησιν^{*} ἀρήγη*,
 50 τόφρ^{*} αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι^{*} ἄλγεα πάσχων.
 αὐτὰρ ἐπὴν^{*} δή μοι σχεδίην διὰ κῦμα τιτάξῃ,
 νήξομ^{*}, ἐπεὶ οὐ μέν τοι πάρα προνοῆσαι ἀμεινον».
 «Εως δι ταῦθ' ὠρμαινε^{*} κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 55 δρσε^{*} δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων^{*},
 δεινόν τ⁹ ἀργαλέον τε, κατηρεφές*. ἥλασε^{*} δ' αὐτόν*.
 «Ως δ' ἄνεμος ζαῆς^{*} ήίων^{*} θημῶνα^{*} τιτάξῃ
 καρφαλέων^{*}, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ^{*} ἄλλυδις^{*} ἄλλη^{*}
 ὡς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ^{*} αὐτὰρ Οδυσσεὺς
 ἀμφ^{*} ἐνὶ δούρατ^{*} βαῖνε, κέληθ^{*} ως ἵππον ἐλαύνων^{*},
 60 εἴματα δ' ἐξαπέδυνε^{*}, τά οἱ πόρε^{*} δῖα Καλυψώ.

Αὐτίκα* δὲ κρήδεμνον* ὑπὸ στέργοιο τάνυσσεν*,
αὐτὸς δὲ πρηγῆς* ἀλλὶ πάππεσε*, χεῖρε πετάσσας*,
τηγέμεναι* μεμιαώς*. Ἄδε δὲ κρείων* ἐνοσίχθων*,
κινήσας δὲ κάρη* προτὶ* ὅν μυθήσατο θυμόν·

«Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλώ* κατὰ πόντον,
εἰσόκεν* ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι* μιγείης·
ἄλλ’ οὐδέ τοι πολλά* ὀνόσσεσθαι* κακότητος.»

Ως ἄρα φωνήσας ἴμασεν καλλίτοιχας ἵππους,
ἴκετο δ’ εἰς Αἰγάς*, ὅθι* οἵ κλυτὰ δώματ’ ἔσαιν.

65

69

12) ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΣΩΤΗΡΙΑ

(Ὀδυσ. ε, 382-493).

Αὐτίδη Ἀθηγαίη, κούρη Διός, ἄλλ’ ἐνόησεν*.
ἥ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε* κελεύθους*,
παύσασθαι δ’ ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι* ἀπαντας·
ῶρσε* δ’ ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ’ ἔαξεν*,
ώς ὅγε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι* μιγείη*

5

διογενῆς* Ὁδυσεύς, θάνατον καὶ Κῆρας* ἀλύξας*.

Ἐνθα δύω νύκτας δύο τ’ ἥματα κύματι πηγῷ
πλάζετο· πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιώσσει* ὀλεθρον·
ἄλλ’ ὅτε δὴ τρίτον ἥμαρ ἐνπλόκαμος τέλεος* Ἡώς,
καὶ τότ’ ἔπειτ’ ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἥδε γαλήνη
ἔπλετο* τηγεμάτη· δ’ ἄρα σχεδὸν* εἰσιδε γαῖαν,
δέξν* μάλα προϊδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.

10

Ως δ’ ὅτ’ ἄν ἀσπάσιος βίστος* παίδεσσι φανήη
πατρός, δις ἐν νούσῳ κεῖται κρατέορ* ἄλγεα πάσχων,
δηρὸν* τηκούμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε* δαίμων,
ἀσπάσιον δ’ ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος* ἔλυσαν·
ώς Ὁδυσῆ* ἀσπασιὸν ἐείσατο* γαῖα καὶ ὑλῆ*.

15

Νῆχε* δ’ ἔπειγόμενος ποσὶν ἥπείρουν ἐπιβῆναι*.
ἄλλ’ ὅτε τόσσον ἀπῆν*, δσσον τε γέγωνε* βοήσας,
καὶ δὴ δοῦπον* ἄκοντε ποτὶ* σπιλάδεσσι* θαλάσσης·
ὅχθει* γάρ μέγα κῦμα ποτὶ ἔρεδον* ἥπείροιο*,
δεινὸν ἔρευγόμενον*. εἴλυτο* δὲ πάνθ’ ἄλὸς ἄχηγ*.
Οὐ γάρ ἔσαν λιμένες, τηῶν ὅχοι*, οὐδέ ἔπιωγατ*,
ἄλλ’ ἀκταὶ προβλῆτες* ἔσαν, σπιλάδες τε πάγοι* τε,

20

25 καὶ τότε Ὁδυσσῆος λύτο* γούνατα καὶ φίλον ἥτορ*,
 δχθῆσας* δ' ἄρα εἰπε πρὸς ὅν μεγαλήτορα* θυμόν.
 «Ὥ μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀελπέα* δῶκεν ἵδεσθαι
 Ζεύς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα* διατμῆξας* ἔτέλεσσα,
 ἔκβασις* οὕπη φαίνεθ' ἀλλὰς πολιοῦ* θύραζε*

30 ἔκτοσθεν* μὲν γάρ πάγοι δέξεες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 βέβρωκεν* δόρθιον*, λισσὴ* δ' ἀραδέδρομε* πέτρῃ·
 ἀγχιβαθῆς* δὲ θάλασσα καὶ οὕπως* ἔστι πόδεσσιν
 στήμεναι* ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα,
 μήπως μ' ἔκβαίνοντα βάλῃ λίθακι* ποτὶ* πέτρῃ
 κῦμα μέγ' ἀρπάξαν, μελέη* δέ μοι ἔσσεται δρυμή.
 Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρῳ* παρανήξομαι*, ἦν που ἐφεύρω
 ἡμόνας* τε παραπλῆγας* λιμένας τε θαλάσσης,
 δείδω*, μή μ' ἔξ αὖτις ἀραιοπάξασα θύελλα ·
 πόντον ἐπ' ἵχθύοεντα φέρῃ, βαρέα στενάχοντα,
 ἢ ἔτι μοι καὶ αῆτος ἐπισσεύη* μέγα δαίμων,
 ἔξ ἀλός*, οἴλα τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς* Ἀμφιτούτη*.
 οἴδα γάρ, ὃς μοι δδώδυσται* κλυτὸς ἐννοσίγαιος.»

35 Εἶος* δ ταῦθ' ὁρμαινε* κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα* δέ μιν μέγα κῦμα φέρε τοηχεῖαι* ἐπ' ἀκτήν.
 Ἔνθα κ' ἀπὸ διιροὺς* δρύφρη*, σὺν δ' ὀστέῃ ἀράχθη*,
 εἷμή ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφοτέροισι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος* λάβε πέτρος,
 τῆς ἔχετο* στενάχων*, εἴως μέγα κῦμα παρῆλθεν.
 Καὶ τὸ μὲν ὃς ὑπάλνξε*, παλιῷρόθιον* δέ μιν αὖτις
 πλῆξεν ἐπεσσύμενον*, τηλοῦ* δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.

40 Ὡς δ' ὅτε ποντύποδος*, θαλάμης* ἔξελκομένοιο,
 πρὸς ποτυληδονόφιν* πυκναὶ λάιγγες* ἔχονται,
 ὃς τοῦ πρὸς πέτρης θρασειάων* ἀπὸ χειρῶν
 δινοὶ* ἀπέδρυφθεν*, τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
 Ἔνθα καὶ δὴ δύστηρος ὑπέρμοδον* ὅλετος Ὁδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἐπιφροσύνην* δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

45 Κύματος ἔξαναδύς*, τά τ' ἔρεύγεται* ἥπειρόνδε*,
 νῆχε παρέξ*, ἐς γαῖαν δρώμενος*, εἴ που ἐφεύροι
 ἡμόνας* τε παραπλῆγας*, λιμένας τε θαλάσσης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόδοιο*

50 ἤξε* νέων*, τῇ* δή οἱ ἐείσατο* χῶρος ἄριστος,
 λεῖος πετράων καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·

ἔγνω δὲ προορέοντα* καὶ εὗξατο δν κατὰ θυμόν·

«Κλῦθι, ἄναξ, δτις* ἐσσί, πολύλλιστον* δέ σ^ο ἵκάνω,
φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς*.»

65

Αἰδοῖος* μέν τ' ἐστὶ καὶ ἀθαράτοισι θεοῖσιν,
ἀνδρῶν δς τις ἵκηται ἀλώμενος*, ὡς καὶ ἔγὼ νῦν
σόν τε δόου σά τε γούναθ^ο ἵκάνω, πολλὰ μογήσας*.
ἄλλ' ἐλέαιρε*, ἄναξ· ἵκέτης δέ τοι* εὔχομαι εἶναι.»

“Ως φάθ^ο, δ δ^ο αὐτίκα παῦσεν ἐδν δόου, ἔσχε* δὲ κῦμα, 70
πρόσθε δέ οι ποίησε γαλήνην, τὸν δ^ο ἐσάωσεν
ἔς ποταμοῦ προχοάς· δ δ^ο ἄρ^ο ἄμφω γούνατ^ο ἔκαμψεν
χεῖράς τε σιβαράς*. ἀλλ' γὰρ δέδμητο* φύλον κῆρ^ο*.

“Ωδεε* δὲ χρόα* πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε* πολλὴ
ἄν στόμα τε δῖνάς θ^ο· δ δ^ο ἄρ^ο ἄπνευστος* καὶ ἄναυδος* 75
κεῖτ^ο δλιγήπελέων*, κάματος* δέ μιν αἰνὸς* ἵκανεν.

‘Αλλ’ δτε δή δ^ο ἄμπιντο* καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη*,
καὶ τότε δὴ κρήδεμνον* ἀπὸ ἔο* λῦσε θεοῖο·

καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμνογήντα* μεθῆκεν*,
ἄψ* δ^ο ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ δόου. Αἴψα δ^ο ἄρ^ο Ινώ 80
δέξατο χερσὶ φίλησιν· δ δ^ο ἐκ ποταμοῦ λιασθεὶς*
σχοίνῳ* ὑπεκλίνθη*, κύσε* δὲ ζείδωρον* ἄρουραν*,
δχθήσας δ^ο ἄρα εἶπε πρὸς δν μεγαλήτορα* θυμόν·

“Ω μοι ἔγώ, τί πάθω, τί νύ μοι μήκιστα* γένηται;
Εἰ μέν κ^α ἐν ποταμῷ δυσκηδέα* νύκτα φυλάξω, 85
μή μ^α ἄμυδις* στίβη* τε πακὴ καὶ θῆλυς* ἐέρση*
ἐξ δλιγήπελίης* δαμάσῃ κεκαφηότα* θυμόν·
αὔρη δ^ο ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἡῶθι* πρό.

Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον* ὕλην*
θάμνοις ἐν πυκνοῖσι καταδράθω*, εἴ με μεθείη
δῆγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὑπνος ἐπέλθῃ,
δείδω* μὴ θήρεσσιν* ἔλωρ* καὶ κύρμα* γένωμαι.»

“Ως ἄρα οι φρονέοντι δοάσσατο* κέρδιον* εἶναι·
βῆ δ^ο ἔμεν* εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν* ὕδατος εῦρεν
ἐν περιφρανομένῳ*, δοιοὺς* δ^ο ἄρ^ο ὑπήλυνθε* θάμνους, 95
ἐξ δμόθεν* πεφυῶτας*. δ μὲν φυλῆς*, δ δ^ο ἐλαίης.

Τοὺς μὲν ἄρ^ο οὕτ^ο ἀνέμων διάει* μέρος* ὑγρὸν* ἀέριων*,
οὐδέ ποτ^ο Ήέλιος φαέθων* ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
οὕτ^ο δμβρος* περάσκε* διαμπερές*. ὡς ἄρα πυκνοὶ
ἄλλήλοισιν ἔφυν* ἐπαμοιβαδίς· οὖς δπ^ο Οδυσσεὺς 100

δύσετ^{της}. ἄφαρ^{της} δ^{ος} εὐνὴν^{της} ἐπαμήσατο^{της} χερσὶ φύλησιν
εὐρεῖαν· φύλλων γάρ ἔην χύσις^{της} ἥλιθα^{της} πολλή,
δισσον τ^{οις} ἡὲ δύω ἡὲ τρεῖς ἀνδρας ἔρυσθαι^{της}
ῶρῃ χειμερίῃ^{της}, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι^{της}.

105 Τὴν μὲν ἵδων γήθησε^{της} πολύτιλας^{της} δῖος Ὁδυσσεύς,
ἐν δ^{ος} ἄρα μέσηη λέκτο^{της}, χύσιν δ^{ος} ἐπεχεύατο^{της} φύλλων.
“Ως δ^{ος} δτε τις δαλὸν^{της} σποδιῆ^{της} ἐνέκρουψε μελαίνη,
ἀγροῦ ἐπ^{της} ἐσχατιῆ^{της}, φ^α μὴ πάρα^{της} γείτονες ἄλλοι,
σπέρμα πυρὸς σώζων^{της}, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὔοι^{της},
110 ὁς Ὁδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ^{ος} ἄρ^{της} Ἀθήνη
ὕπνον ἐπ^{της} ὅμμασι χεῦ^{της}, ἵνα μιν^{της} παύσειε τάχιστα
δυσπονέος^{της} καμάτοιο^{της}, φίλα βλέφαρο^{της} ἀμφικαλύψας.

---

13) ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΕΙΣ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΑΛΚΙΝΟΟΥ ΞΕΝΑΓΙΑ

(‘Θδυσ. η, 14-52).

Καὶ τότ^ε Ὁδυσσεὺς ὠρτο^{της} πόλινδ^{ος} ἵμεν, αὐτὰρ Ἀθήνη
πολλὴν ἥρεα^{της} χεῦε, φίλα φρονέοντο^{της} Ὁδυσσῆι,
μήτις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας^{της}
κερτομέοι^{της} τ^{οις} ἐπέεσσι καὶ ἐξερέοιθ^{της} δτις^{της} εἴη.
5 ’Αλλ^{της} δτε δὴ ἄρ^{της} ἔμελλε πόλιν δύσεοθαι^{της} ἐρανήν^{της},
ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε^{της} θεές, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
παρθενικῆ^{της} εἰκυῖα νεήνιδι^{της}, κάλπιν^{της} ἐχούση,
στῆ δὲ πρόσθ^{της} αὐτοῦ, ὁ δ^{ος} ἀνέρετο δῖος Ὁδυσσεύς.
“Ως τέκοι^{της}, οὐν^{της} ἀν^{της} μοι δόμον^{της} ἀνέρος ἥγήσαιο^{της}
10 ’Αλκινόου, δς τοῖσδε μετ^{της} ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
καὶ γάρ ἔγὼ ἔεινος ταλαπείριος^{της} ἐνθάδ^{της} ἵκάνω,
τηλόθεν^{της} ἔξ^{της} ἀπίης^{της} γαίης· τῷ οὐτινα οἰδα
ἀνθρώπων, οἶ τήν δε πολιν^{της} καὶ ἔργα γέμονται^{της}.”
Τὸν δ^{ος} αὗτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
15 «Τοιγάρ^{της} ἔγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, δν με κελεύεις,
δείξω^{της} ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος^{της} ἔγγύθι^{της} γαίει^{της}.
’Αλλ^{της} ἵθι σιγῇ τοῖον^{της}. ἔγὼ δ^{ος} δδὸν ἥγεμονεύσω·
μηδέ τιν^{της} ἀνθρώπων προτιώσσεο^{της}, μηδ^{της} ἐρέεινε.
Οὐ γάρ ξείνους οἵδε μάλ^{της} ἀνθρώπους ἀνέχονται,
20 οὐδ^{της} ἀγαπαζόμενοι^{της} φιλέοντο^{της}, δς κ^{της} ἄλλοθεν ἔλθοι.
Νηνσὶ θοῆσιν^{της} τούγε πεποιθότες ὠκείησιν^{της}

λαῖτμα* μέγ^ο ἐκπερόωσιν*, ἐπεὶ σφίσι δῶκ^ε ἐνοσίχθων*

τῶν νέες φύεται ώσεὶ πτερὸν ἡε νόημα*.»

*Ως ἄρα φωνήσασ' ἥγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως, ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνα βαῖνε θεοῖ.

25

Τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ταυτικλυτοὶ* οὐκ ἐνόησαν*
ἔρχόμενον* κατὰ ἄστυ διὰ* σφέας οὐ γάρ Ἀθήνη
εἴλα* ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἢ δάοι ἀχλὺν*

θεοπεσίην* κατέχενε, φύλα φρονέσσονος ἐνὶ θυμῷ.

30

Θαύμαζεν δ' Ὁδυσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἐίσας*

αὐτῶν θ^ρ ἥρωων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρά,

δημητρά, σκολόπεσσιν* ἀρηρότα*, θαῦμα ἰδέσθαι*.

Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώματ^ρ ἵκοντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἥρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

35

«Οὗτος δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὃν με κελεύεις

πεφραδέμει*, δήεις* δὲ διοτρεφέας* βασιλῆας

δαΐτην* δαινυμένους*. σύ δ' ἔσω κίε*, μηδέ τι θυμῷ

τάροβει*. θαρσαλέος γάρ ἀνήρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων

ἔργοισιν τελέθει*, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.

14) ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΑΛΚΙΝΟΟΥ

('Οδυσ. η, 78-133).

Ως ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
πόντον ἐπ^ρ ἀτρύγετον*, λίπε δὲ Σχερίην* ἔρατεινήν*.
ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγνιαι* Ἀθήνην,
δῦνε* δ' Ἐρεχθῆος* πυκινὸν δόμον*. Αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δώματ^ρ ἵε* κλυτά*, πολλὰ δέ οἱ κῆρ
ἄρμαιν* ισταμένω, πρὸν χάλκειον* οὐδὸν* ἱκέσθαι.

5

Ωστε γάρ ἡελίου αἴγλη πέλεν* ἡὲ σελήνης
δῶμα καθ^ρ ὑψερεφὲς* μεγαλήτορος* Ἀλκινόοιο.

Χάλκεοι μὲν γάρ τοῖχοι ἔρημέδαιτ^ρ* ἐνθα καὶ ἔνθα,
ἐς μυχὸν* ἔξ οὐδοῦ*, περὶ δὲ θρηγκὸς* κυάνοιο*.

10

χρύσειαι δὲ τύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον*.

ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ* ἐν χαλκέῳ ἐστασαν οὐδῶ,
ἀργύρεον δ' ἐφ^ρ ὑπερθύμοιον*, χρυσέη δὲ κορώνη*.

Χρύσειοι δ' ἐκάτεροι καὶ ἀργύρεοι κύνες ἥσαν,

οὓς Ἡφαιστος ἔτενξεν* ίδυνήσι πραπίδεσσιν,

15

δῶμα φυλασσέμεναι* μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
ἀθανάτους δύτας καὶ ἀγήρως* ἥματα πάντα.
Ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρημέδατ^{**} ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἔς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ διαμπερέσ*. ἔρθ[?] ἐνὶ πέπλοι
λεπτοί, ἐύννητοι*, βεβλήματο*, ἐργα γυναικῶν.

Ἐνθα δὲ Φαιήκων ἥγήτορες* ἐδριόωντο*
πίνοντες καὶ ἔδοντες*. ἐπηεταρὸν* γάρ ἔχεσκον.
Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι* ἐνδιμήτων* ἐπὶ βωμῶν
ἔστασαν, αἴθομέρας* δαΐδας* μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
φαίνοντες* νύκτας κατὰ δώματα διατυμόνεσσιν*.
Πεντήκοντα δέ οἱ δυωαὶ* κατὰ δῶμα γυναικες,
αἱ μὲν ἀλειρεύονται* μύλης* ἐπὶ μήλοπα* καρπούν,
αἱ δ' ἰστοὺς* ὑφόσωις* καὶ ἡλάκατα* στρωφῶσιν*
ἥμεναι*, οἴλα* τε φύλλα μακεδνῆς* αἰγείροιο*,
καιροσέων* δ' ὀθονέων* ἀπολείβεται* ὅγδον ἔλαιον.
Οσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἵδριες* ἀνδρῶν
νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἔλαιννέμεν*, ὡς δὲ γυναικες
ἰστὸν τεχνῆσαι*. πέροι γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
ἐργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλάς.
Ἐκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὅρχατος* ἄγχι* θυράων,
τετράγυνος*. περὶ δ' ἐρκος* ἔλήλαται* ἀμφοτέρωθεν*.
Ἐνθα δὲ δένδρεα μακρὰ* πεφύκει*, τηλεθόωντα*,
ὄγκραι* καὶ ροιαι* καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι*,
συκᾶι τε γλυκνεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι*.
Τάων* οὕποτε καρπὸς ἀπόλλυται, οὐδὲ ἀπολείπει,
χείματος* οὐδὲ θέρευς*, ἐπετήσιος*. ἀλλὰ μάλισταὶ εἰλί[?]
ζεφυροῖη* πνείουσα τὰ μὲν φύει*, ἀλλὰ δὲ πέσσει*.
Ογκηή* ἐπ' ὅγκηη γηράσκει*, μῆλον δ' ἐπὶ μήλω,
αὐτάριστον σταφυλῆ σταφυλῆ, σύκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
Ἐνθα δέ οἱ πολύκαρπος ἀλωῆ* ἐρρίζωται*,
τῆς ἐτερον μὲν θειλόπεδον* λευρῷ* ἐνὶ χώρῳ
τέρσεται* ἡελίῳ, ἐτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν,
ἄλλας δὲ τραπέουσι*, πάροιθε* δέ τ' ὅμιφακές *εἰσιν,
ἄνθος ἀφιεῖσαι*, ἐτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν*.
Ἐνθα δὲ κοσμηταὶ* πρασιὰ παρὰ νείατον* δοχον*
παντοῖαι πεφύασιν*, ἐπηεταρὸν* γανόωσαι*
ἐν δὲ δύω κρῆται, ἡ μέν τ' ἀνὰ κῆπον ἀπαντα
σκίδναται*, ἡ δ' ἐτέρωθεν ὑπὲρ αὐλῆς οὐδὸν ἴησιν*

πρὸς δόμον ὑψηλόν, ὅθεν ὑδρεύοντο* πολῖται.
Τοῖς ἄρα* ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα. 55
Ἐνθα στὰς θηεῖτο* πολύτλας* δῖος Ὁδυσσεύς.

15) ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΙΚΕΣΙΑ

(‘Οδυσ. η, 134-198).

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο* δώματος εἰσω.
Ἐνρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἥδε μέδοντας*
σπένδοντας* δεπάεσσιν* ἐυσκόπῳ* ἀργεῖφόντῃ*, 5
φῶ πυμάτῳ* σπένδεσκον, δτε μητσαίατο* κοίτου*.
Αὐτὰρ ὁ βῆδιὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὁδυσσεύς,
πολλὴν ἡέρα* ἔχων, ἦν οἱ περίχενεν* Ἀθήνη,
δφρο* ἵκετ’ Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Αμφὶ δ’ ἄρα* Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὁδυσσεύς,
καὶ τότε δὴ δὲ αὐτοῖο πάλιν* χύτο* θέσφατος* ἀήρ. 10
Οἱ δ’ ἄνεψ* ἐγένοντο δόμον κάτα, φῶτα* ἰδόντες,
θαύμαζον δ’ δρόωντες, δ’ ἐλλιτάνενεν* Ὁδυσσεύς.
«Ἀρήτη, θύγατερ Ρηξήνορος ἀντιθέοιο*,
σὸν τε πόσιν* σά τε γούναδ’ ἵκάνω, πολλὰ μογήσας*,
τούσδε τε δαιτυμόνας*. τοῖσιν θεοὶ ὅλβια* δοῖεν 15
ζωέμεναι* καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν* ἔκαστος
κτήματ’ ἐνὶ μεγάθουσι γέοας* δ’, δ τι δῆμος ἔδωκεν.
Αὐτὰρ ἔμοι πομπὴν* διρύνετε* πατρίδ’ ἵκεσθαι
θᾶσσον, ἐπεὶ δὴ δηθά* φίλων ἄπο πήματα πάσχω.»
«Ως εἰπὼν καὶ ἄρα* ἔξετ’ ἐπ’ ἐσχάρῃ* ἐν κονίησιν*, 20
πὰρ* πυρὶ οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκήν* ἐγένοντο οιωπῆ.

“Οψὲ* δὲ δὴ μετέειπε* γέρων ἥρως Ἐχένηος,
δς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος* ἦεν
καὶ μύθοιοι κέναστο*, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς.
δ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν. 25
“Ἀλκίνοο”, οὐ μέν τοι τόδε κάλλιον*, οὐδὲ ἔοικεν*,
ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἥσθαι* ἐπ’ ἐσχάρῃ ἐν κονίησιν,
οἵδε δὲ σὸν μῆνθον* ποτιδέγμενοι* ἴσχανόωνται*.
ἀλλ’ ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλουν*
εἶσον* ἀναστήσας*, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον 30

οίνον ἐπικοῆσαι*, ἵνα καὶ Διὸς τερπικεραύνωφ*
σπείσομεν*, ὃς θ' ἵκέτησιν* ἄμ' αἰδοίοισιν* δημητεῖ*,
δόρποιν* δὲ ξείνῳ ταυτή* δότω ἔνδον ἔόντων.»

35   Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ γ' ἄκουστ' ἱερὸν μέρος* Ἀλκινόοι,
χειρὸς ἐλῶν Ὁδυσῆα δαΐφρωντα*, ποικιλομήτην*,
δρόσειν* ἀπ' ἐσχαρόφιν* καὶ ἐπὶ θρόνου εἶσε φαενοῦ*,
νίδὸν ἀναστήσας, ἀγαπήνορα* Λαοδάμαντα,
ὅς οἱ πλησίον ἔζε*, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν*.

40   Χέρωντα* δ' ἀμφίπολος* προχόρω* ἐπέχενε φέροντα
καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρόειο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε* τράπεζαν·
σῖτον δ' αἰδοίη ταυτή παρέθηκε φέροντα,
εἴδατα* πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη* παρεόντων*.
Αὐτὰρ δ' πῆνε καὶ ἥσθε*, πολύτλας* δῖος* Ὁδυσσεύς·
45   καὶ τότε πήδυντα προσέφη μέρος* Ἀλκινόοι·

«Ποντόνοε, κρητῆρα κερασάμενος* μέθυ* νεῖμον
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὸς τερπικεραύνω
σπείσομεν, ὃς θ' ἵκέτησιν ἄμ' αἰδοίοισιν δημητεῖ.»

50   *Ως φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα* οἴνον ἐκίρνα.
Νώμησεν* δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενος* δεπάσσουν*.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἥθελε θυμός,
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο* καὶ μετέειπεν·

55   »Κέκλυτε*, Φαιήκων ἡγήτορες ἥδε μέδοντες*,
δῆφορ* εἴπω τά με θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει*.
Νῦν μὲν δαισάμενοι* κατακείτε* οἴκαδ' ἴόντες·
ἥδθεν* δὲ γέροντας ἐπὶ πλέοντας καλέσαντες
ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν*, ἥδε θεοῖσιν
δέξιομεν* ἱερὰ* καλά· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς*
μηνησόμεθ, ὡς οὐδὲ ξεῖνος ἄνευθε* πόνου καὶ ἀνήσ*
60   πομπῆς ὑφ* ἥμετέοη ἦν πατρίδα γαῖαν ἵκηται
χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν* ἔστιν·
μηδέ τι μεσσηγύς* γε πακὸν καὶ πῆμα πάθησιν,
ποίν γε τὸν ἥς γαίης ἐπιβήμεναι*· ἔνθα δ' ἔπειτα
πείσεται, ἀσσα* οἱ αἴσα* κατὰ Κλῶθές* τε βαρεῖαι
65   γιγνομένων τήσαρτο* λίνῳ*, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

16) ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΕΙΣ ΦΑΙΑΚΑΣ

(‘Οδυσ. ι, 1-38).

Τὸν δ' ἀπαιμειβόμενος* προσέφη πολύμητις* Ὁδυσσεύς·
“Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε* λαῶν,
ἥτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκούεμεν* ἐστὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλύγιος* αὐδήν*.

Οὐ γάρ ἔγώ γε τί φημι τέλος χαριέστατον* εἶναι
ἢ ὅτ' ἀν εὐφροσύνης* μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἄπαντα,
δαιτυμόρες* δ' ἀνὰ δώματ' ἀκονάζωνται* ἀοιδοῦ,
ἥμενοι* ἔξείης*, παρὰ δὲ πλήθωσι* τράπεζαι
σίτου καὶ κρεῖον, μέθυν δὲ ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων*
οἰνοχόος φορέησι* καὶ ἔγχεύ* δεπάεσσιν*.

Τοῦτο τι μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται* εἶναι.
Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα* θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα*
εἴρεσθ*, δφρο* ἔτι μᾶλλον δδυρόμενος στεναχίζω*.
Τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον* καταλέξω;
κήδε* ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες*.

Νῦν δ' ὅρομα πρῶτον μυθήσομαι, δφρο καὶ ὑμεῖς
εἴδετε*, ἔγώ δ' ἀν ἔπειτα φυγὼν ὑπὸ νηλεές* ἥμαρ
ὑμῖν ξεῖνος ἔω* καὶ ἀπόπροθι* δώματα ναίων*.

Εἴμι* Ὁδυσσεὺς Λαερτιάδης, δις πᾶσι δόλοισιν*
ἀνθρώποισι μέλω* καὶ μεν* κλέος* οὐρανὸν ἴκει
Ναιετάω* δ' Ἰθάκην εὐδείλελον*. ἐν δὲ δρος αὐτῇ
Νήρωτον εἰνοσίφυλλον*, ἀριπρεπές*. ἀμφὶ δὲ νῆσοι
πολλαὶ ναιετάοντι* μάλα σχεδὸν ἀλλήλησιν,

Δονλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλίεσσα* Ζάκυνθος·

αὐτῇ δὲ χθαμαλή*, πανυπερτάτη* εἰν* ἄλλ* κεῖται
πρὸς ζόφον* — αἱ δέ τ' ἄνευθε* πρὸς ἡῶ τ' ἡέλιόν τε —
τροχεῖ*, ἄλλ* ἀγαθὴ κονυροτρόφοις*. οὔτοι ἔγώ γε
ἥς γαῖης δύναμαι γλυκερώτερον* ἄλλο ἰδέσθαι*.

Η μέν μ' αὐτόθ ἔρυνκε* Καλυψώ, δῖα θεάων,
[ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι*, λιλαιομένη* πόσιν* εἶναι].
δις δ' αὐτῶς* Κίρκη* τε κατερήτυεν* ἐν μεγάροισιν
Αλαίη*, δολέσσα*, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
ἄλλ* ἔμδον οὖ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
Ως οὐδὲν γλύκιον ἥς πατρίδος, οὐδὲ τοκήων*.

35 γίγνεται, εἴπερ καί τις ἀπόποθι* πίονα* οἶκον
γαίη ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε* τοκήων.
Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ* ἐρίσπω*,
38 δὲ μοι Ζεὺς ἐφέηκεν* ἀπὸ Τροίηθεν λόντι.

17) ΚΥΚΛΩΠΕΙΑ

(Ὀδυσ. 1, 105-115. 166-472).

"Ἐγθεν δὲ προτέρω* πλέομεν, ἀκαχήμενοι* ἦτορ*,
Κυκλώπων* δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων*, ἀθεμίστων*,
ἴνομεθ', οἵ δα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν
οὔτε φυτεύοντι κερσὶν φυτὸν οὔτ' ἀρόωσιν*,
5 ἀλλὰ τά γ' ἀσπαρτα καὶ ἀγήροτα* πάντα φύονται,
πυροὶ* καὶ κριθαὶ ἥδ' ἄμπελοι, αἴτε φέρονται
οἴνον ἐριστάφυλον*, καὶ σφιν Διὸς ὅμβρος* ἀέξει*.
Τοῦτον δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι* οὔτε θέμιστες*,
ἀλλ' οἵ γ' ὑψηλῶν δρέων ναίονται* κάρηνα*,
10 οὐδὲ σπέσσι γλαφυροῖσι· θέμιστεύει* δὲ ἔκαστος
παίδων ἥδ' ἀλόχων*, οὐδέ, ἀλλήλων ἀλέγοντοι... .

Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσομεν*, ἐγγὺς ἐόντων,
καπνόν τ' αὐτῶν τε φθογγὴν* δίων* τε καὶ αἴγων.

15 "Ημος* δ' ἡέλιος κατέδυν καὶ ἐπὶ κνέφας* ἥλιθεν,
δὴ τότε κοιμήθμεν ἐπὶ δῆματιν* θαλάσσης.

"Ημος δ' ἡριγένεια* φάνη ϕοδοδάκτυλος* Ἡώς,
καὶ τότ' ἐγών ἀγορὴν θέμενος* μετὰ πᾶσιν ἔειπον·

20 «Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ' ἐμοὶ ἐρίηρες* ἐταῖροι·
αὐτὰρ ἐγώ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
ἐλθὼν τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι*, οἵτινές εἰσιν
ἥδ' οἵ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγροι, οὐδὲ δίκαιοι,
ἥδε* φιλόξενοι καὶ σφιν νόσος ἐστὶ θεουδής*..»

"Ως εἶπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ' ἐταίρους
αὐτούς τ' ἀμβράνειν* ἀνά τε προμνήσια λῦσαι.

25 Οἱ δ' αἴψ* εἰσβαντος καὶ ἐπὶ κληῆσι* καθῆζον,
ἔξῆς* δ' ἐξόμενοι πολιὴν ἀλα τύπτοντο ἐρετμοῖς*.

"Αλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγὺς ἐόντα,
ἐνθα δ' ἐπ' ἐσχατῆ σπέσιος εἴδομεν, ἄγχι* θαλάσσης,
ὑψηλόν, δάφνησι κατηρεφές*. ἐνθα δὲ πολλὰ

μῆλος*, ὅτε τε καὶ αἶγες λαύεσκον*: περὶ δ' αὐλῆς*
ὑψηλὴ δέδμητο* κατωρυχέεσσι* λίθοισιν
μακρῷσίν τε πίτνουσιν* ἵδες δρυσὶν ὑψικόμοισιν.

"Ενθα δ' ἀνήρ ἐνίανε* πελώριος, δις δά τε μῆλα
οἰος* ποιμαίνεσκεν* ἀπόπροθεν*, οὐδὲ μετ' ἄλλους
πωλεῖται*, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἔων ἀθεμίστια* ἥδη*. 30
Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο* πελώριον, οὐδὲ ἐώκει
ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ φίφῃ* ὑλήεντι*
ὑψηλῶν δρέων, ὃ τε φαίνεται οἷον* ἀπ' ἄλλων.

Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην* ἐρίηρας* ἐταίρους
αὐτοῦ πάρα νηὶ τε μένειν καὶ νῆα ἐρυθραῖς*.

αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας* ἐτάρων δυοκαίδεκα* ἀρίστους
βῆν· ἀτὰρ* αἴγεον* ἀσκὸν ἔχον μέλανος οὔνοιο,
ἡδέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων*, Εὖάνθεος νίος,
ιερεὺς Ἀπόλλωνος, δις Ἰσμαδον* ἀμφιβεβήκει*, 40
οὕνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμενος* ἡδὲ γυναικὶ⁴⁵
ἀζόμενοι*. φέκει γὰρ ἐν ἄλσεῖ δενδρογένετι*
Φοίβον Ἀπόλλωνος. "Ο δέ μοι πόρεν* ἀγλαὰ δῶρα·
χρυσοῦ μέν μοι δῶν εὐεργέος* ἐπιτὰ τάλαντα*.
δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον*. αὐτὰρ ἐπειτα
οἴνον ἐν ἀμφιφορεῦσι* δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας*

ἡδύν, ἀκηράσιον*, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
ἥείδη* δημώων*, οὐδ' ἀμφιπόλων*, ἐνὶ οἰκῷ,
ἄλλος αὐτὸς ἄλοχός* τε φίλη ταμίη* τε μί* οἴη*.

Τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα* οἶνον, ἐρυθρόν,
ἐν δέπας ἐμπλήσας ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα*
χεῦ*: δημή δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρατῆρος δδώδει*, 55
θεσπεσίη*: τότ' ἄν οὖ τοι ἀποσχέσθαι* φίλον ἦεν.

Τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δέ καὶ ἥα*
κωρύκω*: αὐτίκα γάρ μοι δίσατο* θυμὸς ἀγήνωρ
ἄνδρος ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον* ἀλκήν*,
ἄγριον, οὗτε δίκας ἐν εἰδότα οὔτε θέμιστας*.

Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ' οὐδέ μιν ἔνδον
εῦρομεν, ἀλλ' ἐνόμενε* νομὸν* κάτα πίονα* μῆλα.

"Ελθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηέμεσθα* ἔκαστα·
ταρσοῖς* μὲν τυρῶν βρῶθον, στείροντο* δὲ σηκοῖς*
ἀρνῶν ἥδος* ἐρίφων· διακεκριμέναι* δὲ ἔκασται
ἔρχατο*. χωρὶς μὲν πρόγονοι*, χωρὶς δὲ μέτασσαι*,

χωρὸς δ' αὖθ' ἔρσαι^{*}. ναῖον^{*} δ' ὁρῷ^{*} ἄγγεα^{*} πάντα,
γαυλοῖ^{*} τε σκαρίδες τε, τετυγμένα^{*}, τοῖς ἐράμελγεν^{*}.

70   Ἐνθ' ἐμὲ μὲν πρότισθ' ἔταροι λίσσοντ^{*} ἐπέεσσιν,
τυρῶν αἰνυμένους^{*} λέραι πάλιν· αὐτάρ ἔπειτα
καρπαλίμιως ἐπὶ ηῆ θοὴν ἔριφους τε καὶ ἄρνας
σηκῶν ἐξελάσαντας^{*}, ἐπιπλεῖν^{*} ἀλμυρὸν ὕδωρ
ἀλλ' ἔγώ οὐ πιθόμην — ἦ τ' ἀν πολὺ κέρδιον ἡεν^{*} —
75   ὅφρ' αὐτόν τε ἵδοιμι καὶ εἴ μοι ξένια^{*} δοίη·
οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἔταροισι φανεὶς ἔρατεινδ^{*} ἐσεσθαι.

80   Ἐνθα δὲ πῦρ κήαντες^{*} ἐθύσαμεν· ηδὲ καὶ αὐτοὶ^{*}
τυρῶν αἰνύμενοι^{*} φάγομεν· μένομέν^{*} τε μιν ἔνδον
ημενοι, ἥσος^{*} ἐπῆλθε νέμων^{*}. φέρε δ' ὅβριμον^{*} ἄχθος^{*}
ἢλης^{*} ἀζαλέης^{*}, ἵνα οἵ^{*} ποιδόρπιον^{*} εἴη.

85   Ἐκτοσθεν δ' ἄντροι βαλὸν δουμαγδὸν^{*} ἐθηκεν^{*}.
ημεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ^{*} ἐς μυχὸν^{*} ἄντρον.
Αὐτάρ ὁ γ' εἰς ενδὸν σπέος ἥλασε πίονα^{*} μῆλα,
πάντα μάλλ', δοσο^{*} ἥμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν^{*},
ἄρονειούς^{*} τε τοάγους τε, βαθείης ἐκτοσθεν^{*} αὐλῆς.
Αὐτάρ ἔπειτ^{*} ἐπέθηκε θυρεόν^{*} μέγαν ὑφόσ^{*} ἀείρας,
ὅβριμον^{*}. οὐκ ἀν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ^{*} ἄμαξαι
ἐσθλαῖ^{*}, τετράκυνθοι^{*}, ἀπ' οὔδεος^{*} δχλίσσειαν^{*}.
τόσοην ἥλιβατον^{*} πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.

90   Ἐξόμενος δ' ἥμελγεν δις καὶ μηκάδας^{*} αἶγας
πάντα κατὰ μοῖραν καὶ ὑπ' ἔμβρυον^{*} ἥκεν^{*} ἐκάστη.
Αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας^{*} λευκοῦ γάλακτος,
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν^{*} ἀμησάμενος^{*} κατέθηκεν.
ἥμισυ δ' αὗτ^{*} ἐστησεν ἐν ἄγγεσιν^{*}, ὅφρα οἱ εἴη
πίνειν αἰνυμένῳ^{*} καὶ οἱ ποιδόρπιον^{*} εἴη.

Αὐτάρ ἔπειτ^{*} δὴ σπεῦσ^{*} πονησάμενος τὰ δ^{*} ἔργα,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε^{*} καὶ εἴσιδεν, εἴρετο^{*} δ' ἥμέας·

100   «Ω ξεῖνοι, τίνες ἐστε; πόθεν πλεῖθ^{*} ὑγρὰ κέλευθα;
ἡ τι κατὰ ποῆξιν ἦ μαψιδίως^{*} ἀλάλησθε^{*},
οἴλα τε ληιστῆρες^{*} ὑπεὶλ^{*} ἀλα, τοί^{*} τ' ἀλώνται^{*}
ψυχάς παρθέμενοι^{*}, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες^{*};»

«Ως ἔφαθ^{*}, ἥμιν δ' αὖτε κατεκλάσθη^{*} φίλον ἥτοο,
δεισάντων φθόγγον^{*} τε βαρύν, αὐτόν τε πέλωρον^{*}.

105   «Ἄλλα καὶ ὡς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

«Ἔμεῖς τοι Τρούιθεν ἀποπλαγχθέντες^{*} Αχαιοὶ

παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα* θαλάσσης
οἴκαδε ἱέμενοι* ἄλλην ὁδόν, ἄλλα κέλευθα*
ἡλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἥθελε μητίσασθαι*.

Λαοὶ δ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ* εἶται,
τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπονοράνιον* πλέος ἐστίν· 110
τόσσην γὰρ διέπερδε* πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
πολλούς· ἡμεῖς δ' αὗτε πιχανόμενοι* τὰ σὰ γοῦνα*
ἱκόμεθ, εἴ τι πόροις* ξεινήιον* ἦε καὶ ἄλλως
δοίης δωτίνην*, ἢτε ξείνων θέμις* ἐστίν.

Αλλ' αἰδεῖο, φέροιστε*, θεούς ἵκεται τε τοί εἰμεν*. 115
Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ* ἵκετάων τε ξείνων τε,
ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ̄ αἰδοίοισιν* ὀπῆδεῖ.*»

Ως ἐφάμην, δέ δέ μ̄ αὐτίκ̄ ἀμείβετο νηλέῖ θυμῷ.
«Νήπιος* εἰς, ὃ ξεῖν, ἢ τηλόθεν* εἰλήλουνθας*, 120
ὅς με θεούς κέλεατ* ἢ δειδίμεν* ἢ ἀλέασθαι*.

Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχουν* ἀλέγονοισιν*,
οὐδὲ θεῶν μακάρων ἐπεὶκ̄* πολὺ φέρτεροί* εἰμεν.
Οὐδ' ἀν ἔγῳ Διὸς ἔκθος* ἀλευνάμενος* πεφιδοίμην*
οὔτε σεῦ οὐθ̄ ἐτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.

Αλλά μοι εἴφ, ὅπῃ ἔσχετε* ἵων εὐεργέα* νῆα,
ἢ που ἐπ̄ ἔσχατιῆς ἢ καὶ σχεδόν, ὅφρα δαείω*. 125

Ως φάτο πειράζων, ἐμὲ δ' οὐ λάθεν* εἰδότα πολλά,
ἄλλα μιν ἄψορρον* προσέφηη δολίοις ἐπέεσσιν.
«Νέα* μέν μοι πατέαξε* Ποσειδάων ἐνοσίχθων*
πρὸς πέτρησι βαλὼν ὑμῆς* ἐπὶ πείρασι* γαίης,
ἄκοη* προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν*. 130
αὐτὰρ ἔγῳ σὺν τοῖσδε ὑπέκρυψαν* αἰπὺν* ὅλεθρον.»

Ως ἐφάμην· δέ δέ μ̄ οὐδὲν ἀμείβετο νηλέῖ θυμῷ,
ἄλλ' ὁ γ̄ ἀναῖξας* ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἵαλλεν*.
σὺν δὲ δύο μάρωμας* ὡς τε σκύλακας* ποτὶ* γαίη
κόπτ*: ἐκ δ̄ ἐγκέφαλος χαμάδις* δέε, δεῦε* δὲ γαῖαν.
Τοὺς δὲ διὰ μελεῖστι* ταμὼν ὠπλίσσατο* δόρπον*. 135
ἥσθιε δ' ὡςτε λέων δρεσίτροφος*, οὐδ' ἀπέλειπεν
ἔγκατά* τε σάρκας τε καὶ δοτέα μυελόεντα.

Ημεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὸς χεῖρας,
σχέτλια* ἔργο* δρόωντες· ἀμηκανή δ' ἔχε θυμόν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο* νηδύν*,
ἀνδρόμεα* κρέ* ἔδων* καὶ ἐπ̄ ἄκοητον* γάλα πίνων,

κεῖται ἔντοσθι ἄντροι τανυσσάμενος* διὰ* μήλων.

- 145 Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα* κατὰ μεγαλήτορα* θυμὸν
ἀσπον* ἵών, ξίφος δέξιν ἐρυσσάμενος* παρὰ μηδοῦ
οὐτάμεναι* πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες* ἥπαρ* ἔχουσιν,
χεῖρος* ἐπιμασσάμενος*, ἔτερος δέ με θυμὸς* ἐρυκεν*,
αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἀμμες* ἀπωλόμεθ' αἰπὺν* δλεθρον.
150 οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
χεροῖν ἀπώσασθαι λίθον δβριμον*, δν προσέθηκεν.
Ως τότε μὲν στενάχοντες* ἐμείναμεν Ἡῶ δῖαν.

- *Ημος δ' ἡριγένεια φάνη δόδοδάκτυλος Ἡώς,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε* καὶ ἡμελγε κλυτὰ* μῆλα*
155 πάντα κατὰ μοῖραν καὶ ὑπὸ ἔμβρυον ἦκεν ἑκάστη
αὐτῷ ἐπειδὴ σπεῦσε ποιησάμενος τὰ ἀ ἔργα,
σὺν δ' ὅ γε δ' αὐτε δύω μάρφας ώπλίσσατο δεῖπνον.
Δειπνήσας δ' ἄντρον ἐξήλασε* πίονα μῆλα
ὅηδίως ἀφελῶν θυρεὸν μέγαν, αὐτὰρ* ἐπειτα
160 ἄψ* ἐπέθηκ' ὁσεὶ τε φαρετογη* πῶμ* ἐπιθεὶη.
Πολλῆ δὲ δούζωφ* πρὸς δρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτῷ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων*,
εἴ πως τισάμην*, δοίη δέ μοι εὔχος* Ἀθήνη.
*Ηδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
165 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα δόπαλον παρὰ σηκῶ,
χλωρόν, ἐλαΐνεον*. τὸ μὲν ἔκταμεν*, δφρα φοροίη*
αὐλανθέν*. τὸ μὲν ἀμμες* ἔτσομεν* εἰσορόωντες,
δσσον θ' ἴστὸν* νηὸς ἐεικοσόδροοι* μελαίνης,
φορτίδος*, εὐρείης, ἢ τ' ἐκπερόά μέγα λαῖτημα*.
170 τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσορόάσθαι.
Τοῦ μὲν δσσον τ' δογνιαν* ἐγὼν ἀπέκοψα παραστὰς
καὶ παρέθηκ' ἐτάροισιν, ἀποξῆσαι* δ' ἐκέλευσα.

- Οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν, ἐγὼ δὲ θόωσα* παραστὰς
ἄκορον, ἄφαρ* δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον* ἐν πυρὶ κηλέω*.
175 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακούψας ὑπὸ κόπρῳ,
ἢ ὃς κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἥλιθα* πολλή·
αὐτῷ τὸν ἄλλους κλήρῳ πεπαλάχθαι* ἄνωγα*,
δς τις τολμήσειν ἐμοὶ σὺν μοζλὸν ἀέρας
τρῖψαι ἐν δφθαλιμῷ, δτε τὸν γλυκὺς ὑπνος ἱκάροι.

- 180 Οἱ δ' ἔλαχον*, τοὺς ἄν κε καὶ ἥθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,
τέσσαρες, αὐτῷ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην*.

Ἐσπέριος* δ' ἡλθεν καλλίτριχα μῆλα τομεύων*.
αὐτίκα δ' εἰς εὐρὸν σπέος* ἥλαισε* πίονα μῆλα,
πάντα μάλι, οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
ἥ τοι οἰσσάμενος* ἥ καὶ θεός ὡς ἐκέλευσεν.

Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ* δείρας,
έξομενος δ' ἥμελγεν δις καὶ μηκάδας* αἴγας,
πάντα κατὰ μοῖραν καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐπάστη.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἄξονα,

ούν δ' ὅ γε αὗτε δύω μάρφας ώπλίσσατο δόρπον. 190

Καὶ τότε ἐγώ Κύκλωπα προσηγόρων* ἄγχι* παραστάς,
κισσούβιον* μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·

«Κύκλωψ, τῇ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα* ορέα,
ὅφορ* εἰδῆς, οἴόν τι ποτὸν τόδε ταῦς ἐκενεύθει*
ἥμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν* φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
οἴκαδε πέμψεις, σὸν δὲ μαίνεαι* οὐκέτι ἀνεκτῶς.

Σχέτλε*, πῶς κεν τίς σε καὶ ὑστερον ἄλλος ἵκοιτο
ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν* ἔρεξας.»

«Ως ἐφάμην· δὲ δέ δέκτο* καὶ ἔπιεν ἥσατο* δ' αἰνῶς*
ἡδὺ ποτὸν πίνων· καί μ' ἢττες δεύτερον αὗτις. 200

«Δός μοι ἔτι πρόφρων* καί μοι τεὸν* οὐνομα εἰπέ,
αὐτίκα* τῦν, ἵγα τοι δῶξείνιον*, φῶ κε σὺ χαίρης.
Καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος* ἄρουρα*

οἶνον ἐριστάφυλον* καί σφιν Διὸς ὅμβρος* ἀέξει*,
ἄλλὰ τόδε* ἀμβροσίης* καὶ νέκταρός* ἐστιν ἀπορρώξ*.» 205

«Ως ἐφατέ, αὐτάρ οἱ αὗτις ἐγώ πόρον* αἰθοπα* οἶνον.
Τοὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τοὶς δ' ἔκπιεν* ἀφροαδίησιν*.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας* ἤλυθεν οἶνος
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηγόρων μειλιχίοισιν*.

«Κύκλωψ, εἰρωτᾶς μ' ὄνομα κλυτόν*, αὐτὰρ ἐγώ τοι 210
ἔξερέω*, σὸν δέ μοι δὸς ξείνιον, ὁσπερ δύπεστης*.

Οὖτις* ἔμοι γέ ὄνομα. Οὖτιν δέ με κικλήσκουσιν*
μήτηρ ἡδὲ πατὴρ ἡδού ἄλλοι πάντες ἔταιροι.»

«Ως ἐφάμην, δέ μ' αὐτίκις ἀμείβετο τηλέι* θυμῷ·
«Οὖτιν ἐγώ πύματον* ἔδομαι* μετὰ οἰς ἔταροισιν, 215
τοὺς δέ ἄλλους πρόσθεν, τὸ δέ τοι ξεινήιον ἔσται.»

«Ἡ καὶ ἀνακλινθεὶς* πέσεν ὑπιος*· αὐτὰρ ἔπειτα
κεῖται* ἀποδοχμώσας* παχὺν αὐχένα· καὶ δέ μιν ὑπέρος
ἥρει* πανδαμάτωρ*. φάρυγος* δέ ἔξεσσυτο* οἶνος

ψωμοί* τῷ ἀνδρόμεοι· οὐδὲν δὲ ἐρεύγετο* οἰνοβαρείων*.
 Καὶ τότε ἐγὼ τὸν μοχλὸν* ὑπὸ σποδοῦ ἥκασα* πολλῆς,
 εἶναι* θερμαίνοιτο, ἔπεσσί τε πάντας ἐταίρους
 θάρσουνον, μή τις μοι ὑποδείσας* ἀναδύῃ*.

*Ἀλλ᾽ οὗτε δὴ τάχ᾽ δι μοχλὸς ἐλάτην ἐν πυρὶ μέλλειν
 ἄψασθαι*, χλωρός περ ἐών, διεφαίνετο* δὲ αὖτος,
 καὶ τότε ἐγὼν ἀσσον* φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δὲ ἐταῖροι
 ἵστανται, αὐτὰρ θάρσος ἐνέπιενσεν μέγα δαίμων.

Οἱ μὲν μοχλὸν ἐλόντες ἐλάτην, δεξὺν ἐπὲν ἄκρῳ
 διφθαλιμῷ ἐνέρεισαν*, ἐγὼ δὲ ἐφύπερθεν* ἀερθεὶς*
 δίνεον*. Ὡς οὗτε τις τρυπῶ* δόρυ* νήιον* ἀνήρ
 τρυπάνω, οἵ δέ τοι ἐνερθεν* ὑποσσείουσιν* ἱμάντι*
 ἀψάμενοι* ἐκάτερθε*, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενεῖς* αἰεί,
 ὡς τοῦ ἐν διφθαλιμῷ πυρήκεα* μοχλὸν ἐλόντες
 δινέομεν*, τὸν δὲ αἷμα περιόρεε θερμὸν ἐόντα,
 πάντα δέ οἱ βλέφαρος* ἀμφὶ καὶ διφρύνας εῦσεν* ἀντιμή*,
 γλήνης* καιομένης, σφαραγεῦντο* δέ οἱ πυρὶ ὁίζαι*.

Ως δὲ τοῦ ἀνήρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἡὲ σκέπαζον
 εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτη* μεγάλα λάζοντα*,
 φαρμάσσων*. τὸ γάρ αὐτεῖ* σιδήρου γε κράτος ἐστίν,
 ὡς τοῦ σίζ* διφθαλιμὸς ἐλαῦνέω περὶ μοχλῷ
 Σμερδαλέον* δὲ μέγε φυωξεν*, περὶ δὲ ἵαχε* πέτρη,
 ἥμεντος δὲ δείσαντες ἀπεσύμεθ*. Αὐτὰρ δι μοχλὸν
 ἐξέροντο* διφθαλιμοῖο, περφυρμένον* αἷματι πολλῷ.

Τὸν μὲν ἔπειτε ἔρωιφεν ἀπὸ ἔο* χερσὸν ἀλύων*,
 αὐτὰρ δι Κύκλωπας μεγάλη ἥπνεν*, οἵ δια μν ἀμφὶς
 φένεον ἐν σπήσει* δι τοῦ ἄκραις* ἥγεμοέσσας*.
 οἵ δὲ βοῆς ἀίοντες* ἔφοίτων ἄλλοιθεν ἄλλος,
 ἰστάμενοι δὲ εἴροντο* περὶ σπέος, διτι ἐ* κήδοι*.

«Τίπτε τόσον, Πολύφημος, ἀρήμενος* ὅδε βόησας
 νύκτα δι τοῦ ἀμβροσίην καὶ ἀύπνους ἀμμεῖ* τίθησθα*;
 η μή τις σεῦ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει*;
 η μή τις σο* αὐτὸν κτείνει δόλω, ηὲ βίηφιν*;»

Τοὺς δὲ αὖτε ἔξ ἄντροις* προσέφη κρατερὸς Πολύφημος.
 «Ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλω, οὐδὲ βίηφιν.»
 Οἱ δὲ ἀπαμειβόμενοι* ἔπειτα πτερόεντι ἀγόρευον.
 «Ἐτι μὲν δὴ μή τις σε βιάζεται*, οἶον ἔόντα,
 νοῦσόν γε οὕπως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι*,
 Ψηφιοποίηθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἀλλὰ σύ γε εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.»

^τΩς ἄρα ἔφαν ἀπιόντες, ἐμὸν δὲ ἐγέλασσε φίλον κῆρον,
ώς δνομένης ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις^{*} ἀμύμων. 260
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὀδίνων^{*} ὀδύνησιν^{*},
χερσὶ ψηλαφώντ^{*}, ἀπὸ μὲν λίθον εἶλε θυράων,
αὐτὸς δὲ εἰνὶ^{*} θύρησι καθέζετο, χεῖρε πετάσσας^{*},
εἴ τινά που μετ' ὅσσι λάβοι στείχοντα θύραζε^{*}.
οὕτω γὰρ πού μέγκλετ^{*} ἐνὶ φρεσὶ οὐρήπιον εἶναι. 265
Αὐτάρ ἐγὼ βούλευον^{*}, ὅπως ὅχ^{*} ἄριστα γέρουτο,
εἴ τιν^{*} ἑταίροισιν θανάτου λύσιν ἥδι^{*} ἐμοὶ αὐτῷ
ενδοίμην^{*} πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον^{*},
ώστε περὶ ψυχῆς^{*} μέγα γάρ κακὸν ἐγγύθεν^{*} ἦν.
“Ηδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή· 270
ἄρσενες διεις ἡσαν εὐτραφέες, δασύμαλλοι^{*},
καλοί τε μεγάλοι τε, ἵοδνεφές^{*} εἶρος^{*} ἔχοντες·
τοὺς ἀκέων^{*} συνέεργον^{*} ἐνστρεφέεσσι λύγοισιν^{*},
τῇς ἐπὶ Κύκλωψ εῦδε^{*} πέλωρ, ἀθεμίστια^{*} εἰδώς,
σύντροις^{*} αἰνύμενος^{*}. δὲ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν^{*}, 275
τὼ δὲ ἐτέρῳ ἐκάτερθε ἵτην^{*}, σώοντες^{*} ἑταίρους.

Τρεῖς δὲ ἔκαστον φῶτ^{*} διεις φέρον· αὐτάρ ἐγώ γε —
ἀργειός γὰρ ἔην μῆλων ὅχ^{*} ἄριστος ἀπάντων —
τοῦ κατὰ νῶτα λαβών, λασίην^{*} ὑπὸ γαστέρ^{*} ἐλυσθεὶς^{*},
κείμην^{*} αὐτάρ χερσὶν ἀώτου^{*} θεσπεσίοι^{*} 280
νωλεμέως^{*} στρεφθεὶς^{*} ἐχόμην^{*} τετληρότι^{*} θυμῷ.
^τΩς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡδονή δῖαν.

^τΗμος δὲ ἡριγένεια φάνη διδοδάκτυλος Ἡώς,
καὶ τότε ἐπειτα νομόνδ^{*} ἐξέσυντο^{*} ἄρσενα μῆλα,
θήλειαι δὲ ἐμέμηκον^{*} ἀνήμελκτοι^{*} περὶ σηκούς· 285
οὖθατα^{*} γάρ σφαραγεῦντο^{*}. “Αναξ δὲ ὀδύνησι^{*} κακῆσιν
τερόμενος^{*}, πάντων δίων ἐπεμαίετο νῶτα,
δοθῶν ἐσταότων τὸ δὲ οὐρηπός οὕτι νόησεν,
ώς οἱ ὑπὸ εἰροπόκων^{*} δίων στέροντοι δέδεντο.

“Υστατος ἀργειός μῆλων ἐστειχε^{*} θύραζε,
λάχνω^{*} στεινόμενος^{*} καὶ ἐμοί, πυκνὰ^{*} φρονέοντι. 290

Τὸν δὲ ἐπιμασσάμενος^{*} προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·

«Κοιὲ πέπον^{*}, τί μοι ὅδε διὰ σπέος ἐσσυο^{*} μῆλων
ὑστατος; οὐ τι πάρος γε λελειμένος^{*} ἔρχεαι οἰῶν;
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι^{*} τέρεν^{*} ἄνθεα ποίης^{*}, 295

μακρὰ βιβάς*, πρῶτος δὲ ϕράσ* ποταμῶν ἀφικάνεις,
 πρῶτος δὲ σταθμόνδε* λιλαίει* ἀπονέεσθαι
 ἐσπέριος*. νῦν αὗτε πανύστατος—ἢ σύγ* ἄνακτος*
 δοφθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσεν*
 300 σὺν λυγροῖς* ἔταροισι, δαμασσάμενος* φρένας οἴνῳ,
 Οὖτις, δὲν οὕπω φημὶ πεφυγμένον* εἰλαὶ δλεθρον.

Ἐτὶ δὴ διμοφρονέοις* ποτιφωνήεις* τε γένοιο
 εἰπεῖν, δππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἡλασκάζει*,
 τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλῃ
 305 θεινομένον* ὁρίστο* πρὸς οὔδει*, καὶ δέ κ* ἐμὸν κῆρ
 λωφήσει κακῶν, τά μοι οὐτιδανὸς* πόρεν* Οὖτις..»

*Ως εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἔο πέμπει θύραζε.

Ἐλθόντες δ ἡβαιὸν* ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς,
 πρῶτος ὑπὸ ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ* ἔταίρους.
 310 Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναῦποδα*, πίονα δημῷ*,
 πολλὰ περιτροπέοντες* ἔλαύνομεν*, δφρ* ἐπὶ νῆα
 ἴκόμεθ*, ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἔταροισι φάρημεν,
 οἵ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες*.
 Ἄλλο ἔγδο οὐκ εἴων, ἀνὰ δ* δφρόνι* νεῦνον* ἐκάστω
 315 κλαίειν· ἀλλο ἐκέλευσα θοῶς καλλίτοιχα μῆλα
 πόλλο ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν* ἀλμυρὸν ὕδωρ.

Οἱ δ* αἰψ* εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῆσι* καθῆζον,
 ἐξῆς δ* ἐξόμενοι πολιὴν ἄλλα τύπτον ἐρετμοῖς.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

A.

Ἄγε: ἥγε=ώδηγει (πρτ. τοῦ ἄγω ἀναύξητος).

ἄγαθὰ φρονέων: ἀν καὶ εἶχεν ἄγαθὰ φρονήματα, ἀν καὶ ἥθελε τὸ καλόν του.

ἄγαλλειτός: ἐπὶ θυσίας=λαμπρά. *ἄγαλλειτῆς ἐκατόμβης*=διὰ τὴν λαμπρὰν θυσίαν (5,59).

ἄγαλντός=περίφημος, ἔξαιρουστός.

ἄγαλλομαι: χαίρω, εὐχαριστοῦμαι, καμαρώνω. *νῆες ἄγαλλόμεναι Διὸς οὔρφω=πλοῖα* ὑπερηφάνως πλέοντα διὰ τὸν οὐριον ἀνεμον, ἔξι αἰτίας τοῦ οὐρίου ἀνέμου (9,29).

Ἄγαμεμνονίδης: (πατρωνυμ.) ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγαμέμνονος Ὁρέστης.

ἄγανός: μαλακός, πρᾶος.

ἄγαπάζομαι: δεξιοῦμαι τινα, χαιρετίζω.

ἄγαπήνωρ, ορος: φιλόξενος (ἀγαπῶ—ἀνήρ).

ἄγαυός: λαμπρός, ἔξοχος. ἐπὶ τῶν μνηστήρων (3, 189) εὐγενής.

ἄγγος: ἄγγειον.

ἄγε: παρακελ. μόριον μετὰ προστ. *ἄγε εἰπέ=ἔλα εἰπέ*, εἰπέ. *ἄγε=ἔλα*, ἐμπρός. *ἄγε τοι ἐνίσπω=ἄς σοι διηγηθῶ* (16,37).

ἄγετε: ἔλθετε· ὡς παρακελ.=ἐμπρός, ἄς. *ἄγετε περιφραξώμεθα=ἄς σκεφθῶμεν*. (1,75)

ἄγείρομαι: συναθροίζομαι. *ἔς φρένα θυμός ἀγέρθη=ἀνέλαβε τὰς αἰσθήσεις του*. (12,77).

ἄγήνωρ, ορος: (ἄγαν—ἀνήρ) γενναῖος. Ἐπὶ θυμοῦ (ψυχῆς) ἀνδρεῖος. ἐπὶ μνηστήρων=αὐθάδης, ὑπερήφανος.

ἄγλαός: λαμπρός.

ἄγνοέω—ῶ=δὲν γνωρίζω. *οὐδέ μιν ἡγνοίησεν=οὐτε δὲν ἀνγνώσισε*, οὔτε ἐδυσκολεύθη νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ (7,3).

ἄγνυμι: συντρίβω, σπάζω. *μέσον δέ οἱ ιστὸν ἔαξε=τοῦ ἔσπασε δὲ τὸν ιστὸν εἰς τὸ μέσον* (11,4). *πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν=ἔθραυσε δὲ πρὸ αὐτοῦ τὰ κύματα* (12,4).

ἀγνώσ: ἄγνωστος.

ἀγοράουμαι: ἀγορεύω.

ἀγορεύω: λέγω. **ἀγόρευσον=εἰπέ. οὐκ ἀν ἀγόρευες=δὲν θὰ ἔλεγες** (3,169). **ἀγορεύω:** ἀντὶ μέλλ.=θὰ εἴπω (5,82).

ἀγορή: ἀγορά, συνέλευσις τοῦ λαοῦ (ἐκ τοῦ **ἀγείρω=συναθροίζω**). **καθίξω ἀγορήν=συγκαλῶ συνέλευσιν. λύω ἀγορήν=διαλύω τὴν συνέλευσιν** (3,69).

ἀγορήνδε: εἰς ἀγοράν.

ἀγορήν ἐσ: εἰς ἀγοράν (ἀναστροφή).

ἀγορήσατο: ἀδό. τοῦ **ἀγοράουμαι**.

ἀγρός: ἐπ' ἀγροῦ=εἰς τὴν ἔξοχήν, ἔξω.

ἀγρώσσω: ἀγρεύω, συλλαμβάνω (ἰχθῦς)

ἀγυιά: ὅδος, δρόμος.

ἀγυρις: διμήγυρις, συνάθροιστις.

ἀγχι: πλησίον.

ἀγχιβαθής (θάλασσα): βαθεῖα πλησίον τῆς ξηρᾶς.

ἀγχιθεος: ὁ συγγενὴς τῶν θεῶν, ὅμοιος πρὸς τοὺς θεούς.

ἀγχιστον: πλησιέστατα.

ἄγω: ὅδηγῶ.

ἄδην: ἐπίρρ. μέχρι οὐδούν. **ἄδην κακότητος=μέχρι οὐδούν δυστυχίας.**

ἄδήσειεν: ἀδό. Εὔκτ. τοῦ **ἀδέω=ἢ θελε δυσθυμήσει. δείπνῳ** **ἀδήσειεν=ἢ θελεν δυσθυμήσει (καὶ ἀηδιάσει) κατὰ τὸ δεῖπνον.**

ἀδινός: πυκνός, ἀθρόος.

ἄεθλος: ἄθλος, ἀγών.

ἄειδω: ἄδω, τραγουδῶ.

ἄεικής, ἔος: ἀπρεπής, ἄδοξος.

ἄειρομαι: αἰρομαι, ἀνυψοῦμαι, ὑψοῦμαι. — 2) σηκώνω, παίρνω μαζί μου. **ἥρατ' ἀν Ὁδυσσεὺς=θὰ ἥδύνατο νὰ λάβῃ μαζί του, θὰ ἀπεκόμιζε** (6,39). Μέσ. ἀδό. **ἥραμην. ἥρατ' δπίσω νεν=ἢ θελε λάβει εἰς τὸ μέλλον** (2,145).

ἄειρω: σηκώνω ὑψηλά, ἀνυψώ· ἐπὶ ίστιων=ἀνασύρω.

ἀέκητι: ἀκουσίως, παρὰ τὴν θέλησίν τινος. **ἀέκητι σέθεν=παρὰ τὴν θέλησίν του.**

ἀέκων, ἀέκουσα: ἀκωγ, ὁ ἀκουσίως ποιῶν τι.

ἄελλα: (ἄημι : πνέω) θύελλα.

ἀελπής: ἀνέλπιστος. **δᾶκνεν ἵδεσθαι γαῖαν ἀελπέα=ἢδωκεν** (ὅτι Ζεὺς) νὰ ἴδω ἀνελπίστως τὴν ξηράν (12,27).

ἀέξω: αὔξω, πληθύνω, δίδω ἀφθονα.

ἀεσσα: ἀόρ. (συγγ. πρὸς τὸ *ἰαύω*, αὐλὴ)=ἐπέρασα. Μετὰ τοῦ νύκτα: **ἀέσσαμεν**=ἐπεράσαμεν τὴν νύκτα (5, 151). **ἀεσσαν**=ἐκοιμήθησαν.

ἀξαλέος, η, ον: ξηρός. **ὑλης ἀξαλέης**=ξηρῶν ξύλων (17, 80).

ἀξομαι: σέβομαι.

ἀημι: πνέω.

ἀηρ, ἡέρος: διμίχλη.

ἀθεμίστια: παράνομα, ἄδικα.

ἀθέμιστος: ὃ ἄνευ νόμων, ἄνομος.

Ἀθήνη: 'Αθηνᾶ. 'Ἐν 14, 33 νοεῖται ἡ 'Εργάνη 'Αθηνᾶ, προστάτια τῆς ἐργασίας.

ἀθρόος: μαζευμένος. **ἀθρόοις θσαν**=ἡσαν συνηθροισμένοι (1, 27). **ἀθρόοις ηγερέθοντο**=συνήρχοντο ὅλοι μαζὶ (4, 11). **ἀθρόα**=είναι μαζευμένα, ἔτοιμα (4, 30).

αῖα, αῖης: γαῖα—γῆ. **ἀπὸ πατρίδος αῖης**=μακρὰν τῆς γῆς τῶν πατέρων του, τῆς πατρίδος.

Αἴας-αντος: ὃ ἐκ Σαλαμῖνος Τελαμώνιος, αὐτοκτονήσας ἐν Τροίᾳ, διότι δὲν ἦξιώθη τῶν ὅπλων τοῦ 'Αχιλλέως, καίτοι ἦτο ὃ ἀνδρειότατος τῶν 'Αχαιῶν μετ' αὐτόν.

Αιγαί: πόλις 'Αχαΐας παρὰ τὸν Κορακίνην ποταμόν, ἔχουσα ναὸν τοῦ Ποσειδῶνος.

αἴγειρος: δένδρον ὑψηλὸν ὃς κυπάρισσος, λεύκη.

αἴγεος: αἴγειος, γίδινος.

αἰγίοχος: ὃ ἔχων (κρατῶν) αἰγίδα (ἀσπίδα). Ὁ Ζεὺς λέγεται οὕτως ὃς θεοποίησις τοῦ οὐρανοῦ ἔχοντος πρὸ ἔαυτοῦ τὰ νέφη προκάλυψμα (αἰγίδα).

Αἴγισθος: ἔξαδελφος καὶ φονεὺς 'Αγαμέμνονος (1, 29).

αἴγλη: λάμψις (14, 7).

Αιγύπτιος: γέρων Ιθακήσιος (3, 15).

αἰδέομαι: σέβομαι, ἐντρέπομαι. **αἰδεῖο** (Προστ.)=σέβου, σεβάσθητι.

αἰδοῖος: σεβαστός. **αἰδοῖος τε φίλος τε**=σεβαστὸς καὶ ἀγαπητός (7, 13).

αἰδομαι: σέβομαι τινα. **μηδέ τι μ' αἰδόμενος**=μηδὲ σεβόμενός με καθόλον (διὰ τὴν δυστυχίαν μου) (5, 96.).

αἰδώς: ἐντροπή, συστολή.

αἰεί: ἀεί, πάντοτε.

αἰειγενέτης: αἰώνιος.

αἱέν: ἀεί. **αἱὲν** ἔσοντες=οἱ αἰώνιοι (θεού).

αἱετός: ἀετός. **αἱετώ** (δυϊκ.)=δύο ἀετοὶ ή δύο ἀετούς.

αἱθήρ: τὸ ὑπεράνω τῶν νεφῶν διάστημα, ὃπου ή κατοικία τῶν θεῶν, διότι αἱ κορυφαὶ τοῦ Ὀλύμπου ὑπερβαίνουσι τὰ νέφη.

αἱθομαι: καίομαι, ἀνάπτω, φέγγω. **αἱθομένας** δαῖδας ἔχοντες =κρατοῦντες ἀνημένας δᾶδας (φεγγοβιολούσας). Ἐπὶ τῶν ὅμηρ. χρόνων αἱ οἰκίαι ἐφωτίζοντο διὰ δάδων (14, 24).

αἱθονσα: στοὺς πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς οἰκίας.

αἱθοψ, οπος: μέλας (αἱθός-ψ), σπινθηρίζων (οἴνος).

αἱθρηγενέτης: ὁ ἐν αἱθέρῃ γεννηθείς.

αἱθνια: εἶδος θαλασσίας νήσσης, ζαροπαπί.

αἱθων, ονος: στίλβων, στιλπνός.

αἱ ι^ν, αἱ ιε, αἱκεν: (αἱ=εἱ—κεν=ἄν) ἐάν. Μεθ' Ὑποτ. **αἱκε** πίληται=ἐάν μ' ἀκούσῃς. **αἱ ι^ν** ἐθέληγσθα=ἄν θέλῃς. **αἱ ιε** ἐποτρύνης χαλεπαίνειν=ἄν παρακινῆς, ἄν κάμνης νὰ θυμώνῃ, ἄν ἐξοργίζῃς (3, 174). **αἱ ιε πόρησιν**=ἐάν (ὡς ἐλπίζω) σοὶ δώσῃ.

αἱμύλιος: θελκτικός, κολακευτικός (λόγος ιλ.).

αἱνός: φοβερός.

αἱνυμαι: λαμβάνω, παίρνω, ἀφαιρῶ. **τυρῶν αἱνυμένους**=ἀφ' οῦ πάρωμεν μερικὰ ἐν τῶν τυρίων (17, 71).

αἱνῶς: φοβερά, παρὰ πολύ, μεγάλως.

αἱπή: ἀπότομος, ἀπόκρημνος.

αἱπύς, εῖα, ύ: ὑψηλός, μέγας.

αἱρέομαι·οῦμαι: ἀδόρ. εἶλόμην=λαμβάνω.

αἱρέω·ῶ: ἀδόρ. εἶλον=λαμβάνω, καταλαμβάνω. **ἔλε = εἰλε =** ἔλαβεν, ἔπιλασε (χεῖρα) 2, 26.

Αἱσα: προσωποποίησις τῆς μοίρας.

αἱσα: μοίρα. **οὐ γάρ οἱ αἱσα**=διότι δὲν εἶναι ή μοίρα του, δὲν εἶναι πεπρωμένον εἰς αὐτὸν (7, 38). —2) μερίδιον (6, 40).

αἱσιμα: (αἱσα) πρέποντα, δίκαια.

αἱσσω: πηδῶ, πετῶ ταχέως. **ἀἱξασα=πηδήσασα**.

ἀιστος (α-στερ. ἵδειν) ἄφαντος.

αἱσυλος: ἀνόσιος, ἄδικος. **αἱσυλα** φέξοι=εἴθε νὰ πράττῃ ἄδικα, ἀνόσια (3, 212).

αἱσχος: αἰσχρὰ πρᾶξις.

αἱσχύνω τινά: προσβάλλω τινά, ὑβρίζω.

αἰτέω-ῶ : ζητῶ νὰ λάβω. ἔτει *Noήμονα νῆα θοήν*=ἔζητε νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν Ν. ἐν ταχὺ πλοῖον (4, 6).

αἰτιάομαι-ῶμαι : κατηγορῶ.

αἴψα : ταχέως.

αἰψηρός : ταχύς. *λῦσε δ' ἄγορὴν αἰψηρήν* : διέλυσε δὲ ταχέως τὴν συνέλευσιν (3, 217).

ἀίω : ἀκούω.

αἰών : ἡ ζωή. *μηδέ τοι αἰών φθινέτω*=μήτε νὰ λειώνῃ ἡ ζωή σου (8, 13).

ἀκάχημαι : ἵδε *ἀκαχίζομαι*.

ἀκαχίζομαι : (συγγ. τῷ ἄχνυμαι, ἄχος, ἄγχω, ὃν ἡ ὁἶζα *ἄχ*—σημαίνει στενοχωρίαν, λύπην). Τὸ ἀκαχίζομαι κατ' ἀναδίπλωσιν (ἄκαχ — ἄκαχ —) προκι. ἀκάχημαι, ἀκαχήμενος = λυποῦμαι, (εἴμαι) λυπημένος. *ἀκαχήμενοι ἥτορ*=λυπούμενοι ἢ λυπημένοι τὴν καρδίαν (17, 1). *οὕκεν ἀκαχοίμην* = δὲν θὰ ἐστενοχωρούμην, δὲν θὰ παρεπονούμην (2, 141).

ἀκαχίζω : (ἄχ) ἀόρ. β' ἥκαχον. Ἰδε *ἀκαχίζομαι*.

ἀκαχοίμην : ἵδε *ἀκαχίζω*.

ἀκαχμένος : προκι. (ἐκ τῆς ὁἶζης ἄκ —) ἥκονημένος (ἐπὶ ξίφους), ἐστομωμένος (καὶ δόρατος), διότι τὰ δόρατα ἔφερον εἰς τὸ ἄκρον χαλκῆν λόγχην.

ἀκέων : σιωπῶν, σιωπηλός.

ἀκήν : ἐπίρρο. ἥσυχως, σιωπηλῶς. *ἀκήν ἔσαν*=ἔσιώπων, ἔμενον σιωπηλοί (3, 82). *ἀκήν γίγνομαι σιωπῆ*=ἥσυχάζω σιωπῶν.

ἀκηράσιος : (ἀκήρατος — ἀκηράτιος — ἀκηράσιος) ἀπείρατος, ἀβλαβής, διαυγής (17, 51).

ἀκλειῶς : ἀκλεῶς, ἀδόξως.

ἀκοιτις : (α - κοίτη) σύζυγος, γυνή.

ἀκουνάζομαι : ἀκροῦμαι, ἀκούω προσεκτικῶς.

ἀκουνή : πληροφορία. *μετὰ πατρὸς ἀκουνήν*=διὰ πληροφορίαν περὶ τοῦ πατρός του (6, 19).

ἀκούω : ὑπακούω εἰς τὴν διαταγὴν τυνος. *διρύνοντος ἀκουσαν* =ὑπήκουσαν εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ διατάσσοντος (4, 42). — 2) ἀπλῶς ἀκούω.

ἀκουέμεν : ἀκούειν=νὰ ἀκούῃ τις (16, 3).

ἀκράσιος : (ἀ-κραιαίνω) ἀνεκπλήρωτος, ψευδής.

ἀκραής : (ἄκρος - ἄημι) ὁ ὀξέως, σφραδρῶς πνέων· ὁ σφραδρός, δυνατὸς (ἄνεμος).

ἀκρη: ἔλασε κατ' ἀκρης=τὸν ἐκτύπησεν ἄνωθεν (11, 1). — 2) ἀκρω-
τήριον (17, 131).

ἀκρητον γάλα: ἀκρατον, ἀδολον γάλα.

ἀκρις, ιος : ἡ ἀκρώρεια, ἡ πορυφή ὅρους.

ἄλαδε: εἰς τὴν θάλασσαν.

ἄλαλησο: Προστ. προμ. τοῦ **ἄλασμα.**

ἄλασμαι-ῶμαι: πλανῶμαι, περιπλανῶμαι, γυρίζω. **μὴ ἄλαλησο**=μὴ γυρίζῃς, μὴ περιπλανᾶσαι. **ἄλοωνται**=ἄλωνται, περι-
πλανῶνται, γυρίζουν.

ἄλασω: τυφλῶ, στερῶ τινα τοῦ ὁφθαλμοῦ.

ἄλγος: πόνος, λύπη. **χαλεπὸν ἄλγος**=κακὸν βάσανον. **μάλιστα**
μ' ἄλγος ἴνανει=μὲ καταλαμβάνει παρὰ πολὺ μεγάλος
πόνος. **ἄλγεα**=βάσανα, δυστυχήματα, λῦπαι, στενοχωρίαι.

ἄλεγύνω: ἔτοιμάζω.

ἄλέγω: φροντίζω.

ἄλεείνω: ζητῶ ν' ἀποφύγω.

ἄλεισον: ποτήριον μετάλλινον (χρυσοῦν συνήθως), χρήσιμον εἰς
σπονδάς.

ἄλεομαι: ἀποφεύγω τὴν ὁργήν τυνος, φοβοῦμαι. **ἄλευάμενος**=
θέλων νὰ ἀποφύγω (17, 123).

ἄλετρεύω: ἀλέθω.

'Αλιθέρσης: Ἰθακήσιος, πιστὸς φίλος Ὁδυσσέως (3, 142).

ἄλιμυρηεις, εντος: (ὅ ἐν ἀλὶ μορμύρων) δ εἰς τὴν θάλασσαν
μετὰ παφλασμοῦ ὁέων, χυνόμενος (12, 79).

ἄλισω: ματαιώνω.

ἄλις: ἐπίρρο. ἀρκετά, πλῆθος, πολλά.

ἄλισκομαι: εἵμαρτο ἀλῶναι=ἡτο πεπρωμένον ν' ἀποθάνω (10, 35).

ἄλιταίνω: ἀόρ. ἥλιτον, ἄλιτόμην=άμαρτάνω εἰς τινα. **'Αθη-
νάην ἄλιτοντο**=ἡμάρτησαν εἰς τὴν Ἀθηνᾶν, ἥσέβησαν
(7, 33).

ἄλιτοντο: ἀόρ. τοῦ **ἄλιταίνω.**

ἄλιτρός: πονηρός, πανοῦργος (8, 35).

ἄληή: ἀνδρεία.

ἄληιμος: ἐπὶ ὅπλου=ἰσχυρόν, δυνατόν. ἐπὶ προσώπου=ἀνδρεῖος.

ἄλλοδαπή: ἡ ἔνη χώρα, ἔνειτειά.

ἄλλοδαπός: ὁ ἔξ ἄλλης χώρας, ἔνος.

ἄλλοθεν: ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

ἄλλοθι γαίης: εἰς ἄλλο μέρος τῆς γῆς.

ἀλλόθροος - θρους: ἀλλόγλωσσος.

ἀλλότριος: ἔξενος, ἄλλου.

ἀλλυδις ἄλλη: ἐδῶ καὶ ἔκεῖ, κατὰ διαφόρους διευθύνσεις. **ἄλλυδις**

ἄλλη = ἄλλη εἰς ἄλλο μέρος, εἰς ἄλλο σημεῖον τοῦ ὁρίζοντος.

ἀλλύεσκεν: πρτ. τοῦ ἄλλού.

ἀλλύω: ἀναλύω. **νύκτας δ' ἀλλύεσκεν** = τὰς δὲ νύκτας ἀνέλυε, δηλ. διέλυε τὸ ὑφανθέν, ἔγραψε (3, 105).

ἄλμη: τὸ θαλάσσιον, ἄλμυρὸν ὕδωρ.

ἄλδος ἄχνη: ὁ ἀφρός τῆς θαλάσσης (τῶν θραυσμένων κυμάτων, ὁ δίκην βροχῆς λεπτῆς περιβρέχων τὰς ἀκτάς).

ἄλοχος: (α-λέχος) σύζυγος, γυνή.

ἄλόω: Προστ. τοῦ **ἄλαομαι**. **ἄλόωνται** = ἀλῶνται. Ιδὲ **ἄλαομαι**.

ἄλς, ἄλδος (ἡ): θάλασσα.

ἄλνυκω: μέλλ. ἄλνυχ : διαφεύγω κακόν τι, σφέζομαι.

ἄλνω: λυσσῶ, μαίνομαι.

ἄλωή: ἀγρός, κῆπος, ὅμαλός καὶ γεωργημένος χῶρος, ἄμπελος.

ἄλωνται: ἀόρ. 'Απομφ. τοῦ **ἄλισκομαι**.

ἄμα: μαζί. **ἄμα τῷ γε** = μαζί μ' αὐτόν (3, 11). **ἄμα πνοιῆς** = μαζὶ μὲ τὰς πνοάς.

ἄμαομαι - ὄμαι: μαζεύω (διὰ τῶν χειρῶν) τὸ τυρίον ἀπὸ τὸν τυρόγαλον.

ἄμβαίνω: ἀναβαίνω.

ἄμβροσίη (ἡ): ἡ τροφὴ τῶν θεῶν, ἀμβροσία.

ἄμβρόσιος, η: ἀφθαρτος. **νὺξ ἄμβροσίη** = ἀθάνατος, θεία νύξ.

ἄμβροτος, ἄμβροτον: ἀφθαρτος, ἀφθαρτον.

ἄμειβομαι: ἀποκρίνομαι. **ἄμειβομαι τινα** = ἀπαντῶ εἰς τινα. —

2) ἐναλλάσσομαι. **ἄμειβόμενοι κατὰ οἴκους** = ἐναλλασσόμενοι εἰς τοὺς οἴκους σας (3, 125).

ἄμεινον: καλύτερον, προτιμότερον.

ἄμεινων: καλύτερος.

ἄμησάμενος: ἀόρ. τοῦ **ἄμαομαι**.

ἄμμε: αἰτ. πλ. τῆς πρ. ἀντ. α' πρ. = ἥμᾶς.

ἄμμες: ὀνομ. πλ. τῆς πρ. ἀντ. α' πρ. = ἥμεις.

ἄμμι: δοτ. πλ. τῆς πρ. ἀντ. α' πρ. = ἥμιν. **παρ' ἄμμι (αἰολ.)** = παρ' ἥμιν, εἰς τὴν οἰκίαν ἥμῶν.

ἄμμοδος: ἄμοιδος, ἀμέτοχος.

ἄμοδθεν: (ἀμὸς = τὶς) ἐπίρρ. τόπου = ἀπό τινος μέρους, ἀπὸ πουθενά.

ἀμ πεδίον: ἀνὰ τὴν πεδιάδα (11, 17).

ἀμ πέλαγος: ἀνὰ τὸ πέλαγος.

ἀμπνυτο: ἵδε **ἀναπνέω**.

ἀμυδις: ἄμα, συγχρόνως.

ἀμύμων: (α - [στερ.] μῶμος) ἄψιογος, ἄμωμος.

ἀμυνέμεν: ἀπόμφ. = ἀμύνειν. Ἰδὲ **ἀμύνω**.

ἀμύνομαι: ὑπερασπίζω ἐμαυτόν.

ἀμύνω: ἀποκρούω, ἀπομακρύνω.

ἀμφί: πέριξ. Μετὰ δοτ. **ἀμφ'** ἐνὶ δούρατι = περὶ ἐν ξύλον (ἐκάθητο). **ἀμφ'** **Οδυσῆτ** = περὶ τοῦ Ὀδυσσέως. — 2) Μετ' αἰτ. **ἀμφὶ σπέος** = περὶ τὸ σπήλαιον.

ἀμφιβαίνω: προστατεύω.

ἀμφιέλισσα: ἀμφίκυροτος (ναῦς).

ἀμφιέννυμι: ἐνδύω. **ἀμφιέσω** = θὰ (σ') ἐνδύσω.

ἀμφιέπω: δραστηρίως παρασκευάζω τι. **ράπτομεν ἀμφιέποντες** = δραστηρίως ἐμηγχανώμεθα.

ἀμφικαλύπτω: περικαλύπτω.

ἀμφικύπελλον: δίωτον, μετὰ δύο λαβῶν.

ἀμφίπολος (ἡ): ὑπηρέτρια, θεράπαινα.

ἀμφίρρυτος, η: ὃ περιβρεχόμενος, η.

ἀμφίς: χωριστά, πέριξ (5,221). **ἀμφὶς φύκεον** = κατώκουν πέριξ (17,245).

Ἀμφιτρίη: θαλασσία θεά, Νηρηΐς, σύζυγος Ποσειδῶνος. **Ἀμφιφορεύς**: ἀμφορεύς, ἀγγεῖον πήλινον μέγα, ἔχον δύο λαβάς, κυρίως εἰς φύλαξιν οἴνου, ἀλλὰ καὶ πρὸς μεταφορὰν ὕδατος.

ἀμφοτέρωθεν: καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη (κατὰ μῆκος καὶ πλάτος) (14,36).

ἄν: ἡ πρόθ. **ἄνα**. **ἄν δ'** **ἄρα** **Τηλ.** **νηὸς βαῖνε** = ἀνέβαινεν δ' ἔπειτα ὁ Τηλ. εἰς τὸ πλοῖον (4,35).

ἀναβαίνω: ἐκστρατεύω. **πρὶν ἀναβήμεναι εἰς Τροίαν** = πρὶν νὰ ἐκστρατεύῃ εἰς Τροίαν.

ἀναβάλλομαι: ἀρχίζω (2,60).

ἀναβήμεναι: ἀναβῆναι. Ἰδὲ **ἀναβαίνω**.

ἀναγιγνώσκω: ἀναγνωρίζω, γνωρίζω.

ἀνάγκη: ἀναγκαστικῶς, κατ' ἀνάγκην.

ἀναδέδρομε: ἵδε **ἀνατρέχω**.

ἀναδύη: ἀόρ. Εὔκτ. τοῦ **ἀναδύομαι**.

ἀναδύομαι: ἀπαρνοῦμαι προτέραν ἀπόφασιν, μετανοῶ καὶ ἀποχωρῶ.

ἀνάθημα: προσάρτημα. **ἀναθήματα δαιτὸς**=τὰ κοσμήματα τοῦ συμποσίου. (Λεξ. Ὁμηρ. Π. Λορεντζάτου).

ἀνὰ θυμόν: ἐν τῇ ψυχῇ (3,141).

ἀναΐσσω: ἀναπηδῶ, πηδῶ ἐπάνω.

ἀνακαίω: ἀνάπτω.

ἀνακλίνομαι: κλίνομαι πρὸς τὰ ὅπίσω.

ἀναλύω προμνήσια: λύω καὶ παίρνω ἐπάνω (εἰς τὸ πλοῖον) τὰ προμνήσια (17,24).

ἀνὰ νηὸς ἔβην: ἀνέβην νηός, ἀνέβην εἰς τὸ πλοῖον, ἐπεβιβάσθην (17,23).

ἄναξ: βασιλεύς. Ἐπὶ ζῷων **ἄναξ**=ὅ κύριος (17,286). **ἄνακτος δρθαλμὸν ποθέεις**=τοῦ κυρίου σου τὸν δρθαλμὸν ποθεῖς (17,298).

ἀναπίλημι: συμπληρῶ, ἄλγε' **ἀναπλήσειν**=διέ τὰ συμπληρώσω πολλὰ κακά, θὰ ὑποστῶ πολλὰ (10, 25).

ἀναπνέω: δτε δὴ ρ' **ἀμπνυτο**=διέ τέλος πάντων ἀνέπνευσε, συνῆλθεν (ἐκ τῆς λιποθυμίας) (12,77).

ἀναπρήθω: ἀναβλύζω. **δάκρυν** **ἀναπρήσας**=δακρύσας.

ἀναπρήσας: Μετοχ. ἀόρ. τοῦ **ἀναπρήθω**.

ἀνάπτω: προσάπτω (μῶμον κλπ.).

ἀνάσσω: βασιλεύω. **οἶσιν** **ἀνασσεν**=εἰς τοὺς δροίους ἐβασίλευε (3,214).

ἀνατλάω: ὑπομένω.

ἀνατρέχω: τρέχω ἀνω, ἀνυψοῦμαι.

ἄναυδος: ἀνευ φωνῆς, ἄφωνος.

ἄν-βήσετο: ἀνέβη (5,216) **ἄν-βάντες**=ἀναβάντες. Ἰδὲ καὶ **ἄναβαίνω**.

ἄνδάνω: ἀρέσκω. **ἔήνδανε**=ῆρεσκεν. **οὐκέτι** **ῆνδανε νύμφη**=δὲν ἦρεσκε πλέον εἰς αὐτὸν ἥ νύμφη (8,60).

ἀνδρόμεος: ἀνθρώπινος.

ἀνδροφόνος: ὁ φονεύων τοὺς ἀνθρώπους (ἐπὶ φαρμακοῦ). Ἐπὶ τῶν Ὁμηρικῶν χρόνων ἐσφῆστο ἀκόμη ἐν Ἑλλάδι τὸ βάρβαρον ἔθιμον τοῦ χρίειν τὰ ὅπλα διὰ δηλητηρίου.

ἄνειρει: β' πρόσ. τοῦ **ἄνειρομαι**=ἀνερωτῶ, ἐρωτῶ.

ἄνειρετο: Ἰδὲ **ἄνερομαι**.

ἄνερείπομαι: ἀόρ. ἀνηρειψάμην=ἀνήρπασα (2,146).

ἀνέρομαι: ἀνερωτῶ.

ἀνέρχομαι: ἐπιστρέφω. Μετοχὴ **ἀνιών**=ἐπιστρέφων. **Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα**=ὅτε ἐπέστρεψεν ἐξ Ἐφύρης.

ἀνεσχέθομεν: ἀόρ. τοῦ **ἀνέχω**.

ἀνευθείς: ἄνευ, μακράν, χωριστὰ (16, 26). Ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ἐννοοῦνται αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου, αἵτινες εἶναι μακρὰν τῆς Ιθάκης καὶ πρὸς ἀνατολάς, ταύτης οὖσης τότε ἐσχάτης καὶ πρὸς δυσμὰς τῆς Ἑλλάδος.

ἀνέχω: ὑψώνω. **ἀνεσχέθομεν χεῖρας**=ἄνυψώσαμεν τὰς χεῖρας (17, 140). Ἐπὶ κολυμβῶντος **ἀνέχω**=ἀνακύπτω, ἀναδύομαι.

ἀνεως: σιωπηλός. **ἀνεω**=σιωπηλοί, ἄφωνοι. **ῆσθ** **ἀνεω**=κάι-θησθε σιωπηλοί (3, 220).

ἀνήμελητος: ἀνάρμεντος, ἀνάρμενος.

ἀνηρείψαντο: ἀόρ. τοῦ **ἀνερείπομαι**.

ἀνιάσματος — ἄδηματος: στενοχωροῦμαι. **πρίν** **καν** **ἀνιηθεὶς** **σὴν** **πατρό**.

γ. **ἴκοιο**=πρὸ τοῦ τέλους στενοχωρηθεὶς ἥθελες ὑπάγει εἰς τὴν πατρίδα σου (5, 117).

ἀνίη: στενοχωρία.

ἀνίημι: παρορμῶ τινα εἴς τι. **οὐδέ** **κε** **Τηλ.** **ῶδ'** **ἀνιείης**=οὔτε ἥθελες παρορμᾶ τὸν Τηλ. ἔδω, οὔτε θὰ ἔφερνες τὸν Τηλ. ἔδω (3, 170).

ἀνιηρέστερον: συγκρ. τοῦ **ἀνιηρός**.

ἀνιηρός: ὅχληρός, δυσάρεστος, **ἀνιηρέστερον**=ὅχληρότερον, περισσότερον δυσάρεστον (3, 175).

ἀνίσταμαι: σηκώνομαι. **τοῖσι δ'** **ἀνέστη**=μεταξὺ δὲ τούτων ἐσηκώθη (3, 204).

ἀνιών: Μετοχ. τοῦ **ἀνειμι**=ἐπιστρέφων, ἀνερχόμενος. **ἀνιόντος** **Ὑπερίονος**=πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἡλίου (1, 24).

ἀνορούω: ἀναπηδῶ. ἐπὶ ἡλίου=ἀνατέλλω.

ἀνσχεθέειν: ἀόρ. τοῦ **ἀνέχω**.

ἀνσχετά: ἀνασχετά, ὑποφερτά.

ἀντάω-ῶ: συναντῶ. **ἀντάω δπωπῆς**=τυγχάνει νὰ ἴδω τι. **δαλ-** **της ἡντήσατε**: τῆς θυσίας μετέσχετε, λαμβάνετε νῦν μέρος (5, 44).

ἀντην: προδήλως, ἀπέναντι. Μετὰ τοῦ **ἐναλίγκιος**=προδήλως ὅμιοιος (3, 5). **δμοιωθήμεναι ἀντην**=νὰ ἔξομοιωθῇ ἀπέναντί του (τοῦ Ὀδυσσέως). **ἀντην** **ἰδοῦσσα**=ὅτε εἴδεν (αὐτὸν) κατὰ ποόσωπον (7, 2).

ἀντία: ἐναντίον.

ἀντιάω - ὁ: ἐνεστ. καὶ μέλλ. ἀντικρύζω καὶ κοινωνῶ (1, 25).

ἀντιβολέω - ὁ: συναντῶ (καθ' ὁδόν).

ἀντίθεος: ἵσοθεος.

Ἀντίνοος: ὁ αὐθαδέστατος τῶν μνηστήρων τῆς Πηγελόπης, φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως.

ἀντίον: ἀπέναντι. **ἀντίον αὐδάω**=ἀπαντῶ. **ἀντίον αὐδᾶν τινα**=ἀποκρίνεσθαι πρός τινα.

Ἀντιφος: Ἰθακήσιος, υἱὸς Αἰγυπτίου, ἀκολουθήσας τὸν Ὀδυσσέα εἰς Τροίαν.

ἀντρον: σπήλαιον.

ἄνω: ὅ. τελειώνω. **ἡνον δδὸν**=ἐτελείωνον τὸν δρόμον, τὴν ὁδοιπορίαν (5, 23).

ἄνωγα, ἄνώγειν: παρακινῶ, προτρέπω, συμβουλεύω. **ἄνωγον**=παρεκίνουν, προέτρεπον, προσεκάλουν. **ἄνωγε Καλυψώ**=συνεβούλευεν ἡ Καλυψώ. **ἄνωγα ἐλθεῖν**=προτρέπω νὰ ὑπάγῃς (5, 197). **Τὸ ἄνώγειν εἶναι** ὑπεροσ. τοῦ **ἄνωγα. ἄνώγειν**=παρεκίνει. **ἡνώγει εἶμε**=μὲ προέτρεψε, μὲ προσέταξεν. **δτε με ἄνώγει**=ὅστις με προτρέπει.

ἄνωχθι: Προστ. τοῦ **ἄνωγα**=πρότρεψον, παρακίνησον.

ἀοιδή: ψόδη, ἄσμα.

ἀοιδιάω: τραγονδῶ.

ἀοιδός: (ἀείδω) ὁ ἔδων ποιήματα. 'Αοιδοὶ ἐπὶ τῶν ὅμηρ. χρόνων ὑπῆρχον ἐν τοῖς ἀνακτόροις τῶν βασιλέων τέρποντες αὐτοὺς εἰς τὰ συμπόσια καὶ τὰς ἕορτὰς δι' ἴδιων ἢ καὶ ἔνων ποιημάτων (ἐπῶν).

ἀολλής, ἔος: συνηθόοισμένος, ἄθροος.

ἀπαιτίζω: ἀπαιτῶ τι συχνὰ πυκνά.

ἀπαμείβομαι: ἀποκρίνομαι.

ἀπάνευθε (ν): μακράν. **ἀπάνευθε φίλων** ὡν=μακρὰν τῶν φίλων, τῶν ἀγαπητῶν του προσώπων (3, 149).

ἀπειθέω: παρακούω. **οὐδ' ἀπίθησε**=καὶ δὲν παρήκουσεν (6, 43).

ἀπειπέμεν: ἀντὶ **ἀπειπεῖν**. 'Απομιφ. τοῦ **ἀπαγορεύω**=νὰ ἀπαγορεύσῃ (1, 90).

ἀπείρητος: ἀπειρος, μὴ ἔχων πεῖραν.

ἀπείρων: ἀπειρος, μὴ ἔχων πέρας, ἀτελείωτος, ἀπέραντος.

ἀπερρίγασι: προμ. τοῦ **ἀπορριγέω** μὲ σημασίαν ἐνεστῶτος.

ἀπέρχομαι: φεύγω.

ἀπεσσύμεθα: προμ. τοῦ ἀποσεύματι.

ἀπευθῆς: ἀγνωστος, περὶ οὐδεὶς ἤκουσεν. Μετ' ἐνεργ. σημα-
σίας=ἀνίδεος, χωρὶς νόητης, ἀκούσης τίποτε, ἀγνοῶν.

ἀπέφθιθεν: ἀόρ. τοῦ ἀποφθίνω=ἀπέθανον.

ἀπεχθάνομαι: γίνομαι ἀπεχθής, μισητός.

ἀπέχομαι: Ἀπομφ. ἀόρ. **ἀποσχέσθαι**. —Ἐν 17,57 ἡ σειρὰ εἶναι
ἡ ἔξις: «τότε οὐ τοι φίλον ἄντιον ἔχειν ἀποσχέσθαι».

ἀπήμων: ἀβλαβής, ἀπίνδυνος, βοηθητικός (ἀνεμος).

ἀπηγόρω: ἀφήρεσεν, ἐστέργησεν (ἀπαυρόσα).

ἀπία καὶ ἀπίη (γαῖα): χώρα μακρὰν κειμένη, μακρινή.

ἀπινύσσω: (ἐν τοῦ ἀπίνυτος, ἀπινυτὸς=ἀσύνετος) ἀνοηταίνω,
είμαι ἀνόητος.

ἀπνευστος: ἀνευ ἀναπνοῆς.

ἄπο: μακράν. **φίλων** **ἄπο**=μακρὰν τῶν ἀγαπητῶν προσώπων
(7, 38).

ἀποβαίνω: ἀπομακρύνομαι τινος. (σχεδίης) (11,45).

ἀποδοχμάω: κλίνω πλαγίως.

ἀποδρύπτομαι: ἔγδερνομαι. **ὅτινοι** **ἀπέδρυψθεν**=τεμάχια δέο-
ματος ἔγδαρμένα ἔμειναν κολλημένα (12, 54).

ἀπὸ-εἴλε: ἀφείλε=ἀφήρεσε.

ἀπὸ **ἔσο**: μακρὰν ἔαυτοῦ.

ἀποθρόψηω: ἀνυψοῦμαι ἀπό τινος (ἐπὶ καπνοῦ).

ἀπὸ-λόντι: ἀπιόντι=ὅτε ἀνεχάρουν (16,38).

ἀποιχόμενος: ὁ ἀπών, λείπων ἐκ τῆς πατρίδος, ἀποδημῶν.

ἀπὸ ιρατός: ἀπὸ τῆς κεφαλῆς του (11,11).

ἀπολείβομαι: ὁρέω ἀπό τινος. **ἀπολείβεται** **ὑγρὸν** **ἔλαιον**=
ὅρει ὑγρὸν ἔλαιον (ἀπὸ αὐτῶν). Ἐν 14,30 ὁ λόγος εἶναι
περὶ κρουστότητος πανίου, ὅτι είναι τόσον κρουστόν, ὥστε
τὸ ἔλαιον δὲν περνᾷ δι' αὐτοῦ, ἀλλὰ ὁρέι ἐπὶ τῆς ἐπιφα-
νείας του.

ἀπόλλυμα: χάνομαι. **ὡς** **ἀπόλοιτο**=οὕτως εὔχομαι νὰ χαθῇ.
προκ. **ἀπόλωλα**=ἐχάθην.

ἀπόλλυμι: καταστρέφω, ἀφανίζω. **ἀπώλεσε** = κατέστρεψε
(17, 111).

ἀπονέομαι: ἐπιστρέφω, γυρίζω διπέσω.

ἀποξύω: καθαρίζω τι. **ἀποξῆσαι** **δ'** **ἐκέλευσα**=διέταξα δὲ νὰ
τὸ καθαρίσουν ξύοντες, νὰ κάμωσιν ὅμαλόν (17, 171).

ἀπὸ πάμπαν **δλέσει** ἀπολέσει πάμπαν (ἰδὲ **ἀπόλλυμι**).

ἀποπεμπέμεν: ἀποπέμπειν. 'Ιδè **ἀποπέμπω**.

ἀποπέμπω: ἀποδιώκω, διώχνω, στέλλω ὅπίσω. **μητέρα σὴν ἀπόπεμψον**=διώξε τὴν μητέρα σου, στεῖλε αὐτὴν ὅπίσω εἰς τὸν πατέρα της (3, 113). **ἀπὸ μητέρα πέμψω**=θὰ ἀποπέμψω (θὰ τὴν στείλω εἰς τὸν πατέρα της τὴν μητέρα μου (3, 118).

ἀποπλάζομαι: ἀποπλανῶμαι. **ἀποπλαγχθέντες**=ἀποπλανθέντες.

ἀπόπροθεν: μακρὰν τῶν ἄλλων (17, 34).

ἀπόπροσθι: μακράν.

ἀπορριγέω: τρέμω, φοβοῦμαι.

ἀπορρόξ, ὥγος: ἀπόσταγμα.

ἀποσεύομαι: διπισθιχωρῶ μὲ δρμῆν, ἀποσύρομαι. **ἀπεσσύμεθα**=ἀπεσύρθημεν. (17, 82).

ἀποστρέφω: στρέφω τι δπίσω. **ἀποστρέψαντες νῆας**=στρέψαντες δπίσω τὰ πλοῖα (5, 162).

ἀποσφάλλω: παρασύρω (τῆς δόδοῦ). **ὅν τινα ἀποσφήλωσιν ἄελλαι**=ὅν τινα παρασύρωσιν αἱ θύελλαι (5, 199).

ἀποτίνομαι: μέσ. ἐκδικοῦμαι, τιμωρῶ. **ἢ κεν ἀποτίσεται** ἢ θὰ τιμωρήσῃ (2, 173). 'Ιδè καὶ **ἀποτίνυμαι**.

ἀποτίνυμαι: ἐκδικοῦμαι. **τῶν μ' ἀποτινύμενοι**=διὰ ταῦτα ἐκδικούμενοι ἔμε (3, 73).

ἀποτίνω: πληρώνω. **κακὸν δέ με πόλλον ἀποτίνειν**=κακὸν δὲ (εἶναι) νὰ πληρώνω ἐγὼ πολλά (3, 117). Μέλλ. **ἀποτίσεται**=θὰ πληρώσῃ, θὰ τιμωρήσῃ (6, 24).

ἀποτιμότατος: δυστυχέστατος.

ἀποφώλιος: ἀνόητος. **οὐκ ἀποφώλια εἰδώς**=δὲν εἴσαι ἀνόητος (8, 35).

ἄπρηητος: ἄπρωκτος· ἐπὶ ὁδύνης=ἀνίατος.

ἄπτομαι: πιάνω. **ὅπλων ἄπτομαι**=πιάνω τὰ τοῦ πλοίου ὅργανα (σχοινία, ἵστια ήλπ.). τὰ ἄρμενα. **ἱμάντι ἀψάμενοι**=τυλίξαντες δι' ἴμαντος (17, 231).

ἄπυστος: ἀνήκουστος (ἀ-πυστός, ὃ ἐκ τοῦ πυνθάνομαι).

ἀπωθέομαι: μέλλ. ἀπώσομαι. **ὅππως κε μνηστῆρας ἀπώσεαι**=πῶς θὰ ἀπωθήσῃς, θὰ ἀπομακρύνῃς τοὺς μνηστῆρας (2, 175).

ἀπωθέω-ῶ: ἀποδιώκω. **ἀπῶσαι δόμων**=νὰ διώξω ἐκ τῆς οἰκίας ἡμῶν.

ἀπῶσαι: Ἀπρφ. ἀόρ. τοῦ **ἀπωθέω**.

N. S. Μπαξεβανάκι 'Ομήρου 'Οδυσσείας 'Εκλογαί, α-ι. 5*

ἄρα: λοιπόν, φυσικῶς. 'Ἐν 5, 40=ἔπειτα. (Ίδε καὶ 11, 43).

ἀράομαι-ῶμαι: προσεύχομαι, εὔχομαι, ἐπικαλοῦμαι τὸν θεόν.

ἥρατο=ηὔχετο (5,62). **κ' ἀρησαίατο**=ἥθελον εὐχηθῆ (2,69).

ἀρήσει 'Ἐρινῦς=θὰ ἐπικαλεσθῇ τὰς Ἐρινῦς (3, 120).

ἀραρίσκω: ἀόρ ἄραρον, ἥραρον=ἀρμόζω, προσαρμόζω. **ὅφρ** ἀν μέν κεν δούρατ' ἐν ἀρμονίγσιν ἀρήρη=ἐν ὅσῳ μὲν τὰ ἔύλα μένωσι προσηρμοισμένα εἰς τοὺς ἀρμούς των (11, 49).
2) ἀρμόζω, εὐχαριστῶ. **ἥραρε** **θυμόν**=ηὔχαριστησε τὴν ψυχήν του (7, 20).

ἀργαλέον: δύσκολον, φοβερόν, ἐπίπονον, κοπιῶδες.

ἀργαλέος: βαρύς, δεινός, ἀνυπόφροος.

ἀργεῖφρόντης: Ἡ λέξις **ἀργος** (οὐδ.) σημαίνει τὴν ταχύτητα καὶ λάμψιν, τὸ δὲ **φρόντης** ἐκ τοῦ **θείνω**=κτείνω, φονεύω=φονεύς, ὅστε ἀργεῖφρόντης=διὰ τῆς ταχύτητος ἡ λάμψεώς του φονεύων. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος τούτου ἄγνωστος (ἴδε Όμο. Λεξ. Π. Λορεντζάτου).

ἀργός: ἐπὶ κυνός=ταχύς.

ἀργυρόηλος: δ ἔχων ἀργυροῦς ἥλιους.

ἀρή: ἀρά, κατάρα, καταστροφή.

ἀρήιος: ἀρειμάνειος, πολεμικός.

ἀρημένος: καταπεπονημένος, παθών. **τόσσον** **ἀρημένος**=τόσον μέγα παθών (17, 248).

ἀρήρη: ἵδε **ἀραρίσκω**.

ἀρησαίατο: Εὖτ. ἀόρ. τοῦ **ἀράομαι**.

ἀρήσεται: μέλλ. τοῦ **ἀράομαι**.

Ἀρήτη: ἡ βασίλισσα τῶν Φαιάκων, γυνὴ τοῦ Ἀλκίνου.

ἀρηράς: πρκ. τοῦ ἄραρίσκω=συναρμολογῶ, συνδέω. **σκολόπεσ-** **σιν** **ἀρηράτα**=διὰ πασσάλων συνδεδεμένα (13, 32).

ἀριδείκετος: (ἀρι-δείκνυμαι) δάκτυλοδεικτούμενος, ἐνδοξότατος (ἀνδρῶν, λαῶν) (16, 2).

ἀριπρεπής: ἔς: μεγαλοπρεπής, ἔς.

Ἀρητος: δ γνωστὸς ἀστερισμὸς ἐξ 7 ἀστέρων, λεγόμενος καὶ "Αμαξα διὰ τὸ σχῆμά του."Ἡ "Αρητος δὲν δύεται, ἀλλὰ στρέφεται μόνον περὶ τὸν πολικὸν ἀστέρα, δῆτις φαίνεται ἀκίνητος, εὗρισκόμενος εἰς τὸ τέλος τῆς οὐρᾶς τῆς Μικρᾶς "Αρητον.

Τούτου ἔνεκα ἡ "Αρητος λέγεται ἀμοιρος λουτρῶν Ὁκεανοῦ.

ἀρμόζομαι: συναρμολογῶ, κατασκευάζω τι προσαρμόζων (σχεδίην) (6,15).

- ἀρμονίη**: ἀρμός. σύνδεσμος τῶν ξύλων τοῦ πλοίου πρὸς ἄλληλα.
- ἀρνεός**: κριός.
- ἄρνυματι**: ζητῶ, προσπαθῶ νὰ σώσω.
- ἄρονρα**: γῆ, ἀγρός.
- ἄρσω**: δργώνω, καλλιεργῶ.
- "Ἄρπυιαι**: θεαὶ τῶν θυελλῶν καὶ τοῦ ταχέος καὶ αἰφνιδίου θανάτου. Ἡσαν τρεῖς, Ποδάρη, Ἀελλώ, Ὁκυπέτη.
- ἄρσας**: Μτχ. τοῦ ἀορ. τοῦ ἀραρίσκω=ἔφαρμόζω, ἔφοδιάζω.
- ἄρτυνέω**: μέλλ. τοῦ **ἄρτύνω**.
- ἄρτύνω**: παρασκευάζω.
- ἄρτύω**: ἀρτύνω.
- ἄρχή**: ἐξ ἀρχῆς=ἀνέκαθεν.
- ἄρχω**: κάμινω πρῶτος ἀρχήν τινος. **μύθων**=λόγων, διμιλίας (5,68).—2) εἶμαι ἀρχηγός, διευθύνω. **ἄρξειν**=ῶς ἀρχηγὸς ἥθελεν δῆγήσει (5,106).**'Επὶ βαδίσματος**=προηγοῦμαι (5,12).
- ἀσκελές**: ἐπίρρο. διαρκῶς, ἐπιμόνως.
- ἀσκηθής**: ἀβλαβής.
- ἀσπάζομαι**: χαιρετίζω.
- ἀσπάσιος**: ὁ μετὰ χαρᾶς, μετ' εὐχαριστήσεως γινόμενος, εὐχαριστος.—2) χαρᾶς πρόξενος (12,16).
- ἀσπαστόν**: εὐχάριστον.
- ἀσπερχές**: σφοδρῶς.
- ἀσπετος**: ἀνέκφραστος.
- ἄσσα**: ἄτινα, ὅσα.
- ἄσσοντιών**: πλησιέστερον ἐρχόμενος, πλησιάζων (17,146).
- ἄστυ**: πόλις.
- ἄσχαλλω**: ἀγανακτῶ, δυσανασχετῶ, λυποῦμαι πολύ. **ἢν κε τινων ἀσχάλλης**: τὴν ὅποιαν, ὅταν πληρώνῃς, θὰ λυπῆσαι πολύ (3,178).
- ἄσχετος**: (α-στερ. καὶ σχετός) ἀκράτητος, ἀκατάσχετος. **μένος ἀσχετε**=ἀκράτητε κατὰ τὴν ὅρμὴν (3,85).
- ἄταλαντος**: ἵσος, ὅμοιος. **θεόφιν ἀτάλαντος**=ἵσος θεῷ, θεοῖς.
- ἄτάρ**: σύνδ. ἄλλα, δέ.
- ἄταρτηρός**: δλέθριος.
- ἄτασθαλη**: ἀνοησία.
- ἄτεμβω**: (ἄτη) βλάπτω, ἐνοχλῶ.
- ἄτερ**: ἄνευ.

*Ατλας: Τιτάν, καταδικασμένος νὰ φέρῃ τὸ βάρος τοῦ οὐρανοῦ κρατῶν τοὺς δύο στύλους, ἐπὶ τῶν ὅποιων ἐπιστεύετο, ὅτι στηρίζεται ὁ οὐρανὸς θόλος.

*Ατρεῖδης: ὁ υἱὸς τοῦ 'Ατρέως ('Αγαμέμνων). ***Ατρεῖδαι**=ὁ 'Αγαμέμνων καὶ Μενέλαος, υἱοὶ τοῦ 'Ατρέως.

ἀτρεκέως: ἀληθῶς, ἀκριβῶς.

ἀτρύγετος: (α-στερος καὶ τρυγέω=ξηραίνω) ἀστείρευτος.

αὖ: πάλιν (6,18), ἀφ' ἑτέρου (5,24).

αὐαίνω: ξηραίνω. **αὐανθέν**: ὅταν ξηρανθῇ (17,167).

αὐγή: φῶς, λάμψις. **ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο**=ὅπὸ τὸ φῶς τοῦ ἥλιου, εἰς τὸν κόσμον (3,166).

αὐδάω-ῶ: λέγω, διμιλῶ. **αὔδα**=λέγε, διμίλει (7,14).

αὐδή: ἡ φωνὴ (ἢ ἀνθρωπίνη).

αὐδήεις, εσσα: ὁ ἔχων φωνὴν ἀνθρώπου.

αὐθί: αὐτοῦ.

αὐλειος οὐδός: τὸ κατώφλιον τῆς θύρας τῆς αὐλῆς.

αὐλή: μάνδρα.

αὔρη: αὔρα.

αὐτάρ: ἀλλά, ὅμως.

αὗτε: πάλιν (6,29).—2) ἀφ' ἑτέρου, ἐξ ἄλλου (2,16 καὶ 5,4).—3) τούναντίον (17,298).

αὐτίκα: εὐθύς. **αὐτίκ' ἄρ**=εὐθὺς ἔπειτα (7,2). **αὐτίκα νῦν**=εὐθὺς τώρα.

αὕτις: πάλιν.

ἀντμή: ἡ φλόξ, ἡ πνοὴ τοῦ πυρός.

αὐτόετες: τὸ αὐτὸ ἔτος, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

αὐτός: ὁ Ἰδιος. **καὶ αὐτὸν ἐμὲ**=καὶ ἐμὲ τὸν Ἰδιον (2,156). **αὐτός**=ἐγὼ ὁ Ἰδιος (3,118). **αὐτός**=σὺ ὁ Ἰδιος (3,40). **αὐτῷ**=σαυτῷ. **αὐτόν**=τὸν Ἰδιον (τὸν Κύκλωπα). **αὐτῶν σφετέρη-**
σιν=σφῶν αὐτῶν, ἑαυτῶν. **αὐτὸς σῷ θυμῷ**=σὺ ὁ Ἰδιος μέσα εἰς τὴν ψυχήν σου (3,112).

αὔω: ἀνάπτω. **ἴνα μὴ αἴσοι**=ἴνα μὴ ἀναγκάζηται νὰ ἀνάπτῃ (12,109).

ἄφαρ: εὐθύς, αἰφνιδίως· ἐν 3, 153 ἀναμφιβόλως.

ἄφαιρέομαι-οῦμαι: ἀόρ. ἀφειλόμην=ἀφήρεσα, ἔστερησα.

ἀφικάνω: φθάνω.

ἀφικνέομαι-οῦμαι: φθάνω, ἔρχομαι. **ἀφίκεο**=ἀφίκου, ἥλθες.

ἀφνείός: πλούσιος.

ἀφνειότερος: πλουσιώτερος. **ἀφνειότεροι χρυσοῖς τε ἐσθῆτος**

τε=πλουσιώτεροι κατὰ τὸν χρυσὸν καὶ κατὰ τὰ φορέματα.

ἀφραδίη: ἀνοησία. **ἀφραδίησιν**=ἀπὸ ἀνοησίας (17,207).

ἀφύσσω: ἀντλῶ.

Ἀχαιάς: γυνὴ τῶν Ἀχαιῶν, Ἀχαική, Ἐλληνίς.

ἀχεύω: λυποῦμαι, στενάζω.

Ἀχιλλεύς: ὁ ἀνδρείστατος τῶν εἰς Ἰλιον στρατευσάντων Ἐλ-

λήνων, ἐκ Φθίας, υἱὸς τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος, φονευ-

θεὶς ἐν μάχῃ.

ἄχνη ἀλός: ὁ ἀφρός τῆς θαλάσσης.

ἄχλυς, ύνος: σκότος.

ἄψ: πάλιν, δπίσω. **ἄψ ἐπέθηκεν**=ἔβαλε πάλιν αὐτὸν (τὸν λί-
θον) (17,100).

ἄψορρον: (ἄψ - ὁρέω)=πάλιν, δπίσω. **ἄψορρον προσέφην**=ἀ-
πεκρίθην.

ἄωτον: λεπτὸν μαλλίον.

B.

Βάξω: λέγω.

βαθεῖα ασθλή: ὑψηλὴ μάνδρα, μάνδρα μὲν υψηλοὺς τούχους.

βαλνω: βαδίζω, ἀναχωρῶ, πατῶ. **ἔβη κοίλης ἐνι τηνσιν**=ἀνε-
χώρησεν ἐπὶ τῶν κοίλων πλοίων, μὲ τὰ κοῖλα πλοῖα (3,27).

ἔβησαν=ἀνεχώρησαν. **ἔβαν**=ἔφυγον (5,162).

βάλλομαι: δίπτομαι. **βεβλήσατο**=εἶχον διφθῆ, ἵσαν ἔρριμε-
νοι (14,20).

βάλλω: δίπτω, κτυπῶ (12,28). **βάλε**=ἔρριψε. **βαλὼν**=δίψας
(τὸ φορτίον) (17,81). **βαλέειν**=ἀντὶ Προστ.=νὰ τὸ δίψης
(11,37).

βάπτω: βουτῶ (ἐν ὕδατι ψυχοῦ), βάφω (σίδηρον), σκληρύνω.

βεβαρηότες: προμ. τοῦ **βαρέω**=βεβαρημένοι. **οἴνῳ βεβαρηό-**
τες=μεθυσμένοι. (5,139).

βεβλήσατο: ἔβεβληντο, ὑπερσ. τοῦ **βάλλομαι**.

βέβρυχεν: ἵδε **βρυχάομαι**.

βένθος: βάθος.

βῆ: **ἔβη** (βαίνω)=ἐκίνησε. **βῆ δέ ἐμεν**=ἐκίνησε λοιπὸν νὰ ὑ-
πάγῃ (12,94).

βῆν: **ἔβην**, ἀνεχώρησα. **βῆμεν**=**ἔβημεν**, ἀνεχωρήσαμεν.

βιβάς: (βαίνω) κάμνων βήματα, βηματίζων. **μακρὰ βιβάς**=κά-
μνων μεγάλα βήματα, μὲ μεγάλα βήματα (17,296).

βιάζομαι τινα: μεταχειρίζομαι βίαν κατά τινος.

βιαλως: διὰ τῆς βίας.

βιηφιν: διὰ τῆς βίας.

βιοτος: βίος, ζωή, περιουσία (3,49). εἰ μέν κεν πατρὸς βιο-

τον ἀκούσω=ἄν μὲν ἀκούσω, ὅτι ζῇ ὁ πατήρ μου (3,198).

βλάπτω: κωλύω, ἐμποδίζω. **κελεύθον**=τῆς ὄδοῦ τῆς ἐπανό-

δου (2,100).

βοεύς, ησ: λωρίον ἐκ δέοματος βιός, δι' οὗ ἐσύροντο τὰ ίστια

τοῦ πλοίου.

βόλομαι : βούλομαι ἀδρ. **ἐβόλοντο** = ἐβούλήθησαν, ἦθέ-

λησαν.

βουλεύω : σκέπτομαι. **βούλευσα**=ἐσκέφθην. οὐ γάρ δὴ τοῦτον

μὲν ἐβούλευσας νόδον αὐτή=διότι σὺ (ἢ ίδια) δὲν ἐσκέ-

φθησ ήδη τοῦτο τὸ σχέδιον (νόον) (6,23). μή τι μοι αὐτῷ

πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο : ὅτι δὲν θὰ σκεφθῆς ἐναν-

τίον μου κανὲν ἄλλο κακὸν πάθημα (8,32).

βουλή : γνώμη, ἀπόφασις. **δίχα δέ σφισιν ἤνδανε βουλή**=δύο

γνώμας εἶχον (5,150). Ἐν 5,127=τὸ συμβούλιον τῶν ἡγε-

μόνων.

Βοάτης: ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Ἀρκτούρου, πρὸ τοῦ τῆς Ἀρκτού

(βοῶν ποιμήν).

βρῆθον: ἔβριθον, ἥσαν πλήρεις (βρέθω).

βροτός: θνητός (μόρος, μροτός, βροτός).

βριθύς: βαρύς.

βρυχάομαι: πρκ. μὲ σημ. ἐνεστ. **βέβρυχα**=βρυχῶμαι.

βρεδσις: φραγητόν, τροφή.

βυσσοδομεύω: βυσσοδομῶ, σκέπτομαι μέσα μου.

Γ.

Γαῖα καὶ ςλη: ἡ ξηρὰ καὶ τὸ δάσος (12,17).

γαιήσχος: ὁ ἔχων (περιβάλλων) τὴν γῆν.

γαλήνη νηνεμή: ἥσυχος νηνεμία, καλωσύνη.

γανάω-ω: στίλβω, λάμπω. Μεταφρ. θάλλω. **γανόωσαι**=γα-

νῶσαι, θάλλουσαι (14,51). **ἐπηετανὸν γανόωσαι** = ἀει-

θαλεῖς.

γάρ: δηλαδὴ (2,150).

γαυλός: ὁ ἀρμεγὸς (καρδάρα).

γέ: βέβαια (2,134).

γέγασ: ἵδε *γίγνομαι*.

γέγωνται: φωνάζω δυνατά. *δσσον τε γέγωνε βοήσας*: δύον δύναται νὰ ἀκουσθῇ, ἐὰν φωνάξῃ (12, 19).

γένετο: ἀόρ. τοῦ *γίγνομαι*=*ὑπῆρχεν*.

γενολατο: ἵδε *γίγνομαι*.

Γεραιστός: ἀκρωτήριον Εὐβοίας πλησίον Καρύστου.

γέρας: δῶρον.

Γερήνιος: ὁ ἐκ Γερηνίας (παρὰ τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον).

γέροντες: οἱ προύχοντες, οἱ καὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῶν διηγοικῶν χρόνων.

γηθόσυνος: καίρων, καρούμενος.

γῆρας: γῆρας κυφὸς ἔην=ἐκ τοῦ γήρατος (ἔνεκα τοῦ γήρατος) ἥτο κυφὸς (καμπούρης) (3,16).

γίγνομαι: πρκ. γέγαα, γεγάμεν, γεγαὼς=γέγονα, γεγονέναι γεγονώς. *κε γενοίατο*=*ἵθελον γίνει*, *γένοιντ' ἀν* (2,172).

γιγνώσκω: γνωρίζω, ἐννοῶ. *δρυιθας γνῶνται*=νὰ ἐννοήσῃς τοὺς οἰωνούς, κατὰ τὴν οἰωνοσκοπίαν (3,144). *ἔγγω προρέοντα*=παρετήρησεν, ὅτι ἔχύνετο ἐκεῖ (εἰς τὴν θάλασσαν) (12,64).

γλαυκῶπις, ιδος: (γλαυκὸς-ὤψ) γαλανόφθαλμος.

γλαφυρός, ἡ: κοῦλος, σκαλιστός.

γλήνη: ἡ κόρη τοῦ ὁφθαλμοῦ, ὁ ὁφθαλμὸς αὐτὸς (17,236).

γλύκιον: περισσότερον γλυκύ.

γόνος: γενεά, καταγωγή.

γόνος: θρῆνος.

γούνατα: γόνατα. *θεῶν ἐν γούνασι κεῖται*=*ἔξαρτᾶται* ἐκ τῆς θελήσεως τῶν θεῶν. Ἡ φράσις προϊλθεν ἐκ τῆς συνηθείας τῶν παλαιῶν νὰ ἄπτωνται τῶν γονάτων τινὸς παρακαλοῦντες.

γουνός: (δ) βουνός, ὑψωμα, λόφος. *ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδαιοιο*=εἰς τὸν κατάφυτον λόφον τοῦ ἀμπελῶνος (2,98).

γρηγύς: γραῖα.

γυῖα: τὰ μέλη τοῦ σώματος, τὰ κάτω.

Δ.

δαειω: *Ὑποτ. τοῦ ἀορ. ἐδάην.* *Οφρα δαειω*=*ἴνα μάθω* (17,116).

δαήσεαι: θὰ μάθῃς.

δαιδάλεος: (θρόνος) καλλιτεχνικός.

δαιμων: ὁ θεός.

δαινυματι: τρώγω. Ἐν 2,132 ἡ σειρὰ εἶναι ἡ ἔξης: μοὶ δοκέουσι δαίνυσθαι κατὰ δῶμα ὃς ὑπερφιάλως ὑβρίζοντες.

δαινυμένους=τρώγοντας, ἐν ᾧ τρώγουν, καθ' ἥν ὕραν τρώγουν (3,227).

δαιοματι: καίομαι, διαιροῦμαι, μοιράζομαι. **δασσάμενοι**=ἀφ' οὐ ἐμοίρασαν (τὰ κρέατα) (5,66).

δαῖς, δαιδος: δάς, δαδός.

δαις, δαιτός: συμπόσιον, δεῖπνον. **περὶ δαιτῆς**=περὶ τροφῆς (3, 225). **δαισάμενοι**=φαγόντες, ἀφ' οὐ ἔφαγον.

δαισάμενοι: ἵδε **δαινυματι** καὶ **δαις**.

δαιτη: γεῦμα, δεῖπνον.

δαιτρός: ὁ δοῦλος, ὁ κόπτων τὸ κρέας καὶ παραθέτων ἐκάστῳ εἰς τὴν τράπεζαν, ὁ διανομεύς.

δαιτυμών, όνος: διμοτράπεζος, συνδαιτυμών.

δαιτροων, ονος: φρόνιμος, συνετός, ἔμπειρος, πεπειραμένος.

δαιτω: καίω.

δάκρυ χέω: δακρύω. Μετὰ γεν. τῆς αἰτίας **τοῦ**=διὰ τοῦτον (3, 24).

δαλός: δαυλός.

δαμάοματι: δέδμητο=εἴχε καταβληθῆ (ὑπὸ τῆς θαλάσσης) (12, 73). **δαμασσάμενος φρένας**=ζαλίσας τὸν γοῦν του (17,300).

δάμη: ἐδάμη (ἀόρ. τοῦ **δαμάοματι**) ἐδαμάσθη, ἐφονεύθη. Ἰδὲ καὶ **δάμναμαι**.

δάμναμαι: εἰ δάμη=ἄν ἥθελεν ἀποθάνει, φονευθῆ.

δάμνημι: δαμάζω, καταβάλλω.

δασσάμενοι: ἵδε **δαιοματι**.

δάσκιος: σύσκιος, πολὺ σκιερός. **δάσκιος ψλη**=σύσκιον δάσος (12, 89).

δασύμαλλος: πυκνόμαλλος.

δατέοματι: διανέμω, μοιράζω.

δατεῦντο: δατέοντο. Ἰδὲ **δατέοματι**.

δεδαηώς: ἔμπειρος. **οὐ δεδαηώς ἀλητὴν**=ἄπειρος ἀμύνης.

δεδαίαται: προκ. τοῦ **δαιοματι**.

δέδμητο: ὑπερσ. τοῦ **δαμάοματι**.

δειδω: φοβοῦμαι· δείδιμεν=ποκμ. μὲ σημ. ἐνεστ. **δειδίμεν** ἀπομφ.=νὰ σέβωμαι, νὰ σεβασθῶ (17, 120).

δειδίσκοματι: προσφέρω.

δειλός: ὁ δόλιος, ὁ δυστυχής, δείλαιος (10, 22).

δειρή (ἡ): ὁ λαιμός, τράχηλος.

δέμας (τὸ): τὸ σῶμα, τὸ ἀνάστημα.

δέμω: κτίζω. **δέδμητο**: εἰχε κτισθῆ (17, 31).

δενδρήεις, εσσα: πλήρης δένδρων, δασώδης.

δεξιός: ὁ πρὸς τὰ δεξιά.

δεξιερός: δεξιός.

δεξιώ: δυϊκ. τοῦ δεξιός=δεξιοί.

δέομαι-δοῦμαι: δένω. **ἔδήσατο** (ἀόρ.)=ἔδεσε. **δησάμενοι ὅπλα**=ἄφ' οὐ ἔδεσαν τὰ ὄργανα τοῦ πλοίου (τὰ ἔργα λεῖα) (4, 49).

δέπας, αος: ποτήριον. **χρυσείω δέπαϊ**=εἰς χρυσοῦν ποτήριον (5, 41).

δερκέσκετο: πρτ. θαμιστ. τοῦ **δέρκομαι**.

δέρκομαι: βλέπω, ἔχω τὰ βλέμματα πρός τι.

δέσμα, αος: δεσμός. **δέσματα**=δεσμά.

δεύομαι: δέομαι, ἔχω ἀνάγκην.

δεῦρο: ἐδῶ (ἐπὶ κινήσεως).

δεύτατος: ὑπερθ. τοῦ **δεύτερος**=τελευταῖος, ἔσχατος.

δεῦτε: παρακελ. μόριον=ἐδῶ, ἔλθετε.

δεύω: βρέχω.

δέχομαι: λαμβάνω τι. **ἔδέξατο** **ἔγχος**=ἔλαβεν, ἐπῆρε τὸ δόρυ (τῆς Ἀθηνᾶς, ἵνα ἀνακουφίσῃ αὐτήν).

δή: λοιπόν (1, 73).—2) **ἡδη** (1, 81).

δηθά: πολὺν χρόνον, ἐπὶ πολύ.

δήμιος, ιον: τοῦ δήμου, δημόσιος, ἀποβλέπων εἰς τὸ συμφέρον τοῦ δήμου, τοῦ λαοῦ, κοινωφελὲς πρᾶγμα (δήμιον).

δημός: πάχος. **πίονα δημῷ**: τὰ παχέα (17, 310).

δήν: πολὺν χρόνον.

δήπου: βεβαίως, ἀν δὲν ἀπατῶμαι.

δή ῥα: εὐθὺς ὡς (2, 31).

δηρόν: πολὺν χρόνον.

δησάμενοι: ἀόρ. τοῦ **δέομαι-δοῦμαι**.

δήω: ἐνεστ. μὲ σημ. μέλλοντ.=θὰ εὔρω. **δήεις δὲ**=θὰ εὔρης δέ (13, 16).

διά: (τοπ.) διὰ μέσου. **διά τ' οἰκία καὶ πόλιν**=διὰ μέσου τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς πόλεως (3, 139). **διὰ δῶμα**=διὰ τῆς αἰθούσης τῶν ἀνδρῶν (15, 6).

διάημι: διαπνέω, πνέω διὰ μέσου τινός, πρτ. διάειν.

δῖα θεάων: ἡ εὐγενεστάτη τῶν θεαινῶν.

διακεκριμένος : χωριστός.

διακρίνω : χωρίζω.

διάκτορος : διάκονος, ὑπηρέτης, ἄγγελος.

διαμπερές : πέρα πέρα.

διὰ νύκτα : ἐν μέσῳ τῆς νυκτός (17,250).

διαπέρθω : ὀρθῶ τελείως, ἔρημώνω.

διαπρήσσω : φέρω εἰς πέρας, ἔκτελῶ. **κέλευθον**=τὸν δρόμον, τὸ δρομολόγιον.

διαρραίω : καταστρέφω, ἔξιλοι θρεύω, ἀφανίζω, σπαράττω, κατατρώγω.

διασκεδάννυμι : διασκορπίζω. **διεσκέδασε** : συνήθως διασκορπίζει (11,57).

διὰ σπέσιος : ἀνὰ τὸ σπήλαιον, εἰς ὅλον τὸ σπήλαιον.

διὰ σφέας : διὰ μέσου αὐτῶν.

διατέμνω : διασχίζω. κόπτω.

διατμήγω : διασχίζω, **διατμήξας**=διασχίσας.

διατρέχω : (ἀόρ. διέδραμον=διέτρεξα) **διὰ-δράμοι** ἀν=ῆθελε διατρέξει.

διατρέβω : ἀργοπορῶ, βραδύνω. **μὴ διατρέβωμεν δδοῖο**=ἄς μὴ βραδύνωμεν κατὰ τὴν ὅδον, ἄς μὴ ἀργοπορῶμεν (13,23).

διαφαίνομαι : γίνομαι διαφανής, φεγγοβολῶ.

διέδραμον : ἀόρ. τοῦ **διατρέχω**.

διέπερσε : ἀόρ. τοῦ **διαπέρθω**=διεπόρθησε.

δίζημα : ζητῶ.

δινέω : περιστρέφω.

διογενής : θεῖος (ἐκ Διός).

Διοκλῆς : βασιλεὺς τῶν Φεοῶν τῆς Μεσσηνίας.

διόλλυμα : ἔξαφανίζομαι, χάνομαι καθ' ὀλοκληρίαν.

δῖος, δῖα, δῖον : (ἐκ τῆς ο. δι-τοῦ Διός) θεῖος, εὐγενέστατος.

διοτρεφής : ὁ ὑπὸ τοῦ Διός τραφεῖς.

δίφρος : (ἐκ τοῦ θέματος δι-τοῦ δίς καὶ **φρ**-τοῦ φέρω) τὸ μέρος τοῦ ἀρματος, τὸ διποῖν φέρει τὸν ἥνιοχον καὶ τὸν πολεμιστήν, ἔπειτα καὶ αὐτὸ τὸ ἄρμα. Δίφρος σημαίνει καὶ τὸ σκαμνί.

δίχα βάσω : διχογνωμῶ : **δίχ' ἐβάξομεν**=διεφωνοῦμεν.

διχθά : δίχα, εἰς δύο.

δμωή : δούλη (ἐκ τοῦ δαμάω). **δμωαὶ**=αἱ δοῦλαι.

δμώς, δμωός : ὁ δούλος. πλ. δμῶες.

δοιός, πλ. δοιοί : δύο, οὐδ. **δοιά=δύο.**

δοάσσατο : ἔδοξεν, ἐφάνη.

δοκεύω : παραφυλάττω, βλέπω μετὰ προσοχῆς καὶ φόβου (9,13).

δοκέω : φαίνομαι.

δολιχός : μακρός. **δολιχὸν πλόσον** : τὸν ὑπόλοιπον μακρὸν πλοῦν (5,169).

δολόεις, εσσα : πλήρης δόλου, δολία.

δόλος : ἀπάτη, πανουργία. **δόλοισιν=διὰ τὰς πανουργίας μου** (16,19) **δόλῳ** : δολίως.

δόμος : ὁ οἶκος, τὸ ἀνάκτορον Ὁδυσσέως ἐν 2,31. **δόμων ἄπο=ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἀπὸ τῆς πατρίδος (μακράν).** **πρὸς δόμον** **ὑψηλὸν=πρὸς τὸν ὑψηλὸν οἶκον** (14,54). **δόμον δε=εἰς τὸν οἶκον.**

δόρπον (τὸ) : δεῖπνον, γεῦμα.

δόρυ : ἔύλον. **δόρυ νήιον=ξύλον ναυπηγήσιμον** (17,230). : **δούρατα μακρὰ ταμῶν=ἄφ' οὗ κόψῃς μεγάλα ξύλα** (8,15). — 2) τὸ δόρυ (τὸ δπλον).

Δουλίχιον : μία τῶν Ἐγινάδων νήσων, ἡ Δολίχα, οἰκουμένη ὑπὸ Ἐπειῶν, ΝΑ Ιθάκης.

δοῦπος : κρότος.

δούρατα : δόρατα, ξύλα.

δοῦρε : (δυϊκ.) δόρατα.

δουροδόκη : δορατοθήκη, δπλοθήκη, Ἰδὲ **κιλων.**

δρύπτομαι : σχίζω (μέσον) **δρυψαμένω=ἄφ'** οὗ ἔσχισαν, ἐμάλησαν. (παθ.) **ξεσχίζομαι, ξεγδέρνομαι.** **δρύφθη κεν=ἴθελεν ἐκδαρῆ, ξεγδαρθῆ, ξεσχισθῆ.**

δυνάσθη : ἐδυνήθη.

δῦνε : ποτ. τοῦ **δύνω=δύομαι, εἰσδύω, εἰσέρχομαι.**

δύομαι : βυθίζομαι, βουτῶ. **ἔδύσατο=ἔβυθίσθη.** **δύσετ'**=**ἔδυσεν** (ό ήλιος). **ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι=ἔμελλε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν** (13,5).

δυσαής : ὁ κακῶς πνέων, σφοδρός, ἐναντίος (ἀνεμος).

δυσκηδής, ἔος : κακοπαθής, κακομέριμνος.

δυσμενέω : φέρομαι ἐχθρικῶς.

δυσμενής : ἐχθρός.

δύσμαρος : δυστυχής.

δυσομένου Ὅπερίονος : πρὸς δυσιὰς τοῦ ήλιου (1,24).

δυσπονής, ἔος : ἐπίπονος, κακός.

δύστηνος : δυστυχής.

δῶ : δῶμα, οἶκος.

δῶμα : δοικος (και δώματα) ή κατοικία, τὰ ἀνάκτορα. **κατὰ δῶ-**
μα ἐδν=εὶς τὸν οἶκόν του (3,227).

δῷσι : γένεν. ἀορ. β' = δῷ = δώσῃ.

δωτίνη : δῶρον.

E.

Ἐ: αὐτὴν (τὴν θεὰν) (11,41.) εἶναι αἰτ. ἐν. τοῦ γένεν πρ. τῆς πρ.
ἀντ. γένους ἀρσ. και θηλ.

ἔασιν : εἰσίν.

ἔαξεν : ἀρό. τοῦ ἄγνυμι.

ἔάω-ῶ : ἀφήνω.

ἔβαν : ἔβησαν, μετέβησαν (ἀρό. τοῦ βαίνω).

ἔβδοντο : ἵδε βόλομαι.

ἔγγυθεν **ἔλθων** : πλησιάσας.

ἔγγυθι : πλησίον.

ἔγεινατο : ἐγέννησεν.

ἔγκατα : τὰ σπλάχνα.

ἔγχεσίμωρος : δοφατομάχος, ἔγχει (δόρατι) μαχόμενος (5,188).

ἔγχέω : χύνω μέσα. **ἔγχείη=χύνῃ** (εὶς τὰ ποτήρια) (16,10).

ἔγχος : δόρυ. **ἔγχος μέν ρ'=τότε τὸ μὲν δόρυ** (2,31).

ἔγώ : γεν. ἐμοῦ και ἐγκλ. μεν, ἐμέθεν, ἐμοῖο, δοτ. ἐμοὶ και μοι,
αἰτ. ἐμὲ και με.

ἔγώ γε : ἐγὼ βέβαια.

ἔγών : ἐγώ.

ἔδητύς, ύος : ἡ τροφή, τὸ φαγητόν.

ἔδομαι : μέλλ. τοῦ ἔδω (17,215)=θὰ φάγω.

ἔδρη : ἔδρα, τόπος καθίσματος (ἐν ᾧ παρακάθηνται πολλοὶ τρώ-
γοντες), συσσίτιον.

ἔδριάομαι, ὕμαι : κάθημαι, λαμβάνω κάθισμα, καθίζω.

ἔδω : τρώγω.

ἔδωδή : φαγητόν.

ἔεδνα : προίξ (3,181).

ἔεδνόδομαι : προικίζω. **ῶς κ' αὐτὸς ἔεδνώσαιτο θύγατρα=ἴνα**
προικίσῃ αὐτὸς τὴν θυγατέρα του (3,53).

ἔεικόδορος : (ἐείκοσι - ἐρέσσω - ἐρετμὸς) πλοιον ᔹχον 20 κωπία.

ἔεικοστός : εἰκοστός.

ἔεισατο : ἐφάνη.

ἔέργω : (δόμον) κλείω. **ἔντος ἔεργον**=ἔκλειον μέσα (14,11).

ἔέρση : ἡ δρόσος. **θῆλυς ἔέρση**=ἡ λεπτή δρόσος (12,86).

ἔζετο : ἐκάθισεν (ἐκ ὁίζης σεδ - ἔδ - ἔδος). Λαμβάνεται καὶ ὡς ἀόρ.
τοῦ ἔζομαι (καθίζομαι, καθίζω).

εἰλ : ἄν. **εἰποθεν ἐλθὼν**=ἄν, ἀφ' οὗ ἐλθῃ ἀπὸ κανὲν μέρος.

εῖλα : πρτ. τοῦ ἔάλω.

εῖστο : γ' πρ. ὑπερσ. ἀντὶ **ῆντο** τοῦ **ῆμαι**.

εἰλ δ' ἄγε : (παρακελευσματικὰ μόρια) καὶ τώρα (2,176).

εἰδαρ-ατος : (ἔδω) τροφή, φαγητόν.

εἰδατα : πλ. τοῦ **εἰδαρ**.

εἰδετε : εἰδῆτε, ἵνα γνωρίζητε (16,16).

εἰδομεν : ἐν 5,18. **Ὑποτ.** ἀντὶ **ἶδωμεν**=ἄς ἶδωμεν.

εἰδομαι : φαίνομαι. **εἰδεταί μοι**=μοὶ φαίνεται. **εῖσατο** : ἐφάνη.

εῖσατο δ' ὡς **ὅτε δινὸν**=ἐφάνη δὲ ὡς νέφος (10,4). **εῖσατο**

γάρ οἱ=διότι ἐφάνη εἰς αὐτόν, ἔγινεν δρατὸς εἰς αὐτόν, εἰ-

δεν αὐτὸν (12,6). **οἱ ἔεισατο**=ἐφάνη εἰς αὐτὸν (12,61).—

2) λαμβάνω τὸ εἶδος, τὴν μορφήν τινος, μεταμορφοῦμαι καὶ
γίνομαι ὅμοιος πρόσ τινα. **εἰδομένη**=ὅμοια (4,20).

εἰδῶς : ἄν καὶ γνωρίζης (3, 173).

εἰ λδοῖατο : ἄν ἥθελον ἶδεῖ.

εἰ καὶ : καὶ ἄν (13, 37).

εἰκνῆα : ὅμοια.

εῖκω : ὑποχωρῶ προσηκώνομαι, σηκώνομαι ἐκ τῆς ἔδρας μου
κατὰ τὴν ἐμφάνισίν τινος εἰς χαιρετισμὸν αὐτοῦ. **εἰξασκε**
διώκειν=ὑπεχώρει (παρεχώρει) νὰ τὴν καταδίωκῃ, νὰ τὴν
ῳδῇ (11, 20).

εἰλαπινάζω : εὐωχοῦμαι, συμποσιάζω.

εἰλαπίνη : συμπόσιον.

εἰλάτινος : ἐλάτινος, ἔξ ἐλάτης.

εῖλετο : ἀόρ. τοῦ **αἰρέομαι**=ἐλαβε.

εἰλήλουνθεν : ἐλήλυνθεν.

εἰλήλουνθμεν : ἐληλύθαμεν (5, 81).

εἰλίπονς : (εἴλω-πούς) δ συστρέψων τοὺς πόδας, βραδύπονς.

εἰλύομαι : περικαλύπτομαι. **εὐλυτο** : ἥσαν κεκαλυμμένα (12, 22).

εῖμα : δ πλ. εῖματα (ἔννυμαι) ἔνδυμα, ἔνδυματα.

εῖματα : ἵδε **εῖμα**.

εἰ μέν : ἄν πράγματι (1, 81).

- εἰμέν :** ἔσμεν, εἴμεθα.
- εἰ μή μοι τλαῖης δμόσσαι :** ἀν δὲν ἥθελες δεχθῆ νὰ δμόσης,
νά μοι κάμης δροκον (8, 31).
- εἰ μή που :** ἐκτὸς ἐὰν τυχόν.
- εἰμί :** εἰμέν=ἔσμεν. δππόθεν εἰμὲν=πόθεν εἴμεθα (5, 80). εἴη
κεν : ἥθελεν εἶναι.
- εῖμι :** ἔνεστ. καὶ μέλλ.=πηγαίνω, θὰ ὑπάγω (3, 194). πᾶς τ·
ἄρ ՚ω=πῶς νὰ ὑπάγω λοιπὸν (5, 22). τάχα δ· εἰσι τέταρ-
τον=ταχέως θὰ ἔλθῃ τέταρτον (3, 89). ίσαν :=μετέβαινον.
εῖμι πάλιν=γυρούω δπίσω, ἐπιστρέφω.
- εῖμοι δοῖη :** μήπως ἥθελέ μοι δώσει (17, 75).
- εἰν :** ἐν. εἰν ἄλλ=ἐν τῇ θαλάσσῃ.
- εἰνάετες :** ἐννέα ἔτη.
- εἰνεκα :** ἐνεκα.
- εἰνι :** ἐνί, ἐν.
- εἰνοσιφυλλον :** (ἐνοσις=κίνησις-φύλλα) πλῆρες κινουμένων φύλ-
λων, δασῶδες.
- εἰξασκε :** ἀόρ. τοῦ εἴκω θαμιστικός.
- εἰος :** ἐν Ὡ, καθ' ὅν χρόνον.
- εἰπέμεν :** εἰπεῖν.
- εἰπερ ἥλθε :** ἀν ἥθελεν ἐπιστρέψει (6, 40).
- εἰπερ τ· εἰρηαι :** ἀν πράγματι ἐρωτήσῃς.
- εἰρεαι :** (β', πρ. τοῦ εἰροματ) ἐρωτᾶς.
- εἰρεο :** Προστ. ἀόρ. τοῦ εἰρομαι=ἐρώτησον.
- εἰρομαι :** ἐρωτῶ. εἰρεσθαι : νὰ ἐρωτήσῃς.
- εἰρόπονος :** (εἰρος-πένομαι) ὁ ἔχων πυκνὸν μαλλίον, πυκνόμαλλος.
- εἰρος (τό) :** μαλλίον, ἔριον.
- εἰρυσε :** ἀόρ. τοῦ ἐρύω.
- εἰρω :** λέγω. δ μέλλ. ἐρέω.
- εἰς :** (β'. πρ. τοῦ εἰμί (εἰσαι).
- εἰσαναβαίνω :** ἐκστρατεύω εἰς τι μέρος. **Ιλιον εἰσανέβαινον=*
ἔξεστρατευον εἰς Ἰλιον (3, 157).
- εἰσατο :** ἀόρ. τοῦ εἰδομαι.
- εἰσεαι :** μέλλ. τοῦ οἰδα (β' ἐν πρόσ.)=θὰ μάθῃς.
- εῖσεν :** ἀόρ. τοῦ ՚ζω.
- εἰση, εῖσαι :** ισόρροποι (νῆες), σύμμετροι (5, 10).
- εἰς ἡμετέρου :** (πατρός) εἰς τοῦ πατρός μου τὸ ἀνάκτορον (3, 55).
- εἰσκω :** εἰκάζω, παρομοιάζω.

εἰσόκε, εἰσόκεν: ἔως ὅτου.

εἰσον: (ἴζω)· βάλε νὰ καθίσῃ, κάθισον (15, 30).

εἰσοράω-ῶ: παρατηρῶ. ἐς δ' **ἰδέτην**=εἰσιδέτην δέ=εἶδον. **εἰσο-**
ράωντες=ἐκτιμῶντες διὰ τοῦ βλέμματος, μὲ τὸ μάτι (17, 167).

εἰς ὅτε: διὰ τὸν χρόνον, ὅτε διὰ τὸν καιρόν, καθ' ὅν.

εἰφ': εἰπέ.

εἰ χ', εἰ κεν: Μετ' Εὐκτ. **εἰ χ' ύμεῖς γε φάγοιτε**=ἄν ἥθελετε φάγει (αὐτά) σεῖς (3, 76).

εἰώς: ἔως. **εἰώς θερμαίνοιτο**=ἔως ὅτου ἥθελεν ἀνάψει. Ἐν 5,
126=τέως, μέχοι τινός, ἐπί τινα χρόνον.

ἐκ: Τροίης **ἔξ**=ἐκ τῆς Τροίας.

ἐκάστοθι: εἰς ἔκαστον μέρος, εἰς ἔκαστην ἔδραν (5, 8).

ἐκάτερθε: ἔκατέρωθεν, καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ
(17, 232).

ἐκατόμβη: μεγάλη θυσία (πολλῶν βιῶν).

ἐκβάλλω: (χειρῶν). βγάλλω ἀπὸ τὰς χειράς τινος, ἀφήνω νὰ
πέσῃ ἐκ τῶν χειρῶν τινος.

ἐκγονος: υἱός.

ἐκ δ' ἔλασαν: ἔξιλασαν δέ, ἔξηλθον δέ.

ἐκέδασσεν: ἐσκέδασε, διεσκόρπισεν. Ἰδὲ **κεδάννυμι**.

ἐκέκαστο: ὑπερο. τοῦ καίνυμαι.

ἐκιχεν: ἀόρ. τοῦ **κιχάνω**.

ἐκπάγλως: τρομερά, δεινῶς.

ἐκπίνω: πίνω ὅλον.

ἐκπροκαλέομαι-οῦμαι: προσκαλῶ ἔξι πρὸς τὸν ἑαυτόν μου.
μεγάρων=ἐκ τῶν μεγάρων (4,19).

ἐκσεύομαι: ἐξορμῶ, τρέχω ἔξι μεθ' ὁρμῆς.

ἐκταμεν: ἔξεταμεν, ἐκοψεν (ἐκτέμνω).

ἐκτοθεν, ἐκτοσθεν: ἔξι, ἐκτός, μακράν.— 2) ἔξωθεν, ἀπ' ἔξι.

ἐκ τοῦ: ἐκτοτε, ἀπὸ τότε, τούτου ἔνεκα (2,117).

ἐκ τῶν ἀνθρώπων: ἐκ τῆς χώρας τούτων τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ
τούτους τοὺς ἀνθρώπους.

ἐκφεύγω: σφέζομαι, ξεφεύγω.

ἐκών: ἐκουσίως.

ἐλάσαν: ἀπομφ. τοῦ **ἐλάω** (ἐλαύνω).

ἐλαῖνεος, ον: ἐξ ἀγρίας ἐλαίας, ἀγρεληᾶς.

ἐλαυνέμεν: ἀπομφ. τοῦ **ἐλαύνω**=ἐλαύνειν. Ἐν 14,32=νὰ ἐλαύνωσι (νὰ λάμνωσι), νὰ κινῶσι διὰ τῶν κωπίων, νὰ κωπηλατῶσιν.

ἐλαύνομαι: ἐν 14,36 **ἐλήλαται**=ἔχει κτισθῆ (ἔχει τραυηχθῆ).

ἐλαύνω: (μεταβ.) φέρω τινὰ εἰς τινά (ἀμετάβ.) τρέχω, φέρομαι εἰς τινά. Ἐπὶ ζῷων=παίρνω, ὅδηγῶ αὐτά. **ἐλαύνω μῆλα**=φέρω, ὅδηγῶ τὰ γιδοπορόβατα, ζητῶ νὰ πάρω τινὸς τὰ ζῷα.

2) κτυπῶ : **ἐλασεν μέγα κῦμα**=τὸν ἐκτύπησε μέγα κῦμα (11,1).

3) ἵππεύω, **κέληθ** ὡς **ἵππον** **ἐλαύνων**=ἵππεύων (αὐτό) ὡς ἵππον κέλητα (11, 59).

4) προχωρῶ. **φημὶ ἐλάσσαν**=λέγω, ὅτι θὰ προχωρήσω ἀκόμη.

5) κωπηλατῶ (λάμνω) (5, 157).

ἐλε : εἴλε=ἐλαβε. Ἰδὲ **αἰρέω-ῶ**.

ἐλεαίρω : ἐλεῶ, λυποῦμαι.

ἐλέγμην : (λέγομαι), καταλέγομαι.

ἐλελίζω : διασείω, συστρέψω. **σχεδίαν** **ἐλέλιξεν**= συνέστρεψε, διέσεισε τὴν σχεδίαν (11, 2).

ἐλεύσομαι : μέλλ. τοῦ **ἔρχομαι**.

ἐλεῶ : λυποῦμαι τινα.

ἐλήλαται : πρκ. τοῦ **ἐλαύνομαι**.

ἐλθέμεν : ἐλθεῖν.

ἐλιξ : (ἐπίθ.) καμπύλος, καμπυλόκερως (ἐπὶ βοῶν).

ἐλκω : σύρω. **ἐλκον δ' ἴστια**=ἄνοιγαν τὰ παντὰ σύροντες διὰ τῶν λωρίων των.

ἐλλάβετο : ἀόρ. τοῦ **λαμβάνομαι**.

ἐλόντες : λαβόντες.

ἐλπω : δίδω ἐλπίδας.

ἐλύομαι : συμμαζεύομαι, συσπειροῦμαι. **ἐλυσθεὶς**=συμμαζευθείς.

ἐλωρ : βορά, τροφὴ (ζῷων ἀρπακτικῶν, σαρκοβόρων).

ἐμβάλλω : δίπτω μέσα. **ἐμβαλε πόντῳ**=ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὸ πέλαγος (12,50).

ἐμβρυον : νεογνὸν (ἀργίον, ἔριφιον).

ἐμέμηκον : ἵδε **μηκάομαι**.

ἐμήσατο : ἀόρ. τοῦ **μήδομαι**.

ἐμεῖο : ἐμοῦ.

ἐμμεναι : ἀπομφ. τοῦ **ειμὶ**=εἶναι.

ἐμμενές : (ἐπίQQ.) ἀπαύστως.

ἔμμορε: ἵδε μείρομαι.

ἔμπαξιμαι: προσέχω, φροντίζω, δίδω προσοχήν, ἀκρόασιν.

ἔμπεδος: σταθερός, ἀκράδαντος.

ἔμπης: ὅμως.

ἐν: μετὰ δοτ. προσ. μεταξὺ (ἐν μνηστῆρσι).

ἔναλισιμος: (ἐν-αἴσα) ὁ προαναγγέλλων τὴν τύχην, προφητικός.

καὶ **ἔναλισιμα μυθήσασθαι**=καὶ νὰ εἴπῃ τὰ μέλλοντα (3,144)

καὶ (3,167). **ἔναλισιμος νόος**=νοῦς δίκαιος, καθώς πρέπει.

ἔναλγκιος: ὅμοιος, ἕσος.

ἐν Ἀλκινόῳ: εἰς τοῦ Ἀλκινόου (τὴν οἰκίαν).

ἔναμέλγω: ἀρμέγω μέσα εἴς τι.

ἔνδον: μέσα.

ἔνεικεν: ἀδρ. τοῦ φέρω : ἔφερεν (ήνεγκεν).

ἔνέπω καὶ ἔννέπω: λέγω, διηγοῦμαι, ἐκθέτω, μέλλ. **ἔντιψω**. οὐ τοῦτον ἔγώ ποτε μῆθον **ἔντιψω**: αὐτὸν τὸν λόγον ἔγὼ οὐδέποτε θὰ εἴπω (3,122).

ἔνερειδω: στηρίζω ἐντός.

ἔνερθεν: ὑποκάτω.

ἔνθα: (χρον.) τότε (3, 82. 5, 129. 6, 56). **ἔνθ' αὗτε**=τότε πάλιν.

ἔνθ' ἥτοι=τότε πράγματι. **ἔνθα καὶ δὴ**=καὶ τότε πλέον (12, 55).—2) τοπ.=αὐτοῦ (6, 75). **ἔνθα**=ἐνταῦθα (4,14).

ἔνθα καὶ ἔνθα=ἔδῶ καὶ ἔκει. **ἔνθα μέν . . . ἔνθα δὲ**=αὐτοῦ . . . αὐτοῦ.—3) ἀναφορ.=ὅπου. **ἔνθα περ**=ὅπου ἀκριβῶς.

ἐνί: ἐν. **κοίλης ἐνὶ νησιστὶν**=ἐντὸς (διὰ) τῶν κοίλων πλοίων.

ἔνιαυτός: ἔτος.

ἔνιαύω: ἵδε **ἰαύω**.

ἔνιπή: προσβολή, κτύπημα. **φεύγων ἔνιπάς** = προσπαθῶν ν' ἀποφύγω (τὰς τοῦ Ποσειδῶνος προσβολάς, τὰ κτυπήματα) (12, 65).

ἔνισπεῖν: ἀδρ. τοῦ **ἔνέπω**.

ἔνισπη: ἀδρ. τοῦ **ἔνέπω**=διηγηθῆ, ἐκθέση.

ἔντιψω: μέλλ. τοῦ **ἔνέπω**.

ἔννέπω καὶ ἔνέπω: διηγοῦμαι, λέγω. Ο πρῶτος στίχος τῆς Ὁδυσσείας διὰ τοῦ **ἄνδρα μοι ἔννεπε** δηλοῖ καὶ τὸ ὑποκείμενον αὐτῆς.

ἐν νη̄: ἐντὸς πλοίου, διὰ πλοίου.

ἔννυμι - ἔννυμαι: ἐνδύω, ἐνδύομαι.

ἔννύχιος: ὁ ἐντὸς τῆς νυκτός. **ἔννύχιαι κατάγοντο**=ἐντὸς τῆς νυκτὸς (τὴν νύκτα) κατέπλεον (5, 178).

N. S. Μπαξεβανάκι, 'Ομήρου Ὁδυσσείας Ἐκλογαί, α-ι. 6*

- ἐνοσίχθων** : (ἐνοσις=κίνησις-χθὼν = γῆ) ὁ κινῶν, σείων τὴν γῆν. Οἱ παλαιοὶ τοὺς σεισμοὺς ἀπέδιδον εἰς τὸν Ποσειδῶνα.
- ἐντίθημι** : μέλλ. ἐνθήσω=θὰ θέσω μέσα (8, 12).
- ἔντο** : ἵδε λεμαι.
- ἐν τοῖσιν** : μεταξὺ αὐτῶν.
- ἐντοσθε** : ἐντός.
- ἐντρέπομαι** : κάμπτομαι, συγκινοῦμαι.
- ἐντύνομαι** : παρασκευάζω (διὰ τὸν ἑαυτόν μου) τι.
- ἔξαετες** : ἔξ ἔτη.
- ἔξαιτος** : ἔξαιρετος, ἔκλεκτός.
- ἔξανέομαι** : ἔξιλεώνω. ὃς ἔξανέσαιτο=ἴνα ἔξιλεώσῃ (5, 145).
- ἔξαλασσω** : ἐκτυφλῶ, τυφλώνω καθ' ὅλοκληρίαν.
- ἔξαλαπάζω** : ἐκπορθῶ.
- ἔξαναδύομαι** : ἀναδύομαι ἐκ τινος. **κύματος ἔξαναδὺς=ἀφ'** οὗ ἀνεφάνη (ἀνέβη εἰς τὴν ἐπιφάνειαν) ἐκ τοῦ κύματος (τὸ δποῖον εἶχε σκεπάσει αὐτόν) (12, 57).
- ἔξαποδύνω** : ἐκδύομαι, ἀποβάλλω ἐκδυόμενός τι.
- ἔξ αὐτοῖο** : ἔξ αὐτοῦ.
- ἔξείης** : ἔξῆς, κατὰ σειρὰν (ἔχομαι).
- ἔξειμι** : ἔξερχομαι.
- ἔξελαύνω** : ἐκδιώκω. **μεγάρων** : ἐκ τῶν μεγάρων. **σηκῶν** : ἀπὸ τὰς μάνδρας, ἐκβάλλω (τὰ πρόβατα).
- ἔξέλκομαι** : σύρομαι ἔξω.
- ἔξερέομαι** : ἐρωτῶ, ἔξετάζω. **νέον ἄνδρα γεραίτερον ἔξερέε-** σθαι=νά ἐρωτᾷ νέος γεροντότερον (5, 24).
- ἔξερέω** : ἐρωτῶ. **εἰ** **ἔξερέοις=ἄν** ἥθελες ἐρωτᾶ (51, 116).
- ἔξ ἔρον ἔντο** : ἵδε ἔξιεμαι.
- ἔξερύω** : ἵδε ἐκβάλλω.
- ἔξέσσυτο** : ἵδε ἐκσεύομαι.
- ἔξιεμαι** : ἐκβάλλω. **ἔξ ἔρον ἔντο=ἔξέβαλον** τὴν ἐπιθυμίαν των (τιμῆσις) (2, 55). ἐχόρτασαν (5, 67).
- ἔξιτε** : ἔξέλθετε, φύγετε (ἔξειμι).
- ἔξ οὖ** : ἀφ' ὅτου.
- ἔά** : ἵδε ἔός.
- ἔο** : ἑαυτοῦ. **ἀπὸ ἔο** : ἀπ' ἐπάνω του (12, 78).
- ἔσικα** : διμοιάζω (πρός τινα).
- ἔσικεν** : ἀρμόζει, πρέπει, εἴναι φυσικόν.
- ἔσικώς** : ὁ πρέπων. **καὶ λίην ᔹσικώς** : ὁ πολὺ πρέπων εἰς τινα.

ἔσικότες: ὅμοιοι (τοῖς Ὀδυσσέως), συνετοί (5, 127). ὡδε
ἔσικότα=τόσον φρόνιμα.

ξολπα: ἔλπιζω.

ἔσντες: ὥν, ὅντος. **ἔσντες**=ἐνῷ εἴσθε (πολλοὶ) (3, 221).

ἔσς, ἔή, ἔόν: καὶ συνηρῷ. ὅς, ᾧ, ὅν (ἀντων. κτητ.) ἴδικός του.
ἔὰ=τὰ ἴδικά του. **ἔσσιν**=τοῖς ἔαυτοῦ.

ἐπαλαστέω: ἀγανακτῶ.

ἐπαμάομαι-ῶμαι: σωρεύω (διὰ τῶν χειρῶν).

ἐπαμήσατο: ἀόρ. τοῦ **ἐπαμάομαι**.

ἐπαμοιβαδίς: ἀμοιβαίως.

ἐπάρχομαι: ἐπαρχάμενος δεπάεσσιν = ἀφ' οὗ πρώτον ἔκαμεν
ἀρχήν, ἔχουσεν ὀλίγον εἰς τὰ ποτήρια χάριν σπονδῆς. Διότι
πρὸν νὰ πίωσιν οἱ παλαιοὶ ἔχουν διάρκειαν οἶνον εἰς τὰ ποτή-
ρια καὶ ἔκαμνον σπονδὴν εἰς τὸν θεόν, ἐπειτα δ' ἥρχιζον νὰ
πίνωσι (15, 50).

ἐπει: ἀφ' οὗ. **ἐπεὶ θάνε**: ἀφ' οὗ ἀπέθανε (3, 96).—2) **ἐπειδή**
(2, 168).

ἐπείγομαι: σπεύδω, βιάζομαι. **ἐπειγόμενοι**=ἄν καὶ βιάζεσθε,
ἄν καὶ ἐπισπεύδετε (τὸν γάμον μου) (3, 97). **νῆχε δ'** **ἐπει-**
γόμενος=ἔκολύμβα βιαστικά, διότι ἐβιάζετο (12, 18)

ἐπεὶ δή: ἀφ' οὗ ἐπὶ τέλους, ἀφ' οὗ πλέον (12, 27).

ἐπειή: **ἐπειδή**.

ἐπειτα: λοιπόν (6, 73).

ἐπέπλως: ἵδε **ἐπιπλώω**.

ἐπέρχομαι: ἔρχομαι εἴς τι μέρος, πηγαίνω. **ἐπελθὼν**=ἄν **ἐπήρ-**
χετο (6, 73). **ἐπελθὼν**=ἀφ' οὗ ὑπάγγης.

ἐπέσπον: ἀόρ. τοῦ **ἐφέπω**.

ἐπεσσύμενος: (**ἐπεσεύμοι**) δρμήσας.

ἐπετήσιος: δι' ὅλου τοῦ ἔτους.

ἐπέχραον: πρτ. τοῦ **ἐπιχράω**.

ἐπητειανόν: (**ἐπίρρο**) ἀφθόνως, ἐν ἀφθονίᾳ (14, 22).—2) παντο-
τινῶς (14, 51).

ἐπήν: ἀφ' οὗ. **ἐπήν δή μοι διατινάξη**=ἀφοῦ, ὅταν δὲ πλέον
μοῦ διασκορπίσῃ.

ἐπήρετμος: ὁ ἔχων κωπία. **νῆες ἐπήρετμοι**=πλοῖα μὲ κουπιά
(6, 16).—2) ὁ εἰς τὰ κωπία, δηλ. ἔτοιμος (**ἐπὶ - ἐρετμόν**).

ἐπι: **ἐπειτα** (5, 176).

ἐπι: κατ' ἀντιστροφὴν ἀντὶ **ἐπι**.—2) ἀντὶ τοῦ **ἐπεστι**=ὑπάρχει.

- ἐπιβαίνω**: πατῶ ἐπάνω. **ἡπείρον**=τῆς ξηρᾶς. **πρὸν** **ἐπιβήμενον**=πρὸν νὰ ἐπιβῇ, πρὸν νὰ πατήσῃ ἐπάνω (15,63).
- ἐπιβοάω-ῶ**: μέλλ. ἐπιβοήσομαι καὶ ἐπιβώσομαι=ἐπικαλοῦμαι, ζητῶ τὴν βοήθειάν τυνος.
- ἐπιδήμιος**: ὁ ἐν τῷ δήμῳ αὐτοῦ (ἐν τῇ πατρίδι) ὥν, ὁ φερμένος ἀπὸ ταξείδι.
- ἐπιδινέομαι-οῦμαι**: ἐπὶ ἀετῶν=κάμνω γύρους, περιστρέφομαι.
- ἐπιδινηθέντε**=ἀφ' οὗ ἔκαμον στροφάς (3,136).
- ἐπιειμένος**: ἐνδεδυμένος, ἔχων (ἐπιέννυμαι).
- ἐπικρατέω**: ἄρχω. **δσοι** **ἐπικρατέουσιν** **ἄριστοι**=δσοι προύχοντες ἄρχουσι (2,150).
- ἐπικρῆσαι**: ν' ἀναμείξωσι, ν' ἀνακατώσωσιν ἀκόμη.
- ἐπίκρισιν**: ἡ κεραία τοῦ πλοίου.
- ἐπικλύω**: ὑπακούω, ἀκούω.
- ἐπικλώθω**: δρίζω. Αἱ Μοῖραι ἔκλωθον τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, ὅτεν λέγονται καὶ **Κλῶθες**.
- ἐπιλανθάνομαι**: λησμονῶ.
- ἐπιλήθομαι**: ἐπιλανθάνομαι.
- ἐπιμάομαι** καὶ **ἐπιμάίομαι**: ψηλαφῶ. **ἐπιμασσάμενος** **χειρὶ**=ψηλαφήσας διὰ τῆς χειρός (17,148).—2) ἐπιζητῶ, ἐπιδιώκω.
- ἐπιμαίεο** **νόστου**=ἐπιζήτει νὰ φθάσῃς εἰς τὴν χώραν τῶν Φ. (11,32).
- ἐπιμαίομαι**: ἵδε **ἐπιμάομαι**.
- ἐπιμάρτυροι**: μάρτυρες διά τι (2,178).
- ἐπιμασσάμενος**: ἐπιμαίομαι (ἀρό.).
- ἐπιμησθείς**: ἐνθυμηθείς.
- ἐπιπείθομαι**: ὑπακούω.
- ἐπιπλεῖν**: ἀπομφ. τοῦ **ἐπιπλέω**.
- ἐπιπλέω**: πλέω ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. **ἐπιπλεῖν** **ἄλμυρὸν** **σῆδωρ**=νὰ πλέωμεν ἐπάνω εἰς τὸ ἄλμυρὸν ὕδωρ, τὴν θάλασσαν (17,73). 'Ἐν 17,70-73 ἡ σειρὰ θὰ εἶχεν ὡς ἔξης: πρώτιστα μὲν τυρῶν αἰνυμένους, αὐταρ ἐπειτα καρπαλίμως ἔξελάσαντας σηκῶν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας πάλιν ἴεναι ἐπὶ νῆα θοήν.
- ἐπιπλώω**: ἐπιπλέω. **πόντον** **ἐπέπλωσ**=διέπλευσας τὸ πέλαγος (5,15).
- ἐπισεύομαι**: ἐφορμῶ. **κῦμα** **δεινὸν** **ἐπεσσύμενον**=δεινῶς ἐφορμῆσαν, ἐπελθόν (11,2).

ἐπισπέρχω: ἐφορμῶ, ἐπιπίπτω ὁαγδαίως (ἐπὶ θυέλλης).

ἐπίσποι: Εὑκτ. ἀόρ. τοῦ **ἐφέπω**.

ἐπισσεύω: κινῶ κατά τινος. μὴ **ἐπισσεύη**=μήπως στείλῃ κατ' ἐμοῦ (12,40).

ἐπισταμένως: ἐπιτηδείως, τεχνηέντως.

ἐπιστεφής: πλήρης μέχρι χειλέων (κρατήσ).

ἐπιστέφω: (ἐπὶ οὐρανοῦ) περιβάλλω· (ἐπὶ κρατῆρος) γεμίζω μέχρι χειλέων.

ἐπίστροφος: κοινωνικός.

ἐπιτίθημι: θέτω ἐπάνω. **Ποσειδάωνι πόλλι**· ἐπὶ μῆρ· **ἐθημεν**=ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Ποσειδῶνος ἐθέσαμεν πολλὰ μηρία (5,179).

ἐπιτυμήτωρ: προστάτης.

ἐπιτρέπομαι: σοὶ δὲ θυμὸς ἐπετράπετο=εἰς σὲ δὲ ἡ ψυχή σου ἔξητησε, ἥγειρε τὴν ἀξίωσιν (16, 12).

ἐπιφράζομαι: σκέπτομαι. **οἶον δὲ τὸν μῆνον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι**=δόποιον λόγον ἤλθεν εἰς τὸν νοῦν σου νὰ εἴπῃς, ἀφ' οὗ τοιοῦτον λόγον ἐσκέφθης νὰ εἴπῃς (8,36).

ἐπιφροσύνη: ἐτοιμότης πνεύματος.

ἐπίφρων: συνετός, φρόνιμος. **νόσῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ**=μὲ προσοχὴν καὶ φρόνιμον σκέψιν (5,128).

ἐπιχεύομαι: χύνω ἐπάνω μου.

ἐπιχέω-ἐπιχεύω: χύνω ἐπάνω εἴς τι.

ἐπὶ χθονί: ἐπὶ γῆς.

ἐπιχθόνιος: ὁ ἐπὶ γῆς, ὁ ζῶν.

ἐπιχράω: ἐπιπίπτω, ἐφορμῶ.

ἐπιωγή: δόμος, δομίσκος.

ἐποίχομαι: πηγαινοέρχομαι. **ἐποίχομαι ἵστὸν**=πηγαινοέρχομαι εἰς τὸν ἀργαλειόν. Τότε ὁ ἵστος ἦτο ὅρθιος καὶ δὲν εἶχε κάθισμα νὰ κάθηται ἢ ὑφαίνουσα.

ἐπομαι: ἀκολουθῶ· ἀόρ. ἐσπόμην. **ἐποντο**=ἡκολούθουν (4, 32).

ἐπόρνυμι τινι: ἐγείρω ἐναντίον τινός.

ἐπος: λόγος.

ἐποτρύνω: παρακινῶ. **ὅφρα ἐποτρύνω**=ἴνα παρακινήσω.

ἐπρησεν: ἀόρ. τοῦ **πρήσθω**.

ἐραννός: τερπνός.

ἐρατεινός: προσηνής, φιλόφρων, τερπνός.

ἐργα: οἵ καλλιεργημένοι ἄγροι (13, 13).

ἔρδω: πράττω. **ἔρξαι**=νὰ κάμῃς. **ἔρξω**=θὰ κάμω.

ἔρεείνω=ἔρωτῶ.

ἔρείδομαι=στηρίζομαι. **χάλκεοι τοῖχοι ἔρηρέδατ'**=χαλκοὶ τοῖχοι ἦσαν ἴδουμένοι (14, 9). Κατ' ἄλλην γραφὴν **ἔληλάδατ'**=ἐλήλαντο=εἴχον κτισθῆ.

ἔρεσθαι: ἀόρ. τοῦ **ἔρωτάω**.

ἔρέτης: κωπηλάτης.

ἔρετμόν: ἡ κώπη, τὸ κουπί.

ἔρεύγομαι: ἐκσπῶ (ἐπὶ κυμάτων). τά τ' **ἔρεύγεται ἥπειρόν δε=** ὅσα ἐκσπῶσιν εἰς τὴν ξηράν, ὅσα θραύσονται εἰς τὴν ἀκτὴν (12, 57). **κῦμα δεινὸν ἔρευγόμενον=κῦμα φοβερὰ ἐκσπῶν,** θραύσμενον.

Ἐρεχθεύς: ἥρως τῆς Ἀττικῆς, συγχεόμενος καὶ πρὸς τὸν Ποσειδῶνα. Κατὰ τὸν "Ομηρον εἶναι υἱὸς τῆς Γῆς, ἀνατοαφεὶς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῷ ἐν Ἀκροπόλει ναῷ αὐτῆς καὶ συλλατρευόμενος μετ' αὐτῆς ἐν Ἐρεχθείῳ. Ἡ λέξις σημαίνει τὸν διαρρηγγόντα, σκῆσοντα, σείοντα τὴν γῆν καὶ εἶναι συνώνυμος πρὸς τὸ ἐνοσίγαιος ἢ ἐνοσίχθων.

ἔρεχθω: σπαράττω, βασανίζω. **δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔρεχθων=** μὲ δάκρυα καὶ στεναγμοὺς καὶ λύπας βασανίζων τὴν ψυχήν του (7, 8).

ἔρέω: θὰ εἴπω. **ἄλλ' ἔκ τοι ἔρέω=** ἀλλὰ θά σοι εἴπω κάτι.

ἔρηρέδατο: ὑπερδ. τοῦ **ἔρείδομαι**.

ἔρητύομαι: ἐμποδίζομαι, κατακρατοῦμαι.

ἔριβωλος: (ἔρι-βῶλος) εὔφορος.

ἔριδαινέμεν: ἀπρμφ. ἔριζειν.

ἔριδαινω: ἔριζω.

ἔρίδουπος: (ἔρι-δοῦπος) θιρυβώδης.

ἔρίηρος: (ἔρι-ἥρα) πλ. **ἔριηρες=** ἀγαπητός, οἱ.

ἔρικυδής: (ἔρι-κύδος) λαμπρός, περίφημος.

Ἐρινύες: θεοποίησις τῶν τύφεων τῆς συνειδήσεως τῶν κακούργων καὶ ἀσεβῶν. Τιμωροῦσι τοὺς κακοὺς καὶ μετὰ θάνατον.

ἔριστάφυλος: (ἔρι-σταφυλή) ὁ ἐκ μεγάλων (ἀδρῶν) σταφυλῶν παραγόμενος.

ἔρωος: φραγμός, τοῖχος, φράκτης.

Ἐρμείας: Ἐρμῆς, θεοποίησις τοῦ ἀνέμου.

ἔρωιτο: Εὔκτ. ἀόρ. τοῦ **ἔρωτάω-ῶ**.

ἔρος: ἔρως, ἐπιθυμία.

- ἔρπυξω**: σύρομαι.
- ἔρριζωται**: είναι φυτευμένη (ριζόματο-οῦμαι).
- ἔρσαι**: τὰ δψιμα ἀρνία καὶ ἔριφια.
- ἔρυνακέειν**: Ἀπομφτ. ἀόρ. τοῦ ἔρύνω.
- ἔρυνακάω**: ἄλλος τύπος τοῦ ἔρυναν ω καὶ ἔρύνω.
- ἔρύνω**: καταρρατῶ, ἐμποδίζω.—2) ἀπορέπω, ἀποκρούω, (λιμόν).
- λιμόν κεν ἔρύνοι τοι**=θὰ ἥδύναντο νά σοι ἀποκρούσωσι τὸν λιμὸν (8, 19).
- ἔρυμαι**: ἔρύομαι, φυλάττω, δύομαι.
- ἔρυσθαι**: τοῦ ἔρυσμαι=νὰ προφυλάξῃ.
- ἔρύω**: σύρω, δίπτω, ἀποσύρω. **ἔρύσταντο**=ἀπέσυραν (τὰ κρέατα ἐκ τοῦ πυρός). **εἵρυσε**=ἔσυρε καὶ ἔρυψε, σύρων ἔρυψε (4, 8).
- ἔρχατο**: ὑπερσ. τοῦ **εἵργομαι**=ῆσαν κλεισμένα.
- ἔρχομαι**: φασὶν οὐκέτι **ἔρχεσθαι**=λέγουν, ὅτι δὲν **ἔρχεται** πλέον (2, 94). ὁ μέλλ. ἐλεύσομαι. **οἴκαδ'** **ἔλεύσεσθαι**=θὰ ἔλθῃ, θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα (3, 161).—2) πηγαίνω.
- ἔρχεο πενσόμενος**=πήγαινε νὰ ἔρωτήσῃς (νὰ μάθῃς) (2, 182).
- ἔρωτάω-ῶ**: ἀόρ. ἥρόμην. **ἶνα** **ἔροιτό μιν**=ἶνα ἔρωτήσῃ αὐτόν.
- ἔσαν**: ἦσαν.
- ἔσάωθεν**: γ'. πλ. ἀόρ. τοῦ σαύρομαι=σφύζομαι=ἐσώθησαν.
- ἔσβη**=ἀόρ. τοῦ **σβέννυμαι**.
- ἔσ** δ' **ῆλθον**: (τιμῆσις) εἰσῆλθον δέ.
- ἔσελεύσομαι**: μέλλ. τοῦ **εἰσέρχομαι**=θὰ ὑπάγω.
- ἔς ήλιον· καταδύντα**: μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἥλιου (5, 138).
- ἔσθλός**: καλός, λαμπρός, ἔξυχος. **ἔσθλοι** **ἔταῖροι**: οἱ γενναῖοι σύντροφοι (4, 10). **φρένας** **ἔσθλας** **ἔχειν**=σωφροσύνην, καλὸν νοῦν (14, 34).
- ἔσθέμεναι**: ἀπομφ. **ἔσθειν**, **ἔσθίειν**.
- ἔσθῆτ-ῆτος**: φόρεμα. (περιληπτ.) φορέματα, ἔνδυματα, διοῦχα.
- ἔσθω**: **ἔσθίω, τρώω**. **ὑμέας** **ἔσθέμεναι**=σεῖς νὰ τρώγητε (3, 75).
- ἔσμεν**: πρ. τοῦ **εἰμί** =ῆν.
- ἔσπεριος**: ὀγινόμενος τὴν **ἔσπέραν**. **ἄγέρεσθαι** **ἔσπερίους**=νὰ συναθροίζωνται τὴν **ἔσπέραν** (4, 4).
- ἔσπετο**: ἀόρ. τοῦ **ἔπομαι**.
- ἔσσαμενος**: Μτχ. ἀόρ. τοῦ **ἔννυμαι**.
- ἔσσυο**: ίδε **σεύματι**.
- ἔστασαν**: (ίσταμαι) **ἔστέκοντο**.
- ἔστην** (ίσταμαι) στέκεται, είναι ἀραγμένη (ἢ ναῦς).

- ἔστι** : (ἀπό.) εἶναι δυγατόν.
- ἔστρεψεν** : στορέννυμι=στρώνω.
- ἔσχάρη** : ἡ ἔστια τῆς οἰκίας. **ἄπ^τ ἔσχαρόφιν** = ἀπὸ τῆς ἔστιας (ώρσεν=ἔσήκωσεν) 15, 37. (Τὸ ἔσχαρόφιν εἶναι γεν. καὶ δοτική) **ἐπ^τ ἔσχαρόφιν**=ἐπὶ τῆς ἔστιας (6,59). **ἐπ^τ ἔσχάρῃ** = πλησίον τῆς ἔστιας (15,20).
- ἔσχαρόφιν** : ἵδε ἔσχάρη.
- ἔσχατιή** : ἡ ἄκρα νήσου. **ἐπ^τ ἔσχατιῇ** = εἰς τὸ ἔσχατον ἄκρον τῆς νήσου (17, 28).
- ἔσχατοι ἀνδρῶν** : (οἱ Αἰθίοπες) τελευταῖοι τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὴν ἄκραν τοῦ κόσμου (1,23).
- ἔταρος** : ἔταρος.
- ἔταρος** : σύντροφος, φίλος.
- ἔτεσν** : ἀληθῶς,
- ἔτέρωθεν** : ἐξ ἀντιθέτου (14,53).
- ἔτέρως** : ἀλλως.
- ἔτετμεν** : (ἄνευ ἐνεστῶτος) εὔρεν, ἐπέτυχεν (2,123). **ἔτετμον** = ηὗρα (ὅζα τεμ.).
- ἔτήτυμον** : ἀληθές· (ἐπίρρο.) ἀληθῶς.
- ἔτι** : πλέον (3,190), ἀκόμη.
- ἔτλη** : ἀόρ. τοῦ τλῆναι.
- ἔν** : εὖ, καλῶς.
- εὐδείελος** : εὔδηλος, περίβλεπτος, περιφανής.
- εὔδω** : κοιμῶμαι.
- εὔδμητος** : (ἐύ-δμητὸς) εὔκτιστος, ώραῖος, καλοκτισμένος.
- εὔεργης** : καλοκαμωμένος, ώραῖος.
- Εὐηνορίδης** : ὁ υἱός τοῦ Εὐήνορος.
- εὔθ**: εὔτε=οὕτε.
- εὔκέατος** : εὔσχιστος.
- εὐκνήμις, ιδος** : ὁ καλὰς ονημῖδας ἔχων.
- εὐκτίμενος** : ὁ καλοκτισμένος.
- εὐνάξομαι** : (ἐπὶ πτηνῶν) κοιμῶμαι, κουρνιάζω.
- εὐνάομαι** : κατακλίνομαι, πλαγιάζω, ἡσυχάζω.
- εὐνή** : κοίτη, στρῶμα, κλίνη.
- εὐνῆφιν** : γεν. τοῦ εὐνῆ.
- εὐνηθῆναι** : ἀόρ. τοῦ εὐνάομαι.
- εύνηητος** : εὔκλωστος, καλογνεσμένος (ἐύ-νήθω).
- εὔξεαι** : μέλλ. τοῦ εὔχομαι.

ἐνύξος: ὁ καλῶς ἐξεσμένος, εὔξεστος.

ἐνπλόκαμος: ἡ ἔχουσα καλοὺς πλοκάμους, εὐπλόκαμος.

ἐνπωλος: ἡ ἔχουσα καλοὺς ἵππους (ἐὺ-πῶλος) (ἡ) χώρα.

ενδρίσκομαι: εἰ τιν' εὑροίμην λύσιν = ἀν ἥθελον δηλ. εὔρει καμμίαν ἀπολύτρωσιν (17,268).

Εῦρος: ὁ ἀνατολικὸς ἄνεμος.

εὐρυάγυια: ἡ ἔχουσα εὐρεῖας ἀγυιάς, πλατεῖς δρόμους.

εὐρύοπα: ὀνομ.εν. (εὐρύς-ὅπ-ὅψ) ὁ εὐρὺ (μακρὰν) βλέπων (ἐπίθ. τοῦ Διός). Ἡ κατάληξις α εἶναι κλητικῆς, ἡτις μετεπήδησεν εἰς τὴν ὀνομαστικήν. (Λεξ. Ὁμο. Π. Λορεντζάτου).

εὐρύς, εῖα: ἐκτεταμένος.

εὐσελμος: ἡ ἔχουσα καλὸν κατάστρωμα (σέλμα), εὐκατάστρωτος.

εῦσεν: ἀόρ. τοῦ εὗω.

εὐσκοπος: ὁ καλὸς παρατηρητής.

εὐστρεπτος: καλοστρεπμένος.

εὐστρεφής: εὐλύγιστος.

εὗτ' ἀν: ὅταν.

εὐτρεφής, ἑος: εὐτραφής, παχύς.

ἐν φρονέων: εὐνοϊκὰ φρονήματα ἔχων (σφίν = πρὸς αὐτούς). 3,145

ἐνφροσύνη: καλὴ καρδιά, χαρά.

εὐχετάομαι-ῶμαι: καυχῶμαι, λέγω καυχώμενος.

εὔχομαι: καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι. *Ικέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι*=ὑπερηφανεύομαι δέ, ὅτι εἶμαι ίκέτης σου (12,69).—
2) παρακαλῶ προσευχόμενος. **εὐχομένοισι**, οἵτινες σὲ παρακαλοῦμεν προσευχόμενοι (5,56) καὶ (3,241).

εὔχος: δόξα, νίκη.

εὕω: καίω, καψαλίζω.

Ἐφαν: εἴπον.

Ἐφαντο: εἴπον.

Ἐφάπτομαι: ἐπὴν ἐφάψεαι ἡπείροιο=ὅταν ἐγγίσῃς τὴν ξηρὰν (11,36).

Ἐφέπω: ἀκολουθῶ, παίρνω. **ἐπέσπον** (ἀόρ. β') ἔλαβον, ἐπῆραν.

Θάνατον καὶ πότμον ἐπίσποι=ἥθελεν εὔρει τὸν θάνατον καὶ τὴν μοῖράν του (τὴν κακὴν) 3, 230.

Ἐφεστάμεν: ἀπομφ. προμ. **Ἐφεστάναι**. Ἰδὲ **Ἐφίσταμαι**.

Ἐφευρίσκω: καταλαμβάνω τινά, συλλαμβάνω ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Ἐφεύρομεν=κατελάβομεν αὐτήν, ἐπιλάσαμεν (ἐπ' αὐτο-

φώρω) 3,109.—2) ενδίσκω, ἀνακαλύπτω. **εἰς που ἔφεύροι**= ἀνήθελεν ἀνακαλύψει κάπου, μήπως ἡθελεν ἀνακαλύψει (12,58).

ἔφίημι: ἐπιβάλλω, ἐπιπέμπω. **ὅτε χεῖρας ἔφείη=** ὅστις ἡθελεν ἐπιβάλει χεῖρας (2,159). **ἔφέηνεν=** ἐπέβιλε (16,38).

ἔφίσταμαι: στέκομαι πλησίον. **θύρῃσιν ἔφεστάμεν=** νὰ ἵσταται πλησίον εἰς τὴν θύραν, διότι ἵστατο πλησίον εἰς τὴν θύραν.

ἔφυν: εἶχον φυτρώσει, ἥσαν ἐκ φύσεως συμπεπλεγμένοι (12,100).

ἔφύπερθεν: ἄνωθεν.

*Ἐφύρη: πόλις τῆς ἐν Ἡπείρῳ Θεσπρωτίας.

*Ἐχένηος: τῶν Φαιάκων τις.

ἔχεσθον: πρτ. θαμ. τοῦ ἔχω=εἶχον (14, 22).

ἔχησιν: 'Υπτ. τοῦ **ἔχω=κατέχη**, ἔχῃ.

ἔχομαι: μένω προσκεκολλημένος εἰς τι. **τῆς ἔχετο=** εἰς τὴν δποίαν ἔμενε προσκεκολλημένος (12,48).—2) κρατοῦμαι. **ἀώτουν θεσπεσίοιο ἔχόμην=** ἐκρατούμην ἀπὸ τὰ λαμπρά, λεπτὰ μαλλιά. **πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται**: είναι κολλημέναι (αὶ ἀκανθαι) ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην (17,27).—3) προσκολλῶμαι (12,52).

ἔχραε: ἵδε χράω.

ἔχω: (κεφαλήν)· κρατῶ τὴν κεφαλήν μου. **παλάμη δὲ ἔχε=** εἰς δὲ τὴν παλάμην ἐκράτει (2,9). **ἔχω ἔργα=καταγίνομαι** εἰς ἔργα, ἔχω ἐπάγγελμα. **ἔχον πατρό**. **ἔργα=εἶχον τὸ πατρικὸν ἐπάγγελμα** (3,22). **ἔσκε δὲ κῦμα=** ἐκράτησε δὲ τὰ κύματα (12,70). **ἔχω=κατοικῶ** (1,67). **ἔχω** (ἐπὶ πλοίου)· διευθύνω.

Πύλονδ· **ἔχον=** διηρύθυνον (τὸ πλοῖον) εἰς Πύλον (5,182).

ἔχω νῆα= προσορμίζω τὸ πλοῖον. **ἔχω κάτα=κατέχω**.

ἔω: 'Υπτ. ἐνεστ. τοῦ **εἰμὶ=** ὁ. **ἴνα ἔω=** διὰ νὰ εἰμαι (16,18).

ἔφθιμοφ: καθ' ἔαυτόν (7,1).

ἔών, ἔόντος: ὧν, ενδισκόμενος, διότι ενδίσκετο (6,6). **μηδέτερος**· **ἔόντος=** καὶ δτι δὲν ὑπάρχει (δὲν ζῆ) πλέον (3,200).

ἔως: ἐν φ (χρόνῳ) (11,53).—2) τέως, ἐπί τινα χρόνον (3,133).

ἔως καὶ ἀποδοθείη= ἔως ὅτου ἡθελον ἀποδοθῇ.

Z.

Ζαής: σφοδρός (ἄνεμος).

ζείδωρος: (ζειὰ-δῶρον)· ἡ δωρουμένη τὸν σῖτον (γῆ), σιτοδότειρα.

Ζέφυρος: δυτικὸς ἄνεμος (συγγενῆς τῷ ζόφος)· **ζεφυρίη=** ἡ αὔρα τοῦ Ζεφύρου.

ζόφος: ἡ δύσις, τὸ σκότος.

ζωέμεναι: ἀπομφ. τοῦ ζώω-ζῶ=ζώειν = εἰς τὴν ζωήν των, ἐφ' ὅσον ζῶσιν (15,16).

ζωής: ζῶν, ζωντανός.

ζώω ζῶ: ζῶ.

H.

ῆ: ἀληθῶς (10,9), πρόγματι (2,158).

ῆ: (ἐρωτ.) ἄρα γε.

ῆ: (ὅημα)=ἔφη· δὲ ἐνεστ. **ἥμι**=φημί (6,28).

ἢ-ῆε: ἢ-ἢ διαζευκτικός. **ῆε νόημα**=ἢ διανόημα, σκέψις.

ἢέ: ἢ. **ἢείδη**: ἢδει=ἔγνωσις (οἶδα).

ἢέλιος: ἥλιος.

ῆεν: πρτ. τοῦ εἰμὶ=ἲ. **πεφυγμένος ῆεν**=ἲτο ἀπηλλαγμένος.

ἢέρα: αἱτ τοῦ **ἀήρ**: ἀχλύν.

ἢεροειδῆς: διμιχλώδης, γεράνιος.

ἢβαιόν: δλίγον. **օνδ'** **ἢβαιδν**=οὐδὲ τὸ παραιμικὸν (5,14). **ἢθ-θόντες δ' ἢβαιόν**=προκωφήσαντες δ' δλίγον (17,308).

ἢβάω-ῶ: γίνομαι ἔφηβος, μεγαλώνω, ἀκμάζω.

ἢβάωσα: ἀκμαία, εὐθαλής (ῆμερίς).

ἢγαθεος, η: (ἄγαν-θεός) θειότατος-η, ιερώτατος-η.

ἢγειρε: ἀόρ. τοῦ **ἀγείρω**=συνεκάλεσεν (ῆματις).

ἢγείροντο: πρτ. τοῦ **ἀγείρομαι**.

ἢγεμονεύω: γίνομαι ἡγεμών τῆς ὁδοῦ, ὁδηγός.

ἢγέομαι: βαδίζω ἐμπρός, προηγοῦμαι, ὁδηγῶ. **օνκ ἀν μοι ἢγήσαιο**=δὲν εἶναι δυνατὸν νά με ὁδηγήσης; ὁδήγησόν με, παρακαλῶ (13,9).

ἢγερέθομαι: ἄλλος τύπος τοῦ **ἀγείρομαι**=συναθροίζομαι, συνέρχομαι. ἀόρ. **ἢγερθεν**= ἡγέρθησαν, συνηθροίσθησαν (3,9).

ἢγήσατο: ἀόρ. τοῦ **ἢγέομαι**.

ἢγήτωρ, ορος: ἡγεμών, ἀρχηγός.

ἢγνοίησεν: ἀόρ. τοῦ **ἀγνοέω**=ἢγνόησεν.

ἢ δέ: καὶ ίδού.

ἢ δε: ίδοὺ αὕτη (2, 90).

ἢδέ: καί.

ἢδη: ὑπόσ. τοῦ **οἶδα**=ἔγνωσις.

ἢδομαι: εὐχαριστοῦμαι. **ἢσατο δ' αἰνῶς** = ηὐχαριστήθη δὲ φοβερά, μεγάλως (17, 199).

- ἥια**: ἐν 11, 56 τὰ ἄχυρα. **ἥιων θημῶνα**=σωρὸν ἀχύρων.
- ἥια**: τὰ ἔφόδια, τὰ διὰ τὸ ταξείδιον ἀναγκαῖα τρόφιμα. **ἥα**=**ἥια**.
- ἥι (ε)-ἥιεν**: πρτ. τοῦ εἶμι=ἔβαδιζεν.
- ἥιξαν**: ἀόρ. τοῦ ἀΐσσω.
- ἥιών, όνος**: ἡ παραλία, ὁ αἰγιαλός.
- ἥλαντα**: τὰ ἐπὶ ἥλακάτης (ὅρκας) ἔρια, τὸ μαλλί.
- ἥλασ (ε)**: ἐκτύπησεν (11, 55).
- ἥλασιάς**: διαφεύγω, ἀποφεύγω κρυπτόμενος.
- ἥλεσ**: διεστραμμένος τὸν νοῦν (φρένας), στραβοκέφαλος.
- ἥλιβατος**: ἀπότομος.
- ἥλιθα**: παρὰ πολύ. **ἥλιθα πολλή**=πλείστη (17, 176).
- ἥλπετο**: πρτ. τοῦ ἔλπομαι=ἐνόμιζεν, **ἥλπιζεν**.
- ἥμαθόεις, δεντος**: ἀμμώδης (ἐκ τοῦ ἄμαθος).
- ἥμαι**: κάθημαι. **ἥστο**=ἔκάθητο. **εἴσατο**=ἔκάθηντο. **ἥμενος**=καθήμενος. **ἥντο**: ἔκάθηντο.
- ἥμαρ, ατος**: ἡμέρα. **ἥματα δέ**=τὰς δὲ ἡμέρας, τὴν δὲ ἡμέραν (8, 9). **ἥματα πάντα**=καθ' ἔκάστην (3, 55).
- ἥματιος, η**: ὁ γινόμενος τὴν ἡμέραν. **ἥματίη ὑφαίνεσκεν**=τὴν ἡμέραν ὕφαινεν (3, 104).
- ἥμεν-ἥδε**: καὶ-καί.
- ἥ μ' ἔτεχ**: αὐτίν, **ἥτις** με ἐγέννησε.
- ἥμερις**: ηληματαριά.
- ἥμι**: φημί. πρτ. **ἥν**=ἔφην, **ἥ**=ἔφη, εἴπε.
- ἥμιν**: ἡμῖν.
- ἥμοις**: σύνδεσμ. χρον.=ὅτε.
- ἥν**: ἔήν (1, 21).
- ἥνεμόεις**: ὁ ὑπὸ ἀνέμων προσβαλλόμενος, ὑψηλός, τρικυμιώδης.
- ἥνον**: πρτ. τοῦ ἀνω.
- ἥντινα**: ἵδε **ἥ τις**.
- ἥνώγει**: ὑπεροσ. τοῦ ἀνωγα.
- ἥος**: ἔως. **ἥος ἐπῆλθε νέμων**=ἔως ὅτου ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς βοσκῆς (17, 79).
- ἥπειρόν δε**: εἰς τὴν ἔηράν.
- ἥπειρος**: ἔηρά. **ἕπ'** **ἥπειρον**=κατὰ ἔηράν, εἰς τὴν ἔηράν.
- ἥπιος**: μαλακός (3, 47).
- ἥπύω**: φωνάζω, καλῶ τινα.
- ἥρα καὶ ἐπίηρα**: χάρις. **ἐπίηρα φέροντες**=χαριζόμενοι.
- ἥραρε**: ἀόρ. τοῦ ἀραρίσκω.

ἥρατο: ίδε **ἀείρω**.

ἥριγένεια: (**ἥρι-**γίγνομαι) ή ἐκ τοῦ σκότους γιγνομένη (αὐγή).
ἥρως: ὁ ἔξεχων κατὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς, παλληκάρι.

ἥσ γαῖης: τῆς πατρίδος του.

ἥσθε: πρτ. **ἥσθιε**.

ἥστο: (**ἥμαι**) ἐκάθητο.

ἥ τ'. **ἥτοι**.

ἥ τις: ἐπὶ πλαγ. ἐρωτ.=ποία. **ἥν τινα μῆτιν**=ποίαν σκέψιν, γνώμην.

ἥτοι: βεβαίως, πράγματι (2, 172).

ἥτοι δ: οὗτος μέν.

ἥτορ, ορος (τό): ἥ καρδία.

ἥύτε; ὡς, καθώς.

ἥχη: **ἥχος**, θόρυβος. **ἥχη θεσπεσίη**=μετὰ φοβεροῦ θορύβου.

ἥχι: ποῦ.

ἥῶθεν: τὴν αὐγήν, τὸ πρωΐ, ἀπὸ πρωίας.

ἥῶθι: τὴν αὐγήν, **ἥῶθι πρό**=πρὸ τῆς αὐγῆς ὀλίγον (12, 88).

ἥώς: ἥ αὐγή, ἔως, ἥ ἀνατολή. **πρός ἥ τ' ἡέλιον τε**=πρὸς τὴν αὐγήν καὶ τὸν ἡλιον, πρὸς ἀνατολὰς (16, 26).

Ἡώς: προσωποποίησις τῆς αὐγῆς, σύζυγος τοῦ Τιθωνοῦ.

Θ.

θαλάμη (ἥ): ἥ φωλεὰ τοῦ πολύποδος (δικτάποδος), τὸ θαλάμι.

θάλλω: πρασινίζω, είμαι κατάφορτος καρπῶν, ἀκμάζω. **τεθήλει δὲ σταφυλῆσιν**=ἥτο δὲ κατάφορτος ἀπὸ σταφυλὰς (6, 69).

θαλπωρή: ἐλπίς.

θαμά: συχνά.

θαμβέω: μετὰ θαυμασμοῦ, μετ³ ἐκπλήξεως παρατηρῶ.

θάμβησαν: ἀόρ. τοῦ **θαμβέω**.

θαμίζω: συχνάζω, συνηθίζω νὰ πηγαίνω κάπου.

θανών: θανόντι=άν ἀπέθνησκε (2, 141).

θαρσέω: θαρρῶ, ἔχω θάρρος. **θαρσήσας**=ἄφ' οὐ ἔλαβε θάρρος (5, 76).

θᾶσσον: ταχύτερον.

θαῦμα: θαυμαστόν τι, ὑπερφυσικὸν ὅν. **θαῦμα ιδέσθαι**=θαῦμα νὰ τὰ ίδῃ κανείς (13, 32).

θεάομαι - ὄμαι: παρατηρῶ μετὰ προσοχῆς, ἀποθαυμάζω. **θηεῖτο** = παρατηρῶν ἔθαύμαζε. **θηήσατο** = ἀπεθαύμασε, μετὰ θαυμασμοῦ παρετήρησε (7, 1).

θείειν: θέειν=κατὰ τὸ τρέχειν, εἰς τὸν δρόμον.

θειλόπεδον καὶ ειλόπεδον (ἢ θ' εἰλόπεδον): (εἰλη-πέδον) ἡλιακώιὸ (τόπος πρὸς ἡλιασμὸν σύκων καὶ σταφίδος) ἀλώνι (14, 45). Γενικῶς τόπος ἢ πλευρὰ εὐήλιος. Ἡ εἴλη σημαίνει τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου.

θείνομαι: κτυποῦμαι.

θείω: Ὅποτ. ἀόρ. τοῦ **τίθημι**=θῶ=νὰ θέσω.

θέλγω: μαγεύω, κατευχαριστῶ. **θέλγει ὅμματα**=μαγεύει, κλείει τὰ μάτῃ.

Θέμις: θυγάτηρ Ὁκεανοῦ καὶ Γῆς, ἐπιβλέπουσα τὴν τύρησιν τῶν ἔθιμων καὶ τῆς τάξεως.

Θέμις: ἔθιμον, συνήθεια.—2) τὸ πρέπον καὶ δίκαιον. ἢ **Θέμις** ἐστὶν=τὸ δόπιον εἶναι ἔθιμον, ὅπως εἶναι συνήθεια (5, 45), ὃς εἶναι πρέπον (δίκαιον). **Θέμις** ἐστὶν=εἶναι συνήθεια (17, 114)

θέμιστες: οἱ νόμοι.

θεμιστεύω: ἀρχω, είμαι δικαστής.

θεοειδής: (θεὸς-εἶδος) εὔμορφος, ὁραῖος.

θεοπροπίη: μαντεία.

θεοπροπέω: προφητεύω.

θεουδής: (θεὸς-δέος) θεοφοβούμενος, εὔσεβής.

θεόφιν: γεν. καὶ δοτ. τοῦ **θεός**.

θεράπων: ὑπηρέτης.

θεσπέσιος, η, ον: θεῖος, μέγας, λαμπρός.

θέσφατος: θεόπεμπτος, (ἀηρ) (15, 10).

θέω: τρέχω.

θηέομαι: θεάομαι - ὄμαι=παρατηρῶ, βλέπω μετὰ προσοχῆς, μετὰ θαυμασμοῦ, ἀποθαυμάζω.

θηεῦντο: πρ. τοῦ **θηέομαι** - **θηεῦμαι**.

θηήσατο: **Ιδών**: ἥθελε θαυμάσει ίδών.

θῆκεν: ἔθηκεν.

θήλεον: πρ. = ἔθαλλον.

θήρ, θηρός: θηρίον.

θῆχ: θῆκεν, ἔθηκεν.

θίσ, θινός (δ): ἢ ἀμμώδης παραλία, σωρὸς ἀμμου.

θνήσκω: ἀποθνήσκω. **τεθνηῶτος** ἀκούσω=ἄντι ακούσω, ὅτι ἔχει ἀποθάνει (3, 200).

θοός, θοή: ταχύς, εῖα (θέω).

θόωκος: θώκος, δύπερ ἵδε.

Θόωσα: ἡ μήτηρ τοῦ Κύκλωπος Πολυφήμου, ὃν ἐτύφλωσεν ὁ Ὀδυσσεύς.

θοόω: δέξινω. ἀδόρ. **θόωσα**=ὢξυνα, ἐπελέκησα, ἔξυσα (καὶ ἔκαμον δέξι) (17, 173).

θόωσα: ἐθόωσα, ἀδόρ. τοῦ **θοόω**.

θρασύς, εῖα: θρασειάων ἀπὸ χειρῶν=ἀπὸ τῶν ἀτρομήτων χειρῶν του (12, 53).

θρῆνυς: ὑποπόδιον (σκαμνάκι).

θρηγνός (δ): τὸ διάζωμα (τὸ ἄνω μέρος τῶν τοίχων), ἡ στεφάνη.

θρόνος: κάθισμα, πολυθρόνα.

θυμός: ψυχή (15, 54. 13, 87). **κατὰ θυμὸν**=μέσα του, καθ' εαυτόν (1, 29). **ἐνὶ θυμῷ=μέσα του** (2, 24. 5, 128). **θυμὸς εἰτερος**=σκέψις ἀλλη (17, 148).

θύον, θύοντα: εἶδος κέδρου, οὗ τὸ ξύλον εὐῶδες καὶ μετεχειρίζοντο αὐτὸν οἱ παλαιοὶ εἰς θυμίασιν (6, 60).

θύραξε: πρὸς τὰ ἔξω.

θυρεός: λίθος ἀντὶ θύρας, λιθίνη θύρα.

θύρηφιν: ἔξω.

θυώδης: εὐώδης. **εἴματα θυώδεα**=ἐνδύματα μοσχομυρίζοντα, μοσχοβιολοῦντα.

θωὴ (ἡ): ποινή, πρόστιμον. **θωὴν ἐπιθήσομεν**=θάσοι ἐπιβάλωμεν (πρόστιμον), ποινὴν (3, 177).

θῶκόν δε: εἰς συνεδρίαν.

θῶκος: κάθισμα, συνεδρία.

I.

Ιάλλω: βάλλω. **ἐπιάλλω** = ἐπιβάλλω, βάλλω τι ἐπάνω εἰς τι, ἐκτείνω.

ιανώ: προτ. ιαύεσκον = κοιμῶμαι, διανυκτερεύω (17, 30).

ιάχω: φωνάζω. **μεγάλα ιάχοντα**: ἐνῷ τσιτσιρίζει δυνατὰ (ὁ βαπτόμενος σίδηρος) (17, 238). **περὶ δὲ ιάχε πέτρη**=ἀντίχησε δὲ πέριξ τὸ σπήλαιον (17, 241). ἐπὶ κύματος=παφλάζω, κροτῶ.

ἵε: προτ. τοῦ **εἰμι**=ἔβαδιζεν.

ἵει: προτ. τοῦ **ημι**=ἔστελλεν.

Ιεμαι: ἐπιθυμῶ. **οἰκαδε** **Ιέμενοι** = θέλοντες νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν πατρίδα (17,107) καὶ (5,160).

Ιέναι: ἀπόμφ. τοῦ εἵμι. βῆ ρ' Ιέναι=ἐκίνησε νὰ ὑπάγῃ (4,13). **Ιερεύω**: σφάζω.

Ιξομαι: καθίζω. **ἔξομην** (ἀόρ) = ἐκάθισα. **ἔξετο** = ἐκάθισεν. **Ιξω**: καθίζω, βάλλω τινὰ νὰ καθίσῃ.

Ιησιν: (ἴημι)· ὁρέει, ἀναβλύζει.

Ιθάκη: αὕτη, κατὰ τὸν Ὄμηρον, εἶναι **εὐδείελος** (εὐδιάκριτος), ἔχει ὅρος τὸ δασῶδες Νήριτον (800 π. μ.), περιστοιχίζεται ὑπὸ τοῦ Δουλιχίου, τῆς Σάμης (Κεφαλληνίας) καὶ Ζακύνθου· εἶναι ὅμως χθαμαλὴ καὶ κεῖται πρὸς ζόφον (δυσμάς) πανυπερτάτη, δηλ. τελευταία τῶν Ἑλληνικῶν νήσων, διότι τότε ἡ μὲν Λευκὰς ἥτο χερσόνησος, ἡ δὲ Κέρκυρα κατώκειτο ὑπὸ Φαιάκων καὶ δὲν ἥτο ἀκόμη Ἑλληνική.

Ιθάκην δε: εἰς Ιθάκην.

Ιθι: Προστ. τοῦ εἵμι=πήγαινε, βάδιζε.

Ιθύνομαι: διευθύνω τι τῶν ἐμαυτοῦ.

Ιθύς: κατ' εὐθεῖαν. **Ιθὺς Νέστορος** = κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν Νέστορα.

Ιηάνομαι: ἔρχομαι.

Ιηάνω: καταλαμβάνω τινὰ (12,76).—2) ἔρχομαι, φθάνω. **Ιηάνω σε**=φθάνω πρός σε. Ἐν 15,14 ἡ σειρὰ εἶναι : ικάνω σόν τε πόσιν σά τε γούνατα τούςδε τε δαιτυμόνας πολλὰ μογήσας.

Ιηάριος: ὁ πενθερὸς τοῦ Ὀδυσσέως καὶ πατὴρ τῆς Πηνελόπης.

Ιηελος: ὅμοιος.

Ιημενος: εὖνοϊκός (ἄνεμος). **Ιημενος οῦρος** = εὖνοϊκὸς οὔροιος (ἄνεμος) (4, 39).

Ιηριον, Ιηρια: κατάστρωμα, καταστρώματα. Καταστρώματα εἶχον τὰ διμηριὰ πλοῖα μόνον εἰς τὴν πρῶταν καὶ πρύμναν, οὐχὶ εἰς ὅλον τὸ σκάφος, ὡς καὶ σήμερον τὰ ἀλιευτικὰ πλοιάρια.

Ιηω: φθάνω, ἔρχομαι.

Ιλος Μερμερίδης: Ἰλος ὁ υἱὸς τοῦ Μερμέρου, ἔγγονος τοῦ Φέρητος, τοῦ θεμελιωτοῦ τῶν Φερῶν τῆς Θεσσαλίας, κατοικῶν ἐν Ἐφύρῃ, τῆς ἐν Ἡπείρῳ Θεσπρωτίας.

Ιμάς, Ιμάντος: λωρίον.

Ιμασεν: ἀόρ. τοῦ Ιμάσσω.

ἱμάσσω: (ἱμάς)· μαστίζω, μαστιγώνω. *ἱμασεν*=ἐμάστιξεν.

ἱμείρομαι: ἐπιθυμῶ.

ἱμεν: ἀπομφ. ἐνστ. τοῦ εἰλμι=ἴέναι.

ἱνα μιν πάντειε: ἵνα παύσῃ ἑαυτὸν (δ 'Οδυσσεύς) 12, 111.

ἱνα πρήσσησιν δδοῖο: ἵνα διανύσῃ τὸν δρόμον (5, 211).

Ινώ: θυγάτηρ τοῦ Κάδμου. Αὕτη καταδιωκομένη ὑπὸ τοῦ μαινομένου ἀνδρός της Ἀθάμαντος ἐπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τῆς Μολονορίδος πέτρας τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ ἐπνίγη, ἀποθεωθεῖσα δὲ μετωνομάσθη Λευκοθέα.

ἴξε: ἔφθασε.

ἴξον: ἀόρ. τοῦ ἴκω.

ἰοδνεφής: (ἴον—δνέφας)· σκοτεινός, σκοῦρος, βαθυκύανος.

ἰοειδής: κυανοῦς, γαλανός.

ἴομεν: ἀντὶ *ἴωμεν*=ἐμπρός, ἦς πηγαίνωμεν.

ἴον: ὁ μενεξές καὶ πανσές.

ἴός: βέλος.

ἴπποδαμος: ἴπποδαμαστής, ἴπποτης, ἴππευς.

ἴππότα: ἴπποτης. Ἡ κατάληξις **α** τῆς ὀνομ. ἀρχαιοτάτη, (μετα-πηδήσασα ἐκ τῆς κλητικῆς, ὡς καὶ ἐν τῇ Λατιν. nauta.

ἴρα δέξω: προσφέρω θυσίας.

ἴρηξ, ηκος: ἴέραξ.

ἴς (ή): δύναμις (vis). ίερή *ἴς* Τηλεμάχοιο (περιφρ.).=ὅς ζωηρὸς καὶ ἴσχυρὸς Τηλέμαχος (4, 28).

ἴσαν: πρτ. τοῦ εἰλμι=ἥρχοντο.

ἴσταμαι: εἰ.. σταίη=ἄν ἥθελε σταθῆ (2, 160). *ἴστην*=ἐστάθην. **στάξ**=ἀφοῦ ἐστάθη.

ἴστημι: στήνω, τοποθετῶ. *ἴστησεν ἐν ἄγγεσιν*=ἐτοποθέτησεν ἐντὸς ἀγγείων (17, 94). *ἴστημι νῆας*=προσορμίζω τὰ πλοῖα.

ἴστιον: τὸ πανὶ τοῦ πλοίου.

ἴστός: τὸ κατάρτι τοῦ πλοίου (4, 43).—2) ὁ ἀργαλεζός καὶ ὁ ἐπ' αὐτοῦ στήμων ἢ τὸ ὕφασμα. 'Ἐν 3, 94 **στησαμένη μέγαν**

ἴστόν: ἀφ' οὗ ἐστησε μεγάλο στημόνι (διὰ μέγα ὕφασμα). 'Ἐν 3, 109 τὸ ὕφασμα.

ἴσχανάομαι: κρατοῦμαι, ἐμποδίζομαι. *ἴσχανδωνται*=δὲν τολμῶσιν (κωλύονται) νὰ διμιλήσωσι (15, 28).

ἴσχω: ἔχω=κρατῶ.

ἴτην: ἐβάδιζον (*εἰλμι*).

ἴχθυσεις, όεντος: πλήρης ἴχθύων.

ἴχνος: βῆμα, πάτημα. **μετ'** **ἴχνια θεοῖς**=κατόπιν τῶν βημάτων τῆς θεᾶς, ἀμέσως ὅπισθεν (4, 25).

ἴω: "Υποτ. τοῦ εἰμι.

ἴών, ιοῦσσα, λόν: νηὸς ιούσης=ἐν φερὲε τὸ πλοῖον (4, 47).

K.

καδ' **ἥρει**: καθήρει=κατελάμβανε (17, 218).

καθαίρεω: καταβάλλω. **ὅτε κέν μιν καθέλγῃ**=ὅταν καταβάλῃ, καταρρίψῃ αὐτόν.

καθάπιομαι: ἀποτείνομαι. **γέροντα καθαπιόμενος**=πρὸς τὸν γέροντα ἀποτεινόμενος. Μετ' αἰτ. σημαίνει καὶ τὸ **ἐπιπλήττω**.

καθιζάνω: πηγαίνω νὰ καθίσω, καθίζω.

καθῖσον: ἀμετάβ. πρ. τοῦ **καθίζω**=ἐκάθιζον.

καθύπερθε: ὑπεράνω, πρὸς βιορρᾶν.

καὶ δή: τότε (12, 20).

καίνυμαι: προκ. κέκασμαι, ὑπρ. ἐκεκάσμην=ὑπερτερῷ τινος, ἔξεχω, διακρίνομαι κατά τι.

καὶ οἱ εἴη: καὶ νὰ εἶναι (νὰ χρησιμεύῃ) εἰς αὐτὸν (διὰ τὸ δεῖνον) (17, 95).

καὶ οἱ-θείω: καὶ θέσω μέσα του (εἰς τὴν ψυχήν του).

καίομαι: (ἐπὶ πυρὸς) εἶμαι ἀναμμένος, καίω.

καιροί-εσσα: (ἐκ τοῦ καίρος=σειρὰ μίτου εἰς τὸν ἀργαλεῖδὸν χωρίζουσα καὶ μὴ ἀφήνουσα τοὺς στήμονας νὰ συγχέωνται). γεν. πλ. καιροεσσῶν - καιροσῶν. Τὸ **καιροσέων** εἶναι ἀντὶ τοῦ **καιροεσσῶν** (14, 30). Ἡ λέξις σημαίνει τὸ κρουστὸν (πανί).

καιροσέων: ἵδε **καιρόεις**.

καίω: **πῦρ κήαντες**=ἀφοῦ ἀνήψαμεν πῦρ (17, 77).

κακορραφίη: (κακὸν-ὅπτω) δολιότης.

κακός, ἡ, ὄν: κακὰ δέζω τινὰ=κακοποιῶ τινα (6, 77). **κακὸν**=δυστύχημα. **κακὸς ἀνήρ**=δειλὸς ἀνθρωπος, ἀνανδρος.

κακότης, τητος: κακόν, συμφορά.

καλέω-ῶ: συγκαλῶ.

κάλλιον: καλύτερον, καλὸν ὅπως δήποτε (15, 26).

κάλλιπεν: ἀόρ. τοῦ **καταλείπω**=κατέλιπε. Προστ. **κάλλιπε**=κατάλιπε, ἐγκατάλειψον.

καλλίρροος καὶ καλλίρροος: καλλίρρους, ὁ ἔχων καλὸν όοῦν.

καλλισφυρός: ἡ καλὰ σφυρὰ (ἀστραγάλους) ἔχουσα, ώραιόνες πόδας.

καλόν: (ἐπίρρο.) ώραια. ὡς ἐπίθ.=ώραιον πρᾶγμα (16, 3).

καλός: ώραιος.

κάλπις (ἡ): ὑδρία, στάμνα.

Καλυψώ: "Ατλαντος θυγάτηρ, νύμφη; οἰκοῦσα ἐν τῇ νήσῳ Ωγυγίᾳ, μὴ ἔχουσα ἐπικοινωνίαν πρὸς τὸν ἄλλον κόσμον. Φιλοξενήσασα ναυαγὸν τὸν Ὀδυσσέα ἥθελε νὰ κρατήσῃ αὐτὸν σύζυγον, ὑπισχνούμενη εἰς αὐτὸν τὴν ἀθανασίαν, ἐκράτησε δ' αὐτὸν 7 ἔτη.

καλῶς: ἀνεκτῶς (3, 63).

κάματος: κόπος, κούρασις.

κάμμιορος: ἄθλιος, τυλαίπωρος, κακόμοιρος.

κάνεον (τὸ): κάνιστρον, πανέριον.

κάππεσε: κατέπεσε. ἀλλ **κάππεσε=κατέπεσεν** εἰς τὴν θάλασσαν (11, 62).

κάρη (τὸ): καρήατος-κρατός, πλ. κάρηνα=κεφαλή, κορυφή.

καρπαλλίμως: ταχέως.

καρφαλέος: ξηρός.

κασίγνητος: ἀδελφός.

κατά: κάτω. **κατ'** Οὐλύμποιο καρήνων=ἐκ τῶν κορυφῶν τοῦ Οὐλύμπου κάτω.

κάτα: κατά. **Ιθάκην κάτα=κατὰ τὴν Ιθάκην** (6, 152).

κατὰ ἄστυ: εἰς τὴν πόλιν.

κατάγομαι: προσορμίζομαι, καταφθάνω, φθάνω· πρτ. **κατάγοντο=κατήγοντο**, προσωριμίζοντο, κατέφθανον.

καταδαρθάνω: κοιμῶμαι.

καταδέω: ἀόρ. κατέδησα=ἀναστέλλω, ἐμποδίζω, δεσμεύω. **ἀνέμων κελεύθους=τὴν δρμὴν τῶν ἀνέμων, τὰς πνοὰς** (12, 2).

καταδύομαι: ἥλιος κατέδυν=ἔδυσεν ὁ ἥλιος (17, 14).

κατακείω: πλαγιάζω, κατακλίνομαι. **κατακείετε=πλαγιάσατε** (15, 55).

κατακλάομαι: σπάζω, θραύσομαι. **κατεκλάσθη φίλον** ητορ= ἔσπασεν ἡ χολή μας, ἐσταμάτησεν ἡ καρδιά μας (17, 102).

καταλαμβάνω: κάματος **κατὰ γυῖα λάβησιν=κάματος** (κούρασις) καταλάβῃ τὰ μέλη του (2, 27).

καταλέγω: διηγοῦμαι, ἐκθέτω ἀκριβῶς. **κατάλεξον=διηγήθητι.**

- κατὰ μοῖραν**: ὅπως πρέπει, κατὰ σειράν.
- κατάνεται**: (κατὰ + ἄνω=τελειώνω), ὅθεν τὸ κατάνεται=τελειώνουν, καταναλίσκονται, ἐξοδεύονται (τρώγονται) (3, 58).
- κατὰ νῶτα λαβόν**: καταλαβὼν τὰ νῶτα (τὴν δάχιν) (17, 279).
- καταπανέμεν**: ἀπόμφ. τοῦ **καταπαύω**=καταπαύειν.
- καταπαύω**: ἀναγκάζω τινὰ νὰ παύσῃ (τὰ κακὰ ἔργα του). **διρύνων** ἡμέας **καταπανέμεν**=παροτρύνων νὰ ἀναγκάσωσι ἡμᾶς νὰ παύσωμεν, νὰ ἡσυχάσωμεν (3, 224).
- κατὰ πτόλιν**: ἀνὰ τὴν πόλιν.
- καὶ ἄρ· ἔξετο**: (τμῆσις, ἀντὶ καθέζετο ἄρα)=ἐκάθισεν ἔπειτα.
- καταρρέξω**: θωπεύω, χαϊδεύω.
- κατὰ σπείους**: κάτω εἰς τὸ σπήλαιον, εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ σπηλαίου (17, 176).
- κατατίθημι**: καταθέτω.
- καταφθίνω**: καταστρέφω, φρονεύω.
- καταφθίομαι**: ἐξολοθρεύομαι.
- καταχεύω**: χύνω κατά τινος, ἐπάνω εἰς τινα.
- κατέαξε**: ἀόρ. τοῦ **κατάγνυμι**=συνέτριψε, ἔσπασεν.
- κατέδησε**: ἀόρ. τοῦ **καταδέω**.
- κατέδω**: κατατρώγω.
- κατείβομαι**: καταλείβομαι = καταρρέω. **κατείβετο** δὲ γλυκὺς αἰών=κατέρρεε δὲ (παρήχετο) ἡ γλυκεῖα ζωὴ του (8,5).
- κατέκταθεν**: παθ. ἀόρ. δόρ. γ' πλ. τοῦ **κατακτείνω**=ἔφονεύθησαν.
- κατερητύω**: ἐμποδίζω, κατακρατῶ.
- κατέρεξεν**: ἵδε **καταρρέξω**.
- κατεργύκομαι**: κατακρατοῦμαι.
- κατεργύνω**: ἐμποδίζω, κατακρατῶ.
- κατήλυθον**: κατῆλθον, ἤλθον.
- κατηρεφές**: (κατὰ -ἔρεφω) σκεπασμένον, σκεπαστόν, ἐπὶ κύματος=καμαρωτόν.
- κάτθεσαν**: κατέθεσαν.
- κατωρυχής, ἔος**: (κατορύσσω) χωσμένος εἰς τὴν γῆν καθέτως καὶ ἐξέχων αὐτῆς, ὅρθιος.
- κέ-κέν**: ἄν. **ἔθέλεις δέ κε**=θὰ ἥθελες δὲ (3,86).
- κεῖθεν**: ἐκεῖθεν.
- κεῖθι**: ἐκεῖ, εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος.
- κεῖμαι**: κείμην=ἐκρεμάμην (17,280).

- κειμήλιον**: πολύτιμον πρᾶγμα, κείμενον, φυλαγμένον. **κειμήλιά τε πρόβασίν τε**=άκινητα κτήματα καὶ κινητά. (3, 75).
- κείρω**: κόπτω, τρώγω.
- κέναστο**: ὑπόσ. τοῦ **καίνυμαι**.
- κεναφήως**: ἀγωνιῶν, ἐκπνέων.
- κέκλυτε**: ἵδε **κλύω**.
- κελάδων**: Μετοχ. τοῦ **κελάδω**=συρίζω.
- κέλεαι**: β' πρ. Ὁρ. ἐν. τοῦ **κέλομαι**.
- κέλευθος (ἡ)**: ὁδός. πλ. τὰ κέλευθα.
- κέλης ἵππος**: δι πρὸς ἵππασίαν.
- κέλομαι**: κέλεύω, προτρέπω, συμβουλεύω, διατάσσω. **κέλεαι**=συμβουλεύεις, προτρέπεις.
- κέν**: κέ=ἄν. **ὅτι κεν εἴπω**: δι τι ἄν εἴπω, ἄν εἴπω τι. **κέν μυθήσαιτο**: ἤθελε διηγηθῆ, θὰ ἤδυνατο νὰ διηγηθῇ (5, 113).
- κέρδιον**: συμφερότερον, καλύτερον.
- κέρδος**: πανουργία ὠφέλιμος.
- κερηίς, ἴδος**: ἡ σαΐττα τοῦ ἀργαλεῖου.
- κερτομέω·ῶ**: πειράζω, ἐνοχλῶ, σκώπτω, περιπταίζω.
- κεύθω**: κρύπτω. **οὐδέ σε κεύσω**=καὶ δὲν θὰ σοῦ τὸ κρύψω (5, 187). ἀόρ. ἔκυθον. **ὅπου κῦθε γαῖα**=ποῦ ἔκρυψεν αὐτὸν ἡ γῆ (5, 16). **κέκευθε**=κρύπτει.
- κεχαρισμένος**: εὐχάριστος. **κεχαρισμένως**=εὐχαρίστως.
- κεχαρολατο**: Εὔκτ. τοῦ **χαίρω**.
- κεχολωμένος**: θυμωμένος, ψυχισμένος (χολόμαι).
- κεχρημένος**. προ. τοῦ **χράομαι**=χρειάζομαι, ἔχω ἀνάγκην.
- κήαντες**: Μετοχ. ἀόρ. τοῦ **καίω**.
- κῆδος**: θλῖψις, λύπη. **κῆδεα**=βάσανα (6, 5). **ἔμα κῆδεα**=τὰ πάθη μου, τὰ βάσανά μου.
- κῆδω**: στενοχωρῶ, λυπῶ τινα.
- κηκίω**: ἀναβλύζω, ὅρεω.
- κήλεος, ον**: καυστικός.
- κήρ, κηρός**: (ἥ): θάνατος, συμφορά.
- κῆρ, κηρός**: (τὸ): καρδιά. **πέρι κῆρι**=ἐξ ὅλης τῆς καρδιᾶς.
- κηρόθι**: ἐν τῇ καρδίᾳ, μέσα του.
- κηρυξ**: ἄγγελος καὶ ὑπηρέτης τῶν βασιλέων.
- κηρύσσω**: (ἐπὶ κήρυκος) προσκαλῶ εἰς ἀγορὰν (ἀγοράνδε ἢ ἀπλῶς ἀγορὴν 3, 7).

κῆτος: πᾶν μέγα θαλάσσιον ζῷον.

κιθαρίς (ή): κιθάρα.

κικλήσιω: καλῶ, δονομάζω.

Κίρη: μάγισσα, θυγάτηρ τοῦ Ἡλίου, οἰκοῦσσα ἐν τῇ νήσῳ Αἰαίῃ. Ἐκεῖ πατέψυγεν δὲ Ὁδυσσεὺς μετὰ τῶν ἑταίρων του, οὓς αὗτη μετεύροφωσεν εἰς χοίρους, ἀλλ' ἀπειληθεῖσα διὰ τοῦ ξίφους ὑπ' αὐτοῦ ἐπανέφερεν αὐτοὺς εἰς τὴν προτέραν μιօρφήν. Παρὰ τῇ Κίρῃ ἔμεινεν δὲ Ὁδυσσεὺς ἐν ἔτος.

κισσούβιον: ξύλινον ποτήριον μετὰ λαβῆς.

κιχάνομαι: συναντῶ. **κιχανόμενοι**: συναντῶντες σε, τὰ σὰ γούναθ' ἴκρμεθ'—πίπτομεν εἰς τὰ γόνατά σου (17, 112).

κιχάνω: ἀρρ. ἔκιχεν=εὔρε, συνήντησε (ἡμᾶς) (5, 169.)

κιώ: πορεύομαι, βαδίζω. **κιών**=βαδίζων. **κιε**=πήγαινε, βάδιζε.
κιών (δ, ή): στῦλος. Ἐπὶ τῆς Ὄμηρ. ἐποχῆς οἱ κίονες ἦσαν οἱ πλεῖστοι ξύλινοι, μάλιστα οἱ ἐντὸς τῶν οἰκιῶν. Τινὰς τούτων κοιλαίνοντες οἱ τότε μετέβαλλον εἰς ὅπλοθήκας, (δουροδόκας) κλεισμένας, ὥστε τὰ ἐν αὐταῖς δόρατα νὰ μὴ φαίνωνται, νὰ εἶναι δὲ καὶ προφυλαγμένα.

κιλέος: δόξα, φήμη. **κιλέος ἄγω τινός**=δοξάζω τινά.

κιλήθρη: δένδρον, δὲ νῦν **σκληρήθρος**.

κιλητής, τδος: κιλείς, κιλειδός. δὲ πλ. **κιλητδες**=οἱ σκαλμοὶ τοῦ πλοίου. ἐπὶ **κιλητοῖς καθῆξον**=ἐκάθιζον πλησίον τῶν σκαλιῶν, ἐκάθιζον εἰς τὰ κουπλὰ (4, 38).

κιλισμός: κάθισμα μικρότερον τοῦ θρόνου.

κιλιτύς, ύος: ἡ πλαγὴ ὅρους ἡ λόφου.

κιλυτός (δ, ή): περιβόητος, περίφημος, κιλεινὸς ἡ κιλεινή.

κιλύω: ἀκούω. **κιλυτε =**ἀκούσατε. **κιλυθι =**ἐπάκουσον. ἡ τινὸς ἀγγελίην στρατοῦ ἐκλιεν ἐρχομένοιο = ἡ μήπως ἤκουσε καμμίαν εἴδησιν περὶ τοῦ στρατοῦ, διὰ τοῦ ἐρχεται (3, 30).

Κλῶθες (αἱ): Κλωθοί, κιλώστραι, θεότητες κιλώθουσαι τὴν τύχην ἐκάστου ἀνθρώπου. Ἐν 15, 64 λέγονται **βαρεῖαι**, διότι ἡ ὑπ' αὐτῶν παρασκευαζομένη τύχη βαρύνει τὸν ἀνθρώπων καὶ εἶναι ἀναπόφευκτος. Ἡ πρὸ τοῦ Κλῶθες ἐν τῷ εἰρημένῳ χωρίῳ πρόθεσις **κατὰ** ἀνήκει εἰς τὸ δ. **νήσαντο**.

κινέφας (τὸ): σκότος.

κοιρανέω: βασιλεύω.

κοῖτος (δ): ὕπνος.

κόλπος: τὸ βάθος τῆς θαλάσσης. **κατὰ δεινοὺς κόλπους** = εἰς τὰ φοβερὰ βάθη τῆς θαλάσσης (6, 52).

κομάω-ῶ: Μετοχ. κομόων=δ ἔχων ἢ τρέφων κόμην, μακρομάλληδες.

κονίη (ἥ): κόνις, σκόνη. **ἐν κονίησι**=μέσα εἰς τὰ χώματα, εἰς τὴν σκόνην (15, 20).

κόπτω: κυνπῶ. **ποτὶ γαλῇ κόπτε** = ἐκτύπα κατὰ γῆς (17, 136).

κορώνη: ἡ λαβὴ τῆς θύρας (πόμολο).

κορώνη (ἥ): πτηνόν. **εἰναλλῃ κορώνη**=θαλασσία κορώνη.

κοσμηταὶ πρασιαὶ: πρασιαὶ ἐν τάξει, τακτοποιημέναι (14, 50).

κόσμος: τάξις. **οὐ κατὰ κόσμον**=ἀτάκτως, ὅχι ως ἔπρεπεν.

κοτέομαι: μέλλ. κοτέσσομαι=δργίζομαι, θυμώνω. **τοῖσιν τε κοτέσσεται** 'Υποτ.=καθ' ὃν ἀν δργισθῇ.

κοτυληδών, όνος: τὰ ἐπὶ τῶν πλοκάμων τοῦ πολύποδος (δικάποδος) στόμα (βυζιά), δι' ὃν προσκολλᾶται ἐπὶ λίθων ἢ συλλαμβάνει τὴν λείαν του, λέγονται **κοτυληδόνες**. πρὸς κοτυληδονόφριν=εἰς τὰς κοτυληδόνας (12, 52).

κοῦρος: νέος. **κοῦροι**=νέοι δοῦλοι.

κουροτρόφος: ἡ τρέφουσα νέους, παλληκάρια.

κραιπνός: σφιδρός, ταχύς.

κραναή: πετρώδης.

κρατέρ, ἄλγεα: δυνατοὶ πόνοι (12, 14).

κρατερός: ἵσχυρός, δυνατός.

κράτος: δύναμις. **σιδήρου γε**=τοῦ σιδήρου τούλαχιστον (17, 239).

κρατύς: ἵσχυρός.

κρείων: ἄρχων, βασιλεύς, βασιλεύων.

κρήδεμνον (τὸ): μανδήλιον τῆς κεφαλῆς.

κρήνη: βρύσις.

κρητήρ: κρατήρ, ἀγγεῖον πρὸς κρᾶσιν οἴνου, ὅθεν καὶ τὸ παρ' ἡμῖν **κρασίον**. Τὸ ἀγγεῖον τοῦτο ἦτο μέγα, εὔρον καὶ πλατύστομον, ἵνα χωρῇ εἰς αὐτὸν ἡ οἰνοχόη, δι' ἣς ἔχουν τὸν οἶνον εἰς τὰ ποτήρια.

κρίνω: ἐκλέγω.

Κρονίδης: ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, Ζεύς.

Κρονίων: Κρονίδης.

κτέαρ, κτέατος: (τὸ) κτῆμα.

κτεατίζω: ἀποκτῶ κτήματα. **πολλὰ κτεατίσας**=ἐν ᾧ ἀπέκτησε πολλά, ἐν ᾧ εἶναι οἰκονύρις καλὸς (3, 102).

κτείνω: φονεύω, ἀόρ. ἔκτανον=έφόνευσα.

κτέρεα (τὰ): τὰ εἰς νεκρὸν προσφερόμενα δῶρα (κτερίσματα) καὶ πᾶσα εἰς νεκρὸν τιμῆ.

κτερεῖξω: κτερίζω, προσφέρω εἰς νεκρὸν τὰ νενομισμένα.

κτερίξω: καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξω=καὶ ἐπ’ αὐτοῦ (τοῦ τάφου) θὰ προσφέρω τὴν νενομισμένην ἐπιτάφιον θυσίαν (3, 202).

κτήματα: ὅσα πράγματα κτάται τις.

κύανος (δ): ὕαλος τεχνητὴ κυανοῦ χρώματος ἀπομίμησις τοῦ φυσικοῦ κυάνου (λαζουριοῦ). Ἰδε Λεξ. Ὁμηρ. Π. Λορεντζάτου).

κυανοχαίτης: ὁ ἔχων κυανῆν χαίτην (κόμην), ὁ Ποσειδῶν, διὰ τὰ βαθέα ὄντα τῆς θαλάσσης.

κῦδος: δόξα, εὐτυχία. **μέγα κῦδος**=μεγάλη δόξα, ἐνδοξότατε.

κύθε: ἵδε **κεύθω**.

Κύκλωπες: λαὸς ἄγριος, γίγαντες, ἄνευ νόμων καὶ πόλεων, μονόφθαλμοι. Οἱ ἀρχαῖοι ἔθετον αὐτοὺς περὶ τὴν Σικελίαν καὶ μάλιστα τὴν Αἴτεναν.

κυλίνδομαι: κυλίομαι, ἐπέρχομαι. **τοῦσι γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται**=διότι κατ’ αὐτῶν ἔρχεται μεγάλη συμφορὰ (3, 148).

κυλίνδω: κυλίω.

κῦμα: μετὰ κύμασιν=μεταξὺ τῶν κυμάτων (5, 91).

κυμαίνω: κυματίζω, εἶμαι πλήρης κυμάτων.

κυνέω - ω: φιλῶ. **κύσε δέ . . . ἄρσουραν**=ἡσπάσθη δέ, ἐφίλησε τὴν . . . γῆν (12, 82).

κύπελλον: ποτήριον.

κύρμα: εὔρημα, λεία.

κυφός: καμπούρης.

κῶας, εος (τό): προβιά, δέρμα κατειργασμένον. **κώεσιν ἐν μαλαιοῖσιν**=ἐπάνω εἰς μαλακὰ δέρματα προβάτων (5, 38).

κώρυκος (δ): σάκκος ἐκ δέρματος, ταγάρι.

Λ.

λαγχάνω: κληροῦμαι. **ἔλαχον**=ἐκληρώθησαν, ἐπέτυχον (17, 180).—2) λαμβάνω (διὰ κλήρου). **λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἷσαν**=λαβὼν τὸ μερίδιόν του ἀπὸ τὰ λάφυρα (6, 40).

λαερτιάδης: ὁ υῖος τοῦ Λαέρτου, Ὁδυσσεύς.

λάζομαι: λαμβάνω, πιάνω.

λάθεν: διέλαθεν. **οὐ λάθεν ἐμέ**=δέν με διέλαθε, δέν μ^η ἐγέλασε (17,127).

λάιγξ, λάιγγος: λιθάριον. **πυκνινὰ λάιγγες ἔχονται**=πολλὰ λιθάρια είναι προσκεκολλημένα (12, 52).

λαῖτμα: (συγγ. πρὸς τὸ λαιμὸς) χάσμα, παταβόθρα, βυθὸς θαλάσσης.

λαμβάνομαι τινος: πιάνομαι ἀπό τινος, πιάνω τι. **ἔλαβετ' αὐτῆς**=ἐπιάσθη ἀπ' αὐτήν, ἔπλασεν αὐτὴν (11, 13).

λαμβάνω: πιάνω. **λάβε πέτρης**= ἔπλασε τὸν βράχον.

λανθάνομαι: λησμονῶ. **πᾶς ἀν λαθούμην**=πᾶς είναι δυνατὸν νὰ λησμονήσω.

λαός: πλ. λαοί=οἱ ἄνθρωποι. **πάντες λαοί**=ὅλοι οἱ ἄνθρωποι (3, 13).—2) οἱ στρατιῶται, ἄνδρες (5, 155).

λάρος (δ): γλάρος (τὸ πτηνόν). **λάρῳ δρνιθι ἐσικώς**=ὅμοιος πρὸς τὸ πτηνὸν γλάρον (6, 51).

λάσιος: μαλλιαρός.

λάχνος: τὸ μαλλίον.

λέβης: λεκάνη.

λέγε: πρετ. τοῦ λέγω.

λέγομαι: καταλίνομαι. **λέντο**=κατεκλίθη, ἔπλαγχασε.

λέγω: ἀπαριθμῶ. **τοῖσι δ' Ἀθηναῖη λέγε**=εἰς αὐτοὺς δὲ ἦν Ἀθηνᾶ ἀπηρίθμει (6,5).

λείβω: χύνω (ῦδωρ ἢ οἶνον).—2) κάμνω σπονδήν.

λειμών: λιβάδιον.

λεῖος πετράων: ὅμαλὸς βράχων, ἄνευ βράχων (12, 62).

λείπω: καταλείπω, ἀφήνω.

λειώκριτος: Λεώκριτος, εἰς τῶν μνηστήρων τῆς Πηνελόπης.

λελειμμένος: προκ. τοῦ λείπομαι = μένω ὀπίσω, ἔρχομαι τελευταῖος.

λευγαλέος: ἀθλιος, δυστυχῆς, ἐλεεινός, οἰκτορός.

λευρός: ὅμαλὸς (χῶρος).

λεύσσω: βλέπω.

λέχος (τό): κλίνη. **ἐκ λεχέων**=ἀπὸ τὰ στρώματα, ἐκ τῆς κλίνης (6,1).

λήθομαι: λησμονῶ.

λήθω: λανθάνω, διαφεύγω τὴν προσοχήν τινος, γελῶ τινα.

ληίς, ίδος: ἡ λεία, τὰ λάφυρα. **κατὰ ληίδα**=διὰ ληστείαν, χάριν ληστείας.

ληιστήρ: ληστής, πειρατής.

λιάζομαι: ἀποσύρομαι, ἀποχωρῶ. **λιασθεὶς**=ἀποσυρθεὶς (12, 81).

- λιαρός**: χλιαρός, μαλακός (άνεμος).
- λιγύφθογγος**: δξύφωνος, μεγαλόφωνος (κῆρυξ).
- λιγύς** (οῦρος): σφοδρός οὔροις άνεμος.
- λιθαῖς πέτρη**: τραχεῖα πέτραι, τραχὺς βράχος. **λιθαῖς ποτὶ πέτρῃ**= πρὸς τραχύν τινα βράχον (12, 34).
- λιλαῖμαι**: σφόδρα, πολὺ ἐπιθυμῶ, θέλω (17, 297).
- λιμνη**: ἡ θάλασσα (5, 1).
- λιπαρός**: παχύς, ωραῖος, εὐτραφής.
- λιπών**: ἀρό. β' τοῦ **λείπω**.
- λισσή**: δλισθηρά. **λισσὴ πέτρῃ**=δλισθηρός βράχος.
- λίσσομαι**: παρακαλῶ. **λίσσεσθαι δέ μιν αὐτός**=νὰ τὸν παρακαλῆς δὲ σὺ δὲ λίδιος (5, 19). **λίσσομαι Ζηνός Ολυμπίου ήδὲ Θέμιστος**=παρακαλῶ ἐν ὄντοι τοῦ Διός τοῦ Ολυμπίου καὶ τῆς Θέμιδος (3, 68).
- λίς**: αἰτ. λίτα. οὐσ. ἔχον δοτ. καὶ αἰτ. μόνον λιτί, λίτα· λινοῦν, λευκὸν ὑφασμα, σινδών, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ χρωματιστὰ καὶ μετ' εἰκόνων ὑφαντά, τοὺς τάπητας.
- λιτανεύω**: παρακαλῶ.
- λοετρά**: λουτρά. **λοετρὰ Ωκεανοῖο**=λουτρὰ Ωκεανοῦ, ἡ δύσις τῶν ἀστέρων, καθ' ἣν φαίνονται οὗτοι βυθιζόμενοι εἰς τὴν θάλασσαν.
- λοιβή**: σπονδή.
- λύγος**: λυγαρζά.
- λυγρός**: ἐλεεινός, θλιβερός, λυπηρός. **λυγρός δλεθρος**=θλιβερὸς θάνατος. **πένθει λυγρῷ**=εἰς τὸ θλιβερόν μου πένθος (3, 70). **σὺν λυγροῖς ἐτάροισιν**=μὲ ἐλεεινοὺς συντρόφους (17, 300).
- λύω**: λυτρώνω. **λύω τινὰ κακότητος**: λυτρώνω τινὰ ἀπὸ τοῦ κακοῦ.
- 2) διαλύω. **λῦσεν δ' ἀγορῆν**=διέλυσε δὲ τὴν συνέλευσιν.
- λώϊον**: συγκρ. τοῦ **ἀγαθός**=συμφερότερον.
- λωττερον**: (ἐκ τοῦ λωτίων) καλύτερον.
- λωφάω - ὦ**: καθησυχάζω. **καδ'** δέ **κ'** **ἔμδν κῆρο λωφήσειε κακῶν**=ἡ δὲ καρδία μου ἥθελε καθησυχάσει (ξεθυμάνει) ἀπὸ τὰ κακὰ (17, 306).

M.

- μαίνομαι**: μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς=ἡ μάνια σου δὲν εἶναι πλέον ἀνεκτὴ (17, 186).
- μάκαρ, ρος**: μακάριος, εὐτυχής. **τρισμάκαρες . . . καὶ τετράκις**= τοὶς καὶ τετράκις εὐτυχεῖς (10, 29).

μακεδνός, ἡ: ύψηλός, ἡ.

μάλα: πολύ. μάλα πολλὰ=παρὰ πολύ.

μαλακός: (μεταφορ.) γλυκύς.

μάλιστα: πρὸ πάντων.

μαντεύομαι: προφητεύω, προλέγω, μαντεύω. **μαντεύεο**=νὰ προφητεύῃς (3, 163) προφήτευε.

μάρωματι: μάχομαι.

μάρπτω: ἀρπάζω.

Μάρων: ιερεὺς Ἀπόλλωνος ἐξ Ἰσμάρου τῆς Θράκης.

μαστίζω: κτυπῶ διὰ τῆς μάστιγος. **μάστιξεν δ' ἔλασιν**=ἐκτύπησε τὴν τρέχουσαν (τοὺς ἵπους).

Μαστορίδης: ὁ υἱὸς Μάστορος, ὁ Ἀλιθέρσης.

μαχήσασθαι: ἀδό. τοῦ **μάχομαι**.

μαχητής: πολεμιστής.

μάχομαι: ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι=νὰ πλασθῇ κανεὶς (νὰ μαλώσῃ) μὲ ἀνδρας καὶ μάλιστα περισσοτέρους (3, 225).

μάψ: ἀνοίτως, ἀπερισκέπτως.

μαψιδίως: ματαίως, παραλόγως, ἀσκόπως.

μέγαρον: οἶσιν ἐνὶ **μεγάροισιν**=εἰς τὰ ἀνάκτορά του (2, 174).

μεγαλω: φθονῶ, ἀρνοῦμαι. **μηδὲ μεγήρεης**=καὶ μὴ ἀρνηθῆς (5, 55).—2) θαυμάζω, παραξενεύομαι. **μνηστῆρας οὐ τι μεγαλω**=διὰ τοὺς μνηστῆρας καθόλου δὲν παραξενεύομαι (3, 225) (ἔρδειν ἔργα βίαια=ὅτι πράτουσιν ἔργα βίαια).

μεγακήτης: ὁ ἔχων μέγα βάθος, βαθύτατος, πολυβαθής (πόντος).

μεγαλήτωρ, ορος: (μέγα-ῆτορ) μεγαλόκαρδος.

μέδων, οντος: ὁ βασιλεύων, ἄρχων.

μεθέπω: ἔρχομαι.

μεθήμενος: καθήμενος μεταξύ.

μεθίημι: ἀφήνω.

μεθορμάσιμαι-ῶμαι: ὁρμῶ πρός τι. **μεθορμηθεῖς**=ὅρμησας (πρὸς αὐτήν, τὴν σχεδίαν) (11, 13).

μέθυ: οἶνος.

μειδάω-μειδιάω: μειδιῶ, χαμιγελῶ. **μειδησε**=έμειδίασεν (8, 33).

μειλίσσομαι: μειλίσσεο (Προστ.)=μαλακῶν κακόν, μετριάζω.

μηδὲ μειλίσσεο=μηδὲ ζήτει νὰ μετριάσῃς τὸ κακὸν (5, 96).

μείρομαι: εἴμαρτο: ἥτο πεπρωμένον, ἥτο τῆς μοίρας μου, Πρ. β'. **έμμορε τιμῆς**=μετέχει τῆς τιμῆς (11, 23). Οὗτος εἶναι ἀντὶ ἐνεστῶτος.

μέλει (ἀπό.) τινί: εἶναι φροντίς τινι, φροντίζει τις. **τούτοισι ταῦτα μέλει**=αὐτοὶ περὶ τούτων φροντίζουν (2, 64). **τοῖσι μεμήλει**=οὗτοι ἐφρόντιζον, τοὺς ἔμελε. **μέλε οἱ**=τὴν ἔμελεν, ἐφρόντιζεν περὶ αὐτοῦ, ἐλύπει αὐτήν (6, 6).

μελεῖστι: κατὰ μέλη, εἰς τεμάχια.

μέλεος, η: μάταιος, α. **μελέη δέ μοι** ἔσσεται δρμή=γίνη δὲ ματαία (ματαιωθῆ) ἢ προσπάθειά μου (12, 35). **μελιηδύς, έος**: γλυκὺς ώς μέλι, γλυκύς.

μελιφρων: γλυκύς.

μέλλεν: ἔμελλεν.

μέλω: εἶμαι ὑποκείμενον φροντίδος καὶ λόγου, τὸν ὅποιον πάντες ἀναφέρουν. πολυθρύλητος (16, 20).

μέμασα: ἐπιθυμῶ. **μεμαῶς**: ἐπιθυμῶν.

μέμηλε: προκ. τοῦ μέλει. **τῆσιν μέμηλε θαλ. ἔργα**: αἴτινες φροντίζουν περὶ θαλασσίων ἔργων, καταγίνονται εἰς θαλ. ἔργα.

μεμήλει: ἵδε μέλει.

μέμνημαι: ἐνθυμοῦμαι.

μενεαίνω: δργίζομαι, πνέω μένεα κατά τινος.—2) ἐπιθυμῶ. **μάλα περ μενεαίνων**=ἄν καὶ πολὺ τὸ ἐπιθυμῶ (11, 29).

Μενέλαος: ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀγαμέμνονος, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.

μενοεικής, έος: (μένος-εἴκω) ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τινός, ἀρκετός.

μενοινάω - ᾗ: ἔχω εἰς τὸν νοῦν μου, σκέπτομαι. **ὅ, τι φρεσὶν ἥσι μενοινᾶ**=ὅ, τι ἔχει εἰς τὸν νοῦν του, ὅ, τι ἐπιθυμεῖ (3, 34).

μένος: θάρρος, δρμή, ἀνδρεία. 'Ἐν περιφρ. **ἴερδν μένος Ἄλιν νόσοιο**: ὁ ἀκμαῖος καὶ ιραταιός Ἄλκινους (15, 34).

Μέντης: ὁ ἡγεμὸν τῶν Ταφίων, εἰς δὲν μετεμορφώθη ἡ Ἀθηνᾶ μεταβαίνουσα εἰς Ἰθάκην.

μέντοι: δημως.

Μέντωρ, ορος: φίλος Ὁδυσσέως καὶ σύντροφος, Ἰθακήσιος; εἰς δὲν ὁ Ὁδυσσεὺς ἀναχωρῶν ἐνεπιστεύθη τὸν οἰκόν του.

μένω: περιμένω. **μένομεν τέ μιν**=καὶ περιμένομεν αὐτὸν (17, 78).

μερμηρίζω: συλλογίζομαι, σκέπτομαι.

μεσόδημη: δοκός, ἡ διήκουσα ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τοῦ πλοίου μέχοι τῆς ἄλλης καὶ ἔχουσα εἰς τὸ μέσον ὅπήν, δι' ἣς διηγήσετο ὁ ἴστος, τὸ μεσοδόκι.

μέσος ἢ μέσσος, η, ον: μέση ἀγορῆ=εἰς τὸ μέσον τῆς ἀγορᾶς. **μέσσην ἀγορῆν**=εἰς τὸ μέσον τῆς ἀγορᾶς.

μεσσηγύς: ἐν τῷ μεταξὺ (15, 62).

μετά: μετὰ δοτ. = μεταξύ· **μετ'** *Αἰθιόπεσσι* = μεταξὺ τῶν Αἰθιόπων (10, 10). **μετὰ οῖς ἐτάροισι** = μεταξὺ τῶν συντρόφων του (2, 142).

μεταβούλευω: ἀποφασίζω ἔπειτα. **ἄλλως μεταβούλευω** = ἀλλάσσω γνώμην ἔπειτα.

μεταλλάω: ἔξετάζω.

μεταμώνιος: μάταιος, χαμένος ἀνωφελῶς. **μήμοι μεταμώνια νήματ' ὅληται** = μή μου χαθοῦν ἀνωφελῶς τὰ νήματα, μή μου πᾶν χαμένα (3, 98).

μέτασσαι: (μετά - κίω) τὰ μεσαῖα (ἀρνία), ἐν ἀντιθέσει τῶν πρωίμων καὶ δψύμων.

μεταστρέψω: μή τι μεταστρέψωσι = μήπως στρέψωσιν ἐναντίον σας (τὰ κακὰ ἔργα) 3,67.

μετάφημι: λέγω μεταξὺ τινῶν. ἀδρ. **μετέφην** καὶ **μετέειπον**.

μετὰ χαλκόν: ἵνα ἀγοράσω χαλκόν.

μετὰ χερσίν: μεταξὺ τῶν χειρῶν.

μετέειπε: ἵδε **μετάφημι** (3,142. 3,95).

μετεκίαθε: (μετά - κίω) μετέβη (1,22).

μετέλθοι: ἥθελεν εὐρεθῆ μεταξὺ αὐτῶν (τῶν μνηστήρων).

μετέρχομαι: ἔρχομαι μεταξύ. **μετελθών** = ἀν ἥθελεν εὐρεθῆ μεταξύ. — 2) τρέχω κατόπιν τινός. **πατρὸς ἐμοῦ οὐλέος εὐρὺν μετέρχομαι** = τρέχω κατόπιν τοῦ ἐνδοξοτάτου πατρός μου, ζητῶ τὸν ἐνδοξόν. πατέραι μου (5,13).

μετηγύδα: πρ. τοῦ μεταυδάμω (μετά - αὐδάω) μετὰ δοτ. = ἔλεγε μεταξὺ (1,31).

μετ' **δεσσι**: μεταξὺ τῶν προβάτων (17,264).

μετρέω - ὁ: μετρήσαντας = διότι ἐμετρήσαμεν (ἐπεράσαμεν) τὸ πέλαγος.

μέτρον: μονὰς χωρητικότητος, ἄγνωστος.

μεῦ: γεν. τῆς προσ. ἀντωνυμ. τοῦ ἀ. πρ. = μοῦ.

μή: μήπως (2,38). **μή τις ἔστω** = κανεὶς νὰ μὴ εἴναι (3, 210).

μήδομαι, μήδεαι: σκέπτομαι, εσαι· μελετῶ, μηχανῶμαι. **ἔμήσατο** = ἐμηχανεύθη. **οὕπω μήδετο** = δὲν ἐσκέπτετο ἀκόμη. **μηδοίμην ἀν** = ἥθελον σκεφθῆ.

μῆδος, εος: σκέψις.

μηκάομαι: πρκ. μέμηκα καὶ ἔξ αὐτοῦ **ἔμέμηκον** μὲ σημασίαν παρατατ. = ἐμηκῶντο, ἔβέλαζον (17, 285).

μηκάς, ἀδος : οὗτοι λέγεται ἡ αἰξ, διότι φωνάζει **μέε**.

μήκιστα : περαιτέρω, εἰς τὸ ἀπώτατον μέλλον, εἰς τὸ τέλος. *τινύ μοι μήκιστα γένηται*—τί θά μοι συμβῇ ἐπὶ τέλους, λοιπόν ; (10, 22 καὶ 11, 84).

μῆλα : αἱ αἴγες καὶ τὰ πρόβατα, γιδοπρόβατα.

μῆλον ἐπι μήλῳ : μῆλον ἐπάνω εἰς μῆλον (14, 43).

μῆλοψ, οπος : (μῆλον-Ὄψ) ὁ ἔχων τὴν ὄψιν ἢ τὸ χρῶμα μῆλου, ξανθόδος (σῖτος).

μῆνις, ιος : ὅργη, μάνι.

μή που : μήπως.

μηρία : ταῦτα ἐκαίοντο ἐπὶ τοῦ βωμοῦ κατὰ τὰς θυσίας, ἵσαν δὲ τὰ κρέατα τῶν μηρῶν τοῦ ζφου, τὰ δοιαὶ ἀπεκόπτοντο καὶ περιτυλισσόμενα ἐντὸς διπλοῦ περικαλύμματος πάχους ἐκαίοντο ἐπὶ τοῦ βωμοῦ. 'Ἐπ' αὐτῶν ἐτίθεντο πολλάκις καὶ ἄλλα τεμάχια κρέατος ἐκ διαφόρων μερῶν τοῦ ζφου καὶ τοῦτο ἐλέγετο **ῷμοιθετεῖν**.

μήστωρ, ορος : ἔμπειρος, τεχνίτης, εὐφυὴς (συγγεν. τῷ μῆτις).

μητιάω - ὥ : μηχανῶμαι, σκέπτομαι.

μητίομαι : *Ζεὺς ἡθελε μητίσιοσθαι*—δ Ζεὺς ἡθελε νὰ σκεφθῇ, τοιαύτη ἦτο ἢ σκέψις τοῦ Διός (17, 108).

μῆτις, ιος : σκέψις, πανουργία, σύνεσις. **μῆτις ἀμύμων**—ἡ λαμπρὰ πανουργία (17, 260).

μίγνυμαι : ἀνθρώποισι—ἐπικοινωνῶ πρὸς ἀνθρώπους, σμύγω.

Μίμας, αντος : ἀκρωτήριον τῆς μ. 'Ασίας πρὸς Α τῆς Χίου ἐπὶ τῆς Ἐρυθραίας.

μιμήσομαι : ἔχω εἰς τὴν μνήμην, ἐνθυμοῦμαι. **μνησόμεθα**—θὰ ἐνθυμηθῶμεν, θὰ σκεφθῶμεν (15, 59). **μνησαμένη**—ἐνθυμηθεῖσα (6, 6).

μίμνω : μένω περιμένω. **μίμνετε**—περιμένετε (3, 97).

μίν : αἰτ. τοῦ α' πρ. τῆς προσ. ἀντων.—αὐτόν. **μίν ελάσαν**—ὅτι αὐτὸς θὰ προχωρήσῃ (10, 13).

μίσγομαι : συναντῶμαι.

μίσγω : σμύγω, ἀναμιγνύω.

μνάομαι - ωμαι : ζητῶ εἰς γάμον.

μνῆσαι : Προστ. ἀδρ. = ἐνθυμήσου.

μνησαίταρο : **μνήσαιντο**—ἡθελον ἐνθυμηθῆ.

μνήσατο : ἀδρ. τοῦ **μιμήσομαι**—ἐνεθυμήθη.

μνησόμεθα : μέλλ., τοῦ **μιμήσομαι**.

μυηστή: (μνάομαι)· ἡ ζητηθεῖσα εἰς γάμον, νόμιμος (σύζυγος).

μυηστύς, ύος: (ἡ) μνηστεία.

μογέω - ω: κοπιάζω. πολλὰ μογήσας=μετὰ πολλοὺς κόπους, μετὰ πολλὰ βάσανα (12, 68).

μόγις: μόλις καὶ μετὰ βίας, μετὰ μεγάλους κόπους.

μοῖρα: κατὰ μοῖραν=ὅπως ἔπειτε (3, 231).—2) τὸ πεποιημένον·

ῶς γάρ οἱ μοῖρε = διότι οὗτος εἶναι πεποιημένον εἰς αὐτόν, αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρά του (6, 41).—3) μέρος τινός.

σπλάγχνων μοῖρας=μερίδια σπλάγχνων (5, 40).

μολόντες: μετοχ. τοῦ βλάσην=ἔλθόντες· ἀόρ. ἔμοιλον, μολών.

μολπή: τὸ ἄσμα, τὸ τραγούδι.

μόρος: (ἐκ τοῦ μείζομαι) ἡ μοῖρα. **ἀπόλωλε κακὸν μόρον** = ἐχάθη μὲν κακὸν θάνατον (2, 71). **ὑπὲρ μόρον**=παρὰ τὸ πεποιημένον, τὴν μοῖραν.

Μοῦσα: θεὰ τῆς ποιήσεως καὶ μουσικῆς. Ὁ Ομηρος γνωρίζει μίαν μόνον, οἵ μετ' αὐτὸν ὅμως ἐννέα.

μυελόεις, δεντος: πλήρης μυελοῦ.

μυθέαι: β'. πρ. ἐν. τοῦ **μυθέομαι**.

μυθείσθην: ἀορ. τοῦ **μυθέομαι**=εἴπον (5, 140).

μυθέομαι-μυθοῦμαι: λέγω.

μῦθος: λόγος.

μύλη (ἡ): ὁ μῆλος, χειρόμυλος.

μυρίος: ἀναρίθμητος, ἀπειρος.

Μυρμιδόνες: οἱ ὑπήκοοι Ἀχιλλέως, κάτοικοι τῆς Φθίας.

μυχός: τὸ ἐσώτατον θαλάμου. **μυχὸς ἄντρον** = τὸ ἐνδότατον σπηλαίου.

μῶμος: κηλίς, κατηγορία. **μῶμον ἀνάπτω**: προσάπτω κατηγορίαν.

N.

Ναιετάω: κατοικῶ, κεῖμαι. **Ἐν ναιεταόντων μεγάρων**= τῶν καλῶς πρὸς κατοικίαν κειμένων (4, 19). **ναιετάουσι**=κείνται (16, 23).

νοίω: κολυμβῶ, πλέω. **ναῖον ἄγγεα** = ἔπλεον τὰ ἄγγεῖα, ἥσαν πλήρη.

ναίω: κατοικῶ. **ναίω δώματα** = ἔχω τὴν κατοικίαν μου. **ναίει** **ἐν**=κατοικεῖ ἐν αὐτῇ.

ναυσικλυτός: ναυτικὸς περίφημος.

- νέα :** αἰτ. τοῦ **ναῦς**. **νέας**—τὰς ναῦς.
- νεῆνις, ιδος :** νεᾶνις. **παρθενικὴ εἰκυνῖα** **νεήνιδι** = ὅμοία πρὸς παρθένον νεάνιδα (13,7).
- νείατος :** ἔσχατος.
- νέκταρ :** τὸ ποτὸν τῶν θεῶν.
- νεμεσάομαι - δμαι :** καὶ νεμεσάομαι : δογίζομαι, λυποῦμαι, ἀγανακτῶ. **νεμεσήσατό κεν** = ἥθελεν ἀγανακτήσει τις.
- νεμεσάω - ω :** (τινὶ) ἀγανακτῶ κατά τινος, μέμφομαι, κατηγορῶ τινα. **μή τίς μοι νεμεσήσῃ** = μὴ τυχόν με κατηγορήσῃ καμμία (3, 101).
- νεμεσίζομαι :** δογίζομαι, ἀγανακτῶ. **ἄλλῳ δήμῳ** = κατὰ τῶν ἄλλων δημοτῶν (3, 219).—2) αἰσχύνομαι, ἐντρέπομαι, ἔχω ἐντρόπην (3, 123).—3) φοβοῦμαι (θεούς).
- νέμεσις :** δικαία ἀγανάκτησις, κατάκρισις.
- νέμομαι :** βόσκω· (ἐπὶ πόλεως) κατοικῶ. **νεμόμεθα Ἰθάκην** = κατοικοῦμεν τὴν Ἰθάκην· (ἐπὶ χώρας καὶ ἀκανήτων) καλλιεργῶ, κατοικῶ.
- νέον :** ἐπίο. τώρα πρῶτον, πρὸ μικροῦ.
- Νέστοριδης :** ὁ υἱὸς Νέστορος.
- Νέστωρ :** βασιλεὺς Πυλίων, λαμπρὸς φυσικὸς ὁγήτωρ.
- νέομαι :** πηγαίνω, ἐπιστρέφω. **οὐκέτι φασλ** **νέεσθαι** = λέγουν, ὅτι δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ πλέον (3, 218). **ἡ νεοίμεθα** (ἀντὶ ὑποτ.) **ἡ νά υπάγωμεν** (νὰ πλεύσωμεν 5, 170).
- νεφεληγερέτα :** (νεφρέλη - ἀγείρω) ὁ ἀγείρων (συναθροίζων) τὰς νεφέλας. **Ἡ κατάληξις α εἶναι** ἡ ἀρχαιοτάτη τῆς α' κλίσεως, ὡς καὶ τῆς Λατινικῆς, μεταπηδήσασα ἐκ τῆς κλητικῆς εἰς τὴν ὄνομαστικήν, ὡς λ. χ. *agricola*, *nauta* κλ.
- νέω :** κολυμβῶ.
- νέω :** νήθω. μέλλ. νήσω, ἀόρ. ἐνησάμην. **ἄσσασ αἱ Αἴσα κατὰ Κλῶθές τε βαρεῖαι γινομένῳ νήσαντο λίνῳ** = ὅσα ἡ μοῖρα καὶ αἱ Κλώστραι αἱ βαρεῖαι ἔκλωσαν δι' αὐτόν, ὅτε ἐγεννήτο (τὴν ὕδραν τῆς γεννήσεως του) διὰ λιναρίου (15, 65).
- νεώτερος :** νεώτερον ἀνδρας = ἔνα νέον (3, 173).
- νῆ :** **ἄρσας**: ἀφ' οὗ ἐφοδιάσης πλοῖον.
- νηδύς, ύος :** κοιλία.
- Νήιον :** τὸ ὄρος τῆς Ἰθάκης.
- νηλεής :** δοτ. νηλέῃ θυμῷ = μὲ σκληρὰν ψυχήν, ἀσπλάχνως (17, 118).

νηλεὲς ἥμαρ : ἡ σκληρὰ ἥμέρα (τοῦ θανάτου).

Νηληιάδης : ὁ υἱὸς τοῦ Νηλέως.

Νηλεύς : πατὴρ τοῦ Νέστορος, ἐξ Ἰωλκοῦ. Φυγὼν ἐκεῖθεν ἤλθεν εἰς Πελοπόννησον (Μεσσηνίαν), ὅπου ἔκτισε τὴν Πύλον.

νημερτές : ἀληθῶς.

νημερτέως : ἀκριβῶς.

νημερτής : ἀληθῆς (5, 19). — 2) ἀναιμάρτητος, ἀψευδῆς. **νημερτής βουλή** = ἀναπότρεπτος ἀπόφασις.

νήπιος : (νή-ἀρνητ. πF-ιος) ὁ μὴ δυνάμενος ἀκόμη νὰ διαφωτίσῃ, μικρός, μωρός.

νήπινος : (νή-ποινη), ἄνευ ποινῆς, ἀτιμώρητος. Τὸ οὖδ. ἐπιφρονητικῶς = ἀτιμωρητή.

νήχομαι : ἀπομφ. νηχέμεναι (νήχω) = κολυμβῶ. μέλλ. νήξομαι.

νήχω : κολυμβῶ. **νήχε** = ἐκολύμβα.

νίζω : νίπτω, πλύνω, καθαρίζω.

νικάω - ὡ : ὑπερβαίνω, ὑπερτερῶ.

νιπτομαι : νιψάμενος χειρας ἀλὸς πολιτῆς = ἀφ' οὗ ἔνιψε τὰς χειράς του λαβῶν ὕδωρ ἐκ τῆς γαλανῆς θαλάσσης (3, 241).

νίσσομαι : ἐπανέρχομαι. **οἴκαδε νισσόμενον** = ὅταν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα (6, 19).

νοέω - ω : σκέπτομαι, βλέπω (158). **τὰ πρῶτα νόησα** = τὸ πρῶτον εἶδον (2, 162).

νοήμων : σκεπτικός, φρόνιμος.

νομεύω : βόσκω.

νομός : ἡ βοσκή, τὸ λιβάδι.

νόος : νοῦς, σκέψις.

νοστέω - ω : ἐπιστρέψω εἰς τὴν πατρίδα.

νόστος (δ) : ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν πατρίδα. **ἐν νόστῳ** = κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐπιστροφῆς. Ἡ γεν. νόστοιο.

νόσφι, νόσφιν : μακράν, ἐκτός, χωριστά. Τὸ **νόσφι** κυρίως = ἐκτός. **νὺν-νύν** : καθὼς φαίνεται (2, 100), λοιπόν, βεβαίως. Πολλάκις ἐπιτείνεται διὰ τοῦ **τοί**.

νύμφη : Ἐν 6, 6 εἶναι ἡ Καλυψώ.

νῦν δ' αὖ : τώρα δὲ πάλιν, ἀφ' ἐτέρου.

νύξ : σκότος.

N. Σ. Μπαξεβανάκι, 'Ομήρου 'Οδυσσείας 'Εκλογαί, α-ι.

8*

νῶτη: αἰτ. τῆς προσ. ἀντ. τοῦ α' πρ. μετὰ νῶτη=ὑστερον ἀπὸ ήμᾶς (5, 168).

νωλεμέως: ἀδιαλείπτως, διαρκῶς.

νωμάω-θ: μοιράζω, διανέμω. **νώμησα**=ἐμοίρασα. **νώνυμος**, **ον**: ἀνώνυμος, ἄδοξος.

νῶτα θαλάσσης: ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Ξ.

ξείνια: ξένια, δῶρα.

ξεινίζω: φιλοξενῶ.

ξεῖνος: ξένος, φίλος ἐξ ἀλλης χώρας.

ξερὸν ἡπείροιο: ἡ ξηρά.

ξεστός, η, όν: σκαλιστός.

ξυνίημι: ἀκούω. εἰ δ' ἄγε ξυνίει=ἄν θέλῃς δὲ τώρα, ἔλα ἄκουε.

Ο.

δ, η τό: ἀντων. δεικτική καὶ ἀναφ. οὗτος, αὕτη, τοῦτο, δς η, δ (2, 145).

δ: δστις

δ: (μόριον) δτι (5, 146), διότι (3, 45).

δβριμοπάτρη (η): κόρη ισχυροῦ πατρός.

δβριμος: βαρύς. **δβριμον ἄχθος**=βαρὺ φορτίον (17, 79).

δγχνη: ἀχλάδιον. "Ογχνη ἐπ' δγχνη=ἀχλάδι στὸ ἀχλάδι ἐπάνω.

δγχνη: ἀχλαδιὰ (14, 43).

δδε: οὔτος ἐδῶ.

δ δή: δτε ηδη (5, 166).

δδμή: δσμή, μυρωδιά.

δδός: δδοῖο, κατὰ τὴν δδόν, εἰς τὸν δρόμον.—2) ἀναχώρησις, ταξιδίον (3, 233).

δδύνη: πόνος, λύπη.

δδύρομαι: κλαίω, θρηνῶ.

Οδυσσεύς: υἱὸς Λαέρτου καὶ Κτιμένης, βασιλεὺς Κεφαλλήνων, οὗ τὸ κράτος ἐσχημάτιζον αἵ νῆσοι Ιθάκη, Κεφαλληνία, Ζάκυνθος, Αιγίλιοψ καὶ Κροκύλεια καὶ τὰ παράλια τῆς ἀπέναντι Ακαρνανίας.

δδύσσομαι: ἔχει μόνον ἀόρ. ὠδυσσάμην καὶ πρκ. δδώδυσμαι=δργίζομαι.

δδωδα, δδώδει: πρκ. καὶ ὑπεροσ. ἀντὶ ἐνστ. καὶ πρτ. τοῦ δξω.

δδώδυσται: ἵδε δδύσσομαι=εῖναι ὠργισμένος.

ծէω: μυρίζω, ἀναδίδω ὅσμην, εὑωδιάζω. **ծծώծει**=ἀνεδίδετο ὁσμή, ἐμύριζε. **ծծմէ ծծώծει ձնձ նդսօռ**=ἀνεδίδετο εὐωδία, εἰς ծլην τὴν νῆσον (17, 56).

ծթւ: ծպու.

ծժօրնη (ի): πανίον λευκὸν καὶ λεπτόν.

օլ: δοτ. ἐν. τοῦ γ' πρ. τῆς πρ. ἀντ. Αἱ πτώσεις αὐτοῦ εἶναι γεν. οῦ. δοτ. οἴ (οῖ) καὶ αἴτ. է, γένους ἀρσ. καὶ θηλ. հ̄ δοτικὴ **օլ** σημαίνει εἰς αὐτὸν (αὐτήν). **πρό** οἱ εլπομεν=προείπομεν εἰς αὐτὸν (1, 37).

օլ: δεικτ. ἀντ. οὗτοι (5, 9).

օլά τε: ώς ἀκριβῶς. **օլά τε φύλλα**=ώς ἀκριβῶς φύλλα (14, 29).

օլձա: γνωզմա, ղչենջա. **εլծաս**=ան καὶ էցնաջրչեն. **լստա**=ԱՀ ցնաջմշ. **սեռնսմենա** **միջեա** **εլծաս**=ծտιս էցնաջրչե սօփաչ տքնիւս, սնուետօն (3, 38).

օլծէա-ῶ: εկաւ գրասկամենօս, πρησμένօς.

ծւչսզօց: δυստυχήց. **ծւչսզատօս**=δυստυχέσտատօս.

ծւչնչ, նօց: տալաւազնա, βάσանօն.

օնկած: εἰς τὸν οἶκον. **օնկած' լառ**: ἀφ' οὗ ὑπάγης εἰς τὸν οἶκόν σου (3, 164).

օնկօι: էն տῇ πατρίδι, εἰς τοὺς οἶκους των (οἱ μνηστῆρες).

օնկօն ծէ: εἰς τὸν οἶκον, εἰς τὴν πατρίδα.

օնկտօց: συμπάթեմ, εնուռլացնիա.

օլ մեն: οὗτοι μέν, ձլլօι μέν.

օլմաչա: στενάչա. ֆմահեն=էմօնչազիւս (ծ Կըկլավի) (17, 241).

օլրօթազէա: εկաւ մεթսմենօս, էչա բէթազմենդա տին կեֆալնին նոյն օննօս.

օլրօթէօծօն: (օնօս—պէծօն) ձմպէլօտօպօս, ձմպէլջն.

օլրօխօւսա: չնար օննօն էին տա պունջա, կեզնա.

օլրօպ: սկուենծ, բաժսկնանօս, էչան տին ծփն օննօն մէլանօս.

ծնօմալ: օնօմալ, նօմիչա, նուռտեսա, πρօսաթանօմալ.

օլօն: ծպիզօ. πօծօն, πահ (3, 219). **օլօն հժմթէ**=πահ կանիժմե.

օլօն: չազիստա. **օլօն ձռ՝ ձլլառ**= չազիստա տօն ձլլառ, էչէչօն.

օլօս, դ, օն: մօնօս, դ, օն.

օլօս, դ, օն: ծուօս, ա, օն. **օլօւսին նեփէստ**=մէ ծուօնա նեփդ, մէ պօծօն մեցալա նեփդ (10, 26).

ծնէ: πρόβατօν, πրօբատա (անտ. πλ.) (3, 56).

ծնսսամենօս: ձոջօ. τοῦ ծնօմալ.

ծնսատօ: (ծնօմալ) πρօդմանթդ (հ պսչի մօս) (17, 59).

οἰ τε : οἵτινες, ὡς γνωστόν.

οἰ τὸ ἐσάωθεν : ποῖοι ἐσώθησαν (ἐν πλαγ. ἐρωτήσει).

οῖτινες : (ἐπὶ πλ. ἐρωτ.) ποῖοι τινες είναι (5,70 καὶ 17,20).

οῖτος (δ) : ὅδός. **δλέθριος οῖτος** : δλέθριος δρόμος, θάνατος.

οἱ νιόν : τὸν νιὸν αὐτοῦ.

οἰχνέω : ἔρχομαι, ἐπιστρέφω.

οἰχομαι : ἀδό. (πρτ.) φύκόμην· πηγαίνω, φεύγω, χάνομαι, λείπω, (εἴμαι ἀπών). **φχετο γὰρ καὶ κεῖσε=διότι ἐπῆγε καὶ εἰς ἔκεινο τὸ μέρος** (3,165). **οἰχετ̄ διστος=ἔχαθη ἄφαντος** (2,147). **φχετο κατὰ πτόλιν=περιήρχετο τὴν πόλιν. οἰχόμενος=ἀπών**.

οἰωνός : πτηνὸν ἀρπακτικόν, ὅρνεον. Ἐκ τῆς πτήσεως τούτων τῶν πτηνῶν οἱ **οἰωνοσκόποι** προέλεγον τὸ μέλλον καὶ διὰ τοῦτο **οἰωνὸς** ἐλέγετο καὶ τὸ σημεῖον τὸ προφητικόν, τὸ ἐν τῶν κινήσεων τῶν πτηνῶν.

δλβια : εὔτυχίαι, εὐδαιμονία.

δλεθρος : θάνατος. **δλέθρω=μὲ θάνατον.**

δλέσαντ̄ ἀπο : ἀπολέσαντα (ἀναστροφή)=ἀφοῦ χάσῃ.

δλέσθαι : ἀπαριμφ. τοῦ **δλλυμαι=νὰ καταστραφῇ.**

δλιγηπελέω : λιποθυμῶ. **δλιγηπελέων=λιπόθυμος.**

δλιγηπελή : λιποθυμία, ἀτονία.

δλλυμαι : χάνομαι. **δλετο=θὰ ἔχάνετο** (12,55) **δλοισθέ κεν=** ἥθελετε χαθῆ.

δλοδς, σν : δλέθριος. **μοῖρο**’ **δλοη=** ἡ σκληρὰ (δλεθρία) μοῖρα.

δλοσφρων-ονος : (δλοός—φρήν) δ δλέθρια φρονῶν, σκεπτόμενος.

δμβρος : ἡ βροχή, τὸ ὔδωρο.

δμηγερέες : (δμοῦ-ἄγείρω) συνηθροισμένοι. **δμηγερέες τε γένοντο=** καὶ ἀπετέλεσαν **δμήγυριν**, συνέλευσιν (3,9).

δμηλική : οἱ δμήλικες, συνομήλικοι, οἱ ἔχοντες τὴν αὐτὴν δμηλικίαν. **δμοὶ αὐτῷ=** πρὸς ἔμε, συνομίληκός μου,

δμίλειν : πρτ. τοῦ **δμιλέω-ῶ=** ἦτο μεταξὺ τῶν μνηστήρων, εἰς τὸν δμιλον τῶν μνηστήρων (μνηστῆροι δμίλειν).

δμιλέω-ῶ : συναναστρέφομαι, εὔρισκομαι μεταξύ τινων. **μνηστῆροι δμιλήσειεν=** ἀν ἥθελεν εὐρεθῆ μεταξὺ τῶν μνηστήρων (2,170).

δμιλος : πλῆθος.

δμόθεν : (δμός) ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους. **ἔξ δμόθεν πεφυῶτας=** ἐκ τῆς αὐτῆς ὁμένης φυτρωμένους (12,76), ἀνεπτυγμένους.

δμοιωθήμεναι: δμοιωθῆναι.

δμοφρονέω: εἰ δὴ δμοφρονέοις=ἄν ἥθελες δμοφρονεῖ, δηλ. ἔχει λογικόν, ώς ἐγώ (ῶς ἄνθρωπος) (17,302).

δμφαλός: τὸ κέντρον τινός (μεταφορ).

δμφαξ, ακος: ἀωρος σταφυλή, ἀγουρίδα (14,48).

δν δε: ἡ κατάληξις δε σημαίνει τὴν εἰς τόπον κίνησιν. τὸ δνδε =εἰς ἔον. δνδε δόμονδε=εἰς τὸν ἴδιον του οἶκον, εἰς τὸν οἶκόν του.

δνειαρ, ατος: φαγητόν· πληθ. δνείατα.

δνήμενος: μετοχ. τοῦ δνίναμαι.

δνίναμαι: εύφραίνομαι, ἀπολαύω τινός (χαίρομαι τι). δνήμενος =δ καλότυχος, δ εὐλογημένος.

δνομάζω: λέγω τὸ δνομά τινος. ἐκ τ' δνόμαζεν =καὶ ἔλεγε τὸ δνομά του. (8,34).

δνομαι: παραπονοῦμαι. ἀλλ' οὐδ' ὅς σε ἔολπα δνόσσεσθαι κακότητος=ἀλλὰ καὶ οὕτω δὲν ἐλπίζω (νομίζω) ὅτι θὰ παραπονῆσαι (θὰ μείνῃς παραπονεμένος διὰ τὴν δυστυχίαν σου (θὰ ἔχῃς δηλ. ἀρκετὴν δυστυχίαν καὶ τότε) (11,67).

δνόσσεσθαι: μέλλ. τοῦ δνομαι.

δξύς, δξύ: κοπτερός, μυτερός. δξέῃ χαλκῷ=μὲ δξεῖαν χαλκῆν λόγχην (2,4). δξὺ μάλα=λίαν δξυδερκῶς, μὲ μεγάλην δξυδέρκειαν. προϊδὼν=ἰδὼν μακράν.

δου: γεν. οῦ.

δπάζω: δίδω, χαρίζω.

δπη: ὅπου. Ἐν 17,125=ποῦ.

δπηδέω: παρακολουθῶ, ἀκολουθῶ.

δπίσω, δπίσσω: εἰς τὸ μέλλον.

δπλίζομαι: παρασκευάζω διὰ τὸν ἑαυτόν μου. δπλίσατο δόρπον=παρεσκεύασε διὰ τὸν ἑαυτόν του γεῦμα (17,177).

δπλον: δργανον. δπλα (τοῦ πλοίου)=τὰ ἀναγκαῖα εἰς ἔξοπλισμὸν αὐτοῦ (σχοινία, ἵστια, κωπία κλπ).

δπον: ποῦ (ἐπὶ πλαγ. ἐρωτ.) (5,15).

δππόθ': δπότε. δππόθ' δλωλεν=πότε ἔχαθη.

δπποῖος, η ον: δποῖος, α, ον = ποῖος. δπποίης τ' ἐπὶ νηὸς καὶ ἐπὶ ποίου πλοίου, τίνος εἰδους πλοίου ἐπιβαίνων.

δππως: δπως, πῶς.

δπτάω ω: ψήνω. δπτησαν=ἐψησαν. δπτων=ἐψηνον.

δπτέω-ω: ψήνω. κρέας δπτδν=κρ. ψητόν.

ὅπωπα : προκ. τοῦ **δράω-ῶ** = ἔχω ἵδει.

ὅπωρινός : φυμινοπωρινός.

ὅπως δχ' **ἀριστα** **γένοιτο** : πῶς θὰ ἥδυνατο τὰ γίνη τὸ πρᾶγμα
(ἢ ὑπόθεσις) ἐξόχως ἀριστα.

ὅπως : πῶς. **ὅπως ἔλθησι** = πῶς νὰ ἔλθῃ, νὰ ἐπιστρέψῃ.

ὅργυια : ὁργια.

ὅρεστροφος : ὁ εἰς τὰ ὄρη τεθραμμένος, ἄγριος.

*Ορέστης : υἱὸς τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἐκδικηθεὶς τὸν φόνον τοῦ
πατρός του διὰ τοῦ φόνου τοῦ Αἴγισθου (1,30).

ὅρμαίνω : σκέπτομαι. ὅρμαίνοντες = ἐν φέσκεπτόμεθα. **ώρμησαν**
= ἐσκέφθησαν.

ὅρμή : ἐκκίνησις (4,32).

ὅρμιζω : προσορμίζω (τὸ πλοῖον).

ὅρνις, ιθος (δ) : πτηνόν. **ὅρνιθες** : πτηνὰ (3,166). — 2) οἱ οἰωνοί, οἱ ἐκ τῶν κινήσεων τῶν πτηνῶν (3,144).

ὅρνυμαι : ἀόρ. ὠρετο, **ῶρτο** = ἐγείρομαι. **ῶρτο** = ἡγέρθη. **ῶρτο πόλιν δ' ὕμεν** = ἐσηκώθη νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν πόλιν. (13,1).
εὑδειν **ῶρνυντο** = ἐσηκώνοντο νὰ ὑπάγουν τὰ κοιμηθοῦν (4,16). **δρώρει** (ὑπερος.) εἶχεν ἐγερθῆ, ἡγέρθη, ἐπῆλθεν.

ὅρνυμι : ἐγείρω. **ῶρσε δ' ἐπὶ** = ἐπῶρσε = ἐκίνησε κατ' αὐτοῦ (1,2).

ὅράων : ὁρῶν.

ὅροθύνω : ἐγείρω.

ὅρός : ὁ τσύρος, τό τυρόγαλον,

ὅρυμαγδός : θόρυβος.

ὅρχαμος : ἀρχηγός.

ὅρχατος : αῆπος πλήρης δένδρων, δενδροστοιχιῶν.

ὅρχηστύς, ύος : χορός.

ὅρχος (δ) : στοῖχος, σειρὰ δένδρων ἢ αλημάτων.

ὅρῶμαι : εἰς γαῖαν **ὅρώμενος** (μέσον) = παρατηρῶν πάντοτε εἰς
τὴν ξηράν (12,58).

ὅρώρει : ὑπερσ. τοῦ **ὅρνυμαι**.

ὅς, ἥ, ὅν : ἔός, ἔή, ἔόν : ἀντ. κτητ. γ' πρ. = ἴδικός του, αλπ. **τὰ δέργα** = τὰ ἴδικά του ἔργα, τὰ ἔργα του (17,156).

ὅς κ' ἔλθοι : ὅστις ἥθελεν ἔλθει, ἀν ἥθελεν ἔλθει κανείς (13,20).

ὅς ρά : ὅστις, ως γνωστόν.

ὅσσα : φήμη, προφητική φωνή, διάδοσις.

ὅσσε : (δυϊκ.) οἱ δύο ὁφθαλμοί.

δσσομαι: βλέπω, προβλέπω, προαισθάνομαι. **δσσοντο δ' δλε-**
θρον=προέβλεπον δὲ δλεθρον (3,137).

δς τις: δστις δήποτε. **δστις τολμήσειεν** (ἐπὶ πλαγ. ἐρωτ. ποῖος θὰ
 εἴχε τὸ θάρρος (17,178).

δ τε: δστις.

δ τε: (οὐδ.) τὸ δποῖον, ώς γνωστόν.

δτε: ἐπειδή. **δτε πρότερος γε πύθοιτο=**ἐπειδὴ θὰ τὴν ἔμαθε
 πρότερος (3,31). **δτε με χρειώ τόσσον ίκοι=**ἄν ήθελε με
 καταλάβει τόσον μεγάλη ἀνάγκη (8,42).

δτι: διότι (11,28).

δτις: δστις - δττι: δστις, δστις δήποτε. **δτις ἐσσι=**δστις δήποτε
 εἰσαι. (12,64). **δττι κεν εἴπω=**δστις ἀν εἴπω, ἀν εἴπω τι.
 'Επὶ πλ. ἐρωτ. **δτις εἴη=**ποῖος ἦτο (13,4).

δτρηρός: ταχύς, πρόθυμος.

δτρύνω: παροτρύνω, παρακινῶ τινα νὰ ὑπάγῃ που, πέμπω.
 νῆσον ἐς **'Ωγυγίην δτρύνομεν=**ἄς στείλωμεν εἰς τὴν νῆ-
 σον Ὁγυγίαν. **τούτῳ δ' δτρυνέει οδδὸν=**εἰς τοῦτον δὲ θὰ
 παρασκευάσῃ τὴν ἀναχώρησιν, τὸ ταξείδι (3,233).

δττεο: γεν.=δτου, οῦτινος δήποτε, τίνος.

δτι εκήδοι=τί τὸν ἐλύπει, τί κακὸν συνέβαινεν εἰς αὐτὸν (17,
 248). **δττι κεν εἴπω=**ίδε δτις.

οὐ γάρ ἔτι: οὐκέτι γάρ (3,63).

οῦδας (τό): ἔδαφος. **πρὸς οὔδεϊ=**εἰς τὸ ἔδαφος, κατὰ γῆς.

οὐδὲ βίηφιν: καὶ ὅχι διὰ τῆς βίας (17,254).

οὐδὸς (δ): κατώφλιον. **ὑπ' οὐδὸν αὐλῆς =** ὑπὸ τὸ κατώφλιον
 τῆς αὐλῆς (14,53).

οὔθαρ-ατος: δ μαστός. **οὔθατα γάρ σφαραγεῦντο=**διότι οἱ μα-
 στοί των ἥσαν σπαργωμένοι (νὰ σκάσουν) πολὺ φουσκωμέ-
 νοι (ἐκ τοῦ πολλοῦ γάλακτος) (17,286).

οὐ κ' ἔλποιτο: δὲν θὰ ἥδυνατο νὰ ἔλπιζῃ.

οὐκί: οὐχί, ὅχι.

ούνεκα: διότι, ἐπειδή, οῦ ἔνεκα (5, 61).

ούπη: εἰς κανὲν μέρος δέν. **ούπη φαίνεται=**εἰς κανὲν μέρος
 δὲν φαίνεται (12, 29).

οὐ ποτε: οὐδέποτε.

οὐ πως: κατ' οὐδένα τρόπον. **ούπως ἔστι**: κατ' οὐδένα τρόπον
 εἴναι δυνατόν.

οὐρανίων, ονος: δ ἐν τῷ οὐρανῷ οἰκῶν, ἐπουρανίος.

οὐδρος: οὐδριος ἄνεμος.

οὐτάξω: κτυπῶ, πληγώνω. ἀπόμφ. **οὐτάμεναι**.

οὔτε: οὔτε τις μάντις ἔών=χωρὶς νὰ εἶμαι κανένας μάντις (2, 107).

οὐτιδανός: τιποτένιος.

Οὗτις: Οὐδεὶς (λογοπαίγνιον Ὁδυσσέως).

οὐ τις: οὐδείς. **οὐ τινα**=οὐδένα. **οὗτις λαῶν**=κανεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων (6, 12).

ὅφελον: ἀδόρ. τοῦ δφέλλω καὶ τίθεται ἐπὶ εὐχῆς ἀνεκτελέστου.

ὅφελον θανέειν=εῖθε νὰ ἀπέθνησκον (10, 31).

ὅφρα: τελ. σύνδ. ἵνα· **ὅφρα οἱ εἴη**=ἵνα ἔχῃ οὗτος (17, 94). **ὅφρα φοροίη**=διὰ νὰ τὸ φέρῃ, νὰ τὸ κρατῇ (17, 166). **ὅφρα ἵδοιμι**=ἵνα ἵδω. Ἐπὶ χρόνου=ἐνόσῳ (2, 138). **ὅφρα ἵκετο**=ἔως ὅτου ἔφθασεν (6, 57).

ὅχ (α): ἔξοχα, ἔξόχως. **ὅχ ἀριστα**=ἔξόχως ἀριστα.

ὅχεομαι: πολέεσσιν **ὅχήσατο κύμασιν**=ἔφερθη ἐπὶ τῶν πολυ- πληθῶν κυμάτων (6, 54).

ὅχθέω: βαρυθυμῶ, λυποῦμαι. **ὅχθήσας**= στενοχωρηθείς, λυπη- θείς, περίλυμπος.

ὅχλιξω: μετακινῶ.

ὅχος: καταφύγιον. **νηῶν ὅχοι**=πλοίων καταφύγια.

ὅψ-ὅπός: φωνή (νοχ). **δπὶ ναλῆ**=μὲ τὴν ὁραίαν της φωνήν (7, 61).

ὅψε: ἀργά, βραδέως. **ὅψε δὲ δὴ**=ἀργὰ δὲ πλέον (15, 22 καὶ 5, 168 καὶ 11, 10).

ὅψον: προσφάγιον, φαγητόν.

Π.

πάγος: πέτρα, βράχος.

πάγχυ: παντελῶς, καθ' διοκληρίαν.

παιπαλόεις, εσσα: πετρώδης.

πάϊς: παῖς, υἱός.

παλάσσομαι: πάλλομαι, κληροῦμαι. **κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγα**=εἰπον νὰ δύνωσι κλῆρον (17, 177).

παλιμπετής, ἔς: πάλιν, ὅπίσω (ἔρχόμενος).

παλίντιτος: μετὰ τοῦ ἔργα· **παλίντιτα ἔργα**=ἐκδίκησις, ἀντα- πόδοσις.

πάλιν χύτο αὐτοῦ: πάλιν ἔφυγεν ἀπ' αὐτοῦ (15, 10).

παλιρρόθιον: (κῦμα) ἐπιστρέφον εἰς τὰ ὅπίσω. **παλιρρόθιον δέ μιν πλῆξεν**=τὸν ἐκτύπησεν δμως ἐπιστρέφον, κατὰ τὴν παλινδρόμησιν αὗτοῦ (12, 49).

Παλλάς: ἡ 'Αθηνᾶ, ὡς παρθένος, κόρη.

παμμέλας: κατάμαυρος. Ταύρους τοιούτους ἔθυον εἰς τὸν Ποσειδῶνα διὰ τὰ κύματα τὰ μυκώμενα ὡς οἱ ταῦροι.

πάμπαν: καθ' ὅλοκληρίαν.

πανάργυρος: ὅλος ἀργυροῦς.

Παναχαιοί: ὅλοι οἱ Ἀχαιοί.

πανδαμάτωρ: ὁ δαμάζων τοὺς πάντας.

πανημέριος: ὁ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ημένων τι.

παννυχίη: ὅλην τὴν νύκτα.

πάντεσσιν: δοτ. πλ. τοῦ πᾶς=πᾶσιν.

πάντῃ: πανταχοῦ, παντοῦ.

παντοῖος: διαφόρων εἰδῶν.

πανυπερτάτη: τελευταία πασῶν τῶν (τότε) Ἑλληνικῶν νήσων.

πανύστατος: πάντων ὕστατος.

πάρο: παρά, πλησίον.

παρα: πλησίον. μετ' αἰτ.=πρὸς τόν.

πάρα: ἀντὶ τοῦ πάρεστιν ἢ πάρεισν. 'Ἐν 6, 16=ὑπάρχουσι παρ', αὐτῷ. 'Ἐν 11, 52 οὐ πάρα=δὲν εἶναι δυνατόν.

παραμίμνων: παραμένων, μένων ἐδῶ.

παρανηνέω: (παρὰ-νηνέω) σωρεύω, παραθέτω.

παρανήχομαι: παραπλέω, κολυμβῶ πλησίον τῆς ξηρᾶς.

παραπλήξ, ηγος: παραλία πλαγίως πληττομένη ὑπὸ τῶν κυμάτων.

παρατίθεμαι: θέτω πλησίον. ἐπὴν δαῦδας παραθεῖτο=ἄφ' οὐ ἥθελε θέσει πλησίον δῆδας (ἴνα βλέπῃ καλῶς).—2) διακινδυνεύω, βάλλω κάτω εἰς κίνδυνον. **σφάς κεφαλὰς παρθέμενοι=άφ'** οὐ ἔβαλαν κάτω τὰς κεφαλὰς των, διεκινδύνευσαν τὴν ζωήν των (3, 217).

παρατίθημι: θέτω πλησίον.

πάρα τοι: σοὶ εἶναι παρόντα, ἔχεις.

παράφημι: παραπείθω, παραπλανῶ διὰ λόγων (ἐπέεσσι) (3, 174).

πάρειμι: εἴ μοι δύναμίς γε παρείη=ἄν εἶχον δύναμιν (3, 62).

παρέξ: παραέξω, ἐκτὸς τῶν θραυσμένων κυμάτων (12, 58).

παρεξέρχομαι: παραβαίνω (νόον Διός) τὴν θέλησιν τοῦ Διός, τὴν ἀπόφασιν (7, 29).

παρήμενος: παρακαθήμενος (παρὰ-ῆμαι).

παρθέμενοι: ἵδε παρατίθεμαι (5, 74).

παρθείω: παραθείω, παραθῶ (τοῦ παρατίθημι) (7, 16).

παρθῆν: παρέθηκεν.

παρίσταμαι: ἵσταμαι πλησίον.

πάροιθε: ἐμπρὸς (εἰς τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ αὐτοῦ κλήματος εἶναι δύμφακες) (14,48). Τοῦτο βλέπομεν εἰς τὰ κλήματα τὰ λεγόμενα ἑπτάκυλα, τὰ δύοια εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸν κλαδίον ἔχουν ώδίμους σταφυλάς, ἀώρους καὶ ἄνθη.

πάρος: πρόν. **πάρος περ**: πρότερον ἀκριβῶς.

πάρ πυρί: πλησίον τοῦ πυρός (15,21).

παριθεῖ: παρατίθησι, παραθέτει (2,97).

παρφάμενος: Μετοχὴ τοῦ **παράφημι**.

πᾶς: ἐν πᾶσιν=ἐνώπιον δλων (3,179).

πασσάμενος: Μετοχ. ἀόρ. τοῦ **πατέομαι**.

πάσαντο: ἀόρ. τοῦ **πατέομαι**.

πάσχετε: ἐπάσχετε.

πάσχω: μέλλ. πείσομαι. **πάσχω πήματα=**ὑποφέρω παθήματα.

ἔνθα δ' ἐπειτα πείσεται=αὐτοῦ δὲ θὰ πάθῃ ἐπειτα (15,63).

πατέομαι: τρώγω. **δείπνου πασσάμενος=**ἀφ' οὗ δειπνήσῃς.

πατήρ: ἐς πατρὸς=εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός της. **πατήρ δ'** ὃς =ῶς πατήρ.

Πάτροκλος: ἐκ Λοκρίδος, ὁ στενὸς φίλος τοῦ Ἀχιλλέως, φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἐκτορος.

πατρώϊος: πατριός.

παύομαι: πανέσθων=ἄς παύσωσιν, ἄς μὴ ἐξακολουθήσωσι τὰ πραττόμενα (3,154).

παῦρος: ὀλίγος.

πειράζω: δοκιμάζω.

πειράομαι: δοκιμάζω. **πειρήσομαι=**θὰ λάβω πεῖραν, θὰ δοκιμάσω (17,20).

πεῖραρ, πείρατος: τὸ πέρας. **ἐπὶ πείρασι γαίης=**εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, εἰς τὴν ἄκραν τοῦ κόσμου (17, 130). **πεῖραρ δῆξύος** (περιφρ.) = δῆξύς, δῆξύος = δυστυχία, ταλαιπωρία, βάσανα.

πεῖρε: ἵδε **πείρω**.

πειρήσομαι: μέλλ. τοῦ **πειράομαι**.

πείρω: περνῶ, διασχίζω, (κέλευθον) δρόμον (θάλασσαν). **ἐπειρον=**ἐπέρνωνων (εἰς τὸν ὅβελόν).

Πεισίστρατος: ὁ νεώτατος τῶν υἱῶν τοῦ Νέστορος.

πείσομαι: μέλλ. τοῦ **πάσχω**.

πελάζω: πλησιάζω.

πέλομαι : ἔπλετο = ἔγινε (12,11), τυγχάνω, είμαι.

πέλω : τυγχάνω, είμι. **πέλει** = ἔστι, είναι. **πέλεν** = ἔγίνετο, ήτο (14,7).

πέλωρ : πελώριος.

πέλωρος : πελώριος.

πέμπω : συνοδεύω, προπέμπω. **Τηλέμαχον δὲ πέμψον** = τὸν δὲ Τηλέμαχ. συνόδευσον (6,25).

πεντάετες : πέντε ἔτη.

πεπαλάχθαι : προ. τοῦ παλάσσομαι.

πεπείρησαι : είμαι ἔμπειρος, πεπειραμένος. **οὐ τι πω πεπείρημαι μύθοισι** = ἀκόιη δὲν ἔχω πεῖραν εἰς ὅμιλίας, δὲν γνωρίζω νὰ ὅμιλῶ.

πέπλος : πᾶν σκέπασμα, κάλυμμα.

πέπνυμαι : ἔχω νοῦν, είμαι φρόνιμος.

πεπνυμένος : συνετός, σοφός, φρόνιμος.

πέπνυσται : προ. τοῦ πυνθάνομαι. **οὐ τι πέπνυσται** = δὲν ἔχει πληροφορηθῆ τίποτε, δὲν ἔχει μάθει (4,30).

πέπων, πέπειρα : ὡς ἐπίθετον ἀνθρώπων καὶ ζῷων = καλὸς, γλυκύς. **κοιὲ πέπον** = καλέ μου κοιέ (17,293).

πέρο : καίπερ. 'Ἐν 6,29 = βέβαια.

περάεσκε : προ. θαμιστ. τοῦ περάω-ῶ.

περάω : περνῶ. **περάαν** = νὰ περάσω. (8,27) **περάασκε** = ἐπέρνα.

πέροθω : πέρσω, ἐπερσα = πορθῶ.

περὶ : περισσῶς (5,95). **πέριξ** (4,10). μετὰ τοῦ **ἐστί** = είναι τις ἀνώτερος (1,66). **περὶ πάντων** = περισσότερον ὅλων (14,31).

περιέχομαι : προφυλάττω, ὑπερασπίζω.

περιέρχομαι : περὶ φρένας ἥλυσθε = ἥλθεν, ἀνέβη εἰς τὴν κεφαλήν του, τὸν ἐκτύπησεν εἰς τὴν κεφαλήν (17,208).

περικαλλῆς : ὠραιότατος, η. **πέρι** κέρδεα = περισσάς πανουργίας.

περικιτίων : γείτων (περί-κιτίω = κιτίω).

περίμετρος : ὑπέρμετρος, ὑπερμεγέθης.

περιναιετάω : κατοικῶ πέριξ.

περιπέλομαι : περιστρέφομαι. **περιπλομένων** ἐνιαυτῶν = ἐν τῇ περιστροφῇ τῶν ἐτῶν, ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου.

περὶ σπειους γλαφυροῦ : πέριξ τοῦ κοίλου σπηλαίου (6,68).

περισχόμεθα : ἀόρ. τοῦ περιέχομαι.

περὶ - ταχύς : ταχύτατος.

- περιτροπέω**: κάμνω γύρους. **πολλὰ περιτροπέοντες**=μετὰ πολλοὺς ἑλιγμούς (17,311).
- περιφαινόμενος** (χῶρος): περιφανής, ὑψηλός.
- περιφράζομαι**: σκέπτομαι προσεκτικῶς, σοβαρῶς.
- περὶ ὅμῳ**: περὶ τὸν ὅμον. **οὗ=τοῦ**.
- πεσσός**: πλ. πεσσοί=λιθάρια, ψῆφοι, δι' ᾧ ἐπαιξον οἱ παλιοὶ παιγνίδιον.
- πέσσω**: ψήνω, ἔτοιμάζω.
- πετάννυμι**: ἀνοίγω, ἀπλώνω. **πέτασ' ἵστια**: ἀνεπέτασεν, ἄνοιξε τὰ παντὰ (9,8). **πετάσας**: ἀπλώσας (2,35).
- πετέσθην**: ἐπέτων (πέτομαι).
- πέτετο**: πρτ. τοῦ **πέτομαι=ἐπέτα**.
- πέτομαι**: πετῶ.
- πέτρη**: πέτρα, βράχος. **πρὸς πέτρησι=εἰς τοὺς βράχους** (12,53.)
- πενθοίατο**: Εὔπτ. τοῦ **πεύθομαι**.
- πεύθομαι**: (ἄλλος τύπος τοῦ πυνθάνομαι)=ἀκούω, μανθάνω, ἔρωτῶ νὰ μάθω.
- πενσόμενος**: Μετοχ. μέλλ. τοῦ **πεύθομαι**.
- πεφιδοίμην**: ἀόρ. τοῦ **φείδομαι=ῆθελον φεισθῆ** (17,127).
- πέφραδε**: ἀόρ. β' τοῦ **φράξω=δήλωσον**, εἰπέ.
- πεφραδέμεν**: ἀπομφ. τοῦ ἀορ. τοῦ **φράξω**.
- πεφύασιν**: πρκ. τοῦ **φύομαι=εἶναι φυτευμέναι, ἔχουσι βλαστήσει** (14,51).
- πεφύκει**: ὑπερ. τοῦ φύομαι=εἶναι φυτευμένα, ἔχουν φυτρώσει.
- πεφυρμένος**: πρκ. τοῦ **φύομαι. πεφυρμένος αἴματι=αἵματόφυρτος** (17, 243).
- πήγνυμι**: καρφώνω, κατασκευάζω πλοιὸν. **πῆξαι=νὰ κατασκευάσῃς, ναυπηγήσῃς**.
- πηγός**: φουσκωμένος, παχύς. **κύματι πηγῷ=ὑπὸ τῶν φουσκωμένων (μεγάλων) κυμάτων** (12, 7).
- Πηλεῖων, ονος**: ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως, Πηλείδης, Ἀχιλλεύς.
- πήληξ, ηκος**: περικεφαλαία, τὸ ὑποκορ. **πηλήκιον**.
- πῆμα**: **πάθημα. πήματα=παθήματα**.
- πῆμα κακοῖο**: (περιφρ.) κακὴ συμφορά.
- Πηνελόπεια**: Πηνελόπη, ἡ μήτηρ τοῦ Τηλεμάχου καὶ σύζυγος τοῦ Ὁδυσσέως.
- Πιερίη**: Πιερία, ἡ περὶ τὸν "Ολυμπὸν χώρα.
- πικρόγαμος**: οὐδὲ γάμος πικρός.

πίναξ: πινάκιον, πιάτον.

πῖνε: ἔπινε (πρτ).

πινυτός: φρόνιμος.

πίσυρες: τέσσαρες.

πίτυς, υος: πεύκη.

πιφαύσκομαι: φανερώνω, ἀναγγέλλω (3, 32).

πίων, πίειρα καὶ πίων: παχύς, εϊα, ύ.—2) πλούσιος.

πλάζομαι: πλάζετο=ἐφέρετο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἐπλανᾶτο (12, 8).
ἀόρ. ἐπλάγχθην. **πλάζω**: πλανῶ, περιπλανῶ. Ἐπὶ πινόν-
των=ζαλίζω, φέρω εἰς ἀναισθησίαν (4, 15).

πλεῖθ': πλεῖτε, πλέετε.

πλήθω: εἴμαι πλήρης, γεμάτος.

Πληιάδες: αἱ Πλειάδες, ἀστερισμὸς (κοινῶς Πούλια). Αὗται
ῆσαν 7, θυγατέρες τοῦ Ἀτλαντος, μεταμορφωθεῖσαι ὑπὸ^{τοῦ} Διός.

πλησίω: δυϊκ. ἀντὶ **πλησίον**=πλησίον ἀλλήλων.

πνείω: πνέω, φυσῶ.

πνοιή: πνοή. **μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο**=μετὰ τῶν πνοῶν τοῦ ἀνέ-
μου, ὡς ὁ ἄνεμος.

πόθι: ποῦ (εἴναι) (2, 75).

ποθί: (τοπ. καὶ χρον.). **αἱ κέ ποθι=**ἄν κάποτε.

ποίη (ἡ): πόα, τὸ πράσινον χόρτον.

ποικιλομήτης: πολυμήχανος, πανοῦργος (ποικίλος-μῆτις).

ποικίλος, η, ον: σκαλιστός, κεντητός, πεποικιλμένος.

ποιμαίνεσκον: πρτ. τοῦ **ποιμαίνω**.

ποῖος: ποῖον **ἔσειπες**=τί λόγος εἴναι αὐτός, τὸν ὅποιον εἴπες;
τί λόγον εἴπες; (3, 85).

πολέες: πολλοί. **πολέες σφέων**: πολλαὶ ἐξ αὐτῶν.

πολέσιν: δοτ. πληθ. τοῦ **πολύς**.

πόλινδε: εἰς τὴν πόλιν.

πολιός, ἥ, ὃν: γαλανόλευκος. ἀλὸς **πολιοῖο θύραξ=**ἔξω τῆς
γαλανολεύκου θαλάσσης (12, 29).

πολλόν: πολύ. **πολλὸν ἀπ' ἡπείροιο**=πολὺ μακρὰν τῆς Ἑηρᾶς
(11, 38).

πολυδεσμος: (πολύς-δεσμὸς) ὁ πολλοὺς δεσμοὺς ἔχων, παλοδε-
μένος, στερεός. **σχεδίη πολύδεσμος=**σχεδία μὲ τοὺς πολ-
λοὺς δεσμούς, μὲ τὰ πολλὰ δεσμάτα (11, 26).

πολυηδής, ἕος: πολυπαθής, πολυβασανισμένος.

πολύλλιστος: πολυπόθητος.

πολύμητις: πολυμήχανος.

πολύμυσθος: πολύλογος, πολυλογᾶς, φλύαρος.

πολύτλας: πολυβασανισμένος.

πολύτρητος: (πολὺ - τρητὸς) πολύτερος (σπόγγος), μὲ πολλὰς τρύπας.

πολύτροπος: ὁ πολλοὺς τρόπους, σκέψεις ἔχων, πολλάκις τρεπόμενος καὶ μεταβαλλόμενος, πολυμήχανος.

πολύφημος: (πολὺς - φήμη) πολυθόρυβος.

πολύφρων: πολὺ φρόνιμος, συνετός, περινούστατος.

πολύχαλης: ὁ πολὺν χαλκὸν ἔχων (οὐρανός) (5, 2). Οἱ παλαιοὶ ἐπίστευον, ὅτι ὁ οὐρανὸς εἶναι θόλος χαλκοῦς. Κατ' ἄλλους τὸ πολύχαλης οὐρανός=αἰώνιος.

πομπεύς: συνοδός. οὗτοι πομπῆς ἐσσονται=οἵτινες θά σε συνοδεύσουν (5, 204).

πομπή (ἡ): ἀποστολή, συνοδεία. οὐδέ τι πομπήν=καὶ ὅχι καθόλου τὴν ἀποστολήν μου (8, 26). πομπὴν διτρύνω=ἐπισπεύδω, ἐπιταχύνω τὴν ἀποστολήν τινος (15, 18). οὔτε θεῶν πομπῆ: οὔτε τῇ συνοδείᾳ θεῶν, οὔτε ὑπὸ θεῶν συνοδευόμενος (6, 32).

Ποντόνοος: αἴρους τοῦ Ἀλκανόου ἐν Σχερίᾳ.

ποντοπορευέμεναι: ἀπόμφ. τοῦ ποντοπορεύω=ποντοπορῶ.

ποντοπορέω: ποντοπορῶ, θαλασσοπορῶ, περνῶ τὸ πέλαγος.

Παρ' Ὁμήρῳ ἀπαντᾷ μόνον τὸ ποντοπορούσης ('Οδ. λ. 11).

πόντος: πέλαγος. εὐρέϊ πόντῳ=εἰς τὸ ἐκτεταμένον πέλαγος (δοτ. τοπική).

πόποι: σχετλ. ἐπιφ.=ποπώ.

παρφύρεος: (ἐπὶ κύματος) τὸ ἀφρούζον κῦμα.

πόρησιν: Υποτ. τοῦ ἔποδον.

Ποσειδάων-ῶν: ὁ θεὸς τῆς θαλάσσης τῆς περιβαλλούσης τὴν γῆν, ὅμινος γαιήσοχος.

ποτή (ἡ): ἡ πτῆσις. αἰθνύη ἐοικνῦα ποτῆ=ὅμοία πρὸς αἰθνιαν κατὰ τὴν πτῆσιν (11, 25).

ποτί: ἡ πρόθ. πρόσ. ποτὶ γαῖῃ: πρὸς τὴν γῆν, κατὰ γῆς (3, 80).

ποτιδέγμενος, οἱ: Μετοχ. τοῦ ποτιδέχομαι=προσδεχόμενος, οἱ=περιμένοντες.

ποτιδέχομαι: προσδέχομαι, περιμένω.

ποτιδόρπιον: πρὸς τὸ δεῖπνον, διὰ τὸ δεῖπνον.

ποτιπτυσσοίμεθα: ίδè προσπιύσσομαι.

ποτιφωνήεις-εντος: ειλ ποτιφωνήεις γένοιο=άν νήθελες ἀποκτήσει φωνὴν ἀνθρωπίνην (17, 302).

πότιμος: θάνατος. δοτινα πότιμον ἐπέσπεν=ποῖον θάνατον εὗρε, μὲ ποῖον θάνατον ἀπέθανε (5, 16).

πότνια: δέσποινα (θηλ. τοῦ πόσις).

πού: κάπου (2, 102. 3, 149). Μετὰ τοῦ δὴ ή καὶ μόνον ἐνίοτε =άν δὲν ἀπατῶμαι (ἐνδοιαστικόν).

πουλύπους, οδος: πολύπους, δικάπους.

πραπίδες: φρένες, νοῦς. ίδυτησι πραπίδεσσιν=μὲ τὸν τεχνικόν του νοῦν (14,15).

πρήθω: φουσκώνω (4, 46).

πρῆξις: ὑπόθεσις ίδιωτική. κατὰ πρῆξιν=δι' ίδιωτικὴν ὑπόθεσιν (5,72), ἐπιχείρησιν.

πρήσσω: πράσσω, κατορθώνω τι. πρῆξαντα=ἀφ' οὖ κατορθώσω, ἐπιτύχω (5,60).

Πρίαμος: ὁ βασιλεὺς τῶν Τρώων ἐπὶ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, πατὴρ τοῦ Ἐκτορος, Πάριδος κλπ.

προβάλεσσε: ἀόρ. θαμιστ. τοῦ προβάλλω=άντι παρατ. προέβαλλεν, ἔρωπτεν ἐμπρὸς εἰς τὸν βιρέαν.

πρόβασις: τὰ πρόβατα καὶ πᾶσα κινητὴ περιουσία (3, 75).

προβλής, ητος: ἀκτὴ προβάλλουσα εἰς τὴν θάλασσαν.

προγενέστερος: πρεσβύτερος.

πρόγονοι: (ἐπὶ ζῷων) τὰ πρώτα.

προέημε: ἀόρ. τοῦ προΐημι.

προέχομαι: ἔχω τι ἐμπρός μου.

προόνυμον: ὁ πρὸ τῆς θύρας τόπος.

προῖημι: πέμπω, στέλλω ἐμπρός, ἀφήνω. προέημεν=ἔστειλεν.

προέημεν ἀῆναι: τὸν ἀφῆκε νὰ πνέῃ (5, 183). ἀγγελίας προϊεῖσα=στέλλουσα, λέγουσα εἰδήσεις. πηδάλιον δ' ἐκ χειρὸς προέημε=τὸ δὲ πηδάλιον ἀφῆκεν ἐκ τῶν χειρῶν του, ἔξεφυγεν ἐκ τῶν χειρῶν του (11, 4).

προπάροιθεν: ἔμπροσθεν.

προσαγορεύω: ἀόρ. προσέφην=λέγω πρός τινα.

προσαυδάω-ῶ: λέγω πρός τινα. μὲν προσηύδα=ἔλεγε πρὸς αὐτὸν (πρὸς αὐτὴν) ἐν 2,27 τὴν Ἀθηνᾶν.

προσέφη: ίδè προσαγορεύω.

πρόσθεν: πρότερον.

πρὸς κίνοντα: πλησίον κίνονος.

προσπτύξομαι: Ὅποτε. ἀντὶ **προσπτύξωμαι**. ἵδε **προσπτύσομαι**.

προσπτύσσομαι: ἐναγκαλίζομαι, χαιρετίζω τινὰ φιλοφρόνως.—

2) θερμῶς παρακαλῶ, προσκολλῶμαι εἴς τινα παρακαλῶν (μύθῳ).

προτέρω: περαιτέρω. **ἐπεο** **προτέρω**=ἀκολούθει περαιτέρω, πρὸς τὰ ἔμπρός.

προτί: πρός. **προτὶ δν μυθήσατο θυμόν=εἰπε καθ'** ἔαυτόν.

πρότιθεν: προτίθεσαν (πρτ. τοῦ προτίθημι).

προτίθημι: θέτω ἔμπροσθέν τινος (τραπέζας, σίτον κλ.)

προτιόσσεο: Προστ. τοῦ **προτιόσσομαι**.

προτιόσσετο: πρτ. τοῦ **προτιόσσομαι**.

προτιόσσομαι: προσβλέπω, κυρτάζω. **μηδὲ προτιόσσεο=μήτε κύτταζε** (13,18). **πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ'** ὅλεθρον=πολλάκις δὲ ἡ καρδιά του εἶδε (μὲ τὰ μάτῃα της) τὸν ὅλεθρον (12,8).

πρότονοι: τὰ σχοινία, δι' ὧν ἐδένετο ὁ ἴστος ἀπὸ τῆς κορυφῆς πρὸς τὴν πρῷραν τοῦ πλοίου πρὸς στερέωσιν καὶ ἵνα καταβιβάζηται καὶ ἀναβιβάζηται ὀλίγον κατ' ὀλίγον χωρὶς νὰ πίπτῃ ἀποτόμως.

προύχοντο: ἵδε **προέχομαι**.

πρόφρασσα: ύηλ. τοῦ **πρόφρων=πρόθυμος**.

πρόφρων: πρόθυμος.

προχοαί: αἱ ἐκβολαὶ τοῦ ποταμοῦ.

πρόχοντος: κανάτα.

πρυμνήσια: τὰ σχοινία τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου, δι' ὧν προσδένεται εἰς τὴν ἔηράν, πρυμάτσες.

πρυμνός, ἡ, ὃν: ὁ ἄκρος, α, ον. **νηὶ ἔνι πρυμνῇ = εἰς τὴν πρύμναν τοῦ πλοίου** (ἥτις εἶναι ἄκρα) (4, 36).

πρῶτα: μίαν φορὰν (5, 188).—2) τὸ πρῶτον, πρώτην φοράν.

πρώτιστα: πρῶτα πρῶτα.

πτερόεις, εν: πτερωτός.

πτολίεθρον τό: πόλις.

πτόλις: πόλις.

πύθηαι: ἵδε **πυνθάνομαι**.

πύθομαι: σήπομαι.

πυντινά: πανοῦργα, σοφά, συνετά.

πυκνός: πυκνός· (ἐπὶ λόγου) φρόνιμος· (ἐπὶ δόμου) στερεός.

πυκνῶς: φρονίμως. **πυκνῶς ὑποθήσομαι**=θά σοι δώσω μίαν φρόνιμον συμβουλήν.

Πύλος: ἡ πατρὶς τοῦ Νέστορος. Ἐκ τοῦ Ὁμήρου συμπεραίνομεν, ὅτι αὕτη ἔκειτο πιθανῶς πρὸς νότον τοῦ Ἀλφειοῦ, παρὰ τὸ σημερινὸν χωρίον τῆς Τριφυλίας, τὸ δποῖον λέγεται Κακόβατος, εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς παραλίας (Λεξ. Ὁμηρος Π. Λορεντζάτου).

πύματος: τελευταῖος, ἔσχατος.

πυνθάνομαι: μέλλ. πεύσομαι=ἔρωτῶν καὶ μάθω, πληροφοροῦμαι. **πεύσεται ἀγγελιάων**=θὰ πληροφορηται, θὰ μανθάνῃ εἰδήσεις (3, 235). **ὅφρα πύθηαι πατρὸς**=ἴνα ἔρωτήσῃς (καὶ μάθῃς) περὶ τοῦ πατρός σου (5, 15).

πυρακτέω - ὄ: πυρώνω, ἔως νὰ κοκκινήσῃ τι, πυρακτώνω.

πυρηφόρος, ον: σιτοφόρος, ον (πυροὺς - φέρω).

πυριήης, εος: (πῦρ - ἄκος) ὁ πυρακτωμένος εἰς τὸ ἄκρον.

πυροί: τὰ σιτηρά.

πώ: ἀκόμη.

πωλέομαι: περιφέρομαι, συχνάζω (θαμιστ. τοῦ πέλομαι), συναναστρέφομαι, φοιτῶ.

πωλεύμενοι: μετοχ. τοῦ πωλέομαι.

πῶμα: βιούλωμα, σκέπασμα.

P.

'P': ἄρα· ὡς γνωστόν (1, 30).

ὅσαίομαι: κυρίως σημαίνει συντρίβω, φθείρω. **ὅσαίοιτο**=θὰ ἐσκορπίζετο συντριψθεμένου τοῦ κρανίου (17, 305).

ὅσπτω: μηχανῶμαι.

ὅστι (α): ἐπίρρο. εὔκολα, εὐκόλως.

ὅσξω: κάμνω. **ὅσξοι**=ἡθελε πράττει. **ἰερὰ ὅσξω**=προσφέρω θυσίαν, θύω.

ὅσγμιν, ἵνος: αἰγιαλός.

'Ρηξήνωρ: ὁ πατὴρ τῆς βασιλίσσης τῶν Φαιάκων.

ὅγιέω - ὄ: τρομάζω. **ὅγιησεν δέ . . δῖος** Ὁδυσσεὺς=ἐτρόμαξε δὲ ὁ θεῖος Ὁδυσσεύς (8, 24).

ὅινοι: τεμάχια τοῦ δέρματος (κρέατος) (12, 54).

ὅινόν: νέφος, ὃς ὅτε **ὅινδν**=ώς νέφος.

ὅινός: δέρμα.

ὅιον: κορυφὴ (ὄρους), ἀκρώρεια.

ρόδοδάκτυλος: ἐπίθετον τῆς Ἡοῦς ἔνεκα τῶν ὁδίνων ἀκτίνων τοῦ πρωΐνοῦ φωτός.

ρόή: τὸ ὁρεῦμα.

ρόθιον: ὁρμητικόν, παφλάζον, ὁρχθοῦν.

ροιά: ὁδιδιά.

ροῖξος (δ, ἥ): συριγμός.

ρόδος: ὁροῦς, ὁρεῦμα (θαλάσσης, ποταμοῦ κλπ).

ροχθέω-ῶ: παφλάζω, ἀφρίζω.

ρύνομαι: ἐρρυσάμην (ἀόρ.)=σφέζω, ἔσωσα.

Σ.

Σάμη: μία τῶν νήσων τοῦ βασιλείου τῶν Κεφαλλήνων.

σαόω: 'Ἐν 17, 276 σώοντες=σαόντες=σκεπάζοντες.

σάφα: σαφῶς. **σάφα εἰδώς**: πολὺ ἔμπειρος.

σβέννυμαι: (ἐπὶ ἀνέμου) παύω, κοπάζω. **ἔσβη**=ἔσβησεν, ἔπαυσεν.

σέβας: θαυμασμός. **σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα**=θαυμασμός με κατέχει, δταν σε παρατηρῶ (5, 123).

σείω: τινάσσω. **σεῖον**: ἔσειον, ἐτίνασσον.

σέο: σοῦ.

σεύομαι: κινοῦμαι ὁρμητικῶς, τρέχω. **σεύατ'** ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα= ἔτρεχεν ἔπειτα ἐπάνω εἰς τὰ κύματα (6,56).

σηκδός (δ): μάνδρα, τόπος περίφρακτος.

σῆσι: σαῖς. ἵδε **σός**.

σιγαλόεις, δεντος: ποικίλος, στιλπνὸς, μεγαλοπρεπής.

σιδήρεος: σιδηροῦς, σκληρός.

σίζω: τσιτσιρίζω.

σῖτος: ἄρτος (2,52).

σκαφίς, ιδος: μικρὰ σκάφη, σκαφίδι (χρήσιμον εἰς ἀρμεγμα).

σκέδασις: σκορπισμὸς, διάλυσις, διασκόρπισις.

σκέπας: μέρος σκεπανὸν, ὑπήνεμον, δὲν προσεβάλλετο ὑπὸ τοῦ ἀνέμου (12,62).

σκηπτοῦχος: σκῆπτρον ἔχων.

σκιάομαι-ῶμαι: σκιάζομαι.

σκιδναμαι: διασκορπίζομαι (ἐπὶ κρήνης). **σκιδναται**=τὸ ὕδωρ αὐτῆς ὁρεῖ, διανέμεται.

σκιδεις, εντος: σκιερός, δασώδης.

σκόλιψ: πάσσαλος, παλούκι.

σκύλαξ, ακος : σκυλάκι.

σκώψ : είδος γλαυκός.

σμερδαλέον : τρομερά.

Σόλυμοι : ἔθνος, τῆς Λυκίας ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

σός σή σόν : ἐν φρεσὶ σῆσι=εἰς τὰς φρένας σου.

σπειρον : σάβανον, τὸ ἴστιον τοῦ πλοίου, πανί.

σπένδεσκον : πρτ. τοῦ **σπένδω**=ἔσπενδον, ἔχαμνον σπονδάς.

σπένδω=κάμνω σπονδήν. **ἐπὴν σπεισης**=ὅταν κάμης σπονδήν.

σπεισαι=νὰ κάμῃ σπονδήν. Ἡ σπονδὴ ἥτο χοὴ οἴνου ἐκ τοῦ ποτηρίου κατὰ γῆς. Ἡτο ἡ πρώτη πρᾶξις τῶν παλαιῶν εἰς οἶανδήποτε ἐνέργειαν, ὡς παρ' ἡμῖν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ.

σπέος : σπήλαιον.

σπεύδω πονεύμενος : τελειώνω μετὰ σπουδῆς. **σπεῦσε πονησάμενος**=μετὰ σπουδῆς (βιαστικά) ἐτελείωσεν (17,96).

σπῆος : σπέος.

σπιλάς, ἀδος : πέτρα, βράχος τῆς ἀκτῆς.

σπλάγχνα : τὰ ἐντόσθια τοῦ ζῴου. Ταῦτα ἐτρώγοντο πρῶτα καὶ τὴν θυσίαν ψηνόμενα, ὡς τὸ κοκορέτσι σήμερον.

σποδιή : σποδός, στάκτη.

σποδός : τέφρα, στάκτη. **ὑπὸ σποδοῦ ἥλασσα**=ἔχωσα ὑποκάτω πολλῆς στάκτης (17,221).

σταθμόν δε : εἰς τὴν μάνδραν.

σταθμός: ἡ μάνδρα.— 2) ἡ παραστὰς (τὰ πλάγια) τῆς θύρας, δεξιὰ καὶ αριστερά.

στεινομαι : στενοχωροῦμαι, βαρύνομαι.— 2) εἶμαι στενός ἐκ τοῦ πλήθους τινός, πλήρης.

στείρη : ἡ τρόπις (καρῆνα) τοῦ πλοίου. **ἀμφὶ στείρη**=πέριξ τῆς τρόπιδος (4,47).

στείχω : βαδίζω.

στέλλω : (ἐπὶ ἴστιων) μαζεύω.

στεναχιζω : κλαίω, ἀναστενάζω.

στενάχω : στενάζω.

στῆ : ἔστη. ἵδε **ἴσταμαι**.

στήσαντο : ἔστησαν.

στιβαρός : (στείβω) στερεός, δυνατός.

στίβη : πάχνη, παγωνιά.

στιξ : ἄχρηστος δόνομαστικὴ τοῦ **στίχεις** (αἵ)=στίχοι, στοῖχοι, σειραί, τάξεις, στίφη.

στοναχή: στεναγμός.

στορέννυμι: στρώνω. θεὸς ἐστόρεσε πόντον=οἱ θεὸς ἐγαλή-
νευσε τὸ πέλαγος, ἔκαμε γαλήνην.

στρέφομαι: στρεφθείς=τυλιχθείς.

στρωφάω-ῶ: στρέφω. **ἡλάκατα** στρωφῶσιν=κλώθουν μαλλί
(14, 28).

στυγερός: μισητός, φοβερός, ἀποτρόπαιος.

Στύξ: ποταμὸς τοῦ Ἄδου, εἰς τὸ ὄντωρ τοῦ διποίου ὠροποίεοντο οἱ
θεοί. Ἡ Στύξ πράγματι εἶναι ποτάμιον ἐν Πελοποννήσῳ
πλησίον τῆς ἀρχαίας Νονάκριδος ἐν Αρκαδίᾳ, κατακρη-
μνιζόμενον ἀπὸ πέτρας τινὸς μελανῆς ὡς καταρράκτης
ἀγριώτατος καὶ βυθιζόμενον εἰς καταβόθραν, ἥτις ἐθεω-
ρήθη ὡς εἰς Ἄδου κάθοδος. Ἐκ τούτου προῆλθεν ὁ
μῦθος.

συνάγω: συνάζω, συναθροίζω.

συναράσσομαι: σὺν δ' ὅστε ἀράχθη=καὶ ἥθελον συντριβῇ τὰ
κόκκαλά του (12, 45).

συνεέργω: συνδέω, δένω μαζί.

σύντρεις: ἀνὰ τρεῖς, τρεῖς τρεῖς μαζί.

σφαραγέομαι-εῦμαι: τρίζω. **σφαραγεῦντο δέ οἱ δίζαι=**ἐτρι-
ζον (ἐτσιτσίζον) δὲ αἱ δίζαι αὐτοῦ (τοῦ διφθαλμοῦ)
(17, 236).

σφέτερος, α, ον: ἵδικός των. **ἔπι σφέτερα=**εἰς τὰ ἵδικά των
(κτήματα) (2, 179).

σφῆσιν: δοτ. πλ. τοῦ θηλ. τοῦ **σφὸς=**σφετέραις.

σφί: ἀντὶ **σφίσιν=**αὐτοῖς. **παρὰ δέ σφι=**πλησίον δ' αὐτῶν.

σφίσιν: αὐτοῖς, εἰς αὐτούς.

σφός, ἡ, όν: σφέτερος, α, ον=ἵδικός των κλπ. **σφᾶς κεφαλὰς=**
τὰς κεφαλάς των, τὴν ζωήν των (3, 217).

σχεδόν: πλησίον.

σχέσθε: Προστ. τοῦ **ἴσχομαι=**παύσατε.

σχέτλιος: σκληρός, ἀδυσώπητος (ἐπὶ θεοῦ), **σχέτλια ἔργα=**
σκληρὰ ἔργα (17, 141).

σχοῖνος: βιονδιλά.

σφῖξω: **σφῖξω=**θέλων νὰ διατηρήσῃ (12, 109).

σῶς: ἀσφαλής, ἀφευκτος. **νῦν μοι σῶς αἰπὺς δλεθρος=**τώρα
εἶναι ἀφευκτος ἢ καταστροφή μου (10, 28).

Τ.

Τά: ἄ, τὰ ὅποια, ταῦτα. **τὰ μὲν νοέω**=ταῦτα πράγματι φρονῶ (8, 41).

τὰ δέ: ταῦτα δέ, αὐτὰ δὲ (3, 58).

τάλαντον: μονάς βάρους τῶν δημητρίων κρόνων ἀγνωστος.

ταλαπεῖρος: ταλαιπωρος, πολυπαθής, βασανισμένος.

τάλαρος (δ): κάλαθος, τυροβόλιον.

ταλασίφρων: (ταλάω-φρήν) καρτερόψυχος, καρτερικός.

τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι: ταῦτα πράγματι φρονῶ καὶ θὰ φρονῶ (8, 41).

ταμίη: ἡ οἰκονόμος τῆς οἰκίας.

τὰ μῆλα: ταῦτα τὰ πρόβατα (τὰ ὅποια ἔσωσαν τὸν Ὁδυσσέα καὶ τοὺς συντρόφους του) (17, 310).

ταναῦποντος, οδος: ὁ τανύων τοὺς πόδας, ὁ ταναούς (μακρούς) πόδας ἔχων, μακρόποντος, μακροσκελής.

τανηλεγής, έος: λίαν ἀλγεινός.

τανύγλωσσος: μακρόγλωσσος.

τανύομαι: ἔξαπλώνομαι, τεντώνομαι. **τανυσσάμενος=ἔξαπλωθείς, τεντωθείς** (17, 144).

τανυστερος: ὁ τανύων, τεντώνων τὰ πτερά του.

τανύω: τεντώνω, ἐκτείνω, ἔξαπλώνω.

ταρβέω-ῶ: φοβοῦμαι, δειλιῶ.

τάρπησαν: ἀόρ. τοῦ **τέρπομαι**.

ταρσὸς (δ): τὸ τυροβόλιον.

τά τε: τὰ ὅποια ὡς γνωστόν.

Τάφιοι: οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Τάφου, ΝΑ τῆς Λευκάδος.

ταφήιον (τό): σάβανον.

τάχα: ταχέως. **τάχ' ἄν ποτε=γρήγορα** καμμίαν φοράν.

τάων: γεν. πλ.=τῶν=τούτων.

τεθῆλει: ἵδε **θάλλω**.

τεθνηώς: πρκ. τοῦ **θνήσκω**.

τείρομαι: βασανίζομαι. **τειρόμενός περ=καίπερ** βασανίζομενος (11, 12).

τέκος: τέκνον. **σοῖσι τέκεσσαι=χάριν** τῶν τέκνων σου (3, 163).

τελέθω: εῖμαι.

τελέομαι οῦμαι: ἐκτελοῦμαι, γίνομαι. **τελέεσθαι διω=νομίζω**, διτι θὰ ἐκτελεσθῇ, θὰ γίνῃ.

τελευτή : τέλος.

τελευτῆσαι : ἀόρ. τοῦ **τελευτάω** : νὰ φέρῃς εἰς τέλος (καλόν) (5,56).

τελευτάω-ῶ : φέρω εἰς τέλος (καλόν).

τελέω-ῶ : ἔνεστ. καὶ μέλλ.=ἐκτελῶ, θὰ ἐκτελέσω. **τελέει**=θὰ ἐκτελέσῃ (3,236).

τέλος : ἀπόλαυσις (16,5).

τέλος θανάτου : (περιφρ.) δὲ θάνατος.

Τεμέση (ἥ) : πόλις Κύπρου.

τέμνω : (πέλαγος)=διασχίζω (τὸ πέλαγος).

Τένεδος : ἡ πρὸ τοῦ Ἑλλησπόντου μικρὰ νῆσος.

τεός, ἡ, σύ : (tuis) ἴδιος σου αὐτ. σός, σή, σόν.

τέρην, τέρεινα, τέρεν : τρυφερός. **τέρεν ἄνθος**=τρυφερός βλαστός.

τερπικέραυνος : δὲ ἐπὶ τοῖς κεραυνοῖς τερπόμενος, εὐχαριστούμενος.

τέρπομαι : εὐχαριστοῦμαι, διασκεδάζω, εὐφραίνομαι. **ἐπεὶ τάρπησαν ἔδωλῆς**=ἄφ' οὗ ηὑφράνθησαν ἐκ τοῦ φαγητοῦ, ἄφ' οὗ ἔφαγον (5,70). **τερψθείη**=ῆθελε τερψθῆ, ἦθελεν αἰσθανθῆ μεγάλην εὐχαρίστησιν (6,74).

τέρπω : θυμόν=διασκεδάζω.

τέρσομαι : στεγνώνω. **δακρυόφιν τέρσοντο**=ἐστέγνωνον ἀπὸ τὰ δάκρυα (8,5).

τέρσομαι : ἔηραίνομαι, στεγνώνω. **τέρσετο ἥελίῳ**=ἔηραίνεται ὑπὸ τοῦ ἥλιου (14,47).

τέρσοντο : ἐτέρσοντο. **ἴδε τέρσομαι**.

τετάνυστο : ὑπρ. τοῦ **τανύομαι** = ἡτο ἐξηπλωμένη (6,68).

τετεύχαται : **ἴδε τεύχω**.

τετίημαι : εἶμαι λυπημένος, περίλυπος.

τετιημένος : Μετοχὴ τοῦ **τετίημαι**=λυπημένος.

τετληώς, δτος : καρτερικός.

τέτμεν : ἐτετμεν=ἐπέτυχεν, εὗρεν.

τετράγυνος : (τέσσαρα-γύνες) τετράπλεθρος, τεσσάρων στρεμμάτων ἢ σπορειῶν.

τετράκυνος : τετράτροχον ἀμάξιον.

τέτρατον : τέταρτον.

τετυγμένα : καλοκαμωμένα.

τεῦ : τοῦ=τίνος.

τεύχομαι : εἶμαι. **ἴτετυκτο**=ἡτο.

τεύχω: κάμνω, κατασκευάζω. **γάμον τεύξουσι**=θὰ κάμωσι, θὰ τελέσωσι (οἵ γονεῖς) τὸν γάμον της (3,181).

τεχνάω: φιλοτεχνῶ.

τεχνῆσαι=νὰ φιλοτεχνήσωσιν ὕφασμα (ίστὸν) (14,33).

τεχνηέντως: μὲ τέχνην, τεχνικῶς.

τί: διατί;

τῆ: κατά τινας Προστ. ἀρχαιοτάτη, (διότι φέρεται καὶ πληθ. **τῆτε**) καταντήσασα εἰς μόριον παρακελ. ἵσον πρὸς τὸ παρ' ἡμῖν νά ! λάβε ! πᾶς ! Κατ' ἄλλους εἶναι ἀπλοῦν μόριον προτρεπτικόν = νά !

τῇ δή: αὐτοῦ πλέον (12,61).

τήκομαι: βασανίζομαι, λειώνω.

τῆλε: μακράν.

τηλεθόων, τηλεθόωσα: θάλλων, θάλλουσα. **δένδρα τηλεθόων** = δένδρα θαλερὰ, καταπράσινα (14,37). **τηλεθόωσαι** = θαλεραὶ, ἄκμαῖαι.

τηλεκλυτός: ἔξακουστός (1,30).

Τηλέμαχος: ὁ υἱὸς τοῦ Ὀδυσσέως.

τηλόθεν: μακρόθεν. **μάλα τηλόθεν**=ἀπὸ πολὺ μακράν.

τηλόθι: μακράν.

τηλοῦ: μακράν.

τὴν ἀντίον ηὔδα: πρὸς αὐτὴν ἀπήντα.

τῆς ἔπι: ἐφ' αἷς=ἔπι τῶν δποίων (17,274).

τῆσιν τε: εἰς ἓς ὡς γνωστόν.

τι: (ἀόρ.) καθόλου. **οὐ τι κατατείνει**=καθόλου δὲν φονεύει (1, 74).

τιθημι: προξενῶ. **τιθημι δρυμαγδὸν**=προξενῶ κρότον.—2) κάμνω. **τῶν μὲν σκέδασιν θείη**=τούτων μὲν ἥθελε κάμει σκορπισμόν, τούτους μὲν ἥθελε διασκορπίσει.

τιθεμαι: ἀόρ. ἔθεμην. **θέτο**=ἔθεσε. **τιθεμαι ἀγορὴν**=συγκαλῶ ἀγοράν, συνέλευσιν. **ἀγορὴν θέμενος**=συγκαλέσας συνέλευσιν (17, 17).

Τιθωνός: υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Τροίας Λαομέδοντος, ὁραιότατος, ὃν διὰ τὸ κάλλος ἔλαβε σύζυγον ἡ Ἡώς.

τιμή: ἡ βασιλεία (2, 22).

τινάσσομαι: **τιναξάσθην πτερὰ πολλὰ**=τινάξαντες ἐμάδησαν πολλὰ πτερά των (3, 136).

τίνομαι: ἔκδικοῦμαι.

τι πάθω: τί νὰ κάμω ; (12, 84).

τιπιε: (τίποτε), τί ἄρα γε=διατί ἄρα γε ;

τισις: πληρωμή, ἀποζημίωσις, ἐκδίκησις.

τιταινομαι: τεντώνομαι. **τιταινομένῳ πτερούγεσσιν**=τεντωνόμενοι διὰ τῶν πτερούγων, ἐντείνοντες τὰς δυνάμεις τῶν πτερούγων των (3, 134).

τλαιην κεν: ἥθελον ὑποφέρει.

τλῆναι: (ὅ. Ἑλλαιπὲς)=τολμῆσαι. **οὐδέ τις ἔτλη**=καὶ κανεὶς δὲν ἔτολμησε (3, 82).

τλήσομαι: θὰ ὑποφέρω.

τοί: οὖ, οἵ ὅποιοι.

τοῖ: δοτ. τῆς πρ. ἀντ. β' πρ.=σοί. **τοὶ οἴδεν**=σοῦ γνωρίζει (3, 88).

τοῖ: τοῖα=τοιαῦτα.

τοι γάρ: λοιπόν, τὸ λοιπόν.

τοὶ δέ: οἵ δέ, ἐκεῖνοι δὲ (3, 8. 5, 5).

τοῖον: τόσον (5, 231). **θαμά τοῖον**=όσον συχνά, πολὺ συχνά.

— 2) οὕτως, ἔτσι δέ. **σιγῇ τοῖον**=τόσον σιωπηλῶς (13, 17).

τοῖος: τοιοῦτος.

τοῖσδεσσιν: τοῖς δέ. **ἐν ὑμῖν τοῖσδεσσιν**=μεταξὺ ὑμῶν ἔδῶ (3, 47).

τοῖσιν: καθ' ᾧν.

τοὶ τε: οἵτινες ὡς γνωστόν.

τοκεύς, ἥσος: γονεύς. **τοκῆες**=οἵ γονεῖς.

τολυπεύω: ἐπεὶ πόλεμον **τολύπευσεν**=ἄφ' οὐ ἔτελείωσε τὸν πόλεμον (2, 143).

τὸ μέν: ἄφ' ἐνὸς μέν. **τὸ δὲ**=ἄφ' ἐτέρου δέ (3, 46).

τὸ μέν: τοῦτο μέν.

τόν: ὅν. **τὸν προσέειπε**=πρὸς τὸν ἔειπε=πρὸς αὐτὸν εἶπε. **τὸν χῶρον**=εἰς αὐτὸν τὸν τόπον (17, 27).

τοῦ: τούτου (3, 17, 17, 58).

τοὺς ἄν κε καὶ ἥθελον αὐτὸς ἐλέσθαι: οὓς ἄν καὶ αὐτὸς ἄν ἥθελον ἐλέσθαι=ἐκεῖνοι, τοὺς ὅποίους καὶ ἐγὼ (ὅ ίδιος) θὰ ἥθελον ἐκλέξει (17, 180).

τούς δ' αὗτε: ἄλλους δὲ πάλιν (6, 48).

τοῦ μ' ἐκ: ἐξ αὐτοῦ.

τούνεκα: (τοῦ - ἐνεκα) διὰ τοῦτο, τούτου ἐνεκα (5, 50).

τόφρα: τότε, κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον, ἐπὶ τοσοῦτον.

τροπέω: πατῶ εἰς τὸν ληνὸν (εἰς τὸ πατητήρι).

τροφέμεν: ἵδε τρέφομαι.

τρέπομαι: στρέφομαι, μεταβάλλομαι, γυρίζω. **ἀπὸ νόσφι τραπέ-σθαι**=νὰ στραφῆς πρὸς τὰ ὅπιστα καὶ νὰ ἀπομακρυνθῆς (11, 38). **τετραμμέναι**=έστραμμέναι.

τρέφομαι: αὐξάνω. **γενέσθαι τε τραφέμεν** τε=δτι ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη (5,28).

τρέψω: (γάλα) πήξω γάλα, κατασκευάζω τυρὸν ἢ ὅξυγαλα.

τρέχω: περιφέρομαι ταχέως (17,232).

τρηχύς: τραχύς, ἀνώμαλος, πετρώδης (ἢ Ἰθάκη) (16,27).

τριταινα: καμάκιον ἔχον τρεῖς αἰχμάς. "Οπλον τοῦ Ποειδῶνος καὶ ἐν γένει τῶν ναυτικῶν.

τρίετες: ἐπίδρ. ἐπὶ 3 ἔτη.

τρύπανον: τρυπάνιον.

τρυπᾶ: ἀντὶ τρυπάοι=ἡθελε τρυπᾶ (13,230).

τρύχομαι: βασανίζομαι.

τρύχω: φθείρω.

Τυδεῖδεω: γεν. τοῦ **Τυδεῖδης**=τοῦ νοῦ τοῦ **Τυδέως**.

Τυδεύς: νῖδος Οἰνέως τοῦ βασιλέως τῆς ἐν Αἴτωλίᾳ Καλυδῶνος καὶ πατὴρ τοῦ Διομήδους. Φυγὼν διὰ φόνον εἰς Ἀργος ἐνυμφεύθη τὴν κόρην τοῦ ἐκεῖ βασιλέως Ἀδράστου Δηιπύλην. Ἐφονεύθη μετασχὼν τῆς ἐπὶ Θήβας στρατείας τῶν ἑπτά.

τύμβος: τάφος ἔχων ἄνωθεν σωρὸν χώματος πολλοῦ, δίκην λόφου.

τῷ: (ἐπίδρ. χρ.) τότε. (10, 34) **τῷ καὶ λαχον κτερέων**=τότε (ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει) ἡθελον τύχει τῶν ἐπιταφίων τιμῶν. Ἐν 9, 11 **τῷ κατ'. Ἐν 1, 144 **τῷ**=τότε. Ὁμοίως ἐν 17, 304.**

τῷ: αἰτιολογ. τούτου ἔνεκα, διὰ τοῦτο.

τῷ: ὃ, δι' οὗ. **τῷ ἔντι**=ἐν ὃ.

τῷ: (δυϊκ.) οὗτοι δὲ οἵ δύο.

τῷ δὲ ἐτέρῳ: οἵ δὲ ἄλλοι δύο (17, 276).

τῶν ἀνδρῶν: τούτων τῶν ἀνδρῶν (3, 51).

τῶν μὲν: τούτων μέν.

V.

ὑβρίζω: φέρομαι ὕβριστικῶς. **ώς ύβριζοντες**=ώς ἂν νὰ φέρωνται ὕβριστικῶς.

ὑγρός, ἥ, ὄν: ὑγρὰ κέλεθρα=ὑγρὰ ὄδός, ἥ θάλασσα, τὴν θάλασσαν (17, 98). ὑγρή: ἥ θάλασσα (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ γαῖα=ἥ ξηρά).

ὑγρόν: ἐπίρρο. ὑγρῶς. **ὑγρὸν δέντων**=τῶν μετὰ ὑγρασίας (μαλακῶς) πνεόντων (15, 97).

ὑδρεύομαι: λαμβάνω ὕδωρ.

ὑῖες: υἱοί. **υῖας Ἀχαιῶν**=τοὺς Ἀχαιούς, οἱ Ἀχαιοί.

ὑλη: δάσος, δένδρα.

ὑλήιεις, εσσα: δασώδης.

ὑμός, ἡ, ὅν: ὑμέτερος, α, ον.

ὑπ' ἀρνειοῦ: ὑποκάτω τοῦ κριοῦ (17, 309).

ὑπάλυξε: ἀόρ. τοῦ **ὑπαλύσκω**.

ὑπαλύσκω: ὑπεκφεύγω. **ὑπάλυξεν**=ὑπεξέφυγεν.

ὕπατος: ὑπέρτατος, ὑψιστος (ὑπέρ).

ὑπέδεκτο: ἀόρ. β' τοῦ **ὑποδέχομαι**=ὑπεσκέθη (ὅτι θὰ δώσῃ).

ὑπερ: ὑπέρ, ὑπεράνω. **ὑπερ ἄλλα**=ὑπεράνω τῆς θαλάσσης (5, 73).

ὑπεκφέρω: (ἀμετάβ.) τρέχω (5, 231).

ὑπεκφεύγω: δλίγον κατ' δλίγον ἐκφεύγω, σώζομαι ἀπό τινος κακοῦ (5, 175).

ὑπένερθε: ὑποκάτω, νοτίως.

ὑπέρ: ἐβήσατο : ὑπερέβη, ἐπέρασεν.

ὑπερθεν: ὑπεράνω.

ὑπερθύριον: τὸ ὑπέρθυρον, τὸ ἀνώφλιον τῆς θύρας.

Ὑπερίων, ονος: (ὑπέρ-είμι) ὁ ὑπὲρ ἡμᾶς ἵων ἐν οὐρανῷ, ἐπουράνιος.

ὑπέρομορον: (ὑπέρ-μόρον) παρὰ τὸ πεπρωμένον.

ὑπέρτερος: ὁ ὑπεράνω. **ὑρέ**' **ὑπέρτερο**=τὰ ἔξωτερικὰ κρέατα, τὰ ὑπεράνω τῶν σπλάγχνων κείμενα (5, 66).

ὑπερφίαλος: ὑπερφύής, ὑπερμεγέθης, αὐθάδης, ὑβριστής. **Κυκλώπων ὑπερφιάλων**=τῶν ὑπερφυῶν (καὶ ὑβριστῶν) Κυκλώπων (17, 2.).

ὑπερφιάλως: παρὰ πολύ.

ὑπίσχομαι: ὑπισχνοῦμαι, δίδω ὑποσχέσεις.

ὑπνώων, οντος: ὁ κοιμώμενος.

ὑπό: ὑποκάτω. **οὗς ὑπ'**=ὑποκάτω τούτων (12, 100).

ὑπόβρυξ, υχος: ὑποβρύχιος. **ὑπόβρυχα θῆκε**=τὸν ἐκράτησεν ὑποβρύχιον, ὑπὸ τὰ ὕδατα (11, 7).

ὑποδειδω: φοβοῦμαι. **ὑποδεισατε**=φοβήθητε. **ὑποδδεισας**=φοβηθείς (17, 223).

ὑποθήσομαι: μέλλ. τοῦ **ὑποτίθεμαι**.

ὑποκλίνομαι: πλαγιάζω ὑποκάτω τινός. **σχοίνῳ** **ὑπεκλίνδη**=

ἐπλάγιασε, ἔγειρεν ὑποκάτω σχοίνου τινὸς (12,82).

ὑποκρίνομαι: ἀποκρίνομαι.

ὑπονήιος: ἐπίθετον τῆς Ἰθάκης κειμένης ὑπὸ τὸ δόος **Νήιον**.

ὑποπεριάζω: ἀρχίζω νὰ μαυρίζω (ἐπὶ σταφυλῶν). **ὑποπεριάζουσιν**=εἰναι παρδαλαί (14,49).

ὑπὸ ποσσοῦ: ὑποκάτω τῶν ποδῶν, εἰς τοὺς πόδας του.

ὑποστάς: ἵδε ὑφίσταμαι.

ὑποσσείω: περιστρέφω (τὸ τρύπανον).

ὑποτίθεμαι: συμβουλεύω. **δαίμων** **ὑποθήσεται**= διεδεῖ θὰ συμβουλεύσῃ (5,27).

ὑπουράνιον: ὑπὸ τὸν οὐρανόν, εἰς τὸν κόσμον.

ὕπιτος: ἀνάσκελα.

ὕστατιον: τελευταῖον.

ὑφάω·ῶ: ὑφαίνω.

ὑφαίνω: (μεταφορ.) σχεδιάζω, παρασκευάζω δόλον.

ὑφίημι: στέλλω, βάλλω ὑποκάτω. **καὶ ὑπὲμβρυον** **ῆκεν** **ἔκάστηγ**=καὶ ὑποκάτω ἔκάστης (προβατίνας) ἔβαλε νεογνὸν (ἀρνίον, ἵνα θηλάσῃ) (17,91),

ὑψισταμαι: ὑπισχνοῦμαι.

ὑψαγόρης: κομπορόγμιων, κομπαστής, ὑπερήφανος.

ὑψιβρεμέτης: (ὑψι-βρέμω) δι υψηλὰ βροντῶν (6,4).

ὑψίκομος: ὑψικόρυφος.

ὑψόθεν: ἀπὸ υψηλὰ, ἐξ οὐρανοῦ.

ὑψόρροφος: δι υψηλὴν ὁροφὴν ἔχων, υψηλός.

ὑψόσε: υψηλά.

ὑψοῦ: υψηλά.

Φ.

φαέθων, οντος: φωτοβόλος, ἀκτινοβολῶν.

φαεινός: λαμπρός, φωτεινός.

φαείνω: φέρω φῶς, φωτίζω, φέγγω.

Φαίηνες: Φαίακες, μυθικοὶ κάτοικοι τῆς νήσου Σχερίας (Κεο-κύρας). Ἡσαν λαὸς ναυτικός, εἰρηνικός, φίλεργος καὶ εὔ-θυμος, φίλοι τῶν συμποσίων, ἀσμάτων, χορῶν καὶ ἀγώνων.

φαΐδιμος: λαμπρός, περιφανής.

φαίνομαι: 'Ἐν 12, 13 ἔρχομαι. **"Οταν φανήγ=**ὅταν ἔλθῃ, (οὐ-τῷ καὶ παρ' ἥμιν).

φαίνω: παρουσιάζω, δεικνύω, φανερώνω. **φῆναι τέρας**=νὰ μᾶς κάμῃ κανὲν σημεῖον (5,173). 2) φέγγω.

- φάνη** : ἐφάνη. **φανήγ** : φανῆ. Ἰδὲ **φαίνομαι**.
- φαρμάσσω** : στομώνω.
- φᾶρος** (τό) : ὕφασμα, σινδών, σάβανον (3,97).
- φάρυγξ** (ἡ) : γεν. φάρυγγος ἀντὶ φάρυγγος (17,219).
- φάσ'** : φασίν.
- φάτο** : ἔφατο=ἔλεγε. **φάτο μῆθον**=ῶμίλει (4,3).
- φέριστος** : γενναιότατος.
- φέρομαι** : τρέχω, παρασύρομαι. **προβάλεσκε φέρεσθαι** = ἐσπρωκνε νὰ τρέχῃ, νὰ παρασύρηται (11,19).
- φέρτερος** : ἀνώτερος. **φέρτεροι νοῆσαι τε κρῆναι τε**=ἀνώτεροι νὰ σκεφθῶσι καὶ νὰ κάμωσι (νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ἀποφασι- σθέντα) (8,23).
- φέρω** : σηκώνω. **φέρεσκεν**=ἐσήκωνεν (ὑπὸ τὴν κοιλίαν του) (17, 275).
- φερώμεθα** : ἄς σηκώσωμεν (νὰ σηκώσωμεν), νὰ φέρωμεν.
- φεύγω** : διαφεύγω, σφέζομαι. **οὐ φύγον ἐκ πολέμου**=δσοι ἐσώ- θησαν ἀπὸ τὸν πόλεμον (5, 192). **οὐπω πεφυγμένον εἶναι**= ὅτι ἀκόμη δὲν ἔχει διαφύγει, γλυτώσει (17, 301).
- φήμη** : καλὸς λόγος, καλὸς οἰωνός.
- φημί** : ἴσχυροίζομαι (3, 156), βεβαιῶ. **τελευτηθῆναι ἀπαντο-** = ὅτι ἔγιναν ὅλα ἐν γένει. **ἐφάμην**=εἴπον. **οὐδέ κε φαίης**= οὐδὲ ἥθελες εἴπει, οὐδὲ θὰ ἥδύνασο νὰ εἴπης (5, 124).
- Φήμιος** : ἀοιδός, ἐν τοῖς ἀνακτόροις Ὁδυσσέως.
- φῆν** : ἔφην, εἴπον.
- Φηραί**: Φαραὶ τῆς Μεσσηνίας, ὅπου νῦν αἱ Καλάμαι.
- φῆσιν** : Ὅποτ. τοῦ **φημί**=φῆ=εἴπη.
- φθινύθω** : φθείρω, καταστρέφω.
- φθογγή** : φωνή, διμιλία.
- φιλέεσκε** : πρτ. τοῦ **φιλέω**.
- φιλέομαι-οῦμαι** : φιλοξενοῦμαι, φιλεύομαι. **φιλήσεαι**= θὰ φι- λοξενηθῆς.
- φιλέω - ὠ** : ἀγαπῶ, πρτ. ἐφίλεον καὶ φιλέεσκον (2, 169 καὶ 15, 38).
- φιλήστμος** : (φιλῶ - ἐρετμὸν) ὁ φύλος τῆς κωπηλασίας, ναυτικός.
- φιλήσεαι** : μέλλ. τοῦ **φιλέομαι**.
- Φιλοκτήτης** : υἱὸς τοῦ Ποίαντος, Θεσσαλός, περίφημος τοξότης.
- φίλοιν** : ἀγαπητόν, ἀρεστόν.
- φίλοις, η, ον** : ἀγαπητὸν πρόσωπον. **τοῦ φίλοις υῖδες**=τούτου δ

ἀγαπητὸς υἱός.— 2) ἀντὶ αὐτητ. ἀντων. καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν προσώπων· τίθεται δὲ ἐπὶ συγγενῶν (φύλος υἱός), ἐπὶ μελῶν τοῦ σώματος (φίλον αὐτοῦ) καὶ ἐπὶ φιλεμάτων (φίλα εἵματα). **φίλη μήτηρ**=ἡ μήτηρ σου (3, 88).

φοιτάω-ῶ: συρρέω. **ἔφοιτων**=συνέρρεον, ἔτρεχον, ἐπὶ πτηνῶν =περιπταμαι, πετῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

φορέω: παρασύρω, φέρω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. — 2) συνήθως φέρω. **νῆες φορέουσι**=τὰ πλοῖα συνήθως φέρουσι, ἔχουσι μαζέ των (4, 9).

Φόρχυς, υνος: θαλάσσιος θεός (μέδων), υἱὸς τοῦ Πόντου καὶ τῆς Γῆς, πατὴρ τῶν Γοργόνων καὶ τῆς νύμφης Θοώστης, μητρὸς τοῦ Κύκλωπος Πολυφύμου, ὃν ἐτύφλωσεν ὁ Ὀδυσσεύς.

φορμίζω: κιθαρίζω.

φορτίς, ἴδος: φορτηγὸν πλοῖον, φορτηγίς.

φράζομαι: σκέπτομαι: **φραξόμεσθα**=ἄς σκεφθῶμεν (3, 153).

φράζω: ἀόρ. β' πέφραδον. πεφραδέμεν=λέγω, δεικνύω. **ὄν με κελεύεις πεφραδέμεν**=τὸν ὄποιόν μοι λέγεις νά σοι δεῖξω (13, 36).

φρήν-φρένες: ὁ νοῦς, τὸ διάφραγμα (17, 147), ἡ ψυχή. **φρεσὶν εἰδὼς**=σκεπτόμενος (ἐστω)=νὰ σκέπτηται (6, 9).

φρονέω - ὥ: σκέπτομαι, συλλογίζομαι (2, 23).

Φρόντιος: Ἰθακήσιος, πατὴρ τοῦ Νοήμονος.

φυγῶν ὑπό: ὑπεκφυγών=ὅταν διαφύγω, σωθῶ (16, 17).

φυλάσσω: περνῶ ἄγρυπνος, ἄγρυπνῶ, εἰ.. **φυλάξω**=περάσω ἄγρυπνος (12, 85).

φυλίη: ἡ ἀγριελαία.

φύξιμον: δυνατὸν νὰ διαφύγῃ τις, νὰ σωθῇ.

φύομαι: φυτρώνω. **πεφύκει**=εἶχε φυτρώσει, ἦτο.

φυτεύω: (μεταφορ.) παρασκευάζω, ἐτοιμάζω, προξενῶ (11, 28).

φύω: γεννῶ.

φωνέω-ῶ: λέγω, διμιλῶ. **ἔφωνησεν**=εἶπεν.

φῶς-φωτός: φῶτα. (ὁ): ὁ ἀνήρ. **φῶτα ίδόντες**=ὅτε εἶδον τὸν ἄνδρα.

X.

X': κέν=ἄν (δυνητ.).

χαλρω: κεχαροίατο (ἀόρ. β')=ἥθελεν χαρῆ, εὐχαριστηθῆ.

χαλεπαίνω: (ἀπροσώπως, χαλεπαίνει) εἰ καὶ μάλια περ χαλεπαίνοι=καὶ μεγάλη κακοκαίρια ἄν ἥθελεν εἶναι (12, 104).

χαλεπός: ἄγριος (3, 212), ἐπὶ λόγου=δυσάρεστος, ὑβριστικός, (5, 148). τραχύς, σκληρός. **μύθοισι χαλεποῖσι**=διὰ σκληρῶν λόγων (3, 83).

χάλκεος, ἔη, εօν: χαλκοῦς, ἦ, οῦν.

χαλκεύς, ἥος: χαλκᾶς, γύφτος.

χαλκήρης: (χαλκός-ἀρ. θέμ. τοῦ ἀραρίσκω)=χαλκοῦς. (ἐπὶ δόρατος)=διὰ χαλκοῦ ἐστομωμένον, χαλκοῦν δόρυ.

χαλκός: τίθεται ἀντὶ παντὸς ἐκ χαλκοῦ κατεσκευασμένου (ὅπλου, δογάνου κλπ). **ἀρμόξεο χαλκῷ σχεδίην**=συναρμολόγει διὰ τοῦ χαλκοῦ (διὰ χαλκῶν καρφίων) σχεδίαν. (8, 15).

χαλκοχίτων: (χαλκοῦς-χιτών) χαλκοθώραξ.

χαμάδις: (ἐπίρρο.) χαμαί, κάτω, χάμω.

χαρίεις, εντος: εὐχάριστος, **χαριέστερος**=μᾶλλον εὐχάριστος.

χαριζομαι: κάμνω χάριν, εὐχαριστῶ τινα. 2) προσφέρω εὐχαρίστως τι. Έν 2, 45 **χαριζομένη παρ' ἐσντων**=εὐχαρίστως προσφέρουσα ἐκ τῶν ὑπαρχόντων.

χάρις: χάριν φέρω τινί=χαρίζομαι, κάμνω χάριν εἰς τινα.

χατέω: χρειάζομαι, ἔχω ἀνάγκην, ποθῶ. **μάλα περ χατέουσα**=καίπερ πολὺ ποθοῦσα (3, 229).

χεῖμα: χειμών. **χείματος**=χειμῶνος, ἐν ὧδα χειμῶνος (οὐδὲ θέρευς=οὐδὲ θέροις) (14, 41).

χειμέριος: χειμερινός, χειμωνιάτικος.

χείρ: χειρί (17, 148).

χέρνιψ, ιβος (ἥ): ὕδωρ πρὸς νίψιν τῶν χειρῶν.

χεύω: κύνω. **ἔχευαν=ἔχυσαν** (2, 51). ἀρ. Υποτ. ἀντὶ μέλλ. **σῆμα τέ οἱ χεύω**=θὺν κύσω, θὰ κατασκευάσω χάριν αὐτοῦ (οἱ) τύμβον (3, 202).

χέω: κύνω.

χολόσιμαι-οῦμαι: θυμώνω. **κεχόλωται=εἶναι** θυμωμένος (μετὰ γεν. τῆς αἰτίας). **Κύκλωπος**=διὰ τὸν Κύκλωπα).

χόλος (δ): δογή.

χράω: ἐπιπίπτω. **στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων=φοβερὸς δαίμων** ἐπέπεσε κατ' αὐτοῦ (12, 15).

χρεῖος: ἀνάγκη. **ἔμδον αὐτοῦ χρεῖος=ἰδική μου** (ἔμοῦ αὐτοῦ) ἀνάγκη (3, 45).

χρειώ-χρεώ: ἀνάγκη. **τίνα χρειώ τίσον ἴκει=ποῖον κατέλαβε τόση ἀνάγκη ποῖος ἡναγκάσθη τίσον** (3, 28). **τίπτε δέ σε χρεώ=τί τοὺς χρειάζεσαι** (τοὺς μνηστῆρας);

χεή: είναι ἀνάγκη. οὐ μέν σε χρὴ ετ' αιδοῦς=δὲν εἶναι ἀνάγκη πλέον νὰ ἔντρεπεσαι (5,14).

διτεό σε χρή=τίνος ἔχεις ἀνάγκην.

χεήματα: τὰ ἀγαθά τινός, ἢ περιουσία.

χρύσειος: χρυσοῦς.

χρυσόρροαπις: ὁ χρυσῆν ὁρθὸν ἔχων ('Ερμῆς).

χρώς: (δ) : γεν. χρωτὸς καὶ χροός, χρωτὶ καὶ χροῖ, χρῶτα καὶ χροῖα=τὸ σῶμα.

χώσμαι: δργίζομαι, λυποῦμαι. ἔχώσατο κηρόθι μᾶλλον=ῳρίσθη περιστότερον μέσα του (εἰς τὴν καρδιάν του 10,7).

χωρίς: χωριστά.

Ψ.

ψάμαθος: ἄμμος. ἐπὶ ψαμάθοις ἀλιγσιν=ἐπὶ τῆς ἄμμου τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν ἄμμου διάν.

Ψυρίη: τὰ Ψαρά. νήσου ἐπι Ψυρίης=πρός τὰ Ψαρά.

ψυχή: ζωή.

ψωμός: τεμάχιον κρέατος ἢ ἀρτου, ὃσον χωρεῖ τὸ στόμα, μπουκλά.

Ω.

ῷ: ἑῷ=τῷ ἑαυτοῦ. πατέρι **ῷ**=τῷ πατοὶ αὐτοῦ (5,39).

Ώγυγυΐη: νῆσος Καλυψοῦς. Ὄνομά σθη οὔτως ἐκ τοῦ παναρχαίου Ὁγύγου (τοῦ Ὁκεανοῦ). Ὁ Ομηρος φαντάζεται αὐτὴν ἐν τῇ ΒΔ θαλάσσῃ. Οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον, ὅτι εἶναι ἡ παρὰ τὴν Μελίτην **Γαῦδος**.

ῶδε: ἔδω. τόσον (2,141 καὶ 11,27). ὡς ἐξῆς (3,111).

ῷδες: πρότ, τοῦ **οἰδέω**.

ῷδινω: πονῶ, βασανίζομαι. **ῷδινω** **ῳδύνησιν**=βασανίζομαι ὑπὸ πόνων.

ῷδύσσατο: ἀόρ. τοῦ **ῳδύσσομαι**=δργίζομαι.

Ѡκα: (ἐπίρρο).=ταχέως. **μάλ· ὠκα**=πολὺ ταχέως.

Ѡκεανός: Ἐπὶ Ὁμήρου ἐπιστεύετο, ὅτι οὕτος ἦτο ποταμὸς περιβάλλων τὴν γῆν, εἰς ὃν βυθίζονται οἵ ἀστέρες, ὅταν δύωνται.

Ѡκύμορος: (Ѡκὺς-μόρος) ὁ μέλλων νὰ ἀποθάνῃ ταχέως, ὀλιγοχρόνιος.

Ѡκύπορος: ταχύπλους, ταχύς, ταχεῖα (ναῦς).

ωκύς, εῖτα, ύ : ταχὺς, ταχεῖα, ταχύ.

ῷ παιδί : διὰ τὸν υἱόν του (2,145).

Ὥραι : αἱ ἐποχαὶ τοῦ ἔτους. **καὶ ἐπήλυνθον Ὥραι** = καὶ ἐπῆλθον αἱ Ὦραι, ἥρχισαν πάλιν τὴν ἐνιαυσίαν περίοδον αὐτῶν (3,107) ὡς θεάι. Αἱ Ὦραι ἦσαν αἱ θυρωδοὶ τοῦ Ὀλύμπου (τοῦ οὐρανοῦ), φέρουσαι τὴν εὐδίαν ἢ τὴν βροχήν (3,107).

Ὥρεων (δ) : ἐκ τῆς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ **Ὕριας**, ἔξοχος κυνηγός, θηρεύων καὶ ἐν Ἄδου.

ὦρτο : ἵδε **ὄνυματι. τὸ ὠρτο** = ἐσηκώθη, ἥγερθη. **ὦρτο ἀήμεναι** = ἥρχισε νὰ πνέῃ.

ὦς : (ἀναφ.) ἐν ἀναστροφῇ **πατὴρ δ' ὤς** = ὡς πατήρ. **θεὸν ὤς** = ὡς θεόν (6,36).

ὦς (δεικτ.) : οὗτως.

ὦς δ' **αὔτιως** : ὥσαύτιως δέ.

ὦς δέ : οὗτως ἀκριβῶς καὶ (αἱ γυναικες) (14,32).

ὦς κε, ὡς κεν : μεθ', **Ὑποτ.=** ἕνα. **ὦς κε ἵκηαι** = ἕνα φθάσης. **ὦς κε . . . ἵκηται** = ἕνα φθάση (6, 26). Επὶ ἐρωτ. **ὦς κε νέηται** = πῶς νὰ ἐπιστρέψῃ. **ὦς κεν καταπαύσωμεν** = πῶς θὰ καταπάυσωμεν, θὰ καθησυχάσωμεν (3, 153).

ὦς ἥτοι : δτι πράγματι (6, 24).

ὦς μιγείη : ἕνα ἐπικοινωνήση (12, 5).

ὦς δφελον : εἴθε. Επὶ εὐχῆς ἀνεκπληρώτου : **ὦς δφελον** **ἔμμεναι** = εἴθε νὰ ἥμην.

ὦς οὖν : εὐθὺς ὡς.

ὦς σε φέργησιν : ἕνα σε φέρῃ (8, 17).

ὦς τε : ὥσαν. **ὦς τ' ἥλιθε** = καὶ πῶς ἥλιθε (5, 194). **ὦς τ' Αἴγισθος** = καὶ πῶς δ' Αἴγισθος.

ὦστε περὶ ψυχῆς = διότι ἐπρόκειτο περὶ ζωῆς (17, 269).

ἄφελες : εἴθε. **ὦς ἄφελες καταφθίσθαι** : δπως εἴθε νὰ εἶχες χαθῆ (3, 169).

faboy

τελείωσην της θρησκευτικής πολιτικής της Ελλάς—από την παρούσα
πολιτική της στην επόμενη περίοδο—θέλει να προβεί στην παραγόντη πολιτική της Ελλάς στην Κύπρο.
Επομένως, προσπαθεί να διατήξει την ψήφη του για την πολιτική της στην Κύπρο (B.167).
Επί τόπου, το Σεπτέμβερο του 1974, μετά τη φρεσκά αποτελεσματική πολιτική της Ελλάς στην Κύπρο, η οποία έχει διαπιστωθεί σε όλη την περιοχή της Ασίας (B.168),
επομένως, η Ελλάς στην παρούσα περίοδο πρέπει να προσπαθήσει να προστατεύσει την πολιτική της στην Κύπρο στην περιοχή της Ασίας (B.169).
Επομένως, η Ελλάς στην περούσα περίοδο πρέπει να προσπαθήσει να προστατεύσει την πολιτική της στην Κύπρο στην περιοχή της Ασίας (B.170).
Επομένως, η Ελλάς στην περούσα περίοδο πρέπει να προσπαθήσει να προστατεύσει την πολιτική της στην Κύπρο στην περιοχή της Ασίας (B.171).
Επομένως, η Ελλάς στην περούσα περίοδο πρέπει να προσπαθήσει να προστατεύσει την πολιτική της στην Κύπρο στην περιοχή της Ασίας (B.172).
Επομένως, η Ελλάς στην περούσα περίοδο πρέπει να προσπαθήσει να προστατεύσει την πολιτική της στην Κύπρο στην περιοχή της Ασίας (B.173).
Επομένως, η Ελλάς στην περούσα περίοδο πρέπει να προσπαθήσει να προστατεύσει την πολιτική της στην Κύπρο στην περιοχή της Ασίας (B.174).
Επομένως, η Ελλάς στην περούσα περίοδο πρέπει να προσπαθήσει να προστατεύσει την πολιτική της στην Κύπρο στην περιοχή της Ασίας (B.175).
Επομένως, η Ελλάς στην περούσα περίοδο πρέπει να προσπαθήσει να προστατεύσει την πολιτική της στην Κύπρο στην περιοχή της Ασίας (B.176).
Επομένως, η Ελλάς στην περούσα περίοδο πρέπει να προσπαθήσει να προστατεύσει την πολιτική της στην Κύπρο στην περιοχή της Ασίας (B.177).
Επομένως, η Ελλάς στην περούσα περίοδο πρέπει να προσπαθήσει να προστατεύσει την πολιτική της στην Κύπρο στην περιοχή της Ασίας (B.178).
Επομένως, η Ελλάς στην περούσα περίοδο πρέπει να προσπαθήσει να προστατεύσει την πολιτική της στην Κύπρο στην περιοχή της Ασίας (B.179).
Επομένως, η Ελλάς στην περούσα περίοδο πρέπει να προσπαθήσει να προστατεύσει την πολιτική της στην Κύπρο στην περιοχή της Ασίας (B.180).

την άρετα γρίπης που διέβησε
και απέκρινε, διάσπασμα πορφύρας στην
καρδιά της και στην πλάτη της. Ήταν
ταντόντα πανεπιστήμων που ήταν
την εποχή της γέννησης της πατέρας της
διαστήνει μεταξύ της Αθηνών

και της Καρδίτσας την περίοδο της
αργεντίνης στην Ελλάδα

αποτέλεσμα της αργεντίνης

που έπαιξε στην πατέρα της στην περίοδο
της αργεντίνης

καθώς

ρίγοι = είσογενη αρρών

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΔΕΙΑΣ ΚΤΑ.

Μηνύμετε ότι οφει τὸ ἀρθρον 3 τοῦ Νόμου 5045, τὸ δέ
δορ 30 τοῦ Νόμου 55.1, τὸ ἀρθρον 10 τοῦ Διατάγματος τῆς
επί 12 Ιανουαρίου 1932 καὶ ταχέη ἀρθρον 110 - 140 πράξεων τῆς
Εβδομάδος Σεπτεμβρίου 1932 διδακτικοῦ μέβλου εἶται στὴν Επιτακτική
οὐρανού (δρυγίων Ελληνικῶν) διαφράσσεται :

α') Εργούμενον δέ, διοριστικόν βιβλίον Μέσην Επιτακτικήν πενταετίαν, λεγομένην ἀπὸ τοῦ γρίλιου έτους
1931 τὸ Διάδοχον μέβλον.

β) Η Μπαζιλιάνης Ουάρος Οδυσσείας Ερλογαί Α Ι
τὴν διάδειν τον Πενταετίου, διὰ τὴν δόσην τοῦ αποτελεσμάτων
την οργανωμένην πόλη τὰς διαδείξεις τῶν μέσων της.

Ο Υπουργός
Θ. ΤΟΥΡΚ ΒΑΣΙΛΗΣ

Αρθρον θεον 30 δεκτὸ 14.21 την 8 Βρετον 1932 Η. Διατάγματος
«Περὶ τοῦ σόπου τῆς δια εμμήσεως τῷ διδακτικοῖ
διδακτικῶν βιβλίον».

Τέ διδακτικά βιβλία τὰ πωλούμενα μάκρι τίπου εἴησαν
ούρανος την ἐπιτέλεται να πωλούνται ἐπὶ ταῦτα μόνον τοῦτον τὸν
ἐπὶ την ἔσοδην τοῦ παρούσος Διατάγματος κανονικόν, οὐδὲν βιβλίον
κοπταρικόν πόσος ἀντιμετώπιον τῆς Σαλατίνης σύστασης, καὶ τῶν τοῦ
μητροῦ τελεῖν, μᾶλις τὸν δόσον ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ μέρους τοῦ εθνικοῦ
φάλλου ἡ τῆς τελευταῖς δεκάετοι τὰς τούτας το πάρον ἄρθρον

Θ. ΜΗ

εξ